

N. 40

SEANCE DE L'APRES-MIDI — NAMIDDAGVERGADERING

PRESIDENCE DE M. SWAELEN, PRESIDENT
VOORZITTERSCHAP VAN DE HEER SWAELEN, VOORZITTER

Mme Tyberghien-Vandenbussche, secrétaire, prend place au bureau.
Mevrouw Tyberghien-Vandenbussche, secretaris, neemt plaats aan het bureau.

Le procès-verbal de la dernière séance est déposé sur le bureau.
De notulen van de jongste vergadering worden ter tafel gelegd.

La séance est ouverte à 15 heures.
De vergadering wordt geopend om 15 heures.

CONGES — VERLOF

MM. Collignon, Guillaume, Spitaels, pour d'autres devoirs; Diegenant, pour raison de santé, et Van Thillo, à l'étranger, demandent d'excuser leur absence à la réunion de ce jour.

Afwezig met bericht van verhindering: de heren Collignon, Guillaume, Spitaels, wegens andere plichten; Diegenant, om gezondheidsredenen, en Van Thillo, in het buitenland.

— Pris pour information.

Voor kennisgeving aangenomen.

COMMUNICATIONS — MEDEDELINGEN

Cour d'arbitrage — Arbitragehof

M. le Président. — En application de l'article 76 de la loi spéciale du 6 janvier 1989 sur la Cour d'arbitrage, le greffier de la Cour d'arbitrage notifie au Président du Sénat le recours en annulation partielle du décret du 25 juillet 1991 relatif à la taxation des déchets en Région wallonne (numéro du rôle 417).

Met toepassing van artikel 76 van de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Arbitragehof, geeft de griffier van het Arbitragehof kennis aan de Voorzitter van de Senaat van het beroep tot gedeeltelijke vernietiging van het decreet van 25 juli 1991 met betrekking tot de belasting op de afvalstoffen in het Waalse Gewest (rolnummer 417).

En application de l'article 77 de la loi spéciale du 6 janvier 1989 sur la Cour d'arbitrage, le greffier de la Cour d'arbitrage notifie au Sénat les décisions de renvoi concernant les questions préjudicielles posées par:

1. Le Tribunal du travail de Marche-en-Famenne par jugement du 15 mai 1992 en cause de Catherine Van Haelen contre le Fonds communautaire pour l'intégration sociale et professionnelle des personnes handicapées (numéro du rôle 419);

Met toepassing van artikel 77 van de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Arbitragehof, geeft de griffier van het Arbitragehof kennis aan de Senaat van de verwijzingsbeslissingen betreffende de prejudiciële vragen gesteld door:

1. De Arbeidsrechtbank te Marche-en-Famenne bij vonnis van 15 mei 1992 in zake Catherina Van Haelen tegen het « Fonds communautaire pour l'intégration sociale et professionnelle des personnes handicapées » (rolnummer 419);

2. Le Tribunal du travail de Mons par jugement du 21 mai 1992 en cause de l'Office national de l'emploi contre Valère Roty et Francine Laurent (numéro du rôle 420).

2. De Arbeidsrechtbank te Bergen bij vonnis van 21 mei 1992 in zake de Rijksdienst voor arbeidsvoorziening tegen Valère Roty en Francine Laurent (rolnummer 420).

— Pris pour notification.

Voor kennisgeving aangenomen.

Budgets administratifs — Administratieve begrotingen

M. le Président. — En exécution de l'article 14 des lois coordonnées sur la comptabilité de l'Etat et conformément au projet de loi contenant le budget général des Dépenses pour l'année budgétaire 1992, le gouvernement a transmis aux Assemblées législatives, les budgets administratifs suivants pour l'année budgétaire 1992:

1° Du ministère des Affaires étrangères et du Commerce extérieur;

Ter uitvoering van artikel 14 van de samengeordende wetten op de rijkscomptabiliteit en in overeenstemming met het ontwerp van wet houdende de Algemene Uitgavenbegroting voor het begrotingsjaar 1992, heeft de regering de administratieve begrotingen voor het begrotingsjaar 1992 aan de Wetgevende Vergaderingen overgezonden:

1° Van het ministerie van Buitenlandse Zaken en Buitenlandse Handel;

— Renvoi aux commissions des Relations extérieures (crédits: Affaires étrangères) et du Commerce extérieur (crédits: Commerce extérieur).

Verwezen naar de commissies voor de Buitenlandse Betrekkingen (kredieten: Buitenlandse Zaken) en voor de Buitenlandse Handel (kredieten: Buitenlandse Handel).

2° Des Pensions;

2° Van Pensioenen;

— Renvoi à la Commission des Finances.

Verwezen naar de commissie voor de Financiën.

3° Du ministère de la Prévoyance sociale;

3° Van het ministerie van Sociale Voorzorg;

— Renvoi à la commission des Affaires sociales.

Verwezen naar de commissie voor de Sociale Aangelegenheden.

4° Du ministère des Affaires économiques;

4° Van het ministerie van Economische Zaken;

— Renvoi à la commission de l'Economie.

Verwezen naar de commissie voor de Economische Aangelegenheden.

5° Des PTT.

5° Van PTT.

— Renvoi à la commission de l'Infrastructure.

Verwezen naar de commissie voor de Infrastructuur.

En exécution de l'article 14 des lois coordonnées sur la comptabilité de l'Etat et conformément au projet de loi contenant le budget général des Dépenses pour l'année budgétaire 1992, le gouvernement a transmis aux Assemblées législatives, le budget administratif des Services du Premier ministre pour l'année budgétaire 1992.

Ter uitvoering van artikel 14 van de samengeordende wetten op de rijkscomptabiliteit en in overeenstemming met het ontwerp van wet houdende de Algemene Uitgavenbegroting voor het begrotingsjaar 1992, heeft de regering de administratieve begroting van de Diensten van de Eerste minister voor het begrotingsjaar 1992 aan de Wetgevende Vergaderingen overgezonden.

— Renvoi à la commission des Finances (crédits: Services du Premier ministre) et à la commission de l'Enseignement et de la Science (crédits: Politique scientifique).

Verwezen naar de commissies voor de Financiën (kredieten: Diensten van de Eerste minister) en voor het Onderwijs en de Wetenschap (kredieten: Wetenschapsbeleid).

Caisse d'amortissement — Amortisatiekas

M. le Président. — Par dépêche du 10 juin 1992, le ministre des Finances a fait savoir que, conformément à la loi du 2 août 1955 instituant une Caisse d'amortissement, le mandat de membre de la commission de surveillance conféré par le Sénat à notre collègue, M. Collignon, vient à échéance.

Bij dienstbrief van 10 juni 1992, heeft de minister van Financiën laten weten dat, overeenkomstig de wet van 2 augustus 1955 tot instelling van een Amortisatiekas, het mandaat van lid van de commissie van toezicht, dat door de Senaat aan onze collega, de heer Collignon, toevertrouwd werd, binnenkort vervalt.

Ce mandat conféré pour une période de trois ans est renouvelable.

Dit voor een duur van drie jaar toegekende mandaat kan worden hernieuwd.

Je vous propose de procéder au cours d'une séance ultérieure à la désignation d'un délégué à ladite commission de surveillance.

Ik stel voor tijdens een latere vergadering tot de benoeming van een lid van deze commissie van toezicht over te gaan.

Pas d'opposition?

Geen bezwaar?

Il en est donc ainsi décidé.

Dan is aldus besloten.

Caisse des dépôts et consignations

Deposito- en Consignatiekas

M. le Président. — En exécution de l'article 36 de l'arrêté royal n° 150 du 18 mars 1935, le ministre des Finances transmet au Sénat, le rapport sur les opérations de la Caisse des dépôts et consignations pendant l'année 1991.

Overeenkomstig artikel 36 van het koninklijk besluit nr. 150 van 18 maart 1935, zendt de minister van Financiën aan de Senaat het verslag over de verrichtingen van de Deposito- en Consignatiekas gedurende het jaar 1991.

Il est donné acte de cette communication au ministre des Finances.

Van deze mededeling wordt aan de minster van Financiën akte gegeven.

COMPOSITION DE COMMISSIONS

Modification

SAMENSTELLING VAN COMMISSIES

Wijziging

M. le Président. — Le bureau est saisi d'une proposition tendant à remplacer M. Evers par M. Bock comme membre suppléant au sein de la commission de l'Infrastructure.

Bij het bureau is een voorstel ingediend om in de commissie voor de Infrastructuur de heer Evers te vervangen door de heer Bock als plaatsvervangend lid.

N'y a-t-il pas d'opposition à ce remplacement?

Geen bezwaar?

Il en est donc ainsi décidé.

Dan is aldus besloten.

VOORSTELLEN — PROPOSITIONS

Inoverwegingneming — Prise en considération

De Voorzitter. — Aan de orde is thans de bespreking over de inoverwegingneming van voorstellen.

L'ordre du jour appelle la discussion sur la prise en considération de propositions.

U hebt de lijst ontvangen van de verschillende in overweging te nemen voorstellen met opgave van de commissies waarnaar het bureau van plan is ze te verwijzen.

Vous avez reçu la liste des différentes propositions à prendre en considération, avec indication des commissions auxquelles le bureau envisage de les renvoyer.

De commissie voor de Parlementaire Werkzaamheden stelt voor het in overweging te nemen voorstel van de heer Hasquin en mevrouw Herzet, houdende verlaging van de onroerende voorheffing voor het inrichten van een bedrijfscreche, te verdagen.

La commission du Travail parlementaire propose d'ajourner la prise en considération de la proposition de M. Hasquin et de Mme Herzet, portant réduction du précompte immobilier pour l'installation d'une crèche d'entreprise (*Assentiment*.)

Leden die opmerkingen mochten hebben over de andere voorstellen, gelieve mij die vóór het einde van de vergadering te doen kennen.

Je prie les membres qui auraient des observations à formuler sur les autres propositions de me les faire connaître avant la fin de la séance.

Tenzij er afwijkende suggesties zijn, zal ik beschouwen dat die voorstellen in overweging zijn genomen en verwezen naar de commissies die door het bureau zijn aangeduid.

Sauf suggestions divergentes, je considérerai les propositions comme prises en considération et renvoyées aux commissions indiquées par le bureau.

PROJET DE LOI — ONTWERP VAN WET

Renvoi — Verwijzing

M. le Président. — La commission de la Justice a exprimé le souhait d'être saisi pour avis du projet de loi sur la fonction de police, qui est actuellement à l'examen à la commission de l'Intérieur.

De commissie voor de Justitie heeft de wens uitgedrukt een advies te kunnen verlenen over het ontwerp van wet op het politieambt, dat thans aanhangig is bij de commissie voor de Binnenlandse Aangelegenheden.

Pas d'opposition?

Geen bezwaar?

Le projet en question sera donc renvoyé pour avis à la commission de la Justice.

Het bedoelde ontwerp wordt dus voor advies naar de commissie voor de Justitie verwezen.

MONDELINGE VRAAG VAN DE HEER DE CROO AAN DE VICE-EERSTE MINISTER EN MINISTRE VAN JUSTITIE EN ECONOMISCHE ZAKEN OVER «DE TOEPASSING VAN DE WET VAN 15 JUNI 1935 OP HET GEBRUIK DER TALEN IN GERECHTSZAKEN»

QUESTION ORALE DE M. DE CROO AU VICE-PREMIER MINISTRE ET MINISTRE DE LA JUSTICE ET DES AFFAIRES ECONOMIQUES SUR «L'APPLICATION DE LA LOI DU 15 JUIN 1935 CONCERNANT L'EMPLOI DES LANGUES EN MATIERE JUDICIAIRE»

De Voorzitter. — Aan de orde is de mondelinge vraag van de heer De Croo aan de Vice-Eerste minister en minister van Justitie en Economische Zaken over «de toepassing van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken».

Het woord is aan de heer De Croo.

De heer De Croo. — Mijnheer de Voorzitter, het koninklijk besluit van 1 april 1970 en het koninklijk besluit van 29 september 1987 regelen, respectievelijk voor de doctors in de rechten en voor de kandidaten voor het ambt van griffier, klerk-griffier, opsteller en beambte bij een griffie, de examens om hen in de gelegenheid te stellen te bewijzen dat zij in staat zijn de bepalingen van het gebruik der talen in gerechtszaken na te komen.

Naar verluidt zou er momenteel een manifest gebrek zijn aan laureaten die hun kennis van de tweede landstaal hebben bewezen.

Mijnheer de Vice-Eerste minister, ik verzoek u de volgende vragen te beantwoorden.

Is het juist dat er geen of onvoldoende kandidaten zijn die hun tweetaligheid op de door de koninklijke besluiten en door de wet voorziene wijze kunnen of konden bewijzen?

Geldt dit in hogere mate voor degenen die een Nederlandstalig diploma hebben of geldt het eerder voor degenen die een Franstalig basisdiploma bezitten?

Bent u van plan maatregelen te nemen om hieraan te verhelpen en om de toepassing van de wet te laten eerbiedigen?

Wat het personeel van griffies en parketten betreft, stel ik vast dat de linkerhand van de Staat niet weet wat de rechterhand uitvoert. Het Vast Wervingssecretariaat voor het rijkspersoneel schrijft immers taalexamen uit die niet geldig zijn voor het ministerie van Justitie. Ik vermoed dat het omgekeerde eveneens geldt.

Hoe komt het dat voor dit type van examens door de ene staatsdienst geen rekening wordt gehouden met de taalexamen die door een andere openbare dienst worden afgenomen?

De Voorzitter. — Het woord is aan Vice-Eerste minister Wathélet.

De heer Wathélet, Vice-Eerste minister en minister van Justitie en Economische Zaken. — Mijnheer de Voorzitter, het is inderdaad juist dat er onvoldoende kandidaten zijn die hun tweetaligheid bewijzen zoals bedoeld door de wet van 15 juni 1935.

Dit geldt zowel voor degenen die houder zijn van een Nederlandstalig diploma als voor degenen die een Franstalig diploma bezitten.

Het koninklijk besluit van 1 april 1970 en dit van 29 september 1987 schrijven jaarlijks twee examensessies voor, zodat aan de kandidaten ruimschoots de kans wordt geboden hun kennis van het Frans of van het Nederlands te bewijzen.

Wat het personeel van de griffies en de parketten betreft, kan geen beroep worden gedaan op de gegadigden van de examens van het Vast Wervingssecretariaat omdat artikel 53, paragraaf 6, van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik van talen in gerechtszaken voor de griffiers van hoven en rechtbanken bepaalt op welke wijze de kennis van de ene of de andere taal dient te geschieden.

Volgens artikel 54bis zijn voormelde bepalingen ook van toepassing op de klerken van de griffies alsmede op de opstellers en de bedienden.

Bovendien kan erop worden gewezen dat de wetten op het gebruik van talen in bestuurszaken, samengevat op 18 juli 1966 en de in toepassing hiervan georganiseerde taalexamen inzake rechtszaken, niet van toepassing kunnen zijn.

Ten einde het personeel te motiveren om zich te vervolmaken in de kennis van de tweede landstaal voorziet het koninklijk besluit van 27 februari 1992 in een premie voor de leden van het administratief personeel van de griffies en de parketten die slagen in het taalexamen.

De diensten van mijn departement onderzoeken momenteel de mogelijkheid om twee niveaus van examen in te voeren, namelijk de voldoende kennis van de tweede landstaal voor het administratief personeel en de grondige kennis voor de andere functies. De functie van opsteller en beambte bij de griffie vereisen immers niet dezelfde taalvaardigheid als de functie van klerk van de griffie of hoofdgriffier.

De Voorzitter. — Het woord is aan de heer De Croo voor een repliek.

De heer De Croo. — Mijnheer de Voorzitter, het antwoord van de minister bevat positieve elementen en ik meen dan ook dat hij moet voortgaan met het «bepremiën» van de tweetaligheid, om het met een nieuw werkwoord uit te drukken. Ik ben er voorstander van en moedig het dus aan.

Mijnheer de Vice-Eerste minister, u bent zelf trouwens een goed voorbeeld van de resultaten die men bekomt als men deze inspanning levert. Ik feliciteer u daarmee.

De heer Wathélet, Vice-Eerste minister en minister van Justitie en Economische Zaken. — Ik krijg geen premie!

De heer De Croo. — U krijgt inderdaad geen premie, maar u bent wel Vice-Premier, al is dat misschien niet altijd een voordeel.

Toch hebt u niet geantwoord op mijn vraag wat u zult ondernemen om voldoende magistraten met kennis van de tweede landstaal, vooral dan in Brussel, aan te trekken, zoals de wet vraagt. Examens zijn vrij, wie wil komen, komt en wie kan slagen, slaagt. Voor het bemannen van de lagere functies zou het nuttig zijn dat, indien ze degelijk zijn, ook de examens van het Vast Wervingssecretariaat zouden gelden — ook al is kennis van het recht daarvoor niet vereist — al was het maar als noodoplossing. Misschien kan u ook het initiatief nemen om de wet van 1935 aan te passen.

Tenslotte raad ik u aan voorzichtig te zijn. Het is niet door de kwaliteit van de examens te verlagen dat men een ruimere recrutering mogelijk maakt.

Wat de magistraten betreft, blijf ik dus een beetje op mijn honger en had ik graag meer concrete elementen gehoord, maar toch dank ik de minister voor zijn antwoord.

QUESTION ORALE DE M. FORET AU VICE-PREMIER MINISTRE ET MINISTRE DE LA JUSTICE ET DES AFFAIRES ECONOMIQUES SUR «L'ASSASSINAT DU MINISTRE D'ETAT COOLS ET LES DECLARATIONS RECENTES PRONONCEES A CE SUJET»

MONDELINGE VRAAG VAN DE HEER FORET AAN DE VICE-EERSTE MINISTER EN MINISTER VAN JUSTITIE EN ECONOMISCHE ZAKEN OVER «DE MOORD OP MINISTER VAN STAAT COOLS EN DE RECENTE VERKLARINGEN DAAROMTRENT»

M. le Président. — L'ordre du jour appelle la question orale de M. Foret au Vice-Premier ministre et ministre de la Justice et des Affaires économiques sur «l'assassinat du ministre d'Etat Cools et les déclarations récentes prononcées à ce sujet».

La parole est à M. Foret.

M. Foret. — Monsieur le Président, le 18 juillet 1991, le ministre d'Etat André Cools était assassiné. A ce jour, le crime reste non élucidé et l'enquête se poursuit activement.

Evoquant cette fin tragique, le ministre Philippe Moureaux déclarait dans le journal *Dimanche matin* du 7 juin 1992: «... parfois, j'ai l'impression que nous acceptons l'existence d'une mafia dans ce pays. Tout ce que j'ai appris dans cette affaire m'a renforcé dans cette conviction. Cet attentat n'était ni une erreur ni une décision inconsidérée. Il avait été programmé longtemps à l'avance et peut-être cela augure-t-il de ce que l'on connaît en Italie actuellement.»

Le procureur général de Liège, M. Léon Giet, a déclaré quant à lui sur VTM: «L'enquête pourrait progresser si les politiciens se décidaient enfin à parler.»

M. le Vice-Premier ministre peut-il m'indiquer si, comme l'indique la déclaration de son collègue M. Moureaux, et ce préalablement à certains développements récents, l'enquête progresse. Dans l'affirmative, pourquoi un membre du pouvoir exécutif bénéficie-t-il apparemment d'informations privilégiées et confidentielles?

M. le Vice-Premier ministre peut-il aussi me dire s'il ne considère pas que le procureur général Giet a quelque peu outrepassé en la circonstance son devoir de réserve?

Plutôt que de tenir des propos légers et sans discernement, en tout cas non étayés par des preuves publiques, sur la classe politique, M. Giet ne ferait-il pas mieux de laisser se poursuivre l'enquête dans la discrétion qui s'impose?

M. le Président. — La parole est à M. Wathelet, Vice-Premier ministre.

M. Wathelet, Vice-Premier ministre et ministre de la Justice et des Affaires économiques. — Monsieur le Président, je répondrai en trois points à la question de M. Foret.

Premièrement, à l'occasion d'une question orale qui m'a été récemment posée à la Chambre, j'ai pu préciser que l'enquête relative à l'assassinat du ministre d'Etat André Cools s'orientait dans diverses directions, que rien n'était laissé au hasard et que chaque information faisait l'objet de vérifications et de recoupements. L'actualité récente a démontré que je disais vrai. Les autorités judiciaires n'ont jamais négligé de retenir ou d'analyser toutes les informations qu'elles recueillaient dans le cadre de toutes les pistes, qu'elles soient économiques ou politiques. Il est logique de ne rien négliger au niveau du monde professionnel de la victime, donc du monde politique lui-même.

Deuxièmement, les propos du procureur général Giet invitant le monde politique — pour éviter le terme «politicien» qui me déplaît — à parler et à prendre certaines responsabilités ou initiatives, sont-ils reprochables? Ils le seraient certainement s'ils violaient le secret de l'instruction. Il n'en est rien, M. Giet ayant mis en évidence la nécessaire collaboration de tous ceux qui, dans le monde politique ou autour de celui-ci, seraient susceptibles d'aider les services judiciaires en cette affaire. Je suis en effet persuadé que, dans ce contexte, certaines personnes ont pu recevoir des informations dont elles ne mesurent peut-être d'ailleurs pas toute l'importance, à défaut d'avoir une vue d'ensemble sur les indices policiers. Il serait bon à cet égard que toutes les informations puissent être données aux autorités judiciaires. Je ne pense pas que, ce faisant, il y ait violation du secret de l'instruction.

Vous posez la question du devoir de réserve. Celui-ci aurait-il été outrepassé dans la mesure où le procureur général serait intervenu de façon légère et sans discernement?

Je crois que les propos n'étaient pas légers car l'actualité judiciaire relève la pertinence de la demande de M. Giet. Je ne crois pas, non plus, que ces propos manquaient de discernement, sauf si l'on imputait à M. le procureur général l'intention de porter un jugement d'ensemble et par définition négatif, sur le monde politique, ce que je ne pourrais accepter, ni vous non plus d'ailleurs. Je ne crois pas que l'intention était telle et si cela a pu être compris de cette manière, vous me donnez ici l'occasion de rectifier le tir.

Je crois pouvoir dire que le procureur général n'a visé expressément personne ni même une institution politique particulière, ce qui me permet de répéter qu'il n'a pas porté atteinte au secret de l'instruction. On ne peut pas lui faire un procès d'intention.

En parlant de légèreté, de discernement et du secret de l'instruction, je voudrais souligner la difficulté pour un procureur général, pour un homme politique et pour le ministre de la Justice en particulier, de trouver le bon équilibre — votre réaction que je comprends nous en donne bien la mesure — lorsqu'apparaît la nécessité à la fois de respecter le secret de l'instruction et de donner à l'opinion publique, au Parlement ou au gouvernement, les informations qui s'imposent lorsque des dossiers ont particulièrement ému la population. Cette tâche se complique encore par une médiatisation très importante de ces affaires. Cet équilibre est difficile à trouver dans toutes les déclarations et en particulier au moment où M. Giet était interrogé.

Je ne tirerai pas de conclusion sur l'opportunité de donner plus ou moins d'informations. L'opinion publique ne doit pas avoir le sentiment d'être écartée mais le secret de l'instruction et le devoir de réserve doivent être respectés. Je crois aussi que tout doit être mis en œuvre pour éviter que des déclarations ne portent atteinte à la réputation d'une personne, d'un groupement professionnel ou d'un groupe de personnes, en l'occurrence le monde politique. Je le répète, telle n'était certainement pas l'intention du procureur général.

En ce qui concerne la déclaration de M. Moureaux le 7 juin 1992, je ne peux évidemment pas savoir s'il possède des informations privilégiées et confidentielles. En fonction de tout ce qui a pu être dit dans la presse et qui doit d'ailleurs encore donner lieu à des confirmations judiciaires, on peut — c'est la liberté de chacun — faire part d'un certain nombre d'impressions. La déclaration de M. Moureaux met en évidence le fait que les circonstances de l'assassinat indiquent probablement d'elles-mêmes — ainsi que ce que l'on apprend autour et alentour — la présence sur notre territoire d'une criminalité bien organisée. Ce dossier n'est malheureusement pas le seul à en donner la preuve. Cette criminalité est caractéristique de certaines pratiques, de ce que l'on appelle généralement la mafia. Le dossier des pourvoyeurs de main-d'œuvre démontre que ce type de criminalité s'exerce notamment dans les régions de Liège et de Charleroi.

Je ne me prononcerai pas davantage sur l'opportunité des propos de M. Moureaux. Je crois qu'il pouvait faire ces commentaires sans bénéficier d'informations privilégiées ou confidentielles.

M. le Président. — La parole est à M. Foret pour une réplique.

M. Foret. — Monsieur le Président, je souhaite que toute la vérité soit faite. Pour un problème aussi grave, il est essentiel que l'enquête se poursuive en toute indépendance et de manière efficace. Cela requiert, pour ce genre d'affaire, la discrétion. J'interviens précisément en raison de l'absence de discrétion et de discernement. L'exemple de M. Moureaux et la déclaration récente dans la presse de certains collègues de la Chambre m'incitent à rappeler que les membres du pouvoir exécutif et du pouvoir législatif — davantage peut-être — ont tous un devoir de tact et de discrétion. J'estime très regrettable qu'un ancien ministre de la Justice ait pu émettre de tels propos dans la presse sur une affaire aussi grave et tellement complexe.

En ce qui concerne les révélations du procureur général, j'ai pris acte de la déclaration du Vice-Premier ministre suivant laquelle M. Giet n'avait aucune mauvaise intention, que ce soit à l'égard du pouvoir législatif ou de la classe politique. Il convient d'admet-

tre cependant que la façon dont les propos ont été émis et relatés était particulièrement provocante. Le terme « politicien » a parfois dans le langage courant une connotation péjorative et est en soi porteur de critiques. Utilisé dans une telle affaire, il l'est doublement. Par ailleurs, en évoquant les politiciens et la classe politique, M. le procureur général Giet aurait pu distinguer plus habilement certains hommes politiques par rapport à d'autres, et ne pas laisser sous-entendre que certains mandataires étaient concernés. Aujourd'hui, certains d'entre-eux en font probablement les frais. Chacun d'entre nous court ce risque si on laisse se reproduire de tels propos.

Les politiciens ne sont pas les seuls concernés par des événements semblables. Chaque profession pourrait être interpellée. Pourquoi ne pas imaginer que les bouchers soient interpellés à propos du trafic des hormones? On pourrait multiplier les exemples à l'infini. Plutôt que de faire parler les politiciens sur de telles affaires, il conviendrait d'exiger la discrétion des magistrats. Que tous ceux qui ont un rôle à jouer dans de telles affaires se taisent. Ainsi l'enquête pourra progresser.

Ces incidents constituent pour moi, monsieur le Vice-Premier ministre, une nouvelle occasion de réitérer mon invitation à entamer un débat sur les rôles respectifs de la justice et des médias. Nous en faisons régulièrement la triste constatation: la façon dont les uns et les autres effectuent leur approche est dangereuse et risque de nous conduire à de graves débordements.

M. le Président. — La parole est à M. Wathelet, Vice-Premier ministre.

M. Wathelet, Vice-Premier ministre et ministre de la Justice et des Affaires économiques. — Monsieur le Président, j'applaudis aux propos de M. Foret en ce qu'ils concernent la justice, les jugements généraux, la nécessité d'indépendance et la problématique des rapports entre la justice et les médias.

Je souhaite néanmoins souligner quatre éléments.

Premièrement, les jugements généraux ou les procès d'intention à l'égard de certaines catégories de personnes, répertoriées selon leur race, leur ethnie, leurs opinions ou, en l'occurrence, leur profession, doivent absolument être évités. Je répète que les propos du procureur général Giet n'en contenaient pas.

Deuxièmement, je suis persuadé qu'avec les moyens mis en œuvre, l'enquête se poursuit dans le respect du principe d'indépendance évoqué par M. Foret.

Troisièmement, je partage l'avis de M. Foret au sujet des relations entre la justice et les médias. J'ai d'ailleurs lancé le même appel que lui. Voici deux ans, en compagnie de plusieurs collègues parlementaires, j'ai participé à un colloque réunissant la presse et la justice. Le problème étant difficile à aborder avec les responsables de la presse, l'organisation d'un tel colloque n'est pas aisée. Sous l'égide de mon prédécesseur, des initiatives ont été prises par le Parlement, en commission de la Justice de la Chambre et du Sénat. En raison du respect du secret qui doit entourer toute instruction, j'ajoute que nous-mêmes devons veiller à ne pas compliquer le problème en multipliant les demandes d'explications — sur des enquêtes en cours et sur leur état d'avancement — adressées au pouvoir exécutif ou à la magistrature.

Personnellement, je suis prêt à entamer ce débat qui, dans un premier temps, se déroulerait entre nous.

Quatrièmement, je rejoins également le point de vue de M. Foret lorsqu'il évoque la discrétion. Vous conviendrez néanmoins qu'à certaines occasions, même s'il est source de réactions, le manque de discrétion peut parfois susciter une efficacité indéniable se répercutant au niveau de l'avancement de certaines enquêtes. Vous me permettrez d'ajouter ici qu'il est bien entendu indispensable de garder « l'églice au milieu du village » et de préserver les bons équilibres.

MONDELINGE VRAAG VAN DE HEER VALKENIERS AAN DE VICE-EERSTE MINISTER EN MINISTER VAN VERKEERSWEZEN EN OVERHEIDSBEDRIJVEN OVER « DE TAALKADERS BIJ DE REGIE DER LUCHTWEGEN »

QUESTION ORALE DE M. VALKENIERS AU VICE-PREMIER MINISTRE ET MINISTRE DES COMMUNICATIONS ET DES ENTREPRISES PUBLIQUES SUR « LES CADRES LINGUISTIQUES A LA REGIE DES VOIES AERIENNES »

De Voorzitter. — Aan de orde is de mondelinge vraag van de heer Valkeniers aan de Vice-Eerste minister en minister van Verkeerswezen en Overheidsbedrijven over « de taalkaders bij de Regie der Luchtwegen ».

Het woord is aan de heer Valkeniers.

De heer Valkeniers. — Mijnheer de Voorzitter, op 4 juni jongstleden richtte de minister een schrijven aan de heer Kirsch, administrateur-generaal van de Regie der Luchtwegen, waarin hij noch min noch meer een plan tot herschikking vroeg van de taalkaders binnen de regie alvorens het beleidscontract zelfs nog maar te willen onderzoeken.

Mijnheer de Vice-Eerste minister, wanneer we weten hoeveel activiteiten van de regie zuiver te zien zijn als verbonden aan Zaventem en wanneer we weten hoe miserabel de taalkaders steeds waren bij Sabena, dan is het toch al te gortig dat u hiermee nu komt aandragen, pas nadat Sabena een private maatschappij is geworden. Graag vernamen we waarom u nu juist met deze eis voor de dag komt.

De Voorzitter. — Het woord is aan Vice-Eerste minister Coëme.

De heer Coëme, Vice-Eerste minister en minister van Verkeerswezen en Overheidsbedrijven. — Mijnheer de Voorzitter, de voornaamste opdrachten van de Regie der Luchtwegen zijn het verzekeren van de uitbating van de luchthaven Brussel Nationaal en het waken voor de luchtvaartveiligheid over het hele Belgisch grondgebied.

Het lijkt mij logisch dat de voorgedijminister van de Regie der Luchtwegen, schikkingen treft opdat deze regie alvorens zijn omvorming tot NMLW, alle wettelijke verplichtingen zou kunnen naleven. Daarom heb ik aan de Regie der Luchtwegen gevraagd geen nieuwe voorstellen van taalkaders in te dienen, maar wel een plan tot herstel van het evenwicht in de personeelsbezetting waarin, zoals onlangs in herinnering gebracht door de voorzitter van de raad van bestuur, 150 tot 200 betrekkingen bestemd voor Franstaligen door Nederlandstaligen worden ingenomen. Aan deze toestand zou een einde kunnen worden gemaakt door natuurlijke afvloeiing.

De Voorzitter. — Het woord is aan de heer Valkeniers voor een repliek.

De heer Valkeniers. — Mijnheer de Vice-Eerste minister, u bent zeer ijverig voor deze parastatale instelling. Het zou mij verheugen mocht u evenveel ijver aan de dag leggen om het evenwicht te herstellen in al de parastatale instellingen waar dat niet is gebeurd. Dit geldt ook voor de OCMW-ziekenhuizen van Brussel waar nog altijd een ondervertegenwoordiging is van Nederlandstalige geneesheren en andere ambtenaren van niveau 1.

MONDELINGE VRAAG VAN DE HEER VERMEIREN AAN DE MINISTER VAN BINNENLANDSE ZAKEN EN AMBTENARENZAKEN OVER « DE ERKENNING EN DE AFBAKENING VAN DE RAMPGEBIEDEN ONLANGS DOOR OVERVLOEDIGE REGENVAL GETROFFEN »

QUESTION ORALE DE M. VERMEIREN AU MINISTRE DE L'INTERIEUR ET DE LA FONCTION PUBLIQUE SUR « LA RECONNAISSANCE ET LA DELIMITATION DES ZONES SINISTREES, A LA SUITE DES CHUTES DE PLUIE RECENTES ET ABONDANTES »

De Voorzitter. — Aan de orde is de mondelinge vraag van de heer Vermeiren aan de minister van Binnenlandse Zaken en Ambtenarenzaken over « de erkenning en de afbakening van de rampgebieden onlangs door overvloedige regenval getroffen ».

Het woord is aan de heer Vermeiren.

De heer Vermeiren. — Mijnheer de Voorzitter, het voordeel, of het nadeel, van het tweekamerstelsel is dat men over meer inlichtingen beschikt als een onderwerp voor de tweede keer aan de beurt komt.

Ik heb in de kranten gelezen dat gisteren in de Kamer door de heren Platteau en Peeters vragen werden gesteld over dezelfde materie. Dit laat mij toe bondig te zijn. Men kent het standpunt van de regering, de minister heeft het gisteren in de Kamer duidelijk verwoord.

Velen onder ons, maar ook de burgers, inzonderheid de slachtoffers, zijn verwonderd over dat antwoord. De slachtoffers van de wateroverlast begrijpen niet waarom er ogenschijnlijk met twee maten en twee gewichten wordt gewerkt.

Ik heb mij de moeite getroost om opzoeken te verrichten in verband met de erkenning van natuurrampen de jongste tien jaar. De lijst begint dus in 1982 en eindigt in 1992.

In 1983 en 1985 heeft zich eveneens wateroverlast voorgedaan. De heer Nothomb was op dat ogenblik minister van Binnenlandse Zaken. De beslissing op dit gebied heeft uiteraard niets te maken met de vraag wie op een bepaald ogenblik verantwoordelijk is voor het departement, maar de wateroverlast van 1983 en 1985 was in elk geval minder erg dan de problemen die zich nu hebben voorgedaan.

Uit wat de pers schrijft en voortgaande op de adviezen van eminente meteorologen blijkt dat het wel 25 jaar geleden was dat zich nog dergelijke wolkbreuken als die van de laatste dagen hebben voorgedaan.

Ik ken de wetgeving van 1977. In artikel 1 en artikel 2 lees ik dat de natuurverschijnselen met uitzonderlijk karakter of van niet te voorziene hevigheid, die belangrijke schade hebben veroorzaakt, inzonderheid aardbevingen, vloedgolven, enzovoort, kunnen worden geïnterpreteerd. Artikel 2 bepaalt dat de erkenning van het schadelijk feit de toepassing van artikel 1 of 2 gerechtvaardigd maakt voor elke ramp en het voorwerp uitmaakt van een in Ministerraad overlegd koninklijk besluit.

De Voorzitter. — Mijnheer Vermeiren, wil u zich beperken tot de tekst van uw vraag?

De heer Vermeiren. — Wat ik zeg, houdt verband met mijn vraag, mijnheer de Voorzitter.

De Voorzitter. — Dat weet ik wel, mijnheer Vermeiren, maar het Reglement moet worden gerespecteerd.

De heer Vermeiren. — Mijnheer de Voorzitter, ik heb alle begrip voor uw opmerking, maar de minister is gisteren in de Kamer over dit onderwerp geïnterpelleerd. Op het ogenblik dat ik mijn vraag indiende, wist ik niet dat hierover in de Kamer zou worden gesproken.

De Voorzitter. — Mijnheer Vermeiren, het Reglement moet in ieder geval worden gerespecteerd.

De heer Vermeiren. — Ik probeer een beetje modernisme in de werking van de Kamers te brengen.

De heer Arts. — U hebt het Reglement mede goedgekeurd, mijnheer Vermeiren.

De heer Vermeiren. — Neen, mijnheer Arts.

Mijnheer de minister, ik zou willen weten wat de regering ertoe heeft gebracht om de beslissing te nemen die zij heeft genomen. Er is een duidelijk verschil met de beslissingen die zijn genomen in 1983 en 1985.

De onweders van dit jaar waren heviger en veroorzaakten veel schade. Ik had dan ook graag geweten waarom de regering nu een andere beslissing heeft genomen dan in 1983 en 1985. Het is al te gemakkelijk zich te verstoppelen achter het feit dat het Koninklijk Meteorologisch Instituut de hevigheid of het uitzonderlijke van

de wolkbreuken niet heeft erkend. Er is zeker geen verschil tussen de schade die is aangericht in 1983 en 1985 en de schade van vandaag.

De Voorzitter. — Het woord is aan minister Tobback.

De heer Tobback, minister van Binnenlandse Zaken en Ambtenarenzaken. — Mijnheer de Voorzitter, ik wens de heer Vermeiren erop attent te maken dat ik gisteren in de Kamer heb geantwoord op twee interpellaties, de ene van zijn uitstekende collega, de heer Peeters, en de andere van mijn uitstekende collega, de heer Platteau.

Ik heb dan gezegd dat de regering nog geen beslissing had genomen.

De heer Platteau verklaarde dat hij uit een indiscretie meende te weten dat het KMI ongunstig advies zou uitbrengen betreffende de niet te voorziene omvang van de openvolgende natuurfenomenen met tropische onweders van de jongste weken.

Ik heb hem erop gewezen dat bij een eventueel negatief advies van het KMI in die zin de wet niet van toepassing zal zijn op de schade voortspruitend uit de overvloedige regenval van de voorbije weken. Dat spijt mij voor de betrokkenen, maar zo is de wet.

U hebt een vergelijking gemaakt met de situatie in 1983 en 1985. Ik heb hierover geen concrete gegevens in mijn hoofd. In dit verband heb ik er in de Kamer wel aan toegevoegd dat de wet dienangaande volgens mij gebreken vertoont en dat ik bereid ben over die wet te discussiëren in Kamer, in de Senaat of in speciale werkgroepen. De wet wekt, telkens er iets misloopt, verwachtingen, die achteraf bij de betrokkenen tot teleurstellingen leiden.

Ik vertoef nu al 54 jaar in dit land. Welnu, men kan niet zeggen dat het in die periode nog nooit zo zwaar geregend heeft. Die zware regenval was dus een te voorzien fenomeen. Er rust echter ongetwijfeld een grote verantwoordelijkheid bij degenen die bouwvergunningen hebben afgegeven voor plaatsen waar het risico op overstroming en wateroverlast bijzonder groot is, die te veel beton hebben laten storten met bodemerisatie tot gevolg. Professor Deploy heeft die bodemerisatie trouwens voorspeld. Ook deficiënte rioleringen zijn een belangrijke oorzaak van de wateroverlast.

Indien de voorwaarden van de wet vervuld zijn, zal de regering doen wat de wet voorschrijft. Wat de heer Platteau door een indiscretie is te weten gekomen, sterkt mij evenwel in het vermoeden dat de voorwaarden om de wet in deze toe te passen, niet vervuld zijn. Ik heb de gouverneur echter instructie gegeven een dossier te openen en mij van dit dossier in kennis te stellen. Men moet de mensen echter niets wijsmaken. Ik verwacht immers dat de betrokken gebeurtenissen in Wetteren, Lubbeek, Essen en Vlaams Brabant niet zullen voldoen aan de voorwaarden van de wet.

De Voorzitter. — Het woord is aan de heer Vermeiren voor een repliek.

De heer Vermeiren. — Mijnheer de Voorzitter, ik dank de minister voor zijn uitvoerig antwoord.

Het verheugt mij dat de beslissing nog niet is genomen. Er is dus nog enige hoop voor de slachtoffers. U vermoedt dat de wet hier niet van toepassing zal zijn. Ik wil in dit verband toch uw aandacht vestigen op de elementen die hebben bijgedragen tot de erkenning tot ramp van de gebeurtenissen in 1983 en 1985. U vertoef 54 jaar in ons land, ik 55. Welnu, wolkbreuken zoals die welke wij de vorige weken hebben meegemaakt in Vlaams Brabant, heb ik nooit eerder meegemaakt, tenzij in 1983.

Uw opmerkingen over de bouwvergunningen zijn inderdaad juist. Deze toestanden, bijvoorbeeld in de Woluwevallei, zijn echter gedurende verschillende decennia zo gegroeid.

Mijnheer de minister, ondertussen hebben er staatshervormingen plaatsgevonden en werden er nieuwe wetten en decreten uitgevaardigd. Daardoor is het overleg tussen het Brusselse Hoofdstedelijk Gewest en het Vlaamse Gewest zo langdradig geworden, is het zo moeilijk ginds de wetten en decreten toe te

passer en is de inmenging van de hogere overheid zo groot geworden dat zelfs gemeenten die over de nodige financiële middelen beschikken soms zeven, acht, of negen jaar nodig hebben om na de goedkeuring van de TRP's tot uitvoering te kunnen overgaan.

Ziedaar de feitelijke toestand. Ik wil daarvan de schuld niet aan de regering of aan de minister van Binnenlandse Zaken wijten. De burger is echter wel het slachtoffer van die feitelijke toestand. Zelfs daar waar goede wil aanwezig is en waar de budgetten in de benodigde kredieten voorzien, is de mogelijkheid niet altijd aanwezig om rechtstreeks op te treden. Ik vind het noodzakelijk uw aandacht daarop te vestigen. Ik hoop dat de regering aan de hand van de nieuwe gegevens die u zullen bereiken en op basis van de vergelijkingen die kunnen worden gemaakt haar standpunt zal wijzigen en een ander standpunt zal innemen dan hetgene u hier zojuist hebt toegelicht.

QUESTION ORALE DE M. DE DONNEA AU VICE-PREMIER MINISTRE ET MINISTRE DES COMMUNICATIONS ET DES ENTREPRISES PUBLIQUES SUR «L'OPPORTUNITÉ DE LA MISE EN VENTE PAR LA RÉGIE DES BÂTIMENTS DE TERRAINS, RUE MONTAGNE DE LA COUR A BRUXELLES»

MONDELINGE VRAAG VAN DE HEER DE DONNEA AAN DE VICE-EERSTE MINISTER EN MINISTER VAN VERKEERSWEZEN EN OVERHEIDSBEDRIJVEN OVER «OF HET WENSELIJK IS DAT DE REGIE DER GEBOUWEN GRONDEN TE KOOP STELT, GELEGEN AAN DE HOFBERG TE BRUSSEL»

M. le Président. — L'ordre du jour appelle la question orale de M. de Donnée au Vice-Premier ministre et ministre des Communications et des Entreprises publiques sur «l'opportunité de la mise en vente par la Régie des Bâtiments de terrains, rue Montagne de la Cour à Bruxelles».

La parole est à M. de Donnée.

M. de Donnée. — Monsieur le Président, depuis le début de cette semaine, la mise en vente par la Régie des Bâtiments d'un terrain de quelque 13 hectares, rue Montagne de la Cour, à Bruxelles, est annoncée par un panneau érigé sur le terrain en question.

M. le Vice-Premier ministre sait-il que la vente de ce terrain — jouxtant le Musée d'Art moderne — à un promoteur pour y construire des logements et commerces bloquerait à tout jamais la seule possibilité d'extension de ce musée sur son site actuel?

La Régie des Bâtiments met-elle ces terrains en vente en vertu d'accords entre l'Etat et la Région et/ou la Ville de Bruxelles? Si oui, quel est le contenu de ces accords?

Le site en question — situé sur une voie de grand passage, dans une montée et près d'un feu de signalisation — n'étant pas propice à la construction de logements familiaux, M. le Vice-Premier ministre n'estime-t-il pas qu'il faut renoncer à cette mise en vente, qui bloquerait le développement du musée sans apporter de bénéfices significatifs à la politique de retour des habitants à la ville?

Ne pourrait-on, monsieur le Vice-Premier ministre, valoriser d'autres terrains — mieux situés! — de la régie au profit du logement à Bruxelles et éviter ainsi une erreur monumentale du point de vue de l'essor et du rayonnement culturels de Bruxelles, future capitale de l'Europe?

M. le Président. — La parole est à M. Coëme, Vice-Premier ministre.

M. Coëme, Vice-Premier ministre et ministre des Communications et des Entreprises publiques. — Monsieur le Président, l'honorable membre n'ignore pas qu'il existe une convention de coopération avec la Région de Bruxelles-Capitale, qui oblige la

Régie des Bâtiments à remettre le bien dont il est question au comité d'acquisition pour la revente. Le certificat d'urbanisme numéro 2 y prévoit exclusivement des logements.

Cet accord de coopération a été publié au *Moniteur belge* du 23 mai 1990.

Quant à la dernière partie de votre question, monsieur de Donnée, elle s'adresse à l'Exécutif de la Région de Bruxelles-Capitale, la seule mission de la Régie des Bâtiments étant de construire des bâtiments destinés aux services publics.

M. le Président. — La parole est à M. de Donnée pour une réplique.

M. de Donnée. — Monsieur le Président, cela fait maintenant deux ans que nous combattons cette convention.

Le gouvernement est concerné par cette affaire. Dans le cas contraire, je ne me serais pas permis d'intervenir aujourd'hui à ce sujet. Comme l'a souligné M. le Vice-Premier ministre, il est exact que l'Exécutif de la Région a signé ce mauvais accord, mais les institutions culturelles nationales situées à Bruxelles relèvent encore de la compétence du gouvernement.

Deux ministres nationaux sont concernés par cette affaire lamentable: le ministre de tutelle, que j'ai interrogé il y a quelques semaines et qui a prétendu tout ignorer du dossier, et le ministre responsable pour la Régie des Bâtiments, qui, apparemment, «prête main-forte» à ce forfait qui va être commis à l'encontre du Musée d'Art moderne.

Je suis scandalisé par cette décision qui ne va rien apporter en matière de politique du logement à Bruxelles. En effet, ceux qui connaissent le site en question savent très bien qu'aucune famille n'ira y habiter. Ces appartements seront occupés par des cadres internationaux de passage ou, éventuellement, par des célibataires originaux...

Par conséquent, non seulement on ne rencontre pas l'objectif légitime de la Région — le retour des habitants à la ville — mais, en outre, on porte une grave atteinte au rayonnement culturel de Bruxelles.

J'adjure le gouvernement et le ministre Coëme, lequel, manifestement, n'était pas partie aux premiers accords, de revoir leur jugement, afin que l'on puisse aboutir à une solution raisonnable et non à une décision qui déshonorerait ceux qui la mèneraient à terme.

M. Tobback, ministre de l'Intérieur et de la Fonction publique. — Monsieur le Président, je me permets de m'insurger contre la remarque qui a été formulée à l'encontre des célibataires originaux!

Venant de la part de M. de Donnée, cette remarque me paraît, à la limite, inamicale.

M. le Président. — Monsieur le ministre, la question ne vous était pas adressée; je ne comprends dès lors pas votre intervention.

M. De Croo. — Qui était visé par cette remarque?

M. Tobback, ministre de l'Intérieur et de la Fonction publique. — Je suis intervenu pour fait personnel, monsieur le Président. (*Sourires.*)

M. le Président. — La parole est à M. de Donnée.

M. de Donnée. — Monsieur le Président, je n'ai porté aucun jugement de valeur sur ces catégories de personnes mais, manifestement, ce ne sont pas celles-là que la ville de Bruxelles essaie d'attirer pour augmenter le chiffre de sa population. Tout ce que j'ai voulu dire, c'est que l'objectif ne serait pas atteint et je n'ai porté — M. Tobback le sait bien — aucun jugement de valeur sur personne, si ce n'est sur ceux qui, au sein du gouvernement et de l'Exécutif, s'apprêtent à commettre une grave erreur.

MONDELINGE VRAAG VAN DE HEER ULBURGHS AAN DE MINISTER VAN BINNENLANDSE ZAKEN EN AMBTENARENZAKEN OVER «HET RECHT OP BETOGEN»

QUESTION ORALE DE M. ULBURGHS AU MINISTRE DE L'INTERIEUR ET DE LA FONCTION PUBLIQUE SUR «LE DROIT DE MANIFESTER»

De Voorzitter. — Aan de orde is de mondelinge vraag van de heer Ulburghs aan de minister van Binnenlandse Zaken en Ambtenarenzaken over «het recht op betogen».

Het woord is aan de heer Ulburghs.

De heer Ulburghs. — Mijnheer de Voorzitter, op 24 april 1992 werd bij de burgemeester van Brussel een aanvraag ingediend door de Beweging Oostelijke Mijnwerkers voor een betoging op 27 september 1992 van de werknemers van de staal- en mijnbekkens van de Europese regio's die met werkloosheid, sluiting en sociale problemen geconfronteerd worden.

Op 18 mei vond er een onderhoud plaats op het politiekantoor te Brussel met de politiecommissaris en met een rijkswachtercommissaris. Er werd onderhandeld over de te volgen route en over de ordehandhaving. Op 1 juni antwoordt de dienstdoende burgemeester dat alle samenscholingen en groepswijze verplaatsingen in het kader van die betoging verboden worden.

In het gesprek hebben de organisatoren zich ertoe geëngageerd heel de manifestatie te beëindigen tegen 18 uur, zodat het feest van de Franse Gemeenschap die dag niet in het gedrang komt.

Wat is de mening van de minister over dit verbod en welke stappen zal hij eventueel doen om het ongedaan te maken?

De Voorzitter. — Het woord is aan minister Tobback.

De heer Tobback, minister van Binnenlandse Zaken en Ambtenarenzaken. — Mijnheer de Voorzitter, ik ben niet geacht een mening te hebben over de beslissingen van een burgemeester van om het even welke gemeente of stad in België.

Ingevolge de vraag van de heer Ulburghs heb ik mij laten informeren door de stad Brussel die mij meedeelt dat er op 24 april 1992 inderdaad een aanvraag werd ingediend voor een betoging op 27 september 1992 door de Beweging van Oostelijke Mijnwerkers samen met delegaties van de staal- en mijnbekkens van de Europese regio's die met sluiting en sociale problemen geconfronteerd worden.

De dienstdoende burgemeester van Brussel heeft op 1 juni bevestigd alle samenscholingen en groepsverplaatsingen in het kader van deze manifestatie op 27 september te verbieden, wat zijn bevoegdheid is.

Dat het die dag het feest van de Franse Gemeenschap is, heeft met deze beslissing geen uitstaans. De burgemeester van Brussel heeft mij laten weten dat hij deze beslissing genomen heeft in nauw overleg met zijn politiekorps en dat hij ook voor een gelijkaardige betoging op een andere datum eenzelfde beslissing zou hebben genomen of zal nemen.

Ter gelegenheid van de vorige mijnwerkersbetoging werd in de hoofdstad enorm veel schade aangericht. De waarnemende burgemeester is van oordeel dat er geen redenen zijn om aan te nemen dat de organisatoren van deze betoging de eigen troepen ditmaal beter in de hand zouden kunnen houden, temeer daar een ongekend aantal buitenlandse delegaties met niet allemaal dezelfde voorbeeldige reputatie noch dezelfde goede bedoelingen, aangekondigd hebben naar België te zullen afzakken voor een dergelijke manifestatie.

De Voorzitter. — Het woord is aan de heer Ulburghs voor een repliek.

De heer Ulburghs. — Mijnheer de Voorzitter, mag ik de minister doen opmerken dat de burgemeester van Brussel wist dat deze betoging ordevol zou verlopen, want dat daarover met de mijnwerkers goede afspraken waren gemaakt? Ik weet niet welke betoging de minister bedoelt als hij het heeft over «een vorige

mijnwerkersbetoging», maar ik vermoed dat hij het dan heeft over die van de mijnwerkers uit het westelijke bekken. Die hebben een andere reputatie dan hun collega's uit het oostelijke bekken. Deze laatste hebben de betoging voor september aangevraagd.

Ik dring er dus op aan dat in het kader van het sociale Europa het recht op betogen, vooral voor de werknemers wier tewerkstelling is bedreigd, zou worden gerespecteerd.

De Voorzitter. — Het woord is aan minister Tobback.

De heer Tobback, minister van Binnenlandse Zaken en Ambtenarenzaken. — Mijnheer de Voorzitter, ik herhaal dat ik pas vanochtend door de vraag van de heer Ulburghs over deze problematiek ben geïnformeerd en dat die ressorteert onder de bevoegdheid van de burgemeester van Brussel. Hij is daarvoor verantwoordelijk en de beloften van de mijnwerkers hebben hem blijkbaar niet kunnen overtuigen. Verder zie ik echt geen enkel verband tussen de problematiek van de oostelijke mijnwerkers van Limburg, die ik zeer goed ken, en die van de staalarbeiders en mijnwerkers uit Lotharingen, Wales, Schotland tot en met uit de voormalige Oostbloklanden. Zelfs met al mijn bezorgdheid voor het sociale Europa kan ik best begrijpen dat de burgemeester van Brussel zich zorgen maakt, gezien ernstige incidenten zich vroeger hebben voorgedaan en gezien de groepen die aan die betoging deelnemen allesbehalve samenhangende bedoelingen hebben. Het lijkt mij logisch dat hij zich afvraagt hoe de eisen van gepensioneerde mijnwerkers aan de Vlaamse Executieve kunnen worden waargemaakt door het inschakelen van arbeiders uit Wales, Tsjechoslowakije, Polen of Frankrijk.

Ik wil dit dossier met de grootste aandacht volgen en ik wens op geen enkele manier afbreuk te doen aan het recht op betogen, maar ik kan mij goed voorstellen dat de burgemeester van Brussel zich hierbij heel wat zorgen maakte.

MONDELINGE VRAAG VAN MEVROUW HARNIE AAN DE MINISTER VAN TEWERKSTELLING EN ARBEID OVER «DE NEGEND BIJZONDERE RICHTLIJN TER BEVORDERING VAN DE VERBETERING VAN DE VEILIGHEID EN DE GEZONDHEID OP HET WERK VAN WERKNEEMSTERS TIJDENS DE ZWANGERSCHAP, NA DE BEVALLING EN TIJDENS DE LACTATIE»

QUESTION ORALE DE MME HARNIE AU MINISTRE DE L'EMPLOI ET DU TRAVAIL SUR «LA NEUVIEME DIRECTIVE SPECIALE VISANT A AMELIORER LA SECURITE ET L'HYGIENE SUR LES LIEUX DU TRAVAIL POUR LES TRAVAILLEUSES PENDANT LA GROSSESSE, APRES L'ACCOUCHEMENT ET PENDANT L'ALLAITEMENT»

De Voorzitter. — Dames en heren, aan de orde is de mondelinge vraag van mevrouw Harnie aan de minister van Tewerkstelling en Arbeid over «de negende bijzondere richtlijn ter bevordering van de verbetering van de veiligheid en de gezondheid op het werk van werkneemsters tijdens de zwangerschap, na de bevalling en tijdens de lactatie».

Het woord is aan mevrouw Harnie.

Mevrouw Harnie. — Mijnheer de Voorzitter, op 24 juni zal de Europese Raad van ministers zich uitspreken over de negende bijzondere richtlijn ter bevordering van de verbetering van de veiligheid en de gezondheid op het werk van werkneemsters tijdens de zwangerschap, na de bevalling en tijdens de lactatie. Deze richtlijn is voor ons land niet zo belangrijk, want noch de werkneemsters, noch de werkgevers, noch de overheid ondervinden daar positieve of negatieve gevolgen van. Toch stel ik de minister deze mondelinge vraag, omdat men mij heeft gesignaleerd dat deze richtlijn wel belangrijk is voor de werkneemsters die onder een onbeschermd statuut werken, waarbij men verwees naar situaties in Engeland.

Mevrouw de minister, de meningsverschillen inzake deze problematiek draaiden vooral rond de bezoldiging of de uitkering van deze werkneemsters, die het struikelblok vormden bij artikel 118A. U kent het standpunt van de Commissie, het advies van het Parlement en van de Commissie voor de rechten van de vrouw

enerzijds en het gemeenschappelijk standpunt van de Raad anderzijds. Wat de uitkeringen betreft, is het standpunt van de Raad minder gunstig dan dat van de Commissie, het Parlement en de Commissie voor de rechten van de vrouw.

De Voorzitter. — Mevrouw Harnie, mag ik u verzoeken de tekst te volgen van de vraag zoals u ze hebt ingediend?

Mevrouw Harnie. — Dat zal ik doen, Voorzitter.

De volgende Raad zal op zijn vooraf ingenomen gemeenschappelijke standpunten terugvallen tenzij één land of regering anders stemt. Het zou dus positief zijn mocht België anders stemmen.

Mevrouw de minister, welk standpunt zal de Belgische regering innemen op de Europese Raad van ministers?

De Voorzitter. — Het woord is aan minister Smet.

Mevrouw Smet, minister van Tewerkstelling en Arbeid, belast met het Beleid van gelijke kansen voor mannen en vrouwen. — De bespreking van de genoemde richtlijn staat inderdaad op de agenda van de Europese Raad van ministers van 24 juni eerstkomend.

Met betrekking tot deze richtlijn wens ik eraan te herinneren dat de Europese Raad van ministers op 19 december 1991 een gemeenschappelijk standpunt heeft ingenomen.

In het Europees Parlement werden ten opzichte van dit gemeenschappelijk standpunt amendementen ingediend op 13 mei 1992, die door de Europese Commissie in haar nieuw voorstel ten dele werden overgenomen. Het belangrijkste amendement heeft betrekking op de hoogte van de vergoeding tijdens de zwangerschapsrust.

Het gemeenschappelijk standpunt laat de lidstaten vrij in de bepaling van de hoogte van deze uitkering, zonder dat dit bedrag evenwel lager mag zijn dan wat in de lidstaat geldt bij werkonderbreking om gezondheidsredenen.

Het Europees Parlement vereiste een waarborg in te lassen van een inkomen van minimum 80 pct. van het laatst verdiende loon zonder enige referentie naar regelingen bij ziekte.

Ik heb begrip voor dit standpunt. Het is trouwens steeds de bekommernis geweest van de Belgische delegatie om deze inkomensgarantie op een zo hoog mogelijk niveau te waarborgen.

Gelet op de discussie die er geweest is in Coreper ziet het er echter niet naar uit dat de Raad op dit punt zal afwijken van het akkoord dat werd bereikt in december 1991. Voor de meeste delegaties wordt de vaststelling van een percentage van 80 pct. gezien als een te vergaande harmonisatie inzake sociale zekerheid. Op de Top van Maastricht werd immers bepaald dat sociale zekerheid enkel bij unanimité kan worden geregeld op Europees niveau, terwijl deze richtlijn genomen is op basis van artikel 118A, veiligheid en gezondheid van werknemers, en moet worden goedgekeurd met een gekwalificeerde meerderheid.

In deze omstandigheden staat de Raad voor de keuze het gemeenschappelijk standpunt van 19 december 1991 te bevestigen of het risico te lopen dat er geen richtlijn tot stand komt.

Het aannemen van het gemeenschappelijk standpunt biedt een grotere rechtszekerheid en een betere bescherming dan wat in de huidige wetgevingen van de lidstaten is ingeschreven.

Zo voorziet de tekst van de richtlijn in beschermingsmaatregelen inzake veiligheid en gezondheidsrisico's die in heel wat lidstaten niet bestaan. Ook verplicht de richtlijn de lidstaten die dit nog niet kennen, zoals Engeland en Ierland, om het recht op 14 weken zwangerschapsverlof te garanderen en legt zij het verbod op de zwangere vrouw te ontslaan.

Op Belgisch voorstel is in de richtlijn een bepaling opgenomen dat de richtlijn geen verlaging tot gevolg mag hebben van het niveau van bescherming voor werknemers ten opzichte van de situatie die in iedere lidstaat op dit ogenblik bestaat.

Wat de hoogte van de vergoeding tijdens het moederschapsverlof betreft, is het belangrijk dat de Raad, mede op verzoek van België, een politieke verklaring heeft aangenomen. In deze verkla-

ring verbinden de lidstaten zich ertoe te voorkomen dat zwangere werknemers om financiële redenen van hun moederschapsverlof zouden afzien.

Al deze elementen zullen bij de bespreking van de richtlijn op de komende Raad aan bod komen.

Het zal echter zijn zoals altijd, mevrouw Harnie. Als men voor de keuze staat een richtlijn in te voeren die ontegensprekelijk een sterke verbetering inhoudt voor bepaalde landen, maar die ten opzichte van de eigen sociale bescherming zwakker is, zullen de meeste vooruitstrevende landen van de Raad van oordeel zijn dat er moet worden gekozen voor de richtlijn die minder progressieve landen verplicht op sociaal vlak een belangrijke stap te doen.

De Voorzitter. — Het woord is aan mevrouw Harnie voor een repliek.

Mevrouw Harnie. — Ik wil de minister enkel vragen of het mogelijk is dat België zich bij de stemming onthoudt. Het is van principeel belang en het getuigt van solidariteit dat wij het meest positieve voorstel, geformuleerd door het Parlement, door de Commissie en de Commissie voor de rechten van de vrouw, zouden ondersteunen.

Hierdoor zal weliswaar niet veel veranderen. Wij kunnen enkel aantonen dat België zich achter het meest positieve voorstel schaaft.

De Voorzitter. — Het woord is aan minister Smet.

Mevrouw Smet, minister van Tewerkstelling en Arbeid, belast met het Beleid van gelijke kansen voor mannen en vrouwen. — Op Europees vlak is een onthouding onmogelijk. Men steunt de richtlijn of men steunt ze niet. Indien België tegenstemt omdat de richtlijn niet ver genoeg gaat, vervoegen wij de landen die tegen de richtlijn zijn omdat zij te ver gaat omwille van het te hoge beschermingsniveau.

COMMUNICATION DE M. LE PRÉSIDENT

MEDEDELING VAN DE VOORZITTER

M. le Président. — MM. Valkeniers et consorts ont déposé une motion demandant la convocation de la commission de la Défense nationale. Le texte de cette motion a été distribué. Entre-temps, nous avons appris que cette commission est convoquée pour le 8 juillet prochain, aux fins d'entendre une communication du ministre de la Défense nationale. Dès lors, le Sénat acceptera sans doute de considérer qu'il n'y a plus lieu de se prononcer sur cette motion puisque son objectif est d'ores et déjà atteint. (*Assentiment.*)

ORDRE DES TRAVAUX

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

M. le Président. — La commission du Travail parlementaire a discuté tout à l'heure de la procédure d'examen du projet de loi portant des dispositions fiscales et financières. Dans l'hypothèse où la Chambre pourrait nous transmettre ce projet au cours de la semaine du 29 juin au 3 juillet, la question se pose de savoir à quel moment les commissions concernées du Sénat pourraient entamer la discussion des chapitres du projet qui les concernent. D'aucuns ont proposé que la discussion générale en commission commence dès le lundi 29 juin, bien entendu sans le moindre vote, de manière à ce que le débat en séance publique puisse avoir lieu au cours de la semaine du 13 au 18 juillet. L'assemblée souhaite-t-elle émettre des remarques à ce sujet?

Ik vestig uw aandacht op het feit dat over dit voorstel een stemming zal plaatsvinden bij zitten en opstaan en dat voordien twee sprekers het woord kunnen voeren: de spreker die voor het voorstel is, beschikt over drie minuten, de spreker die tegen het voorstel is, beschikt eveneens over drie minuten.

Het woord is aan de heer De Croo.

De heer De Croo. — Mijnheer de Voorzitter, tot nu toe kennen wij een tweekamerstelsel. Dat houdt in dat de Senaat zich slechts buigt over een wetsontwerp dat in de Kamer werd ingediend, nadat de Kamer daarover heeft gestemd en het naar de Senaat heeft overgezonden. Hetzelfde geldt uiteraard in omgekeerde richting.

Thans stelt de meerderheid voor om in de commissie — zonder stemming weliswaar — reeds een aantal beschikkingen te bespreken die nog hangende zijn in de Kamer. De meerderheid beweert dat deze methode reeds jaren wordt toegepast met het doel tijd te winnen.

Ik doe het uitdagende voorstel dat de regering het wetsontwerp tegelijkertijd bij Kamer en Senaat zou indienen, dat het gelijktijdig in beide commissies zou worden behandeld en dat met een tijdsverschil van een uur de Kamer en de Senaat daarover zouden stemmen. Op die manier zullen wij veel tijd winnen, zonder daarbij een karikatuur te maken van de procedure.

De Kamervoorzitter, de Senaatsvoorzitter en de drie voorzitters van Gewest- en Gemeenschapsraden — want ons land is vele vergaderingen rijk — moeten nog overleggen om te bepalen wie wat zal doen, wanneer, waar en hoe. Laten we dus ook de resultaten van dit overleg afwachten.

Naar ik heb gehoord, is er ook nog de dialoog van Gemeenschap tot Gemeenschap, die volgende week misschien resultaten zal opleveren. Wij doen dus vroegtijdig wat de senatoren niet wensen, namelijk het tweekamerstelsel kelderen. Wij vragen dus te wachten tot na de eindstemming in de Kamer om het wetsontwerp in de Senaat te bespreken. *(Applaus.)*

De Voorzitter. — Het woord is aan de heer De Roo.

De heer De Roo. — Mijnheer de Voorzitter, in verband met de planning van de werkzaamheden stellen wij het volgende voor. De fiscale programmawet is inderdaad een belangrijke wet. Er werd ongeveer drie weken aan gewerkt en deze namiddag wordt erover in de kamercommissie voor de Financiën gestemd. Wij stellen voor om het begin van de bespreking ervan in de senaatscommissie vast te leggen op 29 juni aanstaande. Dit maakt het mogelijk het verslag van de senaatscommissie voor de Financiën klaar te hebben op 8 juli aanstaande en de fiscale programmawet in plenaire vergadering te behandelen in de week van 13 juli. Rekening houdend met de andere werkzaamheden van de Senaat, lijkt het ons het meest aangewezen niet te wachten met de bespreking in de commissie voor de Financiën, met dien verstande dat er geen stemming kan plaatshebben en dat de algemene bespreking wordt afgerond alvorens de artikelsgewijze bespreking wordt aangevat. Dit laatste is slechts mogelijk nadat de eindstemming in de Kamer in plenaire vergadering heeft plaatsgevonden. Dit lijkt ons het meest aangewezen werkplan voor de komende weken. *(Applaus.)*

M. le Président. — La proposition est donc la suivante: le projet de loi portant des dispositions fiscales et financières serait examiné en quatre commissions dès le 29 juin, étant entendu qu'aucun vote, que ce soit sur les amendements, sur les articles ou sur l'ensemble, n'interviendrait avant que la Chambre ne se soit prononcée en séance publique sur l'ensemble du projet.

La procédure habituelle serait ensuite respectée, de manière que le vote des rapports en commission puisse avoir lieu le 8 juillet et que le Sénat soit saisi du projet en séance publique dans le courant de la semaine du 13 juillet.

Het formele voorstel is dat vanaf 29 juni in de vier betrokken commissies de bespreking van de fiscale programmawet wordt aangevat, met dien verstande dat de algemene bespreking en de artikelsgewijze bespreking kunnen plaatshebben, maar dat er niet kan worden gestemd alvorens de Kamer zich heeft uitgesproken over het gehele ontwerp. Waarschijnlijk is dit rond 2 juli.

Daar niemand meer het woord vraagt, breng ik dit voorstel van regeling van de werkzaamheden in stemming.

Plus personne ne demandant la parole, je mets aux voix cette proposition d'ordre des travaux.

— Dit voorstel, bij zitten en opstaan in stemming gebracht, wordt aangenomen.

Cette proposition, mise aux voix par assis et levé, est adoptée.

M. le Président. — La parole est à M. Hatry.

M. Hatry. — Monsieur le Président, le vote étant acquis, je me permets d'attirer votre attention sur le fait que nous croyons savoir que des amendements pourraient être déposés en séance publique à la Chambre.

Par conséquent, aussi longtemps que le texte définitivement adopté par la Chambre ne nous sera pas parvenu, les présidents de commission ne pourront ni clore les débats ni procéder aux votes.

Je tenais à apporter cette précision parce que j'ai vécu d'autres événements dans des circonstances semblables sous la précédente législature.

Ensuite, monsieur le Président, je compte sur vous et sur la commission du Travail parlementaire pour que les commissions qui comptent les mêmes membres ne soient pas convoquées en même temps. Je pense particulièrement aux commissions des Finances et de l'Economie. *(Applaudissements.)*

NATURALISATIONS — NATURALISATIES

Prise en considération — Inoverwegingneming

M. le Président. — L'ordre du jour appelle le scrutin sur la prise en considération de demandes de naturalisation, transmises par la Chambre des représentants.

Vous avez reçu 23 feuillets.

Aan de orde is de geheime stemming over de inoverwegingneming van de naturalisatieaanvragen overgezonden door de Kamer van volksvertegenwoordigers.

U heeft 23 lijsten ontvangen.

Suivant le Règlement, il va être procédé par scrutin de liste à la prise en considération de ces demandes.

Overeenkomstig het Reglement, zal de lijststemming plaatshebben over de inoverwegingneming van deze aanvragen.

Les feuillets concernent des demandes que la commission vous propose d'adopter. Les membres qui veulent refuser leur suffrage à certains pétitionnaires en bifferont le nom avant de déposer les feuillets dans l'urne; les membres qui entendent se rallier aux conclusions de la commission, ne doivent biffer aucun nom.

De lijsten bevatten aanvragen die de commissie voorstelt aan te nemen. De leden, die hun stem aan sommige verzoekers willen onttrekken, moeten de naam van dezen schrappen alvorens hun lijsten in de stembus te werpen. De leden die zich wensen aan te sluiten bij de conclusies van de commissie, hoeven geen enkele naam te schrappen.

Quelqu'un demande-t-il la parole au sujet de la prise en considération?

Vraagt iemand het woord over de inoverwegingneming van deze naturalisatieaanvragen?

Il va être procédé au scrutin.

Thans gaan wij over tot de geheime stemming.

Le sort désigne MM. Swinnen, Stroobant, Van Belle et van Weddingen pour remplir, avec les secrétaires, les fonctions de scrutateurs.

Het lot wijst de heren Swinnen, Stroobant, Van Belle en van Weddingen aan om samen met de secretarissen als stemopnemers te fungeren.

Le bureau prie ses honorables collègues de répondre à l'appel de leur nom et de déposer à ce moment seulement les feuillets dans l'urne.

Het bureau verzoekt de geachte collega's bij de afroeping van hun naam te antwoorden en pas dan de lijsten in de stembus te werpen.

Le scrutin est ouvert. Le vote commence par le nom de M. Anthuenis.

De stemming is geopend. Zij begint met de naam van de heer Anthuenis.

— Il est procédé au scrutin.

Er wordt tot de geheime stemming overgegaan.

M. le Président. — Le scrutin est clos.

De stemming is gesloten.

Il conviendra sans doute au Sénat de reprendre la suite de son ordre du jour pendant que les scrutateurs dépouillent les bulletins.

De Senaat zal waarschijnlijk zijn agenda willen voortzetten, terwijl de stemopnemers de stembiljetten nazien. (*Instemming.*)

PROPOSITION MODIFIANT L'ARTICLE 62BIS DU REGLEMENT DU SENAT

Discussion et vote

VOORSTEL TOT WIJZIGING VAN ARTIKEL 62BIS VAN HET REGLEMENT VAN DE SENAAT

Beraadslaging en stemming

M. le Président. — Nous abordons l'examen de la proposition de modification de l'article 62bis du Règlement du Sénat.

Wij vatten de bespreking aan van het voorstel tot wijziging van artikel 62bis van het Reglement van de Senaat.

La discussion est ouverte.

De beraadslaging is geopend.

M. Pécriaux, rapporteur, se réfère à son rapport.

Personne ne demandant la parole dans la discussion, je la déclare close, et nous passons à l'examen de la modification proposée par la commission.

Daar niemand het woord vraagt in de beraadslaging, verklaar ik ze voor gesloten en bespreken wij de door de commissie voorgestelde wijziging.

Cette modification est ainsi rédigée:

L'article 62bis, 3, du Règlement du Sénat est remplacé comme suit:

«3. Pour chaque liste de membres sont désignés des suppléants, conformément à l'article 55, alinéa trois.»

Artikel 62bis, 3, van het Reglement van de Senaat wordt vervangen als volgt:

«3. Voor elke ledenlijst worden plaatvervangers aangewezen overeenkomstig artikel 55, derde lid.»

Je la mets aux voix.

Ik breng ze in stemming.

— Cette proposition de modification, mise aux voix par assis et levé, est adoptée.

Dit voorstel tot wijziging, bij zitten en opstaan in stemming gebracht, wordt aangenomen.

PROJET DE LOI MODIFIANT L'ARTICLE 18 DE LA NOUVELLE LOI COMMUNALE

Votes réservés

ONTWERP VAN WET TOT WIJZIGING VAN ARTIKEL 18 VAN DE NIEUWE GEMEENTEWET

Aangehouden stemmingsen

M. le Président. — Mesdames, messieurs, nous devons procéder maintenant au vote sur l'amendement et l'article réservé du projet de loi modifiant l'article 18 de la nouvelle loi communale.

Wij moeten thans stemmen over het aangehouden amendement en over het aangehouden artikel van het ontwerp van wet tot wijziging van artikel 18 van de nieuwe gemeentewet.

Nous avons à nous prononcer, en premier lieu, sur l'amendement déposé par M. Cardoen à l'article unique.

Wij stemmen eerst over het amendement van de heer Cardoen bij het enig artikel.

— Cet amendement, mis aux voix par assis et levé, n'est pas adopté.

Dit amendement, bij zitten en opstaan in stemming gebracht, wordt niet aangenomen.

M. le Président. — Je mets aux voix l'article unique.

Ik breng het enig artikel in stemming.

— Adopté.

Aangenomen.

M. le Président. — Il sera procédé tout à l'heure au vote sur l'ensemble du projet de loi.

We stemmen zo dadelijk over het ontwerp van wet in zijn geheel.

PROJET DE LOI MODIFIANT CERTAINES DISPOSITIONS RELATIVES AUX STATUTS DU PERSONNEL DU CADRE ACTIF DE LA GENDARMERIE

Votes réservés

ONTWERP VAN WET TOT WIJZIGING VAN SOMMIGE BEPALINGEN BETREFFENDE DE RECHTSTOESTAN- DEN VAN HET PERSONEEL VAN HET ACTIEF KADER VAN DE RIJKSWACHT

Aangehouden stemmingsen

M. le Président. — Mesdames, messieurs, nous devons procéder maintenant au vote sur les amendements et articles réservés du projet de loi modifiant certaines dispositions relatives aux statuts du personnel du cadre actif de la gendarmerie.

Wij moeten thans stemmen over de aangehouden amendementen en over de aangehouden artikelen van het ontwerp van wet tot wijziging van sommige bepalingen betreffende de rechtstoestanden van het personeel van het actief kader van de rijkswacht.

Nous avons à nous prononcer, en premier lieu, sur le premier amendement déposé par M. Desmedt à l'article 5.

Wij stemmen eerst over het eerste amendement van de heer Desmedt bij artikel 5.

— Cet amendement, mis aux voix par assis et levé, n'est pas adopté.

Dit amendement, bij zitten en opstaan in stemming gebracht, wordt niet aangenomen.

De Voorzitter. — Wij stemmen nu over het amendement van de heer Verreycken bij hetzelfde artikel.

Nous avons à nous prononcer sur l'amendement de M. Verreycken au même article.

Daar niemand het woord vraagt, breng ik het amendement van de heer Verreycken bij artikel 5 in stemming.

Personne ne demandant la parole, je mets aux voix l'amendement de M. Verreycken à l'article 5.

— Dit amendement, bij zitten en opstaan in stemming gebracht, wordt niet aangenomen.

Cet amendement, mis aux voix par assis et levé, n'est pas adopté.

M. le Président. — Nous devons nous prononcer sur les autres amendements de M. Desmedt à l'article 5.

Wij moeten ons nu uitspreken over de andere amendementen van de heer Desmedt bij artikel 5.

Puis-je considérer que le vote sur l'amendement précédent de M. Desmedt est également valable pour ces amendements?

Mag ik aannemen dat de stemming over het vorige amendement van de heer Desmedt ook geldt voor deze amendementen? (*Instemming.*)

En conséquence, ces amendements ne sont pas adoptés.

Derhalve worden deze amendementen niet aangenomen.

Wij moeten ons nu uitspreken over de amendementen A en B van de heer Verreycken bij artikel 5.

Nous devons nous prononcer sur les amendements A et B de M. Verreycken à l'article 5.

Mag ik aannemen dat de stemming over het vorige amendement van de heer Verreycken ook geldt voor deze amendementen?

Puis-je considérer que le vote sur l'amendement précédent de M. Verreycken est également valable pour ces amendements? (*Assentiment.*)

Derhalve worden deze amendementen niet aangenomen.

En conséquence, ces amendements ne sont pas adoptés.

Ik breng artikel 5 in stemming.

Je mets aux voix l'article 5.

— Aangenomen.

Adopté.

De Voorzitter. — Wij moeten ons nu uitspreken over het amendement van de heer Verreycken bij artikel 24.

Nous devons nous prononcer sur l'amendement de M. Verreycken à l'article 24.

Mag ik aannemen dat de stemming over het vorige amendement ook geldt voor dit amendement?

Puis-je considérer que le vote sur l'amendement précédent est également valable pour cet amendement? (*Assentiment.*)

Derhalve wordt dit amendement niet aangenomen.

En conséquence, cet amendement n'est pas adopté.

Ik breng artikel 24 in stemming.

Je mets aux voix l'article 24.

— Aangenomen.

Adopté.

M. le Président. — Les autres articles du projet de loi ayant déjà été adoptés, le vote sur l'ensemble du projet de loi interviendra dans quelques instants.

De andere artikelen van het ontwerp van wet werden reeds vroeger aangenomen. We stemmen zo dadelijk over het ontwerp van wet in zijn geheel.

ONTWERP VAN WET OP DE LANDVERZEKERINGSOVEREENKOMST

Aangehouden stemmingen

PROJET DE LOI SUR LE CONTRAT D'ASSURANCE TERRESTRE

Votes réservés

De Voorzitter. — Dames en heren, wij moeten thans stemmen over de aangehouden amendementen en over de aangehouden artikelen van het ontwerp van wet op de landverzekeringsovereenkomst.

Nous devons procéder maintenant au vote sur les amendements et articles réservés du projet de loi sur le contrat d'assurance terrestre.

Wij moeten ons eerst uitspreken over het amendement van de heer Cuyvers en mevrouw Dardenne bij artikel 1.

Nous avons à nous prononcer, en premier lieu, sur l'amendement déposé par M. Cuyvers et Mme Dardenne à l'article premier.

Daar niemand het woord vraagt, breng ik het amendement van de heer Cuyvers en mevrouw Dardenne in stemming.

Personne ne demandant la parole, je mets aux voix l'amendement de M. Cuyvers et Mme Dardenne.

— Dit amendement, bij zitten en opstaan in stemming gebracht, wordt niet aangenomen.

Cet amendement, mis aux voix par assis et levé, n'est pas adopté.

De Voorzitter. — Ik breng artikel 1 in stemming.

Je mets aux voix l'article premier.

— Aangenomen.

Adopté.

De Voorzitter. — Wij moeten ons nu uitspreken over het amendement van de heer Cuyvers en mevrouw Dardenne bij artikel 51.

Nous devons nous prononcer sur l'amendement de M. Cuyvers et Mme Dardenne à l'article 51.

Mag ik aannemen dat de stemming over het vorige amendement ook geldt voor dit amendement?

Puis-je considérer que le vote sur l'amendement précédent est également valable pour cet amendement? (*Assentiment.*)

Derhalve wordt dit amendement niet aangenomen.

En conséquence, cet amendement n'est pas adopté.

Ik breng artikel 51 in stemming.

Je mets aux voix l'article 51.

— Aangenomen.

Adopté.

De Voorzitter. — De andere artikelen van het ontwerp van wet werden reeds vroeger aangenomen. We stemmen zo dadelijk over het ontwerp van wet in zijn geheel.

Les autres articles du projet de loi ayant déjà été adoptés, le vote sur l'ensemble du projet de loi interviendra dans quelques instants.

ORDRE DES TRAVAUX

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

M. le Président. — Mesdames, messieurs, la commission du Travail parlementaire vous propose pour la semaine du lundi 29 juin 1992 l'ordre du jour suivant.

Mardi 30 juin 1992 à 14 heures.

Interpellations:

a) De M. de Donnée au Vice-Premier ministre et ministre des Communications et des Entreprises publiques sur « l'avenir de la SNCB à l'aube de la signature du contrat de gestion »;

b) De M. Benker au Vice-Premier ministre et ministre des Affaires étrangères sur « le référendum populaire de la République sahraouie »;

c) De M. Desutter au Vice-Premier ministre et ministre des Communications et des Entreprises publiques sur « la sécurité de la navigation ».

D'autres interpellations pourraient éventuellement s'ajouter.

Jeudi 2 juillet 1992

Le matin à 10 heures.

1. Projet de loi modifiant le Code judiciaire (éventuellement).

2. Projet de loi modifiant la loi du 12 juin 1991 relative au crédit à la consommation.

3. Interpellation de Mme Maes au Vice-Premier ministre et ministre de la Justice et des Affaires économiques sur « les mesures qui s'imposent en vue d'endiguer la traite et l'exploitation des femmes ».

4. Projet de loi modifiant la loi du 21 mars 1964 relative aux traitements des membres de la Cour des comptes et la loi du 29 octobre 1846 relative à l'organisation de la Cour des comptes.

5. Proposition de résolution relative à une intervention militaire sélective dans l'ex-Yougoslavie et à l'aide humanitaire à celle-ci.

L'après-midi à 15 heures.

1. Prise en considération.

2. Questions orales.

Scrutin pour la présentation d'une liste double de candidats à une place de juge à la Cour d'arbitrage.

Votes nominatifs.

3. Eventuellement, reprise de l'ordre du jour des séances précédentes.

Dames en heren, de commissie voor de Parlementaire Werkzaamheden stelt voor de week van 29 juni 1992 de volgende agenda voor.

Dinsdag 30 juni 1992 om 14 uur.

Interpellaties:

a) Van de heer de Donnée tot de Vice-Eerste minister en minister van Verkeerswezen en Overheidsbedrijven over « de toekomst van de NMBS na de ondertekening van het beheerscontract »;

b) Van de heer Benker tot de Vice-Eerste minister en minister van Buitenlandse Zaken over « de volksraadpleging in de Westsaharaanse Republiek »;

c) Van de heer Desutter tot de Vice-Eerste minister en minister van Verkeerswezen en Overheidsbedrijven over « de veiligheid van de scheepvaart ».

Andere interpellaties kunnen aan de agenda van dinsdag worden toegevoegd.

Donderdag 2 juli 1992.

's Ochtends om 10 uur.

1. Ontwerp van wet tot wijziging van het Gerechtelijk Wetboek (eventueel).

2. Ontwerp van wet tot wijziging van de wet van 12 juni 1991 op het consumentenkrediet.

3. Interpellatie van mevrouw Maes tot de Vice-Eerste minister en minister van Justitie en Economische Zaken over « de maatregelen die noodzakelijk zijn om de vrouwenhandel en de exploitatie van vrouwen in te dijken ».

4. Ontwerp van wet tot wijziging van de wet van 21 maart 1964 betreffende de wedden van de leden van het Rekenhof en de wet van 29 oktober 1846 op de inrichting van het Rekenhof.

5. Voorstel van resolutie betreffende een selectief militair ingrijpen in en humanitaire hulp aan ex-Joegoslavië.

's Namiddags om 15 uur.

1. Inoverwegingen.

2. Mondelinge vragen.

Geheime stemming over de voordracht van een dubbelal voor een plaats van rechter in het Arbitragehof.

Naamstemmingen.

3. Eventueel: hervatting van de agenda van de vorige vergaderingen.

Het woord is aan de heer De Croo.

De heer De Croo. — Mijnheer de Voorzitter, ik wijs erop dat sommige collega's, zoals de heren Goovaerts, Van Belle en Vermeiren, interpellatieverzoeken zullen indienen voor de volgende werkweek van de Senaat. De inspanningen van de interpellanten, van welke fractie ook, dragen bij tot de uitstraling van de Senaat. Daarom vraag ik u de vergadering van dinsdagavond niet te laat te laten uitlopen en de interpellaties eventueel te verplaatsen naar

donderdagochtend. Wij klagen er immers over dat het werk van de Senaat niet voldoende belangstelling krijgt. Interpellaties laat op de avond kunnen geen belangstelling wekken in de media. (Applaus.)

De Voorzitter. — Mijnheer De Croo, uw voorstel wordt op algehele instemming onthaald. Wij zullen dinsdag de vergadering om 14 uur stipt beginnen en er zal geen avondvergadering zijn. Ik op mijn beurt doe een oproep tot de interpellanten en de ministers die antwoorden, ook een inspanning te leveren om de interpellaties beknopt te houden. Ook dit draagt bij tot de verstaanbaarheid van de interpellaties en de echo die ze hebben naar buiten.

Le Sénat est-il d'accord sur l'ordre des travaux proposé?

Is de Senaat het eens met de voorgestelde regeling van de werkzaamheden? (Instemming.)

Il en est donc ainsi décidé.

Dan is hiertoe besloten.

ONTWERP VAN WET TOT WIJZIGING VAN ARTIKEL 18 VAN DE NIEUWE GEMEENTEWET

Stemming

PROJET DE LOI MODIFIANT L'ARTICLE 18 DE LA NOUVELLE LOI COMMUNALE

Vote

De Voorzitter. — Dames en heren, wij moeten ons nu uitspreken over het geheel van het ontwerp van wet tot wijziging van artikel 18 van de nieuwe gemeentewet.

Nous devons nous prononcer maintenant sur l'ensemble du projet de loi modifiant l'article 18 de la nouvelle loi communale.

De stemming begint.

Le vote commence.

— Er wordt tot naamstemming overgegaan.

Il est procédé au vote nominatif.

154 leden zijn aanwezig.

154 membres sont présents.

153 stemmen ja.

153 votent oui.

1 onthoudt zich.

1 s'abstient.

Derhalve is het ontwerp van wet aangenomen.

En conséquence, le projet de loi est adopté.

Het zal aan de Koning ter bekrachtiging, worden voorgelegd.

Il sera soumis à la sanction royale.

Ja hebben gestemd:

Ont voté oui:

MM. Anthuenis, Appeltans, Arts, Bayenet, Belot, Benker, Bock, Boël, Borremans, Bosman, Bouchat, Bougard, Buchmann, Buelens, Mmes Buyle, Cahay-André, MM. Capoen, Cerehe, Cooreman, Mmes Cornet d'Elzius, Creyf, MM. Crucke, Daerden, Dalem, Daras, Mme Dardenne, MM. De Backer, Decléty, De Croo, de Donnée, De Grauwe, Mme Delcourt-Pêtre, MM. Delcroix, De Loor, De Meyer, De Roo, de Seny, De Seranno, Desmedt, Desutter, Mme Detiège, MM. De Wulf, D'hondt, Didden, Dierickx, Dighneef, Dufour, Erdman, Evrard, Flagothier, Foret, Garcia, Geens, Gesquiere, Gevenois, Gijs, Mme Gijsbrechts-Horckmans, MM. Goossens, Grosjean, Happart, Mme Harnie, MM. Hasquin, Hatry, Henneuse, Mme Herzet, MM. Hismans, Hofman, Hotyat, Jonckheer, L. Kelchtermans, Th. Kelchtermans, Kenzeler, Kuijpers, Lahaye, Lallemand, Leclercq, Lefevre, Lenfant, Lenssens, Leroy, Liesenborghs, Mme Lieten-Croes, MM. Loones, Lozie, M. Maertens, Mme Maes, MM.

Mahoux, Mairesse, Marchal, L. Martens, W. Martens, Mmes Maximus, Mayence-Goossens, MM. Meesters, Moens, Moureaux, Mouton, Mme Nélis, MM. Ottenbourg, Péciaux, Pede, Peeters, Pinoie, Poulain, Poulet, Quintelier, Raes, Scharff, Seeuws, Snappe, Steenbergen, Stroobant, Suykerbuyk, Swinnen, Taminiaux, Tavernier, Timmermans, Tobback, Mme Tyberghien-Vandenbussche, MM. Ulburghs, Vaes, Valkeniers, Van Aeren, Van Belle, Mme Van Cleuvenbergen, MM. Vancrombruggen, Vandenbergh, Vandenhaute, Mme Van den Poel-Welkenhuysen, M. Vandersmissen, Mme Van der Wildt, MM. Vanhaverbeke, Van Hooland, Vanlerberghe, H. Van Rompaey, R. Van Rompaey, Van Rompuy, Van Wallegem, Van Wambeke, van Weddingen, Verberckmoes, Mme Verhoeven, MM. Verleyen, Verlinden, Vermassen, Vermeiren, Verreycken, Verschueren, Verwilt, Weyts, Wierinckx, Wintgens et Swaelen.

Onthouden heeft zich:

S'est abstenu:

M. Cardoen.

De Voorzitter. — Ik verzoek de heer Cardoen de reden van zijn onthouding mede te delen.

De heer Cardoen. — Mijnheer de Voorzitter, ik heb het ontwerp niet goedgekeurd, omdat het volgens mij het mandaat van gemeenteraadslid onderwaardeert. Het schepencollege moet niet beslissen of het nodig is dat het college wordt aangevuld, vooral daar het hier om langdurige afwezigheden gaat. In dit geval moet de te vervangen schepen onmiddellijk worden vervangen, zodat de gemeenteraad ten volle zijn rol kan spelen. Het is ook een kwestie van herwaardering van het mandaat van gemeenteraadslid.

ONTWERP VAN WET TOT WIJZIGING VAN SOMMIGE BEPALINGEN BETREFFENDE DE RECHTSTOESTAN- DEN VAN HET PERSONEEL VAN HET ACTIEF KADER VAN DE RIJKSWACHT

Stemming

PROJET DE LOI MODIFIANT CERTAINES DISPOSITIONS RELATIVES AUX STATUTS DU PERSONNEL DU CADRE ACTIF DE LA GENDARMERIE

Vote

De Voorzitter. — Dames en heren, wij moeten ons nu uitspreken over het geheel van het ontwerp van wet tot wijziging van sommige bepalingen betreffende de rechtstoestanden van het personeel van het actief kader van de rijkswacht.

Nous devons nous prononcer maintenant sur l'ensemble du projet de loi modifiant certaines dispositions relatives aux statuts du personnel du cadre actif de la gendarmerie.

Het woord is aan de heer Kuijpers voor een stemverklaring.

De heer Kuijpers. — Mijnheer de Voorzitter, de Volksunie-fractie kan het wetontwerp betreffende de rechtstoestanden van het personeel van het actief kader van de rijkswacht in globo goedkeuren. Toch zien wij twee wezenlijke tekorten.

Het gebrek aan stakingsrecht kunnen wij aanvaarden op voorwaarde dat het gecompenseerd wordt door een goed gestructureerde en diepgaande vakbondswerking, gewaarborgd door vakbondsrechten. Deze rechten moeten ook kunnen worden uitgeoefend in operationele aangelegenheden.

Verder menen wij dat de vakbondsbeweging volledig aanvaard dient te worden binnen het korps en dat deze werking geïntegreerd moet worden in het overleg over de dagelijkse werking van de rijkswacht.

De Voorzitter. — Het woord is aan de heer Verreycken voor een stemverklaring.

De heer Verreycken. — Mijnheer de Voorzitter, ik ben ervan overtuigd dat dit wetsvoorstel de rechtszekerheid van de rijkswachters bevordert en de poging om dit te doen komt mijns

inziens niet te vroeg, maar wel te laat. Toch heb ik een fundamentele bedenking bij een aantal punten in dit ontwerp die een sfeer aangeven en die sfeer staat mij helemaal niet aan.

Het stoort mij dat het ene belangrijke amendement dat ertoe strekte de medewerking van de rijkswachters aan politieke organisaties mogelijk te maken niet werd aanvaard. Dit is bijzonder betreurenswaardig omdat daardoor de grondwettelijke vrijheid van vereniging wordt ontzegd aan de rijkswachters. Zelfs de louter medewerking aan activiteiten van verenigingen die politiek denken wordt verboden. Dit wetsontwerp is op dat vlak een stap achteruit. Voor rijkswachterspecialisten in drugbestrijding of in de bestrijding van criminaliteit is het voortaan wettelijk verboden hun medewerking te verlenen aan de jongerenafdelingen van politieke partijen. Deze bepaling in de wet is volgens mij volledig in strijd met de informatieve opdracht van de rijkswacht die veel dichterbij de burger en de organisaties die informatie-avonden rond deze thema's inrichten, zouden moeten staan.

Dit punt in de wet is volledig in tegenstrijd met een antwoord op een schriftelijke vraag dat ik vandaag ontving van de minister van Binnenlandse Zaken, waarin hij mij er terecht op wijst dat de vrijheid van vereniging grondwettelijk is gewaarborgd. Dit algemeen principe is blijkbaar niet van toepassing op de rijkswachters.

Wanneer alleen een bevooroordeelde minister zal kunnen oordelen over het politieke karakter van een organisatie, zie ik me verplicht om dit wetsontwerp af te wijzen.

De Voorzitter. — Wij gaan over tot de stemming.

Nous passons au vote.

— Er wordt tot naamstemming overgegaan over het ontwerp van wet in zijn geheel.

Il est procédé au vote nominatif sur l'ensemble du projet.

154 leden zijn aanwezig.

154 membres sont présents.

146 stemmen ja.

146 votent oui.

7 stemmen neen.

7 votent non.

1 onthoudt zich.

1 s'abstient.

Derhalve is het ontwerp van wet aangenomen.

En conséquence, le projet de loi est adopté.

Het zal aan de Kamer van volksvertegenwoordigers worden overgezonden.

Il sera transmis à la Chambre des représentants.

Ja hebben gestemd:

Ont voté oui:

MM. Anthuenis, Appeltans, Arts, Bayenet, Belot, Benker, Bock, Boël, Borremans, Bouchat, Bougard, Buchmann, Mmes Buyle, Cahay-André, MM. Capoen, Cardoen, Cerehe, Cooreman, Mmes Cornet d'Elzius, Creyf, MM. Crucke, Cuyvers, Daerden, Dalem, Daras, Mme Dardenne, MM. De Backer, Decléty, De Croo, de Donnée, De Grauwe, Mme Delcourt-Pêre, MM. Delcroix, De Loo, De Meyer, de Seny, De Seranno, Desutter, Mme Detiège, MM. De Wulf, D'hondt, Didden, Dierickx, Dighneef, Dufour, Erdman, Evrard, Flaghothier, Foret, Garcia, Geens, Gesquiere, Gevenois, Gijs, Mme Gijsbrechts-Horckmans, MM. Grosjean, Happart, Mme Harnie, MM. Hasquin, Hatry, Henneuse, Mme Herzet, MM. Hismans, Hofman, Hotyat, Jonckheer, L. Kelchtermans, Th. Kelchtermans, Kenzeler, Kuijpers, Lahaye, Lallemand, Leclercq, Lefevre, Lenfant, Lenssens, Leroy, Liesenborghs, Mme Lieten-Croes, MM. Looones, Lozie, M. Maertens, Mme Maes, MM. Mahoux, Mairesse, Marchal, L. Martens, W. Martens, Mmes Maximus, Mayence-Goossens, MM. Meesters, Moens, Moureaux, Mouton, Mme Nélis, MM. Ottenbourg, Péciaux, Pede, Pinoie, Poulain, Poulet, Quintelier, Scharff, Seeuws, Snappe, Steenbergen, Stroobant,

Suykerbuyk, Swinnen, Taminiaux, Tavernier, Timmermans, Tobback, Mme Tyberghien-Vandenbussche, MM. Ulburghs, Vaes, Valkeniers, Van Aperen, Van Belle, Mme Van Cleuvenbergen, MM. Vancrombruggen, Vandenbergh, Vandenhaute, Mme Van den Poel-Welkenhuysen, M. Vandersmissen, Mme Van der Wildt, MM. Vanhaverbeke, Van Hooland, Vanlerberghe, H. Van Rompaey, R. Van Rompaey, Van Rompuy, Van Wambeke, van Weddingen, Verberckmoes, Mme Verhoeven, MM. Verleyen, Verlinden, Vermassen, Vermeiren, Verschueren, Verwilt, Weyts, Wierinckx, Wintgens et Swaelen.

Neen hebben gestemd:

Ont voté non:

MM. Bosman, Buelens, Goossens, Peeters, Raes, Van Wallegghem et Verreycken.

Onthouden heeft zich:

S'est abstenu:

M. Desmedt.

M. le Président. — M. Desmedt est prié de faire connaître les motifs de son abstention.

M. Desmedt. — Monsieur le Président, je pense qu'il était nécessaire de donner un nouveau cadre administratif à la gendarmerie à la suite de sa démilitarisation. Toutefois, je regrette que ce projet se soit arrêté à mi-chemin. Comme le ministre de l'Intérieur l'a reconnu lors de la discussion générale, on ne peut pas parler d'une véritable démilitarisation de la discipline puisque subsistent notamment des dispositions pénales. D'autres part, je déplore — mais dans un autre sens que M. Verreycken — que l'on continue à refuser aux gendarmes l'application d'un principe constitutionnel élémentaire qui est la liberté d'adhésion à un parti politique, alors que cette liberté est accordée à d'autres corps de l'Etat, comme les magistrats et les forces armées.

Ce projet constitue un pas en avant, certes, mais insuffisant.

PROJET DE LOI PORTANT APPROBATION DU PROTOCOLE MODIFIANT L'ARTICLE 81 DU TRAITE INSTITUANT L'UNION ECONOMIQUE BENELUX DU 3 FEVRIER 1958, SIGNE A BRUXELLES LE 16 FEVRIER 1990

PROJET DE LOI PORTANT APPROBATION DE L'ACCORD DE SIEGE ENTRE LE ROYAUME DE BELGIQUE ET LE CENTRE TECHNIQUE DE COOPERATION AGRICOLE ET RURALE, SIGNE A BRUXELLES LE 2 JUIN 1989

Vote

ONTWERP VAN WET HOUDENDE GOEDKEURING VAN HET PROTOCOL HOUDENDE WIJZIGING VAN ARTIKEL 81 VAN HET VERDRAG TOT INSTELLING VAN DE BENELUXECONOMISCHE UNIE VAN 3 FEBRUARI 1958, ONDERTEKEND TE BRUSSEL OP 16 FEBRUARI 1990

ONTWERP VAN WET HOUDENDE GOEDKEURING VAN HET ZETELAKKOORD TUSSEN HET KONINKRIJK BELGIE EN HET TECHNISCH CENTRUM VOOR LANDBOUWSAMENWERKING EN PLATTELANDSONTWIKKELING, ONDERTEKEND TE BRUSSEL OP 2 JUNI 1989

Stemming

M. le Président. — Je propose au Sénat de se prononcer par un seul vote sur l'ensemble de ces deux projets de loi.

Ik stel de Senaat voor één enkele stemming te houden over deze twee ontwerpen van wet in hun geheel. (*Instemming.*)

Le vote commence.

De stemming begint.

Ann. parl. Sénat de Belgique - Session extraordinaire 1991-1992
Parlem. Hand. Belgische Senaat - Buitengewone zitting 1991-1992

— Il est procédé au vote nominatif sur l'ensemble de ces projets de loi.

Er wordt tot naamstemming overgegaan over de ontwerpen van wet in hun geheel.

154 membres sont présents.

154 leden zijn aanwezig.

Tous votent oui.

Allen stemmen ja.

En conséquence, les projets de loi sont adoptés.

Derhalve zijn de ontwerpen van wet aangenomen.

Ils seront soumis à la sanction royale.

Ze zullen aan de Koning ter bekrachtiging worden voorgelegd.

Ont pris part au vote:

Aan de stemming hebben deelgenomen:

MM. Anthuenis, Appeltans, Arts, Bayenet, Belot, Benker, Bock, Boël, Borremans, Bosman, Bouchat, Bougard, Buchmann, Buelens, Mmes Buyle, Cahay-André, MM. Capoen, Cardoen, Cerexhe, Cooreman, Mmes Cornet d'Elzius, Creyf, MM. Crucke, Cuypers, Daerden, Dalem, Daras, Mme Dardenne, MM. De Backer, Decléty, De Croo, de Donnée, De Grauwe, Mme Delcourt-Pêtre, MM. Delcroix, De Loor, De Meyer, De Roo, de Seny, De Seranno, Desmedt, Desutter, Mme Detiège, MM. De Wulf, D'hondt, Didden, Dierickx, Dighneef, Dufour, Erdman, Evrard, Flagthier, Foret, Garcia, Geens, Gesquiere, Gevenois, Mme Gijsbrechts-Horckmans, MM. Goossens, Grosjean, Happart, Mme Harnie, MM. Hasquin, Hatry, Henneuse, Hermans, Hismans, Hofman, Hotyat, Jonckheer, L. Kelchtermans, Th. Kelchtermans, Kenzeler, Kuijpers, Lahaye, Lallemand, Leclercq, Lefevre, Lenfant, Lenssens, Leroy, Liesenborghs, Mme Lieten-Croes, MM. Loones, Lozie, M. Maertens, Mme Maes, MM. Mahoux, Mairesse, Marchal, L. Martens, W. Martens, Mmes Maximus, Mayence-Goossens, MM. Meesters, Moens, Moureaux, Mouton, Mme Nélis, MM. Ottenbourg, Péciaux, Pede, Peeters, Pinoie, Poulain, Poulet, Quintelier, Raes, Scharff, Seeuws, Snappe, Steenbergen, Stroobant, Suykerbuyk, Swinnen, Taminiaux, Tavernier, Timmermans, Tobback, Mme Tyberghien-Vandenbussche, MM. Ulburghs, Vaes, Valkeniers, Van Aperen, Van Belle, Mme Van Cleuvenbergen, MM. Vancrombruggen, Vandenbergh, Vandenhaute, Mme Van den Poel-Welkenhuysen, M. Vandersmissen, Mme Van der Wildt, MM. Vanhaverbeke, Van Hooland, Vanlerberghe, H. Van Rompaey, R. Van Rompaey, Van Rompuy, Van Wallegghem, Van Wambeke, van Weddingen, Verberckmoes, Mme Verhoeven, MM. Verleyen, Verlinden, Vermassen, Vermeiren, Verreycken, Verschueren, Verwilt, Weyts, Wierinckx, Wintgens et Swaelen.

PROJET DE LOI PORTANT APPROBATION DE LA CONVENTION N° 140 CONCERNANT LE CONGÉ-EDUCATION PAYE, ADOPTÉE A GENEVE, LE 24 JUIN 1974 PAR LA CONFERENCE INTERNATIONALE DU TRAVAIL LORS DE SA CINQUANTE-NEUVIÈME SESSION

Vote

ONTWERP VAN WET HOUDENDE GOEDKEURING VAN HET VERDRAG NR. 140 BETREFFENDE BETAALD SCHOLINGS- EN VORMINGSVERLOF, AANGENOMEN TE GENEVE OP 24 JUNI 1974 DOOR DE INTERNATIONALE ARBEIDSCONFERENTIE TIJDENS HAAR NEGENENVIJFTIGSTE ZITTING

Stemming

M. le Président. — Mesdames, messieurs, nous devons nous prononcer maintenant sur l'ensemble du projet de loi portant approbation de la Convention n° 140 concernant le congé-

éducation payé, adoptée à Genève, le 25 juin 1974 par la Conférence internationale du travail lors de sa cinquante-neuvième session.

Wij moeten ons nu uitspreken over het geheel van het ontwerp van wethoudende goedkeuring van het Verdrag nr. 140 betreffende betaald scholings- en vormingsverlof, aangenomen te Genève op 24 juni 1974 door de Internationale Arbeidsconferentie tijdens haar negenenvijftigste zitting.

Le vote commence.

De stemming begint.

— Il est procédé au vote nominatif sur l'ensemble du projet de loi.

Er wordt tot naamstemming overgegaan over het ontwerp van wet in zijn geheel.

154 membres sont présents.

154 leden zijn aanwezig.

148 votent oui.

148 stemmen ja.

6 s'abstiennent.

6 onthouden zich.

En conséquence, le projet de loi est adopté.

Derhalve is het ontwerp van wet aangenomen.

Il sera soumis à la sanction royale.

Het zal aan de Koning ter bekrachtiging worden voorgelegd.

Ont voté oui:

Ja hebben gestemd:

MM. Anthuenis, Appeltans, Arts, Bayenet, Belot, Benker, Bock, Boël, Borremans, Bouchat, Bougard, Buchmann, Mmes Buyle, Cahay-André, MM. Capoen, Cardoen, Cerexhe, Cooreman, Mmes Cornet d'Elzies, Creyf, MM. Crucke, Cuyvers, Daerden, Dalem, Daras, Mme Dardenne, MM. De Backer, Decléty, De Croo, de Donnée, De Grauwe, Mme Delcourt-Pêtre, MM. Delcroix, De Loor, De Meyer, De Roo, de Seny, De Seranno, Desmedt, Desutter, Mme Detiège, MM. De Wulf, D'hondt, Didden, Dierickx, Dighneef, Dufour, Erdman, Evrard, Flagothier, Foret, Garcia, Geens, Gesquiere, Gevenois, Mme Gijsbrechts-Horckmans, MM. Goossens, Grosjean, Happart, Mme Harnie, MM. Hasquin, Hatry, Henneuse, Hermans, Hismans, Hofman, Hotyat, Jonckheer, L. Kelchtermans, Th. Kelchtermans, Kenzeler, Kuijpers, Lahaye, Lallemand, Leclercq, Lefevre, Lenfant, Lenssens, Leroy, Liesenborghs, Mme Lieten-Croes, MM. Loones, Lozie, M. Maertens, Mme Maes, MM. Mahoux, Mairesse, Marchal, L. Martens, W. Martens, Mmes Maximus, Mayence-Goossens, MM. Meesters, Moens, Moureaux, Mouton, Mme Nélis, MM. Ottenbourg, Pécriaux, Pede, Pinoie, Poulain, Poulet, Quintelier, Scharff, Seeuws, Snappe, Steenbergen, Stroobant, Suykerbuyk, Swinnen, Taminiaux, Tavernier, Timmermans, Tobback, Mme Tyberghien-Vandenbussche, MM. Ulburghs, Vaes, Valkeniers, Van Aperen, Van Belle, Mme Van Cleuvenbergen, MM. Vancrombruggen, Vandenbergh, Vandenhaute, Mme Van den Poel-Welkenhuysen, M. Vandersmissen, Mme Van der Wildt, MM. Vanhaverbeke, Van Hooland, Vanlerberghe, H. Van Rompaey, R. Van Rompaey, Van Rompuy, Van Wambeke, van Weddingen, Verberckmoes, Mme Verhoeven, MM. Verleyen, Verlinden, Vermassen, Vermeiren, Verschuere, Verwilt, Weyts, Wierinckx, Wintgens et Swaelen.

Se sont abstenus:

Onthouden hebben zich:

MM. Bosman, Buelens, Peeters, Raes, Van Wallegem et Verreycken.

PROJET DE LOI SUR LE CONTRAT D'ASSURANCE TERRESTRE

Vote

ONTWERP VAN WET OP DE LANDVERZEKERINGSOVEREENKOMST

Stemming

M. le Président. — Mesdames, messieurs, nous devons nous prononcer maintenant sur l'ensemble du projet de loi sur le contrat d'assurance terrestre.

Wij moeten ons nu uitspreken over het geheel van het ontwerp van wet op de landverzekeringsovereenkomst.

Le vote commence.

De stemming begint.

— Il est procédé au vote nominatif sur l'ensemble du projet de loi.

Er wordt tot naamstemming overgegaan over het ontwerp van wet in zijn geheel.

155 membres sont présents.

155 leden zijn aanwezig.

154 votent oui.

154 stemmen ja.

1 vote non.

1 stemt neen.

En conséquence, le projet de loi est adopté.

Derhalve is het ontwerp van wet aangenomen.

Il sera soumis à la sanction royale.

Het zal aan de Koning ter bekrachtiging worden voorgelegd.

Ont voté oui:

Ja hebben gestemd:

MM. Anthuenis, Appeltans, Arts, Bayenet, Belot, Benker, Bock, Boël, Borremans, Bosman, Bouchat, Bougard, Buelens, Mmes Buyle, Cahay-André, MM. Capoen, Cardoen, Cerexhe, Cooreman, Mmes Cornet d'Elzies, Creyf, MM. Crucke, Cuyvers, Daerden, Dalem, Daras, Mme Dardenne, MM. De Backer, Decléty, De Croo, de Donnée, De Grauwe, Mme Delcourt-Pêtre, MM. Delcroix, De Loor, De Meyer, De Roo, de Seny, De Seranno, Desmedt, Desutter, Mme Detiège, MM. De Wulf, D'hondt, Didden, Dierickx, Dighneef, Dufour, Erdman, Evrard, Flagothier, Foret, Garcia, Geens, Gesquiere, Gevenois, Gijs, Mme Gijsbrechts-Horckmans, MM. Goossens, Grosjean, Happart, Mme Harnie, MM. Hasquin, Hatry, Henneuse, Hermans, Mme Herzet, MM. Hismans, Hofman, Hotyat, Jonckheer, L. Kelchtermans, Th. Kelchtermans, Kenzeler, Kuijpers, Lahaye, Lallemand, Leclercq, Lefevre, Lenfant, Lenssens, Leroy, Liesenborghs, Mme Lieten-Croes, MM. Loones, Lozie, M. Maertens, Mme Maes, MM. Mahoux, Mairesse, Marchal, L. Martens, W. Martens, Mmes Maximus, Mayence-Goossens, MM. Meesters, Moens, Moureaux, Mouton, Mme Nélis, MM. Ottenbourg, Pécriaux, Pede, Peeters, Pinoie, Poulain, Poulet, Quintelier, Raes, Scharff, Seeuws, Snappe, Steenbergen, Stroobant, Suykerbuyk, Swinnen, Taminiaux, Tavernier, Timmermans, Mme Tyberghien-Vandenbussche, MM. Ulburghs, Vaes, Valkeniers, Van Aperen, Van Belle, Mme Van Cleuvenbergen, MM. Vancrombruggen, Vandenbergh, Vandenhaute, Mme Van den Poel-Welkenhuysen, M. Vandersmissen, Mme Van der Wildt, MM. Vanhaverbeke, Van Hooland, Vanlerberghe, H. Van Rompaey, R. Van Rompaey, Van Rompuy, Van Wallegem, Van Wambeke, van Weddingen, Verberckmoes, Mme Verhoeven, MM. Verleyen, Verlinden, Vermassen, Vermeiren, Verreycken, Verschuere, Verwilt, Weyts, Wierinckx, Wintgens et Swaelen.

A voté non:

Neen heeft gestemd:

M. Buchmann.

De heer Buchmann. — Mijnheer de Voorzitter, ik heb mij vergist; ik wilde ja stemmen.

De Voorzitter. — Akte wordt u daarvan gegeven.

NATURALISATIES — NATURALISATIONS

De Voorzitter. — Uit de geheime stemming van hedennamiddag blijkt, dat al de naturalisatieaanvragen vermeld in het gedrukt stuk 373-1, buitengewone zitting 1991-1992 van de Senaat, in overweging zijn genomen.

Il résulte du scrutin de cet après-midi que toutes les demandes de naturalisation, reprises au document 373-1, session extraordinaire de 1991-1992 du Sénat, ont été prises en considération.

De uitslag van de stemming zal als bijlage tot de *Parlementaire Handelingen* van de vergadering van heden worden bekendgemaakt.

Les résultats du scrutin seront publiés en annexe aux *Annales parlementaires* de la séance de ce jour.

Er wordt onmiddellijk hoofdelijk gestemd over het geheel van de ontwerpen van wet betreffende de in overweging genomen aanvragen.

Il sera procédé immédiatement au vote par appel nominal sur l'ensemble des projets de loi contenant les demandes prises en considération.

— Er wordt tot naamstemming overgegaan.

Il est procédé au vote nominatif.

154 leden zijn aanwezig.

154 membres sont présents.

149 stemmen ja.

149 votent oui.

1 stemt neen.

1 vote non.

4 onthouden zich.

4 s'abstiennent.

Derhalve is het geheel van de ontwerpen van wet aangenomen.

En conséquence, l'ensemble des projets de loi est adopté.

Zij zullen aan de Koning ter bekrachtiging worden voorgelegd.

Ils seront soumis à la sanction royale.

Ja hebben gestemd:

Ont voté oui:

MM. Anthuenis, Appeltans, Arts, Bayenet, Belot, Benker, Bock, Boël, Borremans, Bouchat, Bougard, Buchmann, Mmes Buyle, Cahay-André, MM. Capoen, Cardoen, Cerexhe, Cooreman, Mmes Cornet d'Elzies, Creyf, MM. Crucke, Cuyvers, Daerden, Dalem, Daras, Mme Dardenne, MM. De Backer, Decléty, De Croo, de Donnée, De Grauwe, Mme Delcourt-Pêtre, MM. Delcroix, De Loor, De Meyer, De Roo, de Seny, De Seranno, Desmedt, Desutter, Mme Detière, MM. De Wulf, D'hondt, Diden, Dierickx, Dighneef, Dufour, Erdman, Evrard, Flagthier, Foret, Garcia, Geens, Gesquiere, Gevenois, Gijs, Mme Gijsbrechts-Horckmans, MM. Goossens, Grosjean, Happart, Mme Harnie, MM. Hasquin, Hatry, Henneuse, Hermans, Hismans, Hofman, Hotyat, Jonckheer, L. Martens, W. Martens, Mmes Maximus, Mayence-Goossens, MM. Meesters, Moens, Moureaux, Mouton, Mme Nélis, MM. Ottenbourg, Pécriaux, Pede, Pinoie, Poulain, Poulet, Quintelier, Scharff, Seeuws, Snappe, Steenberghe, Stroobant, Suykerbuyk, Swinnen, Taminiaux, Tavernier, Timmermans, Tobback, Mme Tyberghien-Vandenbussche, MM. Ulburghs, Vaes, Valkeniers, Van Aparen, Van Belle, Mme Van Cleuvenbergen, MM. Vancrombruggen,

Vandenbergh, Vandenhaute, Mme Van den Poel-Welkenhuysen, M. Vandersmissen, Mme Van der Wildt, MM. Vanhaverbeke, Van Hooland, Vanlerberghe, H. Van Rompaey, R. Van Rompaey, Van Rompuy, Van Wambeke, van Weddingen, Verberckmoes, Mme Verhoeven, MM. Verleyen, Verlinden, Vermassen, Vermeiren, Verschueren, Verwilt, Wierinckx, Wintgens et Swaenen.

Neen heeft gestemd:

A voté non:

M. Peeters.

Onthouden hebben zich:

Se sont abstenus:

MM. Bosman, Buelens, Raes et Verreycken.

INTERPELLATIE VAN DE HEER VERREYCKEN TOT DE MINISTER VAN MAATSCHAPPELIJKE INTEGRATIE, VOLKSGEZONDHEID EN LEEFMILIEU OVER «DE ONWERKING VAN DE NATIONALE EVALUATIE-COMMISSIE INZAKE DE TOEPASSING VAN DE WETGEVING BETREFFENDE DE ZWANGERSCHAPSABFREAKING»

Stemming over de eenvoudige motie

INTERPELLATION DE M. VERREYCKEN AU MINISTRE DE L'INTEGRATION SOCIALE, DE LA SANTE PUBLIQUE ET DE L'ENVIRONNEMENT SUR «LE NON-FONCTIONNEMENT DE LA COMMISSION NATIONALE D'EVALUATION CHARGÉE D'EVALUER L'APPLICATION DES DISPOSITIONS RELATIVES A L'INTERRUPTION DE GROSSESSE»

Vote sur la motion pure et simple

De Voorzitter. — Dames en heren, tot besluit van de interpellatie van de heer Verreycken tot de minister van Maatschappelijke Integratie, Volksgezondheid en Leefmilieu over «de onwerking van de Nationale Evaluatiecommissie inzake de toepassing van de wetgeving betreffende de zwangerschapsafbreking» werden twee moties ingediend.

Mesdames, messieurs, deux motions ont été déposées en conclusion de l'interpellation de M. Verreycken au ministre de l'Intégration sociale, de la Santé publique et de l'Environnement sur «le non-fonctionnement de la Commission nationale d'évaluation chargée d'évaluer l'application des dispositions relatives à l'interruption de grossesse».

De ene, de eenvoudige motie, door de heren Arts, Seeuws en Wintgens, luidt:

«De Senaat,

Gehoord de interpellatie van de heer Verreycken en het antwoord van de minister van Maatschappelijke Integratie, Volksgezondheid en Leefmilieu,

Gaat over tot de orde van de dag.»

«Le Sénat,

Ayant entendu l'interpellation de M. Verreycken et la réponse du ministre de l'Intégration sociale, de la Santé publique et de l'Environnement.

Passe à l'ordre du jour.»

De andere, door de heren Raes, Bosman, Van Walleghem, Peeters en Buelens, luidt:

«De Senaat,

Gehoord de interpellatie van de heer Verreycken en het antwoord van de minister,

Stelt vast dat de wet van 13 augustus 1990, samen met de koninklijke besluiten van 4 juli 1991, 16 januari 1992 en 27 januari 1992 alle noodzakelijke werkmogelijkheden boden aan de «Nationale Evaluatiecommissie inzake de toepassing van de wetgeving betreffende de zwangerschapsafbreking»,

Stelt tegelijk de manifeste onwil vast vanwege de evaluatie-commissie om deze werkingsmogelijkheden te benutten teneinde de wettelijk omschreven opdrachten te vervullen,

Laakt de minister omwille van het niet-afdwingen van het vervullen van die opdrachten,

Eist dat alsnog, vóór 31 augustus 1992, een statistisch verslag, een wetsevaluerend verslag, alsmede de voorziene adviezen en voorstellen zouden worden voorgelegd aan de Senaat.»

« Le Sénat,

Ayant entendu l'interpellation de M. Verreycken et la réponse du ministre,

Constate que la loi du 13 août 1990, ainsi que les arrêtés royaux des 4 juillet 1991, 16 janvier 1992 et 27 janvier 1992 offraient toutes les possibilités de fonctionnement nécessaires à la Commission nationale d'évaluation chargée d'évaluer l'application des dispositions relatives à l'interruption de grossesse,

Constate en même temps la non-volonté manifeste de la commission d'évaluation d'utiliser ces possibilités de fonctionnement pour exécuter les missions définies par la loi,

Reproche au ministre de ne pas contraindre la commission à exécuter ces missions,

Exige que pour le 31 août 1992, un rapport statistique, un rapport d'évaluation de la loi, ainsi que les avis et propositions prévus soient présentés au Sénat.»

Overeenkomstig ons Reglement stemmen wij over de eenvoudige motie die de voorrang heeft.

Conformément à notre Règlement, nous votons sur la motion pure et simple qui bénéficie de la priorité.

Het woord is aan de heer De Croo.

De heer De Croo. — Mijnheer de Voorzitter, onze fractie zal uiteraard niet voor de eenvoudige motie stemmen, maar dat wil nog niet zeggen dat wij akkoord gaan met de gemotiveerde motie.

De Voorzitter. — Wij gaan over tot de stemming.

Nous passons au vote.

— Er wordt tot naamstemming overgegaan.

Il est procédé au vote nominatif.

154 leden zijn aanwezig.

154 membres sont présents.

99 stemmen ja.

99 votent oui.

54 stemmen neen.

54 votent non.

1 onthoudt zich.

1 s'abstient.

Derhalve is de eenvoudige motie aangenomen.

En conséquence, la motion pure et simple est adoptée.

Ja hebben gestemd:

Ont voté oui:

MM. Arts, Bayenet, Belot, Borremans, Bouchat, Mme Cahay-André, MM. Cardoen, Cerehe, Cooreman, Mme Creyf, MM. Crucke, Cuyvers, Daerden, Dalem, Mme Delcourt-Pêtre, MM. Delcroix, De Loor, De Meyer, De Roo, de Seny, De Seranno, Desmedt, Desutter, Mme Detiège, MM. De Wulf, Didden, Dieckx, Dighneef, Dufour, Erdman, Evrard, Flagothier, Garcia, Geens, Gesquiere, Gevenois, Gijs, Grosjean, Happart, Mme Harnie, MM. Henneuse, Hermans, Hismans, Hofman, Hotyat, L. Kelchtermans, Th. Kelchtermans, Kenzeler, Lallemand, Larcier, Leclercq, Lefevre, Lenssens, Leroy, Mme Lieten-Croes, MM. Mahoux, Mairesse, Marchal, L. Martens, W. Martens, Mme Maximus, MM. Moens, Moureaux, Mouton, Ottenbourg, Pécriaux, Pinoie, Poulain, Poulllet, Quintelier, Scharff, Seeuws, Steenberg, Stroobant, Suykerbuyk, Swinnen, Taminiaux,

Tavernier, Timmermans, Tobback, Mme Tyberghien-Vandenbussche, M. Ulburghs, Mme Van Cleuvenbergen, MM. Vancrombruggen, Vandenberghe, Mme Van der Wildt, MM. Vanhaverbeke, Vanlerberghe, H. Van Rompaey, R. Van Rompaey, Van Rompuy, Van Wambeke, Mme Verhoeven, MM. Verleyen, Vermassen, Verschueren, Verwilt, Wintgens et Swaelen.

Neen hebben gestemd:

Ont voté non:

MM. Anthuenis, Appeltans, Benker, Bock, Boël, Bosman, Bougard, Buchmann, Buelens, Capoen, Mme Cornet d'Elzius, M. Daras, Mme Dardenne, MM. Decléty, De Croo, de Donnée, De Grauwe, D'hondt, Foret, Mme Gijsbrechts-Horckmans, MM. Goossens, Hasquin, Hatry, Mme Herzet, MM. Jonckheer, Kuijpers, Lahaye, Liesenborghs, Loones, Lozie, M. Maertens, Mmes Maes, Mayence-Goossens, M. Meesters, Mme Nélis, MM. Pede, Peeters, Raes, Snappe, Vaes, Valkeniers, Van Aperen, Van Belle, Vandenhoute, Mme Van den Poel-Welkenhuysen, MM. Vandersmissen, Van Hooland, Van Walleghem, van Weddingen, Verberckmoes, Verlinden, Vermeiren, Verreycken et Wierinckx.

Onthouden heeft zich:

S'est abstenu:

M. De Backer.

De Voorzitter. — Ik verzoek de heer De Backer de reden van zijn onthouding mede te delen.

De heer De Backer. — Mijnheer de Voorzitter, ik ben afgesproken met de heer Bartholomeeussen.

QUESTION ORALE DE M. BOCK AU MINISTRE DES PETITES ET MOYENNES ENTREPRISES ET DE L'AGRICULTURE SUR «LE RECENT COMPROMIS RELATIF A LA POLITIQUE AGRICOLE COMMUNE»

MONDELINGE VRAAG VAN DE HEER BOCK AAN DE MINISTER VAN KLEINE EN MIDDELGROTE ONDERNEMINGEN EN LANDBOUW OVER «HET RECENTE COMPROMIS OMTRENT HET GEMEENSCHAPPELIJK LANDBOUWBELEID»

M. le Président. — L'ordre du jour appelle la question orale de M. Bock au ministre des Petites et Moyennes Entreprises et de l'Agriculture sur «le récent compromis relatif à la politique agricole commune».

La parole est à M. Bock.

M. Bock. — Monsieur le Président, *La Libre Belgique* du mercredi 17 juin écrit, dans un article intitulé «Difficiles réformes agricoles»: «Certains pays regrettent l'accord politique donné en mai.»

Dans notre pays comme dans d'autres, les mesures prises en matière agricole lors des négociations sur les réformes de la politique commune ont certes mécontenté beaucoup d'agriculteurs. Mais au-delà, elles mettent en péril l'agriculture elle-même dans des domaines comme l'élevage, les céréales, le lait, la viande notamment.

La Libre Belgique écrit que cet accord politique du 21 mai devait encore être transcrit dans des textes d'application qui devaient être approuvés au cours du Conseil de ce début de semaine à Luxembourg. La Commission et la présidence y tenaient beaucoup.

Le journal évoque cette réunion du Conseil des ministres à Luxembourg et écrit: «En début de Conseil, le ministre français Louis Mermaz a confirmé les craintes qu'on pouvait avoir en avançant à ses collègues que, dans l'état actuel de l'opinion agricole française, il ne lui était pas possible de faire accepter cette réforme.»

L'Italie continue à exiger que son quota laitier soit augmenté de 1,5 millions de tonnes et refuse le compromis qui lui a été proposé, lui accordant un accroissement de quota laitier de 800 000 tonnes.

Le gouvernement belge a-t-il, lui aussi, la volonté d'imposer, en faveur des agriculteurs belges et de l'agriculture belge, des mesures justes et plus équitables? L'occasion est donnée à notre gouvernement d'améliorer le compromis en faveur de notre agriculture.

De Voorzitter. — Het woord is aan minister Bourgeois.

De heer Bourgeois, minister van de Kleine en Middelgrote Ondernemingen en Landbouw. — Mijnheer de Voorzitter, de landbouwrapraad heeft inderdaad geen formele beslissing genomen over de hervorming van het gemeenschappelijk landbouwbeleid. Dat is aan verschillende oorzaken te wijten, niet in het minst aan het feit dat het materieel niet mogelijk bleek de juridische teksten die de omzetting van het op 21 mei bereikte compromis inhouden, grondig te onderzoeken. Die teksten zijn immers pas tijdens de namiddagzitting klaar gekomen.

Het heeft ook te maken met het interne reglement van de raad, dat unanimité vereist voor het toevoegen van een punt aan de agenda en de goedkeuring van de genoemde juridische teksten stond maandag en dinsdag niet op de agenda.

De heer Bock zal zich herinneren dat op 21 mei geen genoegdoening kon worden verleend aan het Italiaans verzoek om de melkquota met anderhalf miljoen ton te verhogen. Ook de landbouwrapraad van 16 juni jongstleden kon aan die vraag niet tegemoetkomen. Om die reden worden nu door Italië alle middelen aangewend om een formele beslissing te verdagen, met de hoop dat op de Europese top van 26 en 27 juni te Lissabon voor het door hen gestelde probleem een oplossing kan worden gevonden.

La délégation française éprouvait également des difficultés à accepter une décision formelle au cours du Conseil du 16 juin. Ces difficultés ont été qualifiées de « didactiques ». Elle a, en outre, énuméré un certain nombre de problèmes techniques en fin de réunion. Ceux-ci font à présent l'objet d'un examen complémentaire. La France, par l'intermédiaire de son ministre, M. Mermaz, n'a pas déclaré qu'elle ne pouvait accepter le compromis sur la réforme, mais a fait savoir que le moment n'était pas opportun.

Je tiens aussi à souligner qu'aucune délégation — pas même celles de France et d'Italie — n'a soulevé de problème à propos de la transposition du compromis en textes juridiques.

De Raad is het er ook over eens dat zo snel mogelijk een formele beslissing moet worden genomen, gezien de maatregelen reeds op de inzaai van de herfst een impact hebben. Dit doet evenwel geen afbreuk aan de eisen die ik op de landbouwrapraad heb gesteld, namelijk dat het voorstel van de Commissie om een beheers- en controlesysteem in te voeren deel zou uitmaken van de besluitvorming en dat er garanties worden gegeven dat het hervormd gemeenschappelijk landbouwbeleid kan worden gefinancierd in het kader van de landbouwrichtsnoermechanismen, zoals die in 1988 zijn vastgelegd.

Indien de discussie over het hervormd gemeenschappelijk landbouwbeleid wordt heropend, zal de Belgische delegatie natuurlijk aan het debat deelnemen en trachten wijzigingen aan te brengen in het op 21 mei 1992 bereikte compromis.

M. le Président. — La parole est à M. Bock pour une réplique.

M. Bock. — Monsieur le Président, je remercie le ministre de sa réponse.

Selon lui, il n'était matériellement pas possible d'examiner les textes juridiques permettant l'application de la décision. Le ministre nous dit également que l'approbation des textes ne figurait pas à l'ordre du jour dont toute modification requiert l'unanimité du Conseil. La question ne réside cependant pas à cet endroit.

Le ministre rapporte que la France a formulé des remarques qu'il qualifie de « didactiques ». M. Mermaz est professeur d'histoire et j'apprécie la façon dont il explique les raisons pour lesquelles il ne peut, eu égard à l'état de l'opinion publique française en matière d'agriculture, passer aux actes et appliquer les accords pris en mai dernier. Cette explication étant didactique, j'attendrai « didactiquement » la décision qui sera prise lors de la prochaine réunion du Conseil des ministres.

La France, avez-vous dit, n'a pas déclaré, qu'elle ne pouvait accepter le compromis sur la réforme mais a fait savoir que le moment n'était pas opportun. Or, monsieur le ministre, je tenais l'information que je vous ai livrée de *La Libre Belgique*, dont j'ai lu un extrait à cette tribune. Le contenu de cet article n'est donc pas exact, monsieur le ministre, puisque vous venez de me répondre qu'il ne correspond pas à la réalité des décisions prises à Luxembourg, j'attends donc la suite.

A la fin de votre note, vous précisez qu'en cas de nouvelles discussions concernant ces problèmes, vous serez également partisan d'une réforme. J'insiste pour que vous vous penchiez alors sur trois points particuliers.

Tout d'abord, les quotas laitiers imposés aux jeunes doivent être revus; je vous l'ai déjà demandé en commission de l'Agriculture, après le vote du budget.

Il convient également de revoir les décisions prises en matière de viande, produit très lourdement frappé; c'est aussi très important, notamment pour les régions dans lesquelles l'élevage constitue la seule possibilité de spéculation agricole.

Enfin, je souhaiterais que les mesures sociales — annoncées dans votre note, qui n'est en fait qu'un projet — soient d'abord soumises à la vérité des prix agricoles; cela me paraît préférable à l'octroi d'allocations, qui remplaceraient les véritables montants.

Quoi qu'il en soit, je vous remercie de votre réponse, et attends avec impatience le prochain Conseil des ministres. Nous nous retrouverons ensuite dans cette enceinte. J'espère que je ne devrai plus vous interpellier mais que je pourrai vous féliciter pour les mesures prises.

M. le Président. — La parole est à M. Bourgeois, ministre.

M. Bourgeois, ministre des Petites et Moyennes Entreprises et de l'Agriculture. — Monsieur le Président, aussi bien le ministre italien, M. Goria, que le ministre français, M. Mermaz, souhaiteraient voter les textes; ils l'ont tous deux affirmé pendant la séance du Conseil. Quant aux remarques « didactiques » de M. Mermaz, en fait, ce dernier veut disposer d'un délai lui permettant d'expliquer les textes en détail à ses concitoyens. Vous m'avez appris qu'il était professeur. Je comprends, dès lors, mieux ses arguments.

M. Bock. — Quant à moi, je comprends mieux l'attitude du ministre italien puisqu'un accroissement de 800 000 tonnes a déjà été accordé à ce pays en matière de quotas laitiers. Cela figure dans le projet.

M. Bourgeois, ministre des Petites et Moyennes Entreprises et de l'Agriculture. — C'est faux. Rien n'a été accordé à l'Italie.

M. Bock. — Ce pays réclame pourtant beaucoup plus.

M. le Président. — Mesdames, messieurs, il nous reste à entendre quelques questions orales et des interpellations. En l'absence des membres du gouvernement concernés, je vous propose de suspendre nos travaux durant quelques instants.

Dames en heren, wij zijn verplicht de vergadering gedurende enkele ogenblikken te schorsen vermits er niemand van de regering aanwezig is.

La séance est suspendue.

De vergadering is geschorst.

— *La séance est suspendue à 17 h 2 m.*

De vergadering wordt geschorst om 17 h 2 m.

Elle est reprise à 17 h 6 m.

Ze wordt hervat om 17 h 6 m.

M. Buchmann, vice-président, prend la présidence de l'assemblée

M. le Président. — La séance est reprise.

De vergadering is hervat.

MONDELINGE VRAAG VAN DE HEER KUIJPERS AAN DE VICE-EERSTE MINISTER EN MINISTER VAN BUITENLANDSE ZAKEN OVER «DE TOESTAND IN KOSOVO»

QUESTION ORALE DE M. KUIJPERS AU VICE-PREMIER MINISTRE ET MINISTRE DES AFFAIRES ETRANGERES SUR «LA SITUATION AU KOSOVO»

De Voorzitter. — Dames en heren, aan de orde is de mondelinge vraag van de heer Kuipers aan de Vice-Eerste minister en minister van Buitenlandse Zaken over «de toestand in Kosovo».

Het woord is aan de heer Kuipers.

De heer Kuipers. — Mijnheer de Voorzitter, op 24 mei 1992 werd bij algemeen stemrecht, en goed georganiseerd, professor doctor Ibrahim Rugova met overweldigende meerderheid door de Kosovaarse bevolking tot president verkozen. Tevens stelden de Kosovaren, voor het eerst met een meerpartijensysteem, het Kosovaarse parlement samen, waarin de rechten van minderheidsbevolkingsgroepen worden gewaarborgd.

De Servische regering, die met alle mogelijke eenzijdige maatregelen gaandeweg de sedert 1974 tot stand gekomen autonomie voor Kosovo heeft opgeheven, nodigde op 9 juni de Albanese-Kosovaarse partijen, en niet het parlement, uit om op 11 juni «vanuit de Servische grondwet» gesprekken met de «nationale minderheden» aan te vatten.

Gezien de aan de gang zijnde bewapening van de Serviërs in Kosovo, gezien het door Servië met terreur georganiseerde massale ontvolkingsbeleid in Kosovo, gezien deze duidelijk verhulende tweeslachtige schijnpolitiek bestemd voor de buitenwereld, zouden wij van de minister willen vernemen welk beleid hij zal ontwikkelen, met onze regering en in EG-verband, om een erkennende samenwerking met Kosovo op te zetten ten einde in ex-Joegoslavië een groeiend nieuw oorlogsfront te verhinderen.

De Voorzitter. — Het woord is aan staatssecretaris Derycke, die antwoordt namens de Vice-Eerste minister en minister van Buitenlandse Zaken.

De heer Derycke, staatssecretaris voor Ontwikkelings-samenwerking, toegevoegd aan de minister van Buitenlandse Zaken. — Mijnheer de Voorzitter, om op de vraag van de heer Kuipers te antwoorden zal ik een viertal punten nader bespreken.

Ten eerste heeft België in het verleden altijd geprobeerd een duurzame en vreedzame oplossing te vinden voor het conflict in Joegoslavië in het algemeen en voor de gespannen situatie in Kosovo in het bijzonder. België heeft zijn steun verleend aan initiatieven die werden ontplooid in het kader van de Europese Gemeenschap. Ik herinner aan de EG *monitoring mission*, aan de initiatieven van de Verenigde Naties, de *United Nations Protection Force* en aan de Vredesconferentie over Joegoslavië, die onder het voorzitterschap van Lord Carrington doorgaat in Brussel en waar de situatie in Kosovo voortdurend aan de orde komt.

Ten tweede binnen het raam van dit diplomatiek proces kan ik het geachte lid enkel meedelen dat België voorstander is van het verlenen van een voldoende autonomie aan de Albanese gemeenschap in Kosovo, in het kader van het respect voor de rechten van het individu van alle minderheden.

Ten derde, in navolging van de bepalingen van de Europese Gemeenschap van 16 december 1991 zou België elke wijziging van de bestaande grenzen door het aanwenden van geweld veroordelen. Wij wensen dienaangaande aan de heer Kuipers mede te delen dat België zich zal verzetten tegen elke mogelijke inmenging van buitenaf, bijvoorbeeld vanwege Albanië. Dergelijke inmenging zou alleen maar een verslechtering van de situatie met zich brengen en zou een nefaste invloed hebben op het zoeken naar een duurzame, vreedzame en voor alle partijen aanvaardbare oplossing voor de situatie aldaar.

Ik kan de heer Kuipers ook meedelen dat België de preventieve acties ondersteunt die in het kader van de Conferentie voor veiligheid en samenwerking in Europa worden ontplooid. Er was

reeds een eerste CVSE-missie in Kosovo van 28 mei tot 2 juni. Op de volgende bijeenkomst van het Comité van hoge ambtenaren welke plaats heeft op 29 juni aanstaande wordt een beslissing verwacht aangaande het sturen van CVSE-waarnemers voor een korte of lange tijd naar Kosovo, teneinde deze regio onder internationaal toezicht te plaatsen. Deze missie zou passen in het kader van de preventieve diplomatie en in het kader van de sancties tegen de autoriteiten te Belgrado. Al deze punten zijn standpunten die werden onderschreven en aangenomen in de EG-Raad Algemene Zaken, op 15 juni 1992.

De Voorzitter. — Het woord is aan de heer Kuipers voor een repliek.

De heer Kuipers. — Mijnheer de Voorzitter, eerst wil ik de minister danken voor zijn positief antwoord.

Ik wil echter nog een vraag stellen. Zal de minister in de regering en in EG-verband de zo noodzakelijke vredesconferentie met de buurlanden van Kosovo op gang brengen omdat zonder akkoord van de burens geen vredesbeleid kan worden bereikt, noch ten voordele van Kosovo, noch ten aanzien van Servië?

De Voorzitter. — Het woord is aan staatssecretaris Derycke.

De heer Derycke, staatssecretaris voor Ontwikkelings-samenwerking, toegevoegd aan de minister van Buitenlandse Zaken. — Ik zal het voorstel van de heer Kuipers ten aanzien van deze kwestie aan de minister van Buitenlandse Zaken overmaken.

MONDELINGE VRAAG VAN DE HEER H. VAN ROMPAEY AAN DE VICE-EERSTE MINISTER EN MINISTER VAN BUITENLANDSE ZAKEN OVER «DE VEILIGHEID VAN DE KOERDEN IN NOORD-IRAK»

QUESTION ORALE DE M. H. VAN ROMPAEY AU VICE-PREMIER MINISTRE ET MINISTRE DES AFFAIRES ETRANGERES SUR «LA SECURITE DES KURDES DANS LE NORD DE L'IRAK»

De Voorzitter. — Aan de orde is de mondelinge vraag van de heer Hugo Van Rompaey aan de Vice-Eerste minister en minister van Buitenlandse Zaken over «de veiligheid van de Koerden in Noord-Irak».

Het woord is aan de heer Hugo Van Rompaey.

De heer H. Van Rompaey. — Mijnheer de Voorzitter, eind juni verloopt het mandaat van de in Turkije gestationeerde geallieerde strijdkrachten. Desbestreffend wens ik volgende vragen te stellen:

Ten eerste, in welke mate wordt er actueel internationaal overleg gepleegd over het continueren van de veiligheidsgarantie aan de Koerden in Noord-Irak ten noorden van de 36e breedtegraad?

Ten tweede, wordt er overleg gepleegd over de verlenging van het mandaat van de in Turkije gestationeerde geallieerde strijdkrachten?

Ten derde, welk standpunt neemt de Belgische regering ter zake in?

Ten vierde, kent de regering het standpunt van de bondgenoten, voornamelijk van de Verenigde Staten, Engeland en Frankrijk?

Ten vijfde, wanneer zal door de geallieerden ter zake worden beslist?

De Voorzitter. — Het woord is aan staatssecretaris Derycke, die antwoordt namens de Vice-Eerste minister en minister van Buitenlandse Zaken.

De heer Derycke, staatssecretaris voor Ontwikkelings-samenwerking, toegevoegd aan de minister van Buitenlandse Zaken. — Mijnheer de Voorzitter, ik zal de vragen van de heer Van Rompaey achtereenvolgens beantwoorden.

Ten eerste, België neemt niet deel aan het internationaal overleg over het continueren na 28 juni 1992 van de veiligheidsgarantie aan de Koerden in Noord-Irak ten noorden van de 36e breedtegraad.

Ten tweede, voor zover bekend, plegen de geallieerde strijdkrachten, gestationeerd in Incirlik, overleg met de Turkse overheid ten einde een verlenging van het mandaat te bekomen. De Turkse premier heeft zich reeds gunstig uitgesproken ten voordele van deze verlenging.

Ten derde, België neemt niet deel aan dit overleg, maar juicht het initiatief wel toe.

Ten vierde, wat het standpunt van de bondgenoten, namelijk de Verenigde Staten, het Verenigd Koninkrijk en Frankrijk betreft, kan ik u meedelen dat het behoud van de veiligheidsgarantie aan de Koerden in Noord-Afrika volgens hen noodzakelijk blijft.

Ten vijfde, het tijdstip van deze beslissing is de minister van Buitenlandse Zaken nog niet bekend.

De Voorzitter. — Het woord is aan de heer Hugo Van Rompaey voor een repliek.

De heer H. Van Rompaey. — Mijnheer de Voorzitter, ik dank de staatssecretaris voor zijn antwoord.

Gezien onze verantwoordelijkheid binnen de internationale organen, moet de aandacht worden gevestigd op de noodzaak tot voortzetting van deze veiligheidsgarantie. Ik dring erop aan dat deze boodschap aan de minister van Buitenlandse Zaken wordt overgebracht.

De Voorzitter. — Het woord is aan staatssecretaris Derycke.

De heer Derycke, staatssecretaris voor Ontwikkelings-samenwerking, toegevoegd aan de minister van Buitenlandse Zaken. — Ik verzeker u dat ik deze boodschap aan de minister van Buitenlandse Zaken zal overbrengen.

MONDELINGE VRAAG VAN DE HEER VANDENBERGHE AAN DE VICE-EERSTE MINISTER EN MINISTER VAN BUITENLANDSE ZAKEN OVER «HET VOORSTEL VAN DE EUROPESE COMMISSIE OM EEN OBSERVATORIUM OP HET GEBIED VAN DRUGS IN TE STELLEN»

QUESTION ORALE DE M. VANDENBERGHE AU VICE-PREMIER MINISTRE ET MINISTRE DES AFFAIRES ETRANGERES SUR «LA PROPOSITION DE LA COMMISSION EUROPEENNE D'INSTITUER UN OBSERVATOIRE DANS LE DOMAINE DE LA DROGUE»

De Voorzitter. — Aan de orde is de mondelinge vraag van de Vice-Eerste minister en minister van Buitenlandse Zaken over «het voorstel van de Europese Commissie om een observatorium op het gebied van drugs in te stellen».

Het woord is aan de heer Vandenberghe.

De heer Vandenberghe. — Mijnheer de Voorzitter, de Europese Commissie heeft een voorstel geformuleerd om een observatorium op het gebied van drugs op te richten. Over dit voorstel moet worden beraadslaagd in de Algemene Raad van de Europese Gemeenschap. Kan de minister ons mededelen hoever het met dit voorstel staat?

Op 10 juni 1992 verklaarde de voorzitter van de Commissie, de heer Delors, voor het Europees Parlement in Straatsburg dat de nationale overheid exclusief bevoegd blijft onder meer voor binnenlandse zaken, justitie en volksgezondheid. Kan de minister ons dus inlichtingen verschaffen over de volgende punten? Krachtens welke bevoegdheidsbepaling treedt de Europese Commissie hier op? Wat is de bedoeling van het observatorium op het gebied van drugs? Hoe wordt het samengesteld? Welke inlichtingen en beleidspunten zal de nationale overheid aan dit observatorium ter beschikking moeten stellen? Welke weerslag kan de oprichting ervan hebben op het nationaal beleid en welk standpunt neemt de Belgische regering ter zake in?

De Voorzitter. — Het woord is aan staatssecretaris Derycke, die antwoordt namens de Vice-Eerste minister en minister van Buitenlandse Zaken.

De heer Derycke, staatssecretaris voor Ontwikkelings-samenwerking, toegevoegd aan de minister van Buitenlandse Zaken. — Mijnheer de Voorzitter, namens de Vice-Eerste minister en minister van Buitenlandse Zaken antwoord ik senator Vandenberghe het volgende.

De Europese Commissie heeft inderdaad op 3 december 1991 een voorstel gedaan voor een verordening tot oprichting van een Europees drugwaarnemingscentrum en een Europees netwerk voor informatie over drugs en drugverslaving. De bevoegdheidsbasis van deze instelling is artikel 235 van het EG-Verdrag, dat een optreden van de Gemeenschap mogelijk maakt, indien dit noodzakelijk is om in het kader van de gemeenschappelijke markt één der doelstellingen van de Gemeenschap te verwezenlijken, zonder dat dit Verdrag in de daartoe vereiste bevoegdheden voorziet. Omdat de controle van de drughandel meer vereist dan de maatregelen ter bevordering van de interne markt, werd artikel 235 ingeroepen.

Het doel van deze instelling is de verwezenlijking van een Europees netwerk voor informatie over en observatie van de vraag naar het aanbod aan en de handel in drugs.

De raad van bestuur wordt samengesteld uit één vertegenwoordiger van elke lidstaat, twee vertegenwoordigers van de Commissie en twee door het Europees Parlement aangewezen deskundigen. De directeur wordt benoemd door de raad van bestuur, voor een periode van vijf jaar, op voordracht van de Commissie. Er wordt een wetenschappelijk comité opgericht van 15 à 25 deskundigen. Het heeft adviserende bevoegdheid en wordt benoemd voor een periode van drie jaar.

Welke inlichtingen en beleidspunten moeten door de nationale overheden ter beschikking worden gesteld? In het kader van het Europees drugwaarnemingscentrum wordt een Europees netwerk voor informatie over drugs en drugverslaving opgericht. Het vormt de infrastructuur voor het vergaren en uitwisselen van informatie en documentatie. Het bevat de voornaamste bestanddelen van de nationale informatienetwerken die ter beschikking moeten zijn binnen zes maanden na de inwerkingtreding van de verordening. Dit wijst erop dat alle beschikbare informatiesystemen met dit nieuwe systeem zullen worden verbonden.

In verband met de weerslag op het nationaal beleid, wijzen wij erop dat dit slechts positief kan worden beïnvloed, omdat wij op die manier efficiënter kunnen functioneren, dank zij een uitstekende coördinatie en een maximale informatievergaring en uitwisseling. Dit is belangrijk gezien de brede ramificaties van de drughandel.

Tenslotte wijzen wij erop dat België steeds een voorstander is geweest van dit drugwaarnemingscentrum.

Overigens voeg ik daaraan nog toe dat meer middelen van mijn eigen budget zullen gaan naar de bestrijding van de internationale drughandel door een betere steun aan de organen van de Verenigde Naties die op dit vlak actief zijn.

De Voorzitter. — Het woord is aan de heer Vandenberghe voor een repliek.

De heer Vandenberghe. — Mijnheer de Voorzitter, in de nota van Vice-Eerste minister Claes wordt verwezen naar artikel 235 van het EG-Verdrag. Dit is een algemene omschrijving aangezien er geen inhoudelijke grenzen van bevoegdheden worden aangeduid.

Ik heb er op gewezen dat de voorzitter van de Commissie vorige week in het Europees Parlement herhaald heeft dat het beleid inzake justitie, volksgezondheid en binnenlandse zaken een exclusieve nationale bevoegdheid is.

Het drugbeleid ligt heel gevoelig bij de nationale publieke opinie. Bovendien bestaan er in het Europa der Twaalf of Achttien heel verschillende opvattingen over het drugbeleid. Ik wou alleen uiting geven aan mijn bezorgdheid ten aanzien van het opstarten op Europees niveau van een waarnemingscentrum blijkbaar met

vertegenwoordigers van het Europees Parlement voor een materie die nationale materie blijft, ook na het Verdrag van Maastricht. Deze zaak moet mijns inziens verder worden gevolgd.

QUESTION ORALE DE M. DESMEDT AU MINISTRE DES FINANCES SUR «L'APPLICATION DE L'ARTICLE 295 DU CODE DES IMPÔTS SUR LES REVENUS PERMETTANT DE RECLAMER AU CONJOINT SEPARÉ DES IMPÔTS DUS PAR SON ÉPOUX»

MONDELINGE VRAAG VAN DE HEER DESMEDT AAN DE MINISTER VAN FINANCIËN OVER «DE UITVOERING VAN ARTIKEL 295 VAN HET WETBOEK VAN DE INKOMSTENBELASTINGEN, WAARBIJ VAN DE GESCHIEDENDE LEVENDE ECHTGENOOT BELASTINGEN KUNNEN WORDEN GEVORDERD DIE DOOR DE ANDERE ECHTGENOOT VERSCHULDIGD ZIJN»

M. le Président. — Mesdames, messieurs, l'ordre du jour appelle la question orale de M. Desmedt au ministre des Finances sur «l'application de l'article 295 du Code des impôts sur les revenus permettant de réclamer au conjoint séparé des impôts dus par son époux».

La parole est à M. Desmedt.

M. Desmedt. — Monsieur le Président, l'article 295 du Code des impôts sur les revenus permet à l'administration fiscale de réclamer, à un époux séparé de fait, des impôts non payés par son conjoint.

Dans certains cas, l'application de cette disposition aboutit à des conséquences choquantes, puisqu'une personne peut ainsi être amenée à payer d'importants montants, à la place d'un conjoint dont elle est séparée depuis plusieurs années et avec lequel elle n'a plus aucun contact. L'administration fiscale n'avertit pas le conjoint séparé de cette situation et de la menace qui pèse sur lui. Il est donc amené à devoir payer des impôts sur des revenus dont il n'a en rien bénéficié sans même pouvoir soulever d'éventuels arguments de procédure ou de fond, lui permettant de contester l'imposition, et qui n'ont pas été invoqués par son conjoint, souvent par négligence.

Ainsi, à partir de dispositions légales, on aboutit à des solutions inéquitable.

M. le ministre ne pourrait-il pas au moins permettre, au conjoint victime de cette situation, d'avoir connaissance du dossier ayant entraîné l'imposition et de rouvrir, en sa faveur, les délais de réclamations? Plus fondamentalement, ne pourrait-on envisager de revoir la législation libérant le conjoint séparé de cette obligation s'il est établi, au moment de l'imposition, qu'il était séparé depuis au moins trois ans et qu'il n'a pas bénéficié des revenus qui sont à la base de l'imposition?

M. le Président. — La parole est à M. Maystadt, ministre.

M. Maystadt, ministre des Finances. — Monsieur le Président, tout d'abord, il faut préciser que le recouvrement des impôts est régi concurremment par le droit privé et par le droit fiscal.

L'article 295 du Code des impôts sur les revenus donne effectivement, à l'Etat créancier, des droits plus étendus que ceux des créanciers de droit privé en ce sens que, dans certains cas, le receveur des Contributions directes peut appréhender les biens propres de l'un des conjoints pour recouvrer des impôts dus par l'autre conjoint.

Mais, sans avoir recours au droit fiscal, tant que les époux séparés de fait laissent subsister le régime légal, toutes les dettes communes, parmi lesquelles l'impôt des personnes physiques, ouvrent, en vertu de l'article 1414, alinéa 1er, du Code civil, l'action des créanciers, parmi lesquels le receveur des Contributions directes, sur les trois patrimoines visés par l'article 1398 du même code.

Ainsi, le recouvrement des impôts étant essentiellement régi par le droit commun, revoir la législation dans le sens de votre seconde proposition signifierait modifier les dispositions légales en ques-

tion ou prendre des mesures fiscales dérogatoires au droit commun, qui réduiraient les droits de l'administration par rapport aux créanciers privés, alors qu'il s'agit de dettes de droit public. Par contre, le projet de loi-programme contient une disposition proche de votre première proposition. La question sera donc examinée lors de la discussion de ce projet.

INTERPELLATION DE M. DE DONNEA AU VICE-PREMIER MINISTRE ET MINISTRE DES COMMUNICATIONS ET DES ENTREPRISES PUBLIQUES SUR «LA SITUATION DE BLOCAGE DE LA RENOVATION DE L'IMMEUBLE BERLAYMONT AU PROFIT DE LA COMMISSION DES COMMUNAUTÉS EUROPEENNES»

INTERPELLATIE VAN DE HEER DE DONNEA TOT DE VICE-EERSTE MINISTER EN MINISTER VAN VERKEERSWEZEN EN OVERHEIDSBEDRIJVEN OVER «HET UITBLIJVEN VAN DE WERKZAAMHEDEN VOOR DE RENOVATIE VAN HET BERLAYMONTGEBOUW TEN BEHOEVE VAN DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN»

M. le Président. — L'ordre du jour appelle l'interpellation de M. de Donnée au Vice-Premier ministre et ministre des Communications et des Entreprises publiques sur «la situation de blocage de la rénovation de l'immeuble Berlaymont au profit de la Commission des Communautés européennes».

La parole est à l'interpellateur.

M. de Donnée. — Monsieur le Président, tout Bruxellois attentif a déjà pu constater que, depuis le départ des fonctionnaires européens du Berlaymont au début de cette année, aucun travail de rénovation n'a été entrepris sur le site et que le démarrage de ces travaux ne paraît pas imminent.

Pendant ce temps, le gouvernement français vient de garantir à la ville de Strasbourg son intervention financière pour la construction d'un bâtiment à destination d'un nouvel hémicycle pour le Parlement européen. De plus, ces derniers jours, j'ai pu lire qu'un marchandage franco-allemand était en train de se conclure sur la localisation de la Banque centrale européenne, avec comme prix à payer par les Allemands un soutien de Strasbourg dans ses ambitions européennes.

Il y a donc un contraste entre, d'une part, l'immobilisme de l'actuel gouvernement belge lorsqu'il s'agit de promouvoir les intérêts de l'Europe et de Bruxelles en accueillant dignement et efficacement les institutions européennes et, d'autre part, l'activité française en la matière, la France ayant bien compris quel pouvait être l'intérêt pour Strasbourg de continuer à tenir les sessions plénières du Parlement européen dans cette ville, plutôt que de les voir émigrer vers Bruxelles comme la logique et l'efficacité le justifieraient.

En date du 7 avril 1992, j'ai déjà eu l'honneur de vous poser, monsieur le Vice-Premier ministre, une question écrite sur la rénovation du Berlaymont, la procédure d'adjudication à lancer et la renégociation du contrat de location. La réponse que vous venez de me communiquer le 10 juin 1992, soit six semaines après le délai réglementaire, est loin de me satisfaire, car elle est particulièrement évasive sur la situation exacte des négociations en cours, tant pour l'examen des offres que pour la renégociation du contrat de location avec la Commission des Communautés européennes.

Je continue à m'interroger davantage chaque jour avec inquiétude quant à l'évolution de ce dossier dont l'importance pour Bruxelles vient encore d'être démontrée par l'étude «*Mens en ruïne*» sur les retombées de la présence des institutions européennes à Bruxelles, étude commanditée et commandée par l'Exécutif de la Région bruxelloise.

Faut-il ajouter que, pendant que ce dossier — dont vous êtes aujourd'hui responsable, monsieur le Vice-Premier ministre, mais dont une coalition identique était déjà responsable l'année dernière —, pendant que ce dossier, disais-je, prend du retard et risque encore de lanterner longtemps compte tenu du nombre de

négociations qui y sont liées, le commissaire en charge de cette compétence, M. Cardoso, alimente les colonnes de la presse belge d'avertissements au gouvernement: Bruxelles ne serait pas la seule capitale potentielle de l'Europe et la Commission pourrait se laisser tenter par d'autres offres d'implantations partielles ou totales si le gouvernement belge tarde à proposer des solutions efficaces.

C'est la raison pour laquelle la question de savoir où en est le dossier et, en particulier, où en est la désignation d'un *project manager* revêt une importance et une actualité particulières.

Dans un tel contexte, monsieur le Vice-Premier ministre, je souhaiterais que vous répondiez avec précision à ces différentes questions.

Première question: où en est la procédure de désignation par la société anonyme Berlaymont du *project manager*? Comment se fait-il que, quatre mois après la remise des offres, on ne soit pas encore à même de désigner ce coordinateur responsable du bon déroulement des travaux au Berlaymont?

Deuxième question: la procédure de désignation d'un *project manager* est-elle, d'une quelconque façon, liée aux négociations actuellement en cours, par la voie diplomatique, au sujet du contrat de location pour la période postérieure au bail, c'est-à-dire après le 30 avril 1994? Est-ce cette négociation qui fait traîner les choses et quel en est l'enjeu budgétaire?

Troisième question: est-il exact que la Région de Bruxelles-Capitale subordonne tout projet sur le site du Berlaymont à la signature d'un accord-cadre avec le gouvernement, accord qui engloberait les questions non seulement immobilières, mais aussi d'organisation des chantiers, de mobilité dans les quartiers concernés, de compensations financières aux charges engendrées par la fonction européenne de Bruxelles? A force de tout vouloir globaliser — je sais que tout est dans tout et inversement —, on risque de tout bloquer et de fragiliser la position de Bruxelles en tant que capitale de la Communauté européenne.

Quatrième question: le gouvernement belge dispose-t-il déjà de garanties suivant lesquelles le Berlaymont sera effectivement occupé par la Commission après la rénovation envisagée, le retour de la Commission n'ayant, à ma connaissance, pas encore été formellement décidé? Est-il exact que la Commission demande de pouvoir bénéficier d'un loyer d'un franc symbolique?

Cinquième question: le blocage de la désignation du *project manager* a-t-il un quelconque lien avec la situation budgétaire alarmante de la Régie des Bâtiments? On parle d'un déficit financier d'une dizaine de milliards pour une Régie qui devrait normalement être autosuffisante en matière budgétaire, dans la mesure où elle peut générer des recettes pour les services qu'elle rend. Y a-t-il un lien entre cette situation déficitaire, laquelle pourrait encore s'aggraver compte tenu d'éventuelles exigences nouvelles, notamment des institutions européennes, et le retard dans la désignation du *project manager*?

Sixième question: l'Etat belge s'est engagé à payer la différence entre le prix du loyer du Berlaymont et celui du loyer des immeubles de remplacement jusqu'à la date d'expiration du bail, en avril 1994. Est-il exact que le coût de cette différence peut être estimé à 1,1 milliard de francs belges par an, soit près de 92 millions de francs par mois?

Septième question: quelle est, à ce jour, l'estimation du coût de la rénovation du Berlaymont et quelle est la durée des travaux escomptée à partir de l'attribution du marché?

Telles sont, monsieur le Vice-Premier ministre, les questions auxquelles je souhaiterais obtenir des réponses précises et concrètes. Je crois que le changement de gouvernement n'est pas une excuse valable pour expliquer le retard enregistré. Il est vrai que vous n'avez été chargé de ce dossier qu'au mois de mars et que cette circonstance peut partiellement expliquer le retard, mais c'est insuffisant parce que la même coalition gèrait déjà ce dossier l'an dernier et au début de cette année. De plus, votre administration a disposé de quatre mois pour étudier les offres qui ont été présentées.

Pour conclure, il est essentiel de consolider la présence, à Bruxelles, de la Commission, du Conseil ainsi que du Parlement, étant donné le rôle que joue la présence des institutions européennes dans l'essor économique et social non seulement de Bruxelles, mais aussi de la Flandre et de la Wallonie. Qu'il s'agisse de Gand, de Waremmes ou de Liège, chacune des Régions a tout à gagner à ce que Bruxelles soit la capitale de l'Europe, au même titre que les dix-neuf communes de la Région bruxelloise.

La vocation européenne de Bruxelles est un trait d'union extrêmement important entre les différentes régions du pays. Nous ne pouvons, monsieur le Vice-Premier ministre, le compromettre par des tergiversations et des lenteurs. De telles attitudes ne donnent pas à notre pays une image d'efficacité et elles apportent de l'eau au moulin de ceux qui préféreraient voir une autre ville jouer le rôle de capitale de la Communauté européenne. (*Applaudissements.*)

M. le Président. — La parole est à M. Coëme, Vice-Premier ministre.

M. Coëme, Vice-Premier ministre et ministre des Communications et des Entreprises publiques. — Monsieur le Président, dans la mesure où j'ai déjà répondu par écrit aux interrogations de M. de Donnée voici quelque temps, mon intervention sera succincte à cette tribune.

M. de Donnée vient de me poser des questions complémentaires dont certaines appellent des chiffres. S'il le permet, j'aimerais lui fournir les informations nécessaires par écrit, dans les meilleurs délais.

En ce qui concerne la rénovation de l'immeuble du Berlaymont, M. de Donnée m'interroge d'abord à propos de l'examen des offres pour la désignation d'un *project manager*, à savoir un coordinateur responsable du bon déroulement des travaux. Il ne s'agit évidemment pas de l'entreprise elle-même, laquelle sera désignée dans un second stade. L'examen des offres déposées dans le cadre de la procédure d'appel régulière se déroule actuellement au niveau technique. Le conseil d'administration de Berlaymont 2000 est tenu informé de l'avancement de cet examen.

Ayant rencontré tout récemment le directeur général de la régie, je lui ai rappelé mon souci de voir l'examen aboutir à une conclusion cet été, avant les vacances. Il n'est donc pas question d'accumuler du retard sous quelque prétexte que ce soit.

Comme vous l'avez également souligné voici quelques instants, cet immense bâtiment du Berlaymont est vide et il ne peut être laissé dans cet état. Des décisions doivent être prises dans les meilleurs délais et c'est dans cet esprit que je réponds à votre interpellation.

La décision d'attribution du marché est effectivement liée à l'évolution des négociations portant sur les conditions financières applicables après l'échéance du bail afférent au Berlaymont et sur les modalités de participation de la Commission à l'élaboration des plans d'aménagement du bâtiment. J'ai d'ailleurs été quelque peu étonné d'apprendre, lors de mon arrivée au département, que la Commission n'avait pas encore arrêté son choix définitif en ce qui concerne la réintégration des bâtiments du Berlaymont.

Il va de soi qu'avant d'aller trop loin au niveau de la procédure, nous demanderons des garanties à la Commission afin d'être sûrs que les travaux qui seraient accomplis puissent réellement permettre la réinstallation des services de la Commission. Cela relève du simple bon sens et il doit se trouver, au sein de la Commission européenne, bon nombre de personnes qui peuvent comprendre cela.

En ce qui concerne le prix, des négociations sont en cours. La Commission souhaiterait effectivement que le prix établi ne corresponde pas à celui du marché locatif à Bruxelles, comme on l'a fait jusqu'à présent. Des discussions sont actuellement menées sur le sujet. Quoi qu'il en soit, il n'est pas question de laisser à disposition ce bâtiment contre paiement du franc symbolique. Je n'ai jamais imaginé que cela puisse arriver.

Le gouvernement sera amené le plus rapidement possible à apprécier, sur base du rapport des négociations avec la Commission, si des garanties suffisantes peuvent être acquises pour la poursuite de la procédure.

En ce qui concerne la question de la liaison de ce dossier avec la situation de la Régie des Bâtiments, je veille au stade actuel à ce qu'il n'y ait pas de conséquences négatives pour l'implantation ou la réinstallation des services de la Commission. Voici trois semaines, nous avons accordé un délai d'un mois à l'Inspection des finances pour rentrer un rapport. Dès lors, j'espère que d'ici à la fin du mois, nous pourrions voir clair dans la situation financière de la Régie des Bâtiments dont j'ai souligné, il y a peu à cette tribune, que les prévisions d'engagements dépassaient les moyens pour les honorer. Ce souci de clarté dans la gestion doit pouvoir être apprécié. Donc, l'analyse de la situation financière se poursuivra. Dans très peu de temps, nous serons à même, je l'espère, de pouvoir débloquer une série de dossiers en donnant la priorité à ceux actuellement en cours.

Je n'exclus pas que, sur la base du rapport de l'Inspection des finances, nous soyons amenés à demander un audit externe de façon à pouvoir accompagner et conseiller la gestion de la Régie des Bâtiments.

La situation financière de la société anonyme Berlaymont 2000, qui a acquis un droit d'emphytéose de nonante-neuf ans sur l'immeuble Berlaymont, n'est pas déficitaire.

En ce qui concerne le reste des questions qui m'ont été posées, je me réfère à mes réponses écrites. Les questions plus techniques recevront une réponse dans les prochains jours.

M. le Président. — La parole est à M. de Donnée.

M. de Donnée. — Monsieur le Président, je prends acte des bonnes intentions du ministre en espérant qu'il ne s'agit pas d'intentions du type de celles dont l'enfer est pavé!

Je ne puis que demander au ministre de fustiger son administration: pour qu'elle respecte le délai que le ministre vient de fixer lui-même, afin qu'une décision soit prise avant la fin du mois de juillet, en tout cas avant les vacances du gouvernement, à supposer qu'il en ait cette année.

Vu l'importance de ce dossier non seulement pour Bruxelles, mais pour tout le pays, nous suivrons avec énormément de vigilance la suite des opérations.

Je ne manquerai pas d'interroger à nouveau M. le ministre à la rentrée parlementaire pour savoir s'il a pu obtenir de son administration le rendement que nous sommes tous en droit d'attendre d'elle dans un dossier aussi délicat.

M. le Président. — La parole est à M. Coëme, Vice-Premier ministre.

M. Coëme, Vice-Premier ministre et ministre des Communications et des Entreprises publiques. — Monsieur le Président, je répète ce que j'ai précisé à la tribune: j'ai proposé au gouvernement de prendre une décision au sujet de la désignation d'un *project manager*. Mais cela dépend aussi de l'évolution des négociations et des conditions dont vous avez d'ailleurs vous-même parlé à cette tribune.

M. le Président. — L'incident est clos.

Het incident is gesloten.

MONDELINGE VRAAG VAN DE HEER DE ROO AAN DE MINISTER VAN SOCIALE ZAKEN OVER «HET NIET LANGER TERUGBETALEN VAN HET FARMACEUTISCH PRODUKT ZOCOR»

QUESTION ORALE DE M. DE ROO AU MINISTRE DES AFFAIRES SOCIALES SUR «LA CESSATION DE REMBOURSEMENT DU PRODUIT PHARMACEUTIQUE ZOCOR»

De Voorzitter. — Aan de orde is de mondelinge vraag van de heer De Roo aan de minister van Sociale Zaken over «het niet langer terugbetalen van het farmaceutisch produkt Zocor».

Het woord is aan de heer De Roo.

De heer De Roo. — Mijnheer de Voorzitter, in algemene zin moeten wij de maatregelen die genomen worden door de overheid met het oog op het afremmen van het geneesmiddelenverbruik toejuichen.

Wij hebben vernomen dat het Rijksinstituut voor ziekte- en invaliditeitsverzekering overweegt om het farmaceutisch produkt Zocor, dat wordt gebruikt tegen een te hoog cholesterolgehalte, niet langer terug te betalen aan mensen die ouder zijn dan 70 jaar. Dit houdt naar ons gevoelen een leeftijdsdiscriminatie in.

Het zou bovendien gaan over de niet-terugbetaling van een produkt dat vrij duur is, wat voor de bejaarden zou neerkomen op een meeruitgave van ongeveer 2 000 frank per maand.

De door mij geconsulteerde deskundigen verzekeren mij dat er geen medische grond is om op een arbitraire wijze de 70-plussers uit te sluiten van terugbetaling.

Kan de minister mij meedelen wat zijn standpunt is met betrekking tot de overwogen maatregelen en hoe het advies van het Riziv luidt?

M. le Président. — La parole est à M. Moureaux, ministre.

M. Moureaux, ministre des Affaires sociales. — Monsieur le Président, j'ai effectivement connaissance d'une proposition émise au sein du Conseil technique des spécialités pharmaceutiques concernant le non-remboursement du Zocor à des patients âgés de plus de septante ans. Cette proposition doit encore être examinée par le comité de gestion de l'Inami ce lundi 22 juin.

Je tiens à préciser de la manière la plus expresse qu'aucune initiative n'a été prise en ce sens par mon cabinet.

En tout état de cause, il conviendra d'examiner dans quelle mesure le comité de gestion pourra prendre en compte les réserves émises par certains membres du corps médical et les pharmaciens quant à cette limite d'âge.

INTERPELLATIE VAN DE HEER VALKENIERS TOT DE MINISTER VAN SOCIALE ZAKEN EN TOT DE MINISTER VAN MAATSCHAPPELIJKE INTEGRATIE, VOLKS-GEZONDHEID EN LEEFMILIEU OVER «HET NIET-UITVOEREN VAN HET AKKOORD MET HET ZIEKEN-HUISPERSONEEL VAN JULI 1991, WAARBIJ EEN LOONSVERHOOGING WERD BELOOFD VANAF 1 JUNI 1992»

INTERPELLATION DE M. VALKENIERS AU MINISTRE DES AFFAIRES SOCIALES ET AU MINISTRE DE L'INTEGRATION SOCIALE, DE LA SANTE PUBLIQUE ET DE L'ENVIRONNEMENT SUR «LA NON-EXECUTION DE L'ACCORD CONCLU EN JUILLET 1991 AVEC LE PERSONNEL DES HOPITAUX, LEQUEL PREVOYAIT UNE AUGMENTATION DE SALAIRE A PARTIR DU 1er JUIN 1992»

De Voorzitter. — Aan de orde is de interpellatie van de heer Valkeniers tot de minister van Sociale Zaken en tot de minister van Maatschappelijke Integratie, Volksgezondheid en Leefmilieu over «het niet-uitvoeren van het akkoord met het ziekenhuispersoneel van juli 1991, waarbij een loonsverhoging werd beloofd vanaf 1 juni 1992».

Het woord is aan de interpellant.

De heer Valkeniers. — Mijnheer de Voorzitter, u zult het mij niet kwalijk nemen dat ik vóór mijn interpellaties enkele algemene beschouwingen maak.

De politiek is een boeiende, maar soms frustrerende bezigheid. Neem bijvoorbeeld de sociale zekerheid, en meer bepaald de sector gezondheidszorgen, die mij niet alleen beroepshalve na aan het hart ligt sinds mijn intrede in het Parlement in 1974.

De ministers die de afgelopen decennia voor deze materie verantwoordelijk waren, waren meestal van christen-democratische signatuur. Nu zijn ze opgevolgd door personen uit

de Franstalige socialistische partij. Al die ministers vertoonden echter een gebrek aan kennis van het terrein, een gebrek aan beleidsvisie en, wat nog het ergste is, een gebrek aan politieke moed om de nodige beslissingen door te drukken.

Op 10 december 1975 — ik was toen 1 semester parlements lid — sprak ik als volgt: « Wat ik u verwijt, heren ministers van Volksgezondheid en Sociale Voorzorg, is dat u slechts van jaar tot jaar het systeem van de ziekteverzekering en de aanverwante problemen oplapt, zonder een werkelijke beleidsvisie, met een duidelijk gebrek aan moed om de verantwoordelijkheden te leggen daar waar zij moeten worden gelegd. » Dat was dus zeventien jaar geleden. Sindsdien is er spijtig genoeg geen enkele verandering opgetreden.

Eén van de grote problemen vandaag is dat er te veel zorgenverstrekkers zijn. Wanneer ik dat vroeger zegde, kreeg ik daarop allerhande reacties. Het is misschien de moeite hiernaar te verwijzen. In 1979 beweerde niemand minder dan minister van Onderwijs Ramaekers dat de artsen zich voor een beperking van het aantal zorgenverstrekkers uitspraken, omdat zij bang waren hun inkomsten te zien dalen. Op een dergelijke demagogische manier werd toen een voorstel afgedaan. Op 31 januari 1984 verklaarde minister Dehaene: « Wij moeten opletten dat de democratische doorstroming in het beroep niet wordt gehypothekerd. Vandaar dat ik altijd heb gesteld geen voorstander te zijn van formules zoals de vestigingwet of de numerus clausus, in de mate dat daarmee wordt bedoeld een beperking van het aantal inschrijvingen in het eerste jaar. » En op 18 juni 1990 oordeelde de Landsbond van christelijke mutualiteiten als volgt: « De beheersing van het aantal kandidaten-geneesheer mag de leefbaarheid van de betrokken scholen en faculteiten niet in het gedrang brengen. »

Tot daar enkele voorbeelden, mijnheer de minister, collega's, om u aan te tonen welk gebrek aan moed er was, welk gebrek aan visie op de toekomst, hoewel er op dat ogenblik zowel door medici als door kinesitherapeuten herhaaldelijk werd gewezen op de « pletora » die zich aan het vormen was, een « pletora » die vandaag inderdaad grote problemen veroorzaakt. Nu stellen wij zelfs vast dat u, mijnheer de minister, uw collega, mevrouw Onkelinx, en ook de voorzitter van uw ziekenfonds zich uitspreken voor een beperking van het aantal zorgenverstrekkers.

Indien men dit vijftien of twintig jaar eerder reeds had gedaan, dan waren er vandaag heel wat minder problemen, dan was waarschijnlijk vandaag ook uw begroting beter in evenwicht geweest. Studies tonen immers aan dat, afhankelijk van de hypothese, 30 tot 50 pct. van de rijksschuld toe te schrijven is aan tekorten in de sector van de sociale zekerheid. Degenen die zich indertijd bezondigd hebben aan demagogie, wisten niet welke verantwoordelijkheid zij aldus op zich namen.

Minister Dehaene beweerde vroeger dat de fusies van ziekenhuizen niet alleen noodzakelijk waren om medische redenen, maar ook om economische redenen. De fusies gingen goedkoper zijn voor de sector. Ik bespaar u alle cijfers van het ziekenhuisbudget. Dit jaar is er echter een stijging met vijf miljard. Vorig jaar was er een stijging met tien miljard en het jaar voordien een stijging met zeven miljard. Wat is er dus overgebleven van dat besparingsvoorstel? Niets! Het was, zoals ik destijds reeds zegde, een verkeerde optie.

Commissaris Petit zegde reeds dat het systeem van de derde betaler, waarop ik straks in mijn derde interpellatie nog terugkom, aanleiding gaf tot grove misbruiken. Dit systeem wordt nochtans niet opgedoekt. Men probeert het zelfs niet terug te dringen. In de vorige regering deed minister Dehaene daar wel een kleine poging toe, maar vandaag duikt het systeem weer op. Ik wil daar echter niet op ingaan. U weet immers, collega's, dat ik, wanneer ik over deze thema's begin, u gemakkelijk kan bezighouden tot morgenvroeg, zelfs zonder teksten.

Ook met de afhouding op de erelonen en met het statuut van de ziekenhuisgeneesheren werden grove beleidsfouten gemaakt, met het gevolg dat vandaag de sector op zijn kop staat. Hetzelfde geldt voor de regeling inzake rust- en verzorgingstehuizen en de uitbreiding van het enveloppesysteem dat men nu wil invoeren. Ook dit zal in de nabije toekomst voor grote problemen zorgen.

De toestand is totaal misgroeid en ik zie geen enkel lichtpuntje waaruit zou blijken dat er enige verandering op til is, mijnheer Moens. Men gaat voort met het oplapwerk en het ontbreekt volkomen aan visie. Er wordt vooral toegegeven aan bepaalde zuilen en drukkingsgroepen, waarvan sommigen u niet onbekend zijn, ik denk aan de mutualiteiten.

Inzake ziekenhuispersoneel werd in juli 1991 een akkoord gesloten dat voorzag in nieuwe voordelen voor het personeel vanaf 1 juni 1992: een verhoging van de anciënniteit met twee jaar voor de A1- en A2-verpleegkundigen, en een loonsverhoging van 1 pct. voor het verzorgend personeel. De kostprijs van dit akkoord zou 3,1 miljard belopen, maar de ziekenhuizen klagen erover dat zij de middelen voor het uitvoeren van dit akkoord nog steeds niet hebben ontvangen. Het hoeft ons dan ook niet te verwonderen dat zij enkele dagen geleden in staking gingen.

Mijnheer de minister, enkele dagen geleden hebben wij in het ziekenhuis waaraan ik verbonden ben een nota gekregen van de directie waarin men de uitvoering van het akkoord toejuicht en belooft te kunnen overgaan tot de betaling van het personeel mits een reeks voorwaarden vervuld zijn, onder andere dat de centrale inning door het ziekenhuis zelf gebeurt. Op die manier wordt de ziekenhuisdirectie volledig de baas van de erelonen en doet ermee wat ze wil. Destijds werden ook de tekorten van de OCMW-ziekenhuizen verhaald op de omliggende gemeenten, met de u bekende nefaste gevolgen.

Mijnheer de minister, de toestand is niet zuiver en er heerst wantrouwen tussen de verplegenden, de niet-verplegenden, de vakbonden, de VVI en de regering. Op bepaalde plaatsen hebben de directies hun best gedaan om de staking te voorkomen, maar ze zijn daarin niet gelukt. De oorzaak daarvan is het grote wantrouwen en het totaal ongelooft in wat de overheid belooft. Het gaat toch niet op dat men een akkoord sluit in juli 1991 dat ingang moet vinden op 1 juni 1992 zonder dat er iets is gebeurd en zonder dat men duidelijk weet waaraan men toe is. Daarom wil ik van u een duidelijk antwoord op de volgende vragen.

Ten eerste, hoeveel bedraagt de eigenlijke kostprijs van dit akkoord?

Ten tweede, werden de nodige middelen uitgetrokken op de begroting door uw voorganger, de heer Busquin? Zo niet, waarom gebeurde dit niet ondanks het afsluiten van een akkoord?

Ten derde, waar zullen de nodige financiële middelen worden gevonden en wanneer zullen ze worden uitgekeerd?

Ten vierde, is het niet hoog tijd dat de ligdagprijs wordt aangepast en dat het financieringssysteem doorzichtig wordt gemaakt opdat ook het ziekenhuispersoneel inzicht zou krijgen in de financiële situatie.

Ten vijfde, mogen er nieuwe aanpassingen van de lonen worden verwacht? In de sector is iedereen het er over eens dat de aard van het werk, de moeilijke werkomstandigheden en de grote verantwoordelijkheid een aanpassing van de lonen gebieden.

De Voorzitter. — Het woord is aan mevrouw Van Cleuvenbergen.

Mevrouw Van Cleuvenbergen. — Mijnheer de Voorzitter, ik ben de heer Valkeniers dankbaar dat hij, net als ik, erg begaan is met het ziekenhuispersoneel.

Inderdaad op 4 juli 1991 werd een sociaal akkoord gesloten tussen de belangengroepen van de verpleegkundigen, het VVI en de ministers van Sociale Zaken, en Tewerkstelling en Arbeid.

Voor alle duidelijkheid is het goed dit akkoord even in zijn totaliteit te bekijken. Dit akkoord droeg een sprekende titel namelijk « Voorstellen voor een meerjarenplan voor de gezondheidssector en in het bijzonder voor de herwaardering van het verzorgend en verplegend personeel ».

In dit akkoord staat de kwaliteit van de gezondheidszorg voorop. De revalorisatie van het beroep en de maatschappelijke waardering van het personeel worden aangegeven als de noodzakelijke hefboomen hiervoor. Maatschappelijke waardering komt tot stand door erkenning van het beroep, maar ook door financiële vergoeding en gunstige arbeidsvoorwaarden. Niet voor niets staan de problemen van de verpleegkundigen de jongste jaren

volop in de publieke belangstelling. Alarmerende berichten over een personeelstekort, dalende aantrekkingskracht van het beroep en syndicale acties allerhande stonden vooraan in de media en domineerden de discussies in diverse kringen en dit is nog niet veranderd.

Het sociaal akkoord van vorig jaar speelde hierop in. Loon- en arbeidsvoorwaarden, tewerkstelling, vorming en opleiding en ook nog andere elementen die de aantrekkingskracht van het beroep van verpleegkundigen kunnen vergroten, waren dan ook de belangrijkste kenmerken van het meerjarenplan in de gezondheidszorg.

Wat de financiële kant betreft, moest het financiële programma ook tegelijkertijd en op dezelfde wijze worden toegepast in de verschillende soorten ziekenhuizen: RVT's, rustoorden, PVT's en andere instellingen. De financiering van het akkoord is echter verschillend voor elke sector. In de thuisverzorging en de bejaardensector moeten de middelen komen van het Riziv, in feite dus van de overheid. Discussies over het definitieve budget van 1992 en over de begroting van 1993 die momenteel gevoerd worden in het beheerscomité van de dienst geneeskundige verzorging van het Riziv, laten echter niet veel goeds vermoeden, omdat men onvoldoende rekening blijkt te houden met de demografische realiteit en de kostprijs van het onderhandelde sociaal akkoord. Zo iets kan niet.

Voor het personeel in de ziekenhuizen dat zijn loon ontvangt uit het budget van de verpleegdagprijs trekt de overheid onvoldoende middelen uit. De verhoging van 0,91 pct. van de ligdagprijs volstaat niet voor de betaling van de loonovereenkomst. Ook dit kan niet.

Het grootste probleem rijst voor het «niet-verpleegdagprijs-personeel», dit wil zeggen het personeel dat door het ziekenhuis betaald wordt onder andere met de honoraria van de artsen. Dat de afgesproken verhoging voor de verpleegkundigen en degenen die rechtstreeks in dienst werken van een arts nu problemen geeft, is spijtig. Punt 4.4 van het sociaal akkoord bepaalt nochtans dat de minister hiervoor de honoraria van de artsen kan gebruiken.

De voorwaarden die de minister nu bijkomend oplegt en die veel verdergaan dan wat zijn voorgangers overeengekomen waren in het sociaal akkoord, zijn moeilijk aanvaardbaar. Ze brengen de beheerders van de ziekenhuizen alleszins in een moeilijke positie. Zij moeten ofwel de afgesproken overeenkomst met de verpleegkundigen nakomen, met evenwel vraagtekens voor de toekomst, ofwel de artsen voor een bijna onaantvaardbare keuze plaatsen. Verpleegkundigen en artsen worden tegen elkaar uitgespeeld, terwijl beide groepen samen voor de verzorging van de zieke moeten instaan.

De heer Valkeniers. — Zéér juist.

Mevrouw Van Cleuvenbergen. — De minister van Sociale Zaken heeft nochtans de mogelijkheid om de sociale onrust weg te nemen. Tot nu toe is dat niet gebeurd. Aangegane verbintenissen worden erg laattijdig — vijf dagen voor de stakingsdag — en onder druk bevestigd. De voorziene budgetten beantwoorden niet aan de reële behoeften. Hoewel wij in de ziekenhuiswet en de sociale programmawet heel veel verantwoordelijkheid in handen van de minister legden, toch grijpt hij niet in en schuift hij de verantwoordelijkheid door naar de beheerders. Uiteindelijk is iedereen ontevreden en beschuldigt de een de ander. De verpleegkundigen, de werknemers uit de verzorgende sector, blijven met hun onzekerheid zitten.

Een coherent gezondheidsbeleid waarin de kwaliteit van de zorgverlening aan elke patiënt centraal staat, kan nochtans niet slagen zonder een herwaardering van het verzorgend beroep, zowel van de verpleegkundigen als van het andere personeel in ziekenhuizen, bejaardentehuizen, in de thuisverzorging en in de andere medische diensten. Allen vragen zij daarom de integrale toepassing van het ondertekende sociaal akkoord van 4 juli 1991. De verpleegkundigen willen bij de overheid, hun werkgevers of bij de artsen niet bedelen voor waardering en loon- en arbeidsvoorwaarden waarop zij gewoonweg recht hebben. Het is nu aan de minister om zelf de nodige maatregelen te nemen. (Applaus.)

De heer Valkeniers. — Ook een proficiat vanwege de oppositie.

De heer Arts. — Dan toch maar van een klein deel van de oppositie, mijnheer Valkeniers.

De heer Moens. — Mijnheer Valkeniers, u moet toch ook eens vertellen waar de minister het geld moet halen!

M. le Président. — La parole est à M. Moureaux, ministre.

M. Moureaux, ministre des Affaires sociales. — Monsieur le Président, j'ai entendu avec intérêt les deux interpellateurs qui se rejoignent d'ailleurs à bien des égards. Je me dois tout d'abord de m'inscrire en faux contre la plupart des arguments qui ont été développés à cette tribune.

Il convient, madame Van Cleuvenbergen, d'examiner de façon plus précise ce que les différents interlocuteurs en la matière ont bien voulu exprimer lorsqu'ils ont eu des contacts préalables qui auraient dû permettre de signer l'avenant à la convention de juillet. Si vous aviez été attentive à ces faits, vous auriez constaté qu'à l'issue de cette discussion, les uns et les autres ont indiqué que le ministre des Affaires sociales — et en l'occurrence le gouvernement — avait fait la part du chemin qui était la sienne. En effet, nous avons prévu les modifications nécessaires dans le prix de journée, lesquelles permettent de payer les adaptations barémiques prévues dans cet accord. Ces arrêtés sont signés. Je les ai provisoirement gardés en suspens dans la mesure où je voudrais tout de même en savoir davantage sur la manière dont tout cela sera respecté. Il n'entre pas dans mes intentions de donner de l'argent qui ne serait pas utilisé là où il doit l'être.

En ce qui concerne le financement du personnel hors journée, nous avons apporté 50 p.c. de l'effort, ce qui n'était pas indispensable dans les techniques traditionnelles. Nous demandons que 50 p.c. de l'effort soit consenti sur la base des honoraires, tel que cela avait été prévu.

Vous avez bien voulu rappeler, madame Van Cleuvenbergen, que le gouvernement avait proposé, dans le projet de loi portant diverses dispositions sociales, un mécanisme permettant d'agir d'autorité, au cas où les choses ne se dérouleraient pas normalement. Vous me reprochez de ne pas encore avoir mis en œuvre cette loi. Permettez-moi de vous faire aimablement remarquer qu'elle vient d'être votée, voici un heure, par la Chambre des représentants et que pour être une loi, elle doit encore obtenir certaines signatures et une publication au *Moniteur belge*. Ne me faites donc pas le procès de ne pas appliquer une loi qui n'en est pas encore une.

En ce qui concerne cet article qui permet d'agir autoritairement, le cas échéant, je rappelle une fois encore que je ne souhaite l'utiliser qu'en cas d'échec du dialogue. Je veux d'abord — c'est un engagement que j'ai pris à cette tribune — laisser jouer au maximum la concertation.

Voilà une mise au point que je croyais tout à fait nécessaire avant de répondre aux questions précises de M. Valkeniers.

Mais avant cela, je voudrais tout de même revenir un instant sur certains aspects polémiques de vos propos. Je vous connais bien, monsieur Valkeniers. Je vous ai apprécié dans certaines fonctions; par conséquent, je ne vous en voudrai pas d'avoir un tempérament vigoureux. C'est même un des côtés sympathiques de votre personnage, et vous le prouvez chaque fois que vous montez à cette tribune. Cela ne m'empêchera pas de vous désapprouver sur des formules telles que: «Vous êtes le ministre des mutuelles.»

Dans la bouche d'une personne qui se fait l'avocat talentueux des médecins — de certains d'entre eux, en tout cas —, cette formule me paraît empreinte de beaucoup d'ironie. A travers la grève du personnel médical, il m'est, en effet, reproché d'enlever une part éventuelle de pouvoir aux mutualités et aux médecins. Je déplore, dans le cadre du débat actuel, un aspect pervers qu'il faudrait tenter d'écarter, à savoir que certains — les syndicats médicaux, notamment — ne ratent jamais une occasion, lorsqu'ils sont confrontés à l'opinion publique, de faire le procès des mutualités. En réalité, ce qu'ils veulent, c'est — et vous me permettez cette formulation brutale — dépenser de concert avec les mutualités, en dehors de toute surveillance et intervention possibles de la part des pouvoirs publics.

Je ne suis ni le ministre des mutuelles ni celui du corps médical. Mon devoir et ma volonté m'incitent à remplir ma tâche en me situant au-dessus de ces groupes, même si je considère qu'ils rendent l'un et l'autre des services inestimables.

Cette dernière observation s'applique tant au personnel médical et infirmier qui, pour les raisons que je viens d'évoquer et dont nous reparlerons, est actuellement en ébullition qu'aux mutualités dont le rôle, dans le fonctionnement de notre système des soins de santé, est très important.

Après avoir indiqué combien je souhaite le retour de la paix dans les hôpitaux privés, où elle est grandement menacée, je tiens à vous faire savoir que j'ai déjà eu des contacts avec leurs organisations syndicales. Je rencontrerai, par ailleurs, incessamment les gestionnaires et poursuivrai tous les efforts nécessaires au retour de cette paix. Néanmoins, si une des parties refusait d'honorer ses engagements, je ne pourrais évidemment l'y forcer.

J'ai préféré attendre le vote de la loi portant diverses dispositions sociales avant d'entamer un dialogue avec les représentants des médecins. Ce vote étant intervenu, je ne manquerai pas, dès la semaine prochaine, d'effectuer des démarches en vue de cette nécessaire confrontation. Je souhaite dialoguer avec tous les acteurs importants de notre système de soins de santé afin — je le répète — de tenter de ramener la paix dans le cadre très strict de l'application intégrale des accords pris en juillet dernier sous la caution de mon prédécesseur et de M. Van den Brande.

J'en viens aux réponses aux questions plus précises.

Premièrement, le coût de l'accord social — intersectoriel et sectoriel — a été calculé, sur base annuelle, tous secteurs confondus, en y incluant les mesures encore à appliquer d'ici fin 1993, à 10,896 milliards.

Deuxièmement, le budget global du royaume, visé à l'article 87 de la loi sur les hôpitaux pour le financement des frais de fonctionnement des hôpitaux, a été adapté en conséquence, compte tenu de la date d'application des différentes mesures prévues en 1991 et 1992.

Troisièmement, les moyens financiers nécessaires à la réalisation de l'accord social ont été prévus, et le budget des moyens financiers des hôpitaux est adapté en fonction du calendrier fixé dans l'accord social susmentionné.

Quatrièmement, le système de financement des hôpitaux a connu et connaît encore de profondes mutations. Ainsi, la sous-partie B 1 du budget des moyens financiers des hôpitaux résulte de comparaisons interhospitalières, chaque hôpital connaissant les coûts moyens des hôpitaux auquel il est comparé. La sous-partie B 2, qui couvre les frais relatifs au personnel soignant et aux produits médicaux des services cliniques, est fixée sur base de critères objectifs et ne laisse pas de place à l'arbitraire contenu dans l'ancienne procédure dite « de l'article 9 ». Ainsi, un financement de base est accordé à chaque hôpital en fonction du nombre de lits agréés et est complété en fonction de la lourdeur de l'activité de chaque hôpital. Il faut rappeler que l'ensemble des règles retenues pour la fixation du budget des moyens financiers des hôpitaux sont contenues dans un arrêté ministériel de base et dans des arrêtés ministériels pris pour une année spécifique, et peuvent donc être connues de tous.

Par ailleurs, le conseil d'entreprise a la possibilité de demander à voir et à se faire expliquer l'ensemble des documents et données ayant permis la fixation du susdit budget.

Cinquièmement, il convient d'abord — je le rappelle — d'exécuter ce qui est prévu dans l'accord social. Quant aux dispositions qui seraient à prendre pour l'avenir, une étude est en cours, qui devrait déboucher, à la fin de cette année, sur des conclusions concrètes. *(Applaudissements.)*

De Voorzitter. — Het woord is aan de heer Valkeniers.

De heer Valkeniers. — Mijnheer de Voorzitter, ik kom terug op enkele opmerkingen die de minister heeft geformuleerd. Ik stel vast dat hij akkoord gaat met een aanpassing van de ligdagprijzen, een belangrijk gegeven.

Mijnheer de minister, u bent helemaal niet tevreden met de opmerkingen geformuleerd door mevrouw Van Cleuvenbergen omdat u van oordeel bent dat ze onrechtvaardig zijn. Laten wij

realistisch zijn. Wanneer men op 1 juli 1991 een akkoord afsluit dat op 1 juni 1992 in voege moet treden is het toch logisch dat men vooraf de nodige maatregelen treft in plaats van te wachten tot de datum voorbij is om in actie te treden. Ik ben het wel eens met de opmerking van mevrouw Van Cleuvenbergen dat de regering vooraf de nodige maatregelen had moeten treffen, zodat het akkoord kon worden uitgevoerd zonder dat opnieuw moest worden gedreigd met staking en moest worden betoogd om een nieuwe overeenkomst af te dwingen.

U zegt dat ik een verdediger ben van de artsen. Dat is juist. U zegt dat ik de verdediger ben van een bepaald soort artsen. Moest u mijn politieke loopbaan beter kennen zou u weten dat ik een verdediger ben van alle artsen en van alle zorgverstrekkers. Uw verwijt aan mij en mijn partij is dus ongegrond. Wij waren de enigen die altijd onze volle verantwoordelijkheid hebben genomen. Ik zal u slechts één voorbeeld geven. Wanneer werd bepaald dat de bijgeschoolde huisartsen een hoger honorarium mochten vragen was het onze partij die opwierp dat het bijscholen niet speciaal moest worden gehonoreerd, want dat dit een plicht was van alle afgestudeerden. Uw partijgenoot, wijlen de heer Frank Van Acker, heeft toen gezegd dat het wel moest gebeuren omdat er een akkoord bestond tussen de mutualiteiten en de artsensyndicaten. Wees dus voorzichtig wanneer u ons een verwijt toestuur. Het was precies onze partij die steeds heeft aangeklaagd dat de mutualiteiten en de artsensyndicaten op bepaalde ogenblikken onder hetzelfde hoedje speelden. Wanneer u de geschiedenis nagaat zult u dit zelf zien. Ik kan dit verwijt dus geenszins aannvaarden.

Mijnheer de minister, u beweert dat u niet schatplichtig bent aan de mutualiteiten. Ik kan dit aannemen, maar ik stel toch vast dat de mutualiteiten in 1992 opnieuw meer dan 600 miljoen frank extra krijgen voor administratiekosten, terwijl bepaalde personen uit de sector beweren dat er helemaal geen tekort is. Ik zal vandaag geen namen noemen, degenen die de debatten daarover de jongste weken hebben gevolgd, zullen wel weten over wie ik het heb.

Wanneer iedere partij en ieder parlements lid in het dossier van de ziekteverzekering zijn verantwoordelijkheid op zich had genomen, zoals ik heb gedaan, dan zou deze interpellatie overbodig zijn geweest.

De Voorzitter. — Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

INTERPELLATIE VAN DE HEER VALKENIERS TOT DE MINISTER VAN SOCIALE ZAKEN EN TOT DE MINISTER VAN MAATSCHAPPELIJKE INTEGRATIE, VOLKS-GEZONDHEID EN LEEFMILIEU OVER « DE VERSTOORDE RELATIE TUSSEN DE ZIEKENHUISBEHEERDERS EN DE ZIEKENHUISGENEESHEREN »

INTERPELLATION DE M. VALKENIERS AU MINISTRE DES AFFAIRES SOCIALES ET AU MINISTRE DE L'INTEGRATION SOCIALE, DE LA SANTE PUBLIQUE ET DE L'ENVIRONNEMENT SUR « LES RELATIONS PERTURBÉES ENTRE LES GESTIONNAIRES ET LES MEDECINS DES HOPITAUX »

De Voorzitter. — Aan de orde is de interpellatie van de heer Valkeniers tot de minister van Sociale Zaken en tot de minister van Maatschappelijke Integratie, Volksgezondheid en Leefmilieu over « de verstoorde relatie tussen de ziekenhuisbeheerders en de ziekenhuisgeneesheren ».

Het woord is aan de interpellant.

De heer Valkeniers. — Mijnheer de Voorzitter, de minister heeft het probleem van de ziekenhuizen en van de ziekenhuisgeneesheren reeds aangehaald. Ook in dit opzicht vraag ik om terug te gaan naar de geschiedenis. Dan zal men begrijpen waarom de artsen vandaag op een dergelijke harde manier reageren.

Alles is begonnen met de bespreking in de senaatscommissie bevoegd voor de Volksgezondheid over het statuut van de ziekenhuisgeneesheren en de wet op de ziekenhuizen. De vorige minis-

ter, onze huidige Eerste minister, heeft zich bij de bespreking van artikel 140, paragrafen 3 en 4, verbonden om bij koninklijk besluit aan te stippen welke medische activiteiten in rekening konden worden gebracht van de centraal geïnde honoraria. Dit is echter niet gebeurd. Minister Dehaene heeft zich destijds eveneens moreel verbonden om het systeem van de zuivere honoraria van nabij te bestuderen om een oplossing te vinden voor de eeuwige ruzie tussen de ziekenhuisbeheerders en de geneesheren over het afstaan van procenten en het onder druk zetten van de geneesheren tot overconsumptie.

Meer nog, onder druk van de lobby van het VVI werd deze wet zelfs niet in de Kamer besproken en werden de bepalingen bij koninklijk besluit uitgevaardigd. Onder invloed van het VVI werd de tekst van de artikelen dermate gewijzigd en vaag opgesteld dat artikel 140, paragrafen 3 en 4, op verschillende manieren kan worden geïnterpreteerd en dat alle deficits kunnen worden verhaald op de geneesheren.

Mijnheer de minister, vandaag gaat het niet enkel om de 50 pct. van de wedden van het personeel dat niet in de ligdagprijs is inbegrepen, vandaag gaat het over meer. Vergeet niet dat de ziekenhuisgeneesheren nu reeds een huurprijs betalen en dat ze tot 80 pct. van de inkomsten voor technische prestaties afstaan. U weet dit trouwens ook, mijnheer Moens. De jongste jaren betalen zij steeds grotere bijdragen.

Volgens het recente artikel 140, paragrafen 3 en 4, kunnen de ziekenhuisbeheerders thans alle deficits zonder onderscheid verhalen op dezelfde centraal geïnde erelonen. Daarbij komt thans artikel 36 van de programmawet, waardoor men het deel van het loon dat niet in de ligdagprijs is opgenomen, eveneens kan verhalen op de erelonen. Van jaar tot jaar zien de artsen hun erelonen krimpen, zij hebben zelfs geen inspraak bij het bepalen van de manier waarop dit gebeurt.

Mijnheer de minister, in mijn dienst heb ik vorig jaar 551 zieken gehospitaliseerd met een gemiddelde ligdagduur van 16 dagen, zijnde 4 dagen minder dan het nationaal gemiddelde in de psychiatrie. Deze 551 zieken hebben dus gezamenlijk een besparing van ongeveer 12 miljoen opgeleverd aangezien de prijs van een ligdag 5 100 frank bedraagt. Omwille van het feit dat ik de bedden niet langer dan nodig heb ingenomen en een gewetensvolle geneeskunde heb bedreven, derft de kliniek 12 miljoen aan inkomsten. Dat heeft tot gevolg dat de personeelsomkaderingsnorm slechts 14,5 bedraagt in plaats van 17. Als gevolg daarvan moet het personeel meer nacht- en weekenddiensten verrichten, blijft de kliniek deficitair en wordt het tekort verhaald op mijzelf en op mijn collega's.

Het absurde van de situatie is dat men een ziekenhuisbudget slechts in evenwicht kan houden wanneer men overconsumeert. Men moet de bedden voor 100 pct. volleggen en zoveel mogelijk onderzoeken doen, want dan krijgt men ook een ruimer personeelskader. Dat is toch belachelijk. Wanneer men gewetensvol aan geneeskunde doet, rekening houdend met het staatsbudget, straft men het personeel, de directie, de collega's geneesheren en zichzelf. Een bepaald deel van het land heeft dit goed begrepen en ik moet u niet uitleggen welk deel. Het is schandalig.

Mijnheer de minister, we kennen mekaar goed genoeg om te weten dat het een absurde situatie is dat men de Staat moet uitmelken om zijn eigen budget in evenwicht te houden. In een interview met *De medische wereld* verklaart u: «Men moet de verspilling en de plundering van de sociale zekerheidshulpmiddelen afschaffen.» Is wat ik zojuist heb uiteengezet, geen plundering van de sociale zekerheid? Uw voorgangers en uzelf hebben een systeem ingevoerd en in stand gehouden waarin men moet plunderen om te overleven. Dat is de toestand vandaag de dag. Beweren dat deze eigenlijk gezond is en dat men de situatie met lapmiddelen zal opklaren, is onzin. Er moet een andere visie op het beleid komen, een echte visie. Die is er vandaag niet, want men gaat voort op dezelfde manier waarop men reeds twintig jaar werkt.

U werpt mij voor de voeten dat ik de dokters verdedig. Precies door het gebrek aan moed tijdens de voorbije vijftientig jaar zijn er nu een massa dokters te veel. In Spanje stempelen 6 000 geneesheren en verdienen 14 000 geneesheren minder dan het levensminimum. Ik kan u de cijfers doorspelen. Daar zijn 20 000 dokters die met de ziekenfondsen niets meer te maken heb-

ben en privé werken en er is een geneeskunde met twee snelheden. Ook wij evolueren in die richting. Niemand luistert echter naar mensen die in de sector werkzaam zijn, er dus vertrouwd mee zijn en voorspellingen doen. Dat is jammer, want vijftien jaar later merkt men dat deze voorspellingen uitkomen.

Mijnheer de minister, er is inderdaad een teveel aan artsen. Toen ik begon was ik in mijn streek de enige psychiater, nu zijn we met dertig. U weet zelf zeer goed dat het inkomen van een doorsnee-arts de helft of soms zelfs één derde bedraagt van vroeger. Wanneer u de dokters beoordeelt, moet u daarmee rekening houden en niet demagogisch komen aandraven met de inkomsten van een neurochirurg, of een orthopedisch chirurg of een cardiochirurg, die buitengewoon succesvol is. U moet ook niet verwijzen naar een klinisch bioloog of een radioloog die jaren geleden nog interessante voorwaarden heeft bedongen. Wees eerlijk en neem een gemiddelde ziekenhuisarts.

Mijnheer Moens, ik kan u volgende week de cijfers geven van de centrale inning van het ziekenhuis waar ik werk. Als u dan verneemt hoeveel uren wij werken, welke verantwoordelijkheid wij dragen en hoe wij daarbij nog één weekend op twee van wacht zijn, voor het loon dat wij krijgen, zult u zeggen: «Ik dacht dat u meer verdiende.» Dat is in elk geval de reactie van mijn vrienden en kennissen die zelf geen dokter zijn. Denk dus niet dat er nog veel te plunderen valt.

Als ik mij niet vergis heeft de heer Dehaene destijds tijdens de bespreking van de ziekenhuiswet prachtige pleidooien gehouden en zelfs een nota opgesteld, die aan het verslag werd toegevoegd, over de integratie van de ziekenhuisarts. De wet bepaalt zelfs dat men voltijds werkzaam moet zijn in een ziekenhuis om volledig stemrecht te krijgen. Dit zou de integratie van de geneesheren bevorderen. In de praktijk zien wij nu echter een beginnende desintegratie. In het ziekenhuis waar ik werk hebben vorige week drie dokters hun ontslag gegeven. Men jaagt de dokters dus weg uit de ziekenhuizen, naar de privé-praktijken toe. Is dat een visie?

Ik leg het misschien zeer eenvoudig uit, maar feit is dat men het tegenovergestelde bekomt van wat men heeft beoogd. U moet niet beweren dat alles goed gaat en dat ik een onheilsprofeet ben. Mevrouw Van Cleuvenbergen heeft er toch ook op gewezen dat de hele sector in rep en roer staat. De verpleegkundigen hebben gelijk dat ze malcontent zijn, want ze worden niet gewaardeerd. Men doet hen beloften en men houdt er zich niet aan. Ook de dokters hebben gelijk malcontent te zijn, want men heeft ze bedrogen. De huidige premier heeft destijds als minister van Sociale Zaken de geneesheren bedrogen. Met de ziekenhuiswet heeft hij zaken beloofd en hij is zijn belofte niet nagekomen. Nadien had hij niet de moed om zich te verantwoorden in het Parlement en hij heeft bij koninklijk besluit de moeilijkheden ontweken. Dit ligt aan de basis van de huidige problemen.

Het is geen gezonde toestand dat de klinieken moeten leven op de procenten van de dokters, want hierdoor worden de artsen tot overconsumptie aangezet.

De heer Moens. — Wat met de «zwarte honoraria»!

De Voorzitter. — Mijnheer Moens, dit kan op een normale wijze worden gezegd. U kan misschien het voorbeeld geven, mijnheer Valkeniers.

De heer Valkeniers. — De audit-Andersen gebeurde in opdracht van uw partij, meer bepaald door de heer Busquin, mijnheer Moens. Hij betaalde daarvoor 30 miljoen frank, omdat men zou zeggen wat hij wenste.

Volgens de audit-Andersen passen 94 pct. van de artsen de officiële tarieven toe. Kom dus niet aandragen met een uitzondering. Laten wij spreken over de algemene regel.

De heer Moens. — En degenen die «zwarte erelonen» vragen!

De heer Valkeniers. — Laten we spreken over de algemene regel. Ik kan met u ook naar enkele Brusselse, socialistische artsen gaan die «zwarte erelonen» vragen.

De Voorzitter. — Laten we het «wit» en «kalm» houden, mijnheer Valkeniers.

De heer Valkeniers. — Ik werk reeds gedurende 20 jaar uitsluitend, na afspraak, tegen de prijs van de mutualiteit, mijnheer Moens.

De heer Moens. — U bent de uitzondering!

De heer Valkeniers. — De collega's die hier niet aanwezig zijn, kunnen zich niet verdedigen. Ik aanvaard niet dat iedereen over dezelfde kam wordt geschoren, omdat er hier of daar een uitzondering is.

Mijnheer de minister, ik heb u dit beeld willen schetsen om u aan te tonen in welke gemoedstoestand de ziekenhuisgeneesheren zich vandaag bevinden.

Het ziekenhuis waar ik werkzaam ben, heeft op 44 miljoen, 10 miljoen tekort. Wanneer men daarover uitleg vraagt, dan krijgt men die niet. Wanneer men saneringsvoorstellen wil doen, dan laat de wet dit niet toe. Wanneer men een boekhouder wil aanstellen om na te gaan of alles in orde is, dan is dit wettelijk niet mogelijk. U hebt mij op een vraag ter zake geantwoord, mijnheer de minister, dat alleen de revisor kon worden geraadpleegd.

De heer Arts. — Dat is een beëdigd man.

De heer Valkeniers. — Inderdaad, een beëdigd man die ten aanzien van dokters als enige taak heeft het toezicht op de centraal geïnde erelonen, maar die voor de rest geen rekenschap verschuldigd is aan de artsen. Dit gaat dus niet op.

De geneesheren moeten in de huidige situatie alle deficits betalen en zij hebben geen inspraak. Bovendien voegt men daar een deel van de personeelswedden aan toe. Ook daarin heeft men geen inspraak.

In het Latijn zegt men *in cauda venenum*. Immers, volgens de minister moeten de artsen nu 50 pct. van de personeelskosten dragen die niet in de ligdagprijs vervat zijn. Daar zijn echter voorwaarden aan verbonden. Vroeger was men volgens de ziekenhuiswet vrij de centrale inning ook van buiten uit te laten gebeuren door een ander organisme. U weet dat, mijnheer Arts. Nu moet de centrale inning gebeuren door de directie. Wanneer de inning gebeurt door de directie, kan zij daar immers onmiddellijk beslag op leggen.

Vroeger werden de tekorten van de openbare ziekenhuizen rechtstreeks afgehouden van de rekeningen bij het Gemeentekrediet. In 1973 heb ik ook minister De Saeger daarvoor gewaarschuwd. In 1982 was er een tekort van 8,2 miljard. Toen heeft minister Dehaene gezegd dat het zo niet verder kon en hij heeft saneringsmaatregelen ingevoerd.

Uiteindelijk — de heer Cardoen weet dit, want als burgemeester van Galmaarden moest hij ook bijdragen voor Ninove en Geraardsbergen — is de regeling sinds 1990 afgeschaft en heeft de moedergemeente opnieuw de volle verantwoordelijkheid over de financiële middelen van het openbaar ziekenhuis. Men heeft toen gemerkt dat een systeem, waarin men de verantwoordelijkheid bij iemand anders legt en waarin men geen inspraak heeft, niet werkt en tot misbruiken leidt.

In de sector van de vrije ziekenhuizen hoopt men op mirakels, namelijk dat het systeem er wel werkt. Ik verzeker u dat dit niet het geval zal zijn en dat er opnieuw een massaal tekort zal ontstaan dat van jaar tot jaar zal toenemen.

Laten wij realistisch zijn. Het Riziv heeft een tekort van 60 miljard. U hebt nu een voorschot gegeven voor de maanden juli, augustus en september, maar u hebt maar 192 miljard. Dit betekent dat u op het einde van het jaar geen geld meer hebt. Dan zal er opnieuw een « gat » zijn in de rekeningen van de ziekenhuizen. Op dat ogenblik moeten de ziekenhuizen opnieuw kaskredieten opnemen waarvan ze de intresten van slechts twee maanden kunnen inbrengen in de ligdagprijs.

Met andere woorden, de overige intresten op het kaskrediet worden bij het deficit van het ziekenhuis gevoegd. De geneesheer moet dus de intrest betalen die de ziekenhuizen aan de banken moeten betalen, omdat de Staat zijn verplichtingen niet naleeft. Dat is een extra cadeau.

Lees mijn uiteenzettingen sinds 1974 maar eens na. U zal merken dat ik bijna altijd gelijk heb gekregen. Ik verzeker u dat de tekorten, die er nu zijn, binnen de vijf jaar ten minste zullen verdrievoudigen.

Als dit mogelijk is, namelijk dat ieder tekort kan worden verhaald op de geneesheer — denk maar aan een gedeelte van de wedden van het personeel en aan de intresten op de kaskredieten — dan belanden wij in een straatje zonder einde. Over tien jaar zult u deze maatregel moeten herroepen, omdat hij « ongezond » is, wat vroeger al is bewezen met de tekorten van de OCMW-ziekenhuizen.

Er is een voorbeeld dat aangeeft dat dit systeem niet werkt. Waarom zou dan dit gelijkaardige systeem wel werken? Er is geen controle. Men houdt geld in. Er is geen inspraak en men kan geen saneringsvoorstellen doen.

Ik kan niet begrijpen dat een regering die in het verleden met een dergelijk systeem werd geconfronteerd en waarvan leden, zoals de Premier, dit systeem ongedaan wilden maken omdat het leidde tot misbruiken, zich vandaag kan akkoord verklaren met een gelijkaardig systeem, een tweelingssysteem.

Ik sta er niet verstomd van dat wij momenteel door een gedeelte van de bevolking worden belaagd en belachelijk worden gemaakt en dat de bevolking geen vertrouwen meer heeft in ons.

Mijnheer de minister, u weet het. Ik kan hierover nog lang praten. Als men over een materie spreekt waarin men als het ware is opgegroeid en die men beleeft, als men de flaters opmerkt van de beleidsvoerders en als men vaststelt dat men vandaag dezelfde flaters wil begaan, dan doet dit pijn. Ik vraag me dan af wat ik hier doe. Verlies ik hier mijn tijd niet? Je steekt er je gezondheid en je energie in. Je wil je ervaring inbrengen in het debat en je wil helpen, maar telkens stoot je op een hermetische muur.

Alles moet opnieuw gedurende tien jaar verkeerd gaan — dit is België — voor er maatregelen worden genomen. Was het niet Louis Tobback die zei dat we leven in een apenland? Wat we nu meemaken is daar een perfect voorbeeld van. Telkens opnieuw moet men kemels schieten om de fouten achteraf te herstellen.

Mijnheer de minister, ik eindig met enkele vragen.

Ten eerste, bent u van oordeel dat alle tekorten van de ziekenhuizen in rekening mogen worden gebracht van de centraal geïnde erelonen?

Ten tweede, denkt u niet dat, zoals minister Dehaene destijds beloofde bij de discussie in de senaatscommissie, alleen de onkosten in rekening mogen worden gebracht die dienen om de medische activiteiten in stand te houden? Zult u deze, zoals hij toen beloofde, in de nabije toekomst in een koninklijk besluit specificeren?

Ten derde, denkt u niet dat aan de geneesheren ook werkelijk inspraak moet worden gewaarborgd en dat deze inspraak niet alleen een controle moet inhouden, doch ook de mogelijkheid om saneringsvoorstellen te doen?

Ten vierde, gaat het op dat de geneesheren uiteindelijk zullen moeten opdraaien voor het tekort aan financiële middelen van het Riziv, dat er niet in slaagt tijdig zijn ziekenhuisfacturen te betalen?

Ten vijfde, moet er gezien de wet zeer onduidelijk is over de manier waarop de ziekenhuisgeneesheren moeten bijdragen langs de centraal geïnde erelonen, niet meer duidelijkheid worden geschapen om de conflicten tussen de geneesheren onderling zoveel mogelijk te voorkomen?

Dit is immers een ander probleem. Wie gaat er betalen en hoeveel gaat men betalen? Hoe gaat het worden verdeeld? Daarover gaat deze vraag.

Ten zesde, is artikel 36 van de programmawet bedoeld als een eenmalige operatie of als een precedent, dat moet dienen om bij nieuwe onderhandelingen met het ziekenhuispersoneel een steeds hoger percentage van deze lonen ten laste van de centrale inning te kunnen leggen? Is dit niet het middel om ook de relaties tussen de ziekenhuisgeneesheren en dat deel van het personeel te vertroebelen? Is dit derhalve geen verkapt vorm van een inkomstenverdeling op het niveau van de ziekenhuizen?

Ik dacht dat deze maatregel betrekking had op de belastingen en op de sociale zekerheid. Nu zie ik echter dat men ook op het niveau van de ziekenhuizen het inkomen wil herverdelen. Bent u dat misschien ook van plan in de nijverheid? Gaat men bij Ford-Genk of bij Volvo-Gent ook zo de inkomens herverdelen? Dit is een zeer belangrijk precedent.

Ten zevende, is artikel 40, dat noch min noch meer een aanslag betekent op de erelonen van de ziekenhuisgeneesheren, niet gedoemd om, na veel onheil te hebben aangericht, te verdwijnen door het invoeren van het zuiver ereloon? Is er enige reden om te geloven dat dezelfde beweging zich niet zal voordoen in de sector van de vrije ziekenhuizen, waar de tekorten nu reeds vele miljarden bedragen?

Mijnheer de minister, ik ben nieuwsgierig naar uw antwoord.

De Voorzitter. — Het woord is aan de heer Vandenberghe.

De heer Vandenberghe. — Mijnheer de Voorzitter, wij hebben een interpellatie gehoord die, gemeten naar het aantal decibels, in ieder geval indrukwekkend was. De CVP is er zich van bewust dat de minister van Sociale Zaken een zeer moeilijke opdracht heeft die zich uitstrekt in een overmoedelijke sector, die niet alleen in België, mijnheer Valkeniers, vele problemen kent.

De heer Valkeniers. — Ik heb het voorbeeld van Spanje gegeven.

De heer Vandenberghe. — De sector kent in Frankrijk jaarlijks enorme deficits. Ook Duitsland, een welvarend land, kent op dit vlak grote problemen. Wij hebben hier te maken met een Europees verschijnsel, te wijten aan vele beschavingselementen, waarover wij het vandaag niet zullen hebben.

De CVP wil deze materie in ieder geval niet gepolariseerd aanpakken. Wanneer het gaat over de werking van de ziekenhuizen, gaat onze eerste bezorgdheid uit naar de patiënt. Wij streven naar een zo goed mogelijke verzorging van de patiënt en dit volgens een model dat niet het model van de duale samenleving is. De zorg voor de gezondheid mag niet ondergeschikt worden gemaakt aan privé financiële middelen. Onze sociale zekerheid en de ziekenhuiswet beantwoorden volkomen aan deze doelstellingen.

De heer Valkeniers. — Als de wet correct wordt toegepast.

De heer Vandenberghe. — Mijnheer Valkeniers, ik ben nog maar net aan het woord, laat mij uitspreken.

Ik verdedig de ziekenhuiswet van minister Dehaene. De idee achter die wet, die van het geïntegreerde beleid, was immers juist. De zieke in het ziekenhuis wordt vandaag niet meer behandeld zoals twintig of dertig jaar geleden. Nu is er een samenwerking nodig tussen verschillende diensten, artsen, zorgverstrekkers en managers. Derhalve, wanneer zich onrust voordoet, zowel bij de zorgverstrekkers als bij de geneesheren of bij het ziekenhuisbeheer, is het onze taak om daar aandachtig naar te luisteren, de tekenen te begrijpen en te zien hoe wij ze politiek zullen vertalen.

In dit opzicht delen wij de bezorgdheid van sommigen over de positie van de geneesheren in de ziekenhuizen. Ik weet niet of de vorige spreker de geneesheren heeft verdedigd, maar als dat zijn bedoeling was, vervulde hij geen oneerbare taak. Het is juist dat men geen demagogische voorstellingen mag maken door enorme persoonlijke inkomsten bij alle ziekenhuisgeneesheren af te schilderen en de confiscatie ervan als een oplossing voor dit probleem voor te stellen. De werkelijkheid is anders en wij moeten er een genuanceerd beeld van ophangen.

Wij stellen nu vast dat er een financieel probleem bestaat en dat er een nieuw financieel evenwicht moet worden nagestreefd; daarvoor zullen inspanningen nodig zijn van alle geledingen die in het ziekenhuiswezen werken. Wanneer de bestemming van de honoraria aan de orde is — een beginsel dat in de ziekenhuiswetgeving reeds sinds enkele jaren werd ingevoerd — veronderstelt dit dat de ziekenhuisgeneesheren kennis krijgen van de bestemming die zal worden gegeven aan de inspanningen die men van hen vraagt. Collega Arts heeft dit terecht onderstreept bij de algemene bespreking. De ziekenhuisgeneesheren moeten kunnen

weten hoe de financiële middelen van het ziekenhuis worden besteed. Er bestaan mogelijkheden via de medische raad en om polarisatie rond dit probleem te vermijden is er nood aan openheid.

Men kan zich inderdaad afvragen of de vakorganisaties zouden aanvaarden dat de bestaande loonovereenkomsten die in de privé-sector met de werknemers werden gesloten, door een overheidsoptreden worden gewijzigd zonder raadpleging van de betrokken groepen. Dat zou ongetwijfeld reacties uitlokken. Wij vinden dat de staking van de zorgverstrekkers en de ziekenhuisgeneesheren een roep zijn naar openheid voor een structurele benadering van het probleem en naar meer objectieve informatie.

Het is belangrijk dat de overlegmechanismen in de sociale zekerheidssector en in de sector van de ziekenhuizen worden gerespecteerd tegenover alle betrokken groepen.

Mijnheer de minister, bepaalde verbintenissen zijn onderschreven, u hebt een aantal voorwaarden gesteld waaronder de mededeling aan het ministerie van Volksgezondheid van de contracten die de ziekenhuizen met de geneesheren hebben afgesloten. De vraag rijst of dit mogelijk en noodzakelijk is.

Het is niet mijn bedoeling om het probleem op een demagogische manier te benaderen, want op die manier kunnen wij geen oplossing vinden. Daarom wil ik het voorstel van het PVV-schaduwkabinet in herinnering brengen met betrekking tot de begroting van het jaar 1990. De CVP kon het met de voorgestelde maatregel niet eens zijn. Deze maatregel bestond erin om de geneesherenhonoraria voor de gehospitaliseerde patiënten te integreren in de ligdagprijs. Op die wijze zouden misbruiken worden vermeden. De PVV denkt bijvoorbeeld aan het frequent bezoeken van een gehospitaliseerde patiënt door een ziekenhuisgeneesheer die de algemene verzorging doet en die voor elke check up een consultatie aanrekent. Hiermee, zo zei de PVV, zou 2 miljard kunnen worden bespaard. Wij vinden dat zo'n maatregel nog veel verder gaat dan wat hier aan de orde is.

De heer Moens. — Staatsgeneeskunde dus!

De heer Vandenberghe. — De CVP kan met het voorstel van het vroegere PVV-schaduwkabinet beslist niet instemmen. We zijn zelfs verrast dat er vanuit die hoek niemand tussenbeide komt. Is het PVV-programma op dat punt misschien gewijzigd? Wij zijn in elk geval van oordeel dat de honoraria van de geneesheren nog altijd in eerste orde aan de geneesheren toekomen, maar dat dit bestendig moet gebeuren binnen het geïntegreerde model van de ziekenhuiswetgeving waarbij ook de keuze waarin de wet voorziet, namelijk dat de geneesheer op een zelfstandige of een ondergeschikte wijze kan worden tewerkgesteld, moet worden gerespecteerd.

De regering moet het programma uitvoeren. De gezondheidskosten moeten worden beheerst, de misbruiken moeten worden aangepakt, maar wij staan erop dat de gezondheidsverzorging haar democratische en medisch verantwoorde kwaliteiten in de toekomst blijft behouden die ze tot genoegen van de burgers tot op vandaag heeft kunnen etaleren. (Applaus.)

M. le Président. — La parole et à M. Moureaux, ministre.

M. Moureaux, ministre des Affaires sociales. — Monsieur le Président, je regrette d'être aujourd'hui un peu fatigué, ce qui explique que, moins en forme que M. Valkeniers, je n'essaierai pas de le battre, que ce soit par la pugnacité ou, comme l'a dit le deuxième intervenant, par les décibels. J'espère qu'il m'excusera de me contenter de répondre de façon plus modeste et sur un plan plus technique.

De l'intervention de M. Vandenberghe, je voudrais retenir un élément important, qui devrait nous amener à une réflexion plus large. En effet, dans quasi l'ensemble de l'Europe occidentale, et particulièrement dans les pays disposant des systèmes économiques les plus solides, on se trouve confronté à un problème commun — avec bien sûr des accents différents — de maîtrise des soins de santé, de rapports entre l'organisation générale des soins de santé et la fonction médicale.

Très justement, le cas de la France et de l'Allemagne ont été évoqués. La France connaît actuellement un débat très difficile après un compromis qui avait été discuté entre mon homologue

français et la profession médicale et qui, ensuite, a été dénoncé par la base. Cela donne lieu actuellement au parlement français à un débat complexe qui montre combien nous sommes dans une matière en fusion. Pour ce qui est de l'Allemagne, peut-être avez-vous pris connaissance du programme qui vient d'être adopté en matière de soins de santé, après des réunions présidées par le chancelier lui-même. Il s'agit d'un programme extrêmement rude qui bouleversera profondément le secteur des soins de santé en Allemagne et qui est très indicatif, lui aussi, de ce climat délicat.

Je tiens en toutes circonstances à essayer de garder la tête froide, mais je crois qu'il règne pour le moment un malaise profond dans l'ensemble du secteur des soins de santé et peut-être, monsieur Valkeniers, nous trouvons-nous à certains égards devant un nouveau tournant. Peut-être sera-t-il nécessaire qu'entre les différents acteurs impliqués dans le secteur des soins de santé, entre notre système de sécurité sociale, d'une part, et l'autorité politique, d'autre part, intervienne une grande discussion ouverte portant sur l'organisation du secteur. Cela permettrait à chacun de mieux retrouver sa place. Les événements que nous vivons aujourd'hui constituent une indication qu'il existe un tel besoin. Il s'agit d'une matière extrêmement délicate et il serait dangereux de se précipiter trop vite dans des modifications plus structurelles. Quoi qu'il en soit, les uns et les autres, nous devrions y réfléchir.

En réponse aux questions de l'honorable membre, je puis lui communiquer en premier lieu que l'article 140 des lois coordonnées sur les hôpitaux dispose que les honoraires perçus de manière centrale peuvent être affectés soit au paiement, aux médecins hospitaliers, des sommes qui leur sont dues, conformément à la réglementation qui leur est applicable en exécution de l'article 131; soit à la couverture des frais de perception des honoraires, conformément au règlement du service; soit à la couverture des frais occasionnés par les prestations médicales, qui ne sont pas financés par le prix de la journée d'hospitalisation; soit à titre de contribution à la mise en œuvre de mesures de nature à maintenir ou à promouvoir l'activité médicale à l'hôpital.

Cela implique que les charges que l'on veut imputer sur les honoraires des médecins doivent se situer dans le cadre des quatre points que je viens d'énumérer.

Je fais observer à l'honorable membre que la décision concernant la mise en œuvre de mesures de nature à maintenir ou à promouvoir l'activité médicale à l'hôpital doit toujours être prise d'un commun accord entre le conseil médical et le gestionnaire.

J'attire l'attention de l'honorable membre sur le fait que les lois coordonnées sur les hôpitaux prévoient la possibilité d'arrêtés d'exécution en matière de couverture des frais occasionnés par les prestations médicales qui ne sont pas financées par le prix de la journée d'hospitalisation. En ce qui concerne la mise en œuvre de mesures de nature à maintenir ou à promouvoir l'activité médicale à l'hôpital, il doit y avoir, comme je viens de le dire, un accord entre le conseil médical et le gestionnaire. Le Roi ne peut intervenir par voie d'arrêté d'exécution.

Les lois coordonnées sur les hôpitaux garantissent d'ores et déjà la participation des médecins hospitaliers. Je reconnais cependant volontiers, j'ai déjà eu l'occasion de le dire à M. Valkeniers à cette tribune ou en commission, que cette législation mériterait sans doute d'être améliorée.

Je puis communiquer à l'honorable membre qu'afin de remédier à la situation de trésorerie des hôpitaux, actuellement difficile, j'ai pris les mesures suivantes.

Des avances systématiques sur les montants de rattrapage seront octroyées aux hôpitaux en vue de compenser le retard enregistré en matière de révision des budgets des moyens financiers. Une circulaire en ce sens sera envoyée prochainement aux hôpitaux. Les moyens nécessaires seront mis à la disposition de l'Inami afin de combler le retard de paiement des factures hospitalières par les organismes assureurs. Ainsi, le Conseil des ministres a décidé d'accélérer le paiement du reliquat de la subvention 1992 de l'Etat à l'Inami, ce qui devrait avoir pour incidence directe une forte diminution du montant des factures en souffrance.

Permettez-moi d'ajouter quelques précisions. En premier lieu, la décision a été prise par le Conseil des ministres, sur ma proposition, le jour même où le Sénat avait adopté le budget des Voies et Moyens. On ne peut donc nous faire le reproche d'avoir traîné.

Ensuite, vous avez souligné une réalité, à savoir que de nouvelles difficultés pourraient survenir à partir d'octobre ou novembre prochains. Si, comme on l'a indiqué dans la presse, une proposition que j'avais faite n'a pas encore été complètement approuvée, je puis vous dire que nous nous employons à mettre au point un dispositif qui doit permettre d'éviter de nous retrouver, à l'automne, dans la situation que nous avons connue ces derniers mois. Je prends l'engagement politique, à titre personnel, qu'il en soit ainsi.

Vous devez comprendre que j'étais bloqué par la nécessité de disposer du nouveau budget, étant donné que nous connaissions jusqu'alors le régime des douzièmes provisoires. Je m'engage donc, dans les prochaines semaines, à trouver avec le gouvernement les mesures qui nous éviteront de vivre une situation difficile dans les mois à venir.

Les lois coordonnées sur les hôpitaux sont claires pour ce qui concerne l'affectation des honoraires des médecins. Le mécanisme de la concertation intervient toujours, soit par l'exigence de la procédure de « l'avis renforcé », soit par l'obligation de l'accord entre le gestionnaire et le conseil médical.

La loi portant des dispositions sociales et diverses, qui vient d'être adoptée à la Chambre des représentants, permet au Roi de fixer lui-même les tarifs pour les types de frais qu'il désigne. L'objectif est de maintenir l'obligation de l'accord entre conseil médical et gestionnaire, tout en permettant au Roi d'intervenir lorsqu'un tel accord s'avère impossible. J'ai déjà eu l'occasion de le dire lors de la discussion de ce projet au Sénat.

Dès l'élaboration de l'arrêté royal numéro 407, le ministre qui avait la Santé publique dans ses attributions à l'époque, avait exprimé son espoir qu'à l'avenir des discussions entre gestionnaire et conseil médical, relatives à l'application de l'article 140, paragraphe 1er, 3°, pourraient être évitées en intégrant des frais fixes dans le budget.

Je fais une nouvelle fois observer que, pour l'imputation de charges, qui ne tombent pas sous l'application de l'article 140, paragraphe 1er, 1°, 2° et 3°, sur les honoraires des médecins, l'accord entre gestionnaire et conseil médical est toujours requis. (Applaudissements.)

De Voorzitter. — Het woord is aan de heer Valkeniers.

De heer Valkeniers. — Mijnheer de Voorzitter, allereerst raad ik de heer Vandenberghe aan voorzichtig te zijn met vergelijkingen met Frankrijk. Ten eerste bestaat daar al jaren een numerus clausus, en ten tweede liggen de lonen van alle zorgverstrekkers in Frankrijk heel wat hoger dan bij ons. Wanneer men nieuwe offers vraagt, moet men met dergelijke vergelijkingen wel bijzonder voorzichtig omspringen.

De minister heeft op enkele van mijn vragen geen rechtstreeks antwoord gegeven. Hij zegt dat de afgehouden gelden moeten dienen om de medische activiteiten in stand te houden en dat daarover moet worden onderhandeld tussen de beheerders en de geneesheren. Precies hier ligt echter het probleem, omdat een dergelijk akkoord vandaag niet meer kan worden bereikt. De twee partijen staan met getrokken messen tegenover mekaar, omdat alle tekorten worden verhaald op de dokters, omdat de dokters geen enkele inspraak hebben en zelfs geen saneringsvoorstellen mogen doen. Het verheugt mij trouwens dat de minister stelt dat deze toestand via een wet moet worden gewijzigd. De huidige integratie is niet meer dan *window dressing*; de geneesheren zijn vandaag minder geïntegreerd dan vroeger. De vriendschap is zoek en de vijandigheid overheerst.

De minister heeft niet geantwoord op mijn vraag of artikel 36 van de programmawet slechts een éénmalige operatie tot doel heeft, ofwel moet gelden als een precedent waarop in de toekomst wordt verder gebouwd. Is de afhouding op de centraal geïnde

erelonen van het deel van de loonmassa dat niet in de ligdagprijs is begrepen, een eenmalige operatie of een precedent? Met andere woorden, gaat men bij elke nieuwe ziekenhuisovereenkomst verder de centraal geïnde erelonen afknagen? Op die vraag wil ik alsnog graag een antwoord krijgen.

M. Moureaux, ministre des Affaires sociales. — Je n'ai pas l'intention de l'utiliser au-delà de la nécessité qui pourrait se produire dans le cadre que nous connaissons.

M. Valkeniers. — Oui, cette année-ci. Mais l'année prochaine, si un nouvel accord intervient, que se passera-t-il?

Een andere vraag waarop de minister mij niet heeft geantwoord, handelt over de verdeling van hun bijdrage tussen de dokters zelf. Daarover bestaan geen duidelijke teksten, waardoor er boven de ruzie met de beheerders nog ruzie tussen de dokters onderling ontstaat. Degenen die zich het meest hebben geïntegreerd, moeten namelijk het meest bijdragen. Degenen die voorzichtig zijn geweest, aan de beloften van de politici geen geloof hebben gehecht en een veilige praktijk thuis hebben uitgebouwd, die zitten vandaag het veiligst. Over deze problematiek heeft de minister mij zijn standpunt niet gegeven. Hij heeft enkel gezegd dat hierin de knoop moet worden doorgehakt door de beheerders, maar ik zie werkelijk niet in hoe dit in de verzielte relatie van geneesheren en beheerders nog mogelijk is. Daarom verwittig ik de minister dat hij niet al te veel moet rekenen op dat deel van de centraal geïnde erelonen, want het zal allicht jaren duren en soms een gerechtelijke procedure vragen, alvorens beslag zal kunnen worden gelegd op de gezochte erelonen, precies omwille van de onduidelijkheid en de totaal verzielte situatie.

De Voorzitter. — Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

INTERPELLATIE VAN DE HEER VALKENIERS TOT DE MINISTER VAN SOCIALE ZAKEN EN TOT DE MINISTER VAN MAATSCHAPPELIJKE INTEGRATIE, VOLKS-GEZONDHEID EN LEEFMILIEU OVER «DE GEPLANDE UITBREIDING VAN DE DERDE-BETALENDEREGELING IN DE TANDVERZORGING»

INTERPELLATION DE M. VALKENIERS AU MINISTRE DES AFFAIRES SOCIALES ET AU MINISTRE DE L'INTEGRATION SOCIALE, DE LA SANTE PUBLIQUE ET DE L'ENVIRONNEMENT SUR «L'EXTENSION PROJETEE DU SYSTEME DU TIERS PAYANT DANS LE SECTEUR DES SOINS DENTAIRE»

De Voorzitter. — Aan de orde is de interpellatie van de heer Valkeniers tot de minister van Sociale Zaken en tot de minister van Maatschappelijke Integratie, Volksgezondheid en Leefmilieu over «de geplande uitbreiding van de derde-betalenderegeling in de tandverzorging».

Het woord is aan de interpellant.

De heer Valkeniers. — Mijnheer de Voorzitter, regerings-commissaris Petit had reeds in 1979 de aandacht gevestigd op het feit dat alle misbruiken in de gezondheidszorg alleen maar mogelijk waren via het stelsel van de derde-betalenden. Het is dit stelsel dat alle inflatoire mechanismen in de gezondheidssector mogelijk maakt. Dit werd steeds opnieuw bevestigd, ook in wetenschappelijke rapporten.

Eind 1990 bleek uit een nauwkeurige studie van het Verbond van Vlaamse tandartsen bij 347 tandartsen in de provincie Limburg dat de zuivere DBR-invloed op het verbruik in de tandheelkunde gemiddeld kan worden geraamd op een verhoging van 30 pct. van het aantal prestaties en op 40 pct. van de uitgekeerde bedragen. Dit kan u lezen in *Contactpunt* van december 1990, op bladzijde 26.

De veralgemening gaat in tegen de oorspronkelijke doelstelling dat de derde-betalenderegeling de toegang tot de geneeskunde voor de minder-gegoeden moet vergemakkelijken, want de over-

heid verwacht hier ziekteverzekering met gratis geneeskunde. Zelfs dokter Monekoso, regionaal directeur van Afrika van de Wereldgezondheidsorganisatie, zegde verleden jaar nog: «Free medicine to all is medicine for nobody.» Zelfs in ontwikkelingslanden zien we hoe gratuititeit leidt tot een ongebreidelde toename van het aantal geleverde prestaties met een duidelijk kwaliteitsverlies.

Mijnheer de minister, waar de tandartsen zich aanvankelijk verheugden over de door u genomen maatregelen wat de radiografische opnamen betreft en de tweede mondonderzoeken voor de minder dan 18-jarigen en zich akkoord verklaarden met een behoud van de regeling voor de personen bedoeld in artikel 6, lid 2, van het koninklijk besluit van 10 oktober 1986, zijn ze helemaal niet te spreken over een veralgemening van de derde-betalenderegeling voor de conservatieve tandverzorging daar ze van oordeel zijn dat dit, het geval Limburg indachtig, op zeer korte tijd zal leiden tot een overconsumptie met bijkomende uitgaven ten belope van verschillende miljarden tot gevolg.

Ik heb daarstraks een interview in een medisch tijdschrift aangehaald waarin u zegt dat het moet gedaan zijn met de ziekteverzekering te melken. Wij zijn van mening dat dit inderdaad leidt tot overconsumptie en misbruiken.

Daarom had ik graag een antwoord op de volgende vragen.

Ten eerste, bent u van plan deze veralgemening van de derde-betalenderegeling voor de tandverzorging dan toch in te voeren? Is de ervaring die ter zake werd opgedaan in Limburg niet voldoende om hiervan af te zien?

Ten tweede, zo ja, op welke basis kunt u deze maatregel rechtvaardigen daar hij indruist tegen het advies van de ziekenfondsen en het Riziv?

Ten derde, op hoeveel schat u de meeruitgaven voor de volgende jaren indien u de maatregel toch neemt?

Ten vierde, is het juist dat deze regeling tot nu toe veel meer werd toegepast in Wallonië dan in Vlaanderen? Is dit de reden van uw maatregel? Wordt hiermee niet tegemoet gekomen aan een bepaalde zuil?

Ten vijfde, is dit risico wel verantwoord wanneer men weet met welke financiële tekorten de sector van de ziekteverzekering vandaag kampt?

Ten zesde, is dit in overeenstemming te brengen met uw recente uitspraak in de laatste uitgave van het magazine *Medische Wereld*, waarbij u verklaarde dat men de verspilling en de plundering van de sociale zekerheidshulpmiddelen moet afschaffen?

De Voorzitter. — Het woord is aan de heer Anthuenis.

De heer Anthuenis. — Mijnheer de Voorzitter, ik kan de redenering en de kritiek die collega Valkeniers hier heeft ontwikkeld in verband met de problematiek van de eventuele uitbreiding van de derde-betalenderegeling bij de tandartsen, in ruime mate volgen.

De PVV heeft zich in het verleden niet uitgesproken tegen elke vorm van derde-betalenderegeling, maar ze heeft daarbij wel strenge voorwaarden gesteld. De derde-betalenderegeling mag niet voor om het even wie en voor om het even welke medische activiteit worden ingevoerd. Het is zeer duidelijk dat de derde-betalenderegeling oorspronkelijk een oplossing moest worden voor diegenen die financieel niet in staat waren om grote sommen onmiddellijk op tafel te leggen dan wel om vaak kleinere sommen te betalen en dit terwijl er over de noodzaak van de medische of paramedische zorgen van de patiënt geen discussie bestaat.

Voor de PVV kan dus een derde-betalenderegeling worden ingevoerd of gehandhaafd als dit in beperkte mate gebeurt, namelijk daar waar het verantwoord en nodig is. Het kan niet, zoals de regering nu heeft beslist dat, in een koninklijk besluit de regeling wordt uitgebreid tot alle behandelingen die de tandartsen uitvoeren bij alle patiënten, ongeacht of ze het nodig hebben of niet.

Het is duidelijk dat het verantwoordelijkheidsgevoel van de patiënt volledig verdwijnt wanneer hij zelfs niet meer weet welke kosten hij veroorzaakt als hij een beroep doet op een tandarts of een arts. Het zou me verheugen mocht de minister mij op dat vlak kunnen tegenspreken, maar dan niet vanuit ideologische overwegingen of puur etatistische bekommernissen, maar op grond van

wetenschappelijke of cijfermatige gegevens. Ik vrees dat de minister niet zal kunnen aantonen dat door de invoering, laat staan de verstrenging en de veralgemening van het systeem van de derde betalende, het verantwoordelijkheidsgevoel van de patiënt zou zijn versterkt.

Er is uiteraard nog de andere kant van de medaille, want naast de patiënt die kiespijn heeft, is er nog de tandarts die moet trachten die patiënt van de pijn af te helpen. Daarvoor wordt die tandarts trouwens vergoed.

Wanneer de derde-betalenderegeling wordt gehanteerd, wordt echter vastgesteld dat de uitgaven veel hoger zijn dan wanneer er geen derde-betalenderegeling is. Er is dus duidelijk iets aan de hand. Sommigen verklaren dit verschijnsel door te verwijzen naar een te gemakkelijk voorschrijfgedrag, anderen naar een te ruim voorschrijfgedrag of zelfs naar echte fraude. Alleszins blijkt dat de kosten in de tandheelkunde met 40 pct. stijgen als de derde-betalenderegeling wordt ingevoerd. Dit is een enorm percentage, dat ook een enorm bedrag aan budgettaire middelen vergt. Reden genoeg om er iets aan te doen, reden genoeg om te denken aan een meer selectieve invoering of uitbreiding van de derde-betalenderegeling, reden genoeg om te voorkomen dat het koninklijk besluit dat nu bekend is geworden als het koninklijk besluit-Moureaux, in werking zou treden.

Mocht de regering hebben gemeend dat zij door dit koninklijk besluit te treffen, een sociale maatregel heeft genomen, vergist zij zich. De patiënt wordt minder en minder gevoelig gemaakt voor zijn verantwoordelijkheid, ook in de sector van de medische en tandheelkundige zorgen. De tandartsen zelf hebben geen rem meer om zich niet verder te laten verleiden onverantwoorde uitgaven te doen. De Staat geeft miljarden meer uit dan voor dezelfde gezondheidszorg noodzakelijk is. Alleen de socialisten kunnen blij zijn dat de verstaatsing van de geneeskunde verder gaat, maar ik begin toch ook te twifelen of zij daar nog echt zo van overtuigd zijn. Voor mij is het dan ook gemakkelijk mij aan te sluiten bij de vraag aan de minister, en met hem aan de hele regering, waarom werd besloten om de derde-betalenderegeling voor de tandheelkunde toch te veralgemenen. (*Applaus.*)

De Voorzitter. — Het woord is aan de heer Luc Martens.

De heer L. Martens. — Mijnheer de Voorzitter, enkele weken geleden hebben wij de sociale programmawet besproken en hebben de minister het instrumentarium bezorgd om de globale kost van de sociale zekerheid te kunnen beheersen en de budgettaire ruimte te kunnen respecteren. Bij de voorbereidende gesprekken heeft de minister er namelijk op aangedrongen dit instrumentarium onder geen beding te verzwakken.

Mijnheer de minister, u begrijpt onze verbazing wanneer wij vaststellen dat u een besluit neemt dat erop is gericht om de derde-betalenderegeling voor de conserverende tandheelkundige zorgen te veralgemenen. Ik ben mij ervan bewust dat die regeling voordelen inhoudt, onder andere voor sommige sociale categorieën die niet de kwalitatieve zorgen zouden krijgen waarop zij recht hebben indien deze regeling niet zou bestaan.

Er zijn echter ook heel wat nadelen. Ik beperk mij tot een van de meest voor de hand liggende nadelen waarnaar de heer Valkeniers heeft verwezen, het gevaar van overconsumptie en fraude.

Wij moeten inderdaad inzien dat de regeling van de betaling door derden er makkelijk toe kan leiden dat een weliswaar kleine groep artsen zonder scrupules en onder het mom van een bepaalde sociale ingesteldheid, niet uitgevoerde prestaties attesteert en tracht de nomenclatuur te maximaliseren. Dit zou ernstige budgettaire gevolgen hebben.

De heer Valkeniers heeft verwezen naar een onderzoek, dat ook vanuit andere hoeken werd bevestigd en waaruit blijkt dat de veralgemening van de derde-betalenderegeling onvermijdelijk zal leiden tot een verhoging van de consumptie en dus tot een meeruitgave van ten minste drie miljard, zonder dat is aangegeven waarop wij zullen besparen en zonder dat wij garanties hebben dat de kwaliteit van de tandverzorging zal verhogen.

Bovendien gaat het koninklijk besluit in tegen de adviezen die op verscheidene niveaus werden gegeven. Indien wij pleiten voor responsabilisering en overleg, is het toch evident dat wij met deze adviezen in belangrijke mate rekening houden.

Ik weet dat is gebleken dat er in België op het vlak van gebitsverzorging enige « onder-consumptie » bestaat. Men zou daarin een reden kunnen vinden om de derde-betalenderegeling te veralgemenen. Ik weet ook dat heel wat jonge tandartsen moeilijk een praktijk kunnen opbouwen en op die manier een inkomen kunnen verwerven en tegelijk de volksgezondheid kunnen dienen. Het is ook juist dat de poliklinieken hun patiënten gewoon hebben gemaakt aan dit systeem en gratis verzorging bieden. Dit afbreken is niet gemakkelijk.

Er zijn echter andere argumenten die tegen het koninklijk besluit pleiten. Het staat onder meer in tegenstelling tot een vroeger koninklijk besluit van minister Dehaene, waarin geenszins een strikte koppeling werd nagestreefd tussen de regeling van de betaling door derden en het ondertekenen van de conventie. Dit gebeurt nu wel. Het huidige koninklijk besluit is ook in tegenpraak met de basiswetgeving van het Riziv. Dit kan in de komende jaren tot heel wat « leuke » situaties bij de rechtbank leiden. De vrijheid om al dan niet de conventie te ondertekenen zorgt voor een dynamiek. Precies daardoor daagt de ene de andere uit om te zorgen voor kwaliteit en om de prijs te beheersen ten voordele van de patiënten.

De heer Valkeniers. — Dat is een nieuw geluid!

De heer L. Martens. — Het koninklijk besluit dat wordt voorbereid en waarover in de Ministerraad werd overlegd, bevat onvoldoende controlemiddelen. Indien maatregelen worden genomen, moet men ook zeker zijn dat zij worden uitgevoerd. De controlemiddelen blijken echter uiteindelijk een lege doos te zijn.

Mijnheer de minister, ik heb u met genoegen horen verklaren dat u niet de minister van de mutualiteiten bent, dat u niet ten dienste staat van bepaalde groepen en dat u deze beslissing niet hebt genomen onder druk van één of ander verbond. Ik twijfel daar niet aan en vraag u met des te meer nadruk mijn kritiek, die lang niet volledig was, in overweging te nemen en na te gaan of het niet beter is het koninklijk besluit te herschrijven en opnieuw door de Ministerraad te laten bespreken met de bedoeling de uitbreiding die u tot stand wenst te brengen, te schrappen. (*Applaus.*)

M. le Président. — La parole est à M. Moureaux, ministre.

M. Moureaux, ministre des Affaires sociales. — Monsieur le Président, le dernier intervenant a rappelé que les arrêtés en question étaient délibérés en Conseil des ministres. Par conséquent, les contradictions entre personnes dont il a fait mention me paraissent assez suspectes, le Premier ministre siégeant au conseil. (*Sourires.*)

J'ai l'honneur de porter à la connaissance de l'interpellateur qu'il ne s'agit nullement d'une généralisation du système du tiers payant, mais bien d'une limitation de ce dernier. Le projet d'arrêté royal concernant le système du tiers payant, tel qu'il a été soumis au Conseil des ministres, a pour but d'uniformiser ce système pour les prestations médicales et dentaires ambulatoires, en fixant un cadre réglementaire général à cet effet.

Jusqu'à présent, le système du tiers payant peut être appliqué pour ces prestations au moyen d'un contrat particulier entre les organismes assureurs et le prestataire de soins. Il en résulte que les organismes assureurs n'appliquent pas le système du tiers payant à l'égard des prestataires sur la base de règles uniformes, de sorte que des disparités importantes apparaissent dans la pratique.

Par ailleurs, le deuxième examen buccal et les radiographies dentaires — lorsqu'elles ne concernent pas des VIPO — sont ajoutés aux prestations pour lesquelles il est interdit d'appliquer le système du tiers payant.

Etant donné que les longues négociations entre les partenaires au sein de la Commission nationale dentistes-mutualités n'ont pas abouti à la conclusion d'un accord au sujet du système du tiers payant, le rapport final du groupe de travail concerné a été envoyé, le 14 mai 1991, à mon prédécesseur afin qu'il puisse en tirer les conclusions qui s'imposaient et prendre les mesures qu'il jugeait nécessaires. J'estime, pour ma part, avoir tenu compte des propositions émises dans ce rapport. Si dans la question, il est fait

référence à ce qui a été convenu en la matière, le 24 février 1992, au sein de la Commission nationale dentistes-mutualités, j'estime avoir suivi, dans les grandes lignes, cette convention, en excluant les radiographies dentaires du système. Il est permis de croire que le praticien de l'art dentaire peut difficilement être tenu pour responsable d'une surconsommation dans les soins conservatoires.

Les précisions qui précèdent montrent que le projet d'arrêté royal n'entraînera certainement pas des dépenses supplémentaires, mais qu'il doit au contraire permettre des économies.

En ce qui concerne les différences régionales qui pourraient exister dans l'application du système du tiers payant, les services de l'Inami disposent, en principe, de données en toutes matières, mais celles-ci ne sont actuellement pas utilisées.

Le projet d'arrêté royal prévoit que le système du tiers payant soit réservé exclusivement — certains me le reprochent — aux prestataires de soins qui n'ont pas refusé d'adhérer à l'accord qui les concerne ou qui n'ont pas communiqué une limitation de leur activité convenue.

La situation sur le terrain montre que 50 p.c. des praticiens de l'art dentaire francophones ont formulé pareil refus ou demandé une telle limitation, contre seulement 15 p.c. de néerlandophones. Cette situation aura naturellement une incidence sur l'ampleur régionale du tiers payant mais, normalement, dans le sens imaginé par M. Valkeniers.

De Voorzitter. — Het woord is aan de heer Valkeniers.

De heer Valkeniers. — Mijnheer de Voorzitter, allereerst wijs ik erop dat de heer Martens, die zich bij mijn interpellatie heeft aangesloten, heel duidelijk is ten aanzien van de minister die zijn « huiswerk » opnieuw zou moeten maken. Ik meen dat de minister, die toch een jarenlange politieke loopbaan heeft, weet wat het betekent wanneer een van zijn meerderheidspartners bij monde van een eminent lid vindt dat het « huiswerk » moet worden herschreven. Dan bestaat er weinig twijfel dat hij moet herbeginnen.

Onder de vorige regering heeft de minister van Begroting, de heer Schiltz, dit wetsontwerp, dat toen uitging van de heer Busquin, tegengehouden. Dit gebeurde onder meer omdat men de niet-geconventioneerde tandartsen wou uitsluiten van de derde-betalende regeling.

De heer Martens, die spijtig genoeg niet meer aanwezig is, heeft duidelijk beklemtoond dat dit een nieuwe optie is. Ik wil daarbij evenwel één opmerking maken.

Mijnheer De Roo, wanneer u de programmawet leest zult u merken dat er een artikel is dat toelaat de niet-geconventioneerde geneesheren uit te sluiten van de derde-betalenderegeling, ook voor zware chirurgische ingrepen. U moet consequent zijn, u hebt de programmawet goedgekeurd waarin dat staat en nu zegt u dat de niet-geconventioneerde tandartsen niet kunnen worden uitgesloten van de derde-betalenderegeling.

Mijnheer de minister, ik ben het helemaal niet eens met u wanneer u zegt dat dit minder zal kosten. U hebt geen enkel argument om te zeggen dat de derde-betalenderegeling de kosten doet dalen. Alle studies die ter zake zijn gebeurd, ook de vaststellingen van regeringscommissaris Petit, duiden immers aan dat de derde-betalenderegeling automatisch leidt tot overconsumptie.

Wij zijn gerust, want wij zijn ervan overtuigd dat de CVP aanvoelt dat zij op meer dan één terrein door de socialistische regeringspartners op een dwaalspoor wordt geleid, een dwaalspoor dat hun electoraat heel sterk zal doen reageren. Het is echter beter laat dan nooit, en ik ben blij dat de CVP vandaag heeft ingezien dat zij zich een strop om de hals aan het halen is.

De Voorzitter. — Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

INTERPELLATIE VAN DE HEER VALKENIERS TOT DE MINISTER VAN SOCIALE ZAKEN OVER « ZIJN WEIGERING OM DE WIJZIGINGSCLAUSULE AAN DE CONVENTIE TUSSEN DE KINESITHERAPEUTEN EN DE ZIEKENFONDSEN TE RATIFICEREN »

INTERPELLATION DE M. VALKENIERS AU MINISTRE DES AFFAIRES SOCIALES SUR « LE REFUS DU MINISTRE DE RATIFIER LA CLAUSE MODIFICATIVE DE LA CONVENTION ENTRE LES KINESITHERAPEUTES ET LES MUTUELLES »

De Voorzitter. — Aan de orde is de interpellatie van de heer Valkeniers tot de minister van Sociale Zaken over « zijn weigering om de wijzigingsclausule aan de conventie tussen de kinesitherapeuten en de ziekenfondsen te ratificeren ».

Het woord is aan de interpellant.

De heer Valkeniers. — Mijnheer de Voorzitter, ik verontschuldig mij bij u en bij het personeel omdat ik u zo lang ophoud. Ook ik betreur het dat zo'n belangrijk onderwerp nog zo laat op de avond moet worden besproken.

Spreekers uit verschillende partijen en ook de minister hebben hier aangehaald dat wij voor heel ernstige problemen staan en dat dialoog meer dan noodzakelijk is. Wanneer men echter niet aanwezig is, kan men ook niet dialogeren. Ik ben er echter gerust in, waarschijnlijk komen wij nog terug op dit onderwerp. Ik ben bijna 18 jaar parlements lid en deze problematiek vulde een groot gedeelte van mijn activiteit. Dit zal wellicht in de toekomst ook zo zijn.

Veel van hetgeen ik heb gezegd over de geneesheren is ook toepasselijk op de kinesitherapeuten.

De beroepsvereniging van de kinesitherapeuten heeft jarenlang het beleid erop attent gemaakt dat er een overvloed aan kinesitherapeuten was en dat dit uiteindelijk nefast zou worden. Ook daar aan heeft men geen gevolg gegeven.

Het moet me van het hart dat minister Coens zaliger jammer genoeg een fervent en principiële tegenstander was van enige afremming. Met alle respect dat ik hem toedraag, meen ik dat hij zich daarin vergiste. Meer nog, op een ogenblik dat iedereen inzag dat de situatie nefast verliep, heeft men in Limburg nog een nieuwe, vandaag bloeiende, richting toegelaten, namelijk de kinesithérapie. Dit had niet mogen zijn.

De heer Didden. — Waarom niet?

De heer Valkeniers. — Omdat u toch ook moet inzien dat een teveel leidt tot ziekelijke overconsumptie.

De kinesitherapeuten beweren dat hun gemiddeld inkomen 600 000 frank bruto per jaar bedraagt en dat er velen slechts twee tot drie patiënten per dag behandelen. Ik geloof deze mensen, want de toestand is dramatisch.

Dit is moreel en psychisch dodelijk. En dan zwijg ik nog over de financiële aspecten. Het is ontzettend dat men een opleiding heeft genoten en toch maar dagelijks een uurtje kan werken. Alleen al om deze reden hadden wij ons in het verleden moeten verzetten tegen een dergelijke uitbreiding van het aantal.

Bovendien is de kinesithérapie een jong beroep. Ongeveer 80 pct. van de kinesisten is jonger dan 35 jaar. Welke toekomst hebben ze?

Als men de mijnen van Limburg wil sluiten, staat iedereen op de bres en wordt een afscheidspremie van 500 000 frank gegeven. Als er moeilijkheden zijn bij Cockerill, worden er vele miljarden gegeven als afscheidspremie. Iedereen is daarover bezorgd. Maar als duizenden kinesisten, die armoedzaaiers moeten worden, op de markt worden gegooid, moet men bij wijze van spreken over dit onderwerp zwijgen.

De heer Arts. — Dat is hun eigen keuze.

De heer Valkeniers. — Het is misschien hun eigen keuze, maar het is onze verdomde plicht om ervoor te zorgen dat zulke toestanden niet ontstaan.

De heer Arts. — Dit geldt ook voor de advocaten.

De heer Valkeniers. — Ja, maar die kunnen veel richtingen uit. Ikzelf heb drie kinderen en drie schoonkinderen die rechten hebben gestudeerd. Voor een advocaat zijn er veel mogelijkheden. Voor een kinesist is de keuze voor de toekomst beperkt.

Als parlementsleden hebben we de plicht om rekening te houden met de toekomst. Wij moeten de jonge mensen die we opleiden en die we een toekomst moeten geven, een goede toekomst bezorgen. Wij hebben gefaald en falen nog altijd.

De minister en zijn collega, mevrouw Onkelinx, hebben beloofd contact te zullen opnemen met de onderwijskringen van beide Gemeenschappen om een afremming tot stand te brengen. Ik ben benieuwd hoeveel jaren wij zullen moeten wachten voor hiervan werk wordt gemaakt.

Wij moeten toegeven dat de situatie van de kinesitherapeuten nog veel slechter is dan de onze. Omdat de kosten de pan uitvlogen, heeft men ook bij de kinesisten begrip gevraagd. De Algemene Kinesitherapeutenvereniging van België, de AKV, heeft in samenwerking met de ziekenfondsen een totaal nieuw concept uitgewerkt in een nieuwe nomenclatuur met een conventie voor 1991 en 1992. Deze overeenkomst werd in de sector niet erg positief onthaald. Voorstellen tot besparingen en minder werk worden nu eenmaal niet positief bejegend, maar toch hebben de kinesitherapeuten de moed gehad een voorstel te doen.

Degenen die mede hebben onderhandeld, hebben ook verplichtingen op zich genomen. Een akkoord wordt gesloten tussen partners en beide partners moeten het akkoord eerbiedigen. Dank zij dit akkoord kon de stijgende uitgaventrend worden omgebogen naar de geplande vermindering van de uitgaven met 6 pct., zoals de regering vastlegde in augustus 1990.

De raming van het effect van de nieuwe nomenclatuur was moeilijk en op zijn minst onzeker. Men bouwde in de overeenkomst dus de clausule in dat, indien de uitgaven voor 1991 meer dan 3 pct. afweken van de begrotingsdoelstelling, er voor 1992 correctiemaatregelen zouden worden genomen om de toestand te regulariseren. Bij de publikatie van de cijfers voor 1991 bleek dat de uitgaven 7,2 pct. onder de begrotingsdoelstellingen waren gebleven. Voor kinesitherapie was er 1,4 miljard minder uitgegeven en er hadden miljoenen minder behandelingen plaatsgegrepen.

Vermits aan alle eisen van de besparingen was voldaan en vermits de besparingen de vooruitzichten ver hadden overtroffen, namelijk meer dan 13 pct. van het oorspronkelijke budget, zijn de contractuele partijen, de kinesitherapeuten en de verzekeringsinstellingen, overeengekomen de nomenclatuur en de conventie aan te passen. De budgettaire weerslag hiervan bleef ongeveer 1 miljoen onder de begrotingsdoelstellingen van 1992.

Deze nieuwe overeenkomst werd gesloten op 24 maart jongstleden, door het beheerscomité van de Dienst voor geneeskundige verzorging van het Riziv op 6 april goedgekeurd en op 10 april doorgestuurd naar de minister. Op 4 mei, mijnheer de minister, liet u aan het beheerscomité weten dat u niet bereid was het akkoord te ondertekenen. U wenste de cijfers van het eerste trimester van 1992 te kennen en pas daarna een besluit te nemen.

De kinesisten zijn terecht van oordeel dat er contractbreuk werd gepleegd en dat het overlegmodel in de ziekteverzekering werd opgeblazen. Zij doen er ook hun beklag over dat niet alleen de correctiemaatregelen werden geweigerd, maar dat ook andere afspraken, zoals het invoeren van een minimumkabinet en de driejaarlijkse telling en het uitwerken van een sociaal statuut, niet werden nageleefd.

De onderhandelaars, die erin slaagden de nomenclatuur te doen aanvaarden, die beloften hebben gedaan, staan vandaag met rode kaken. Men heeft ze in de rug geschoten. Ik kan dan ook hun ontevredenheid begrijpen. Het succes van de jongste statengeneraal te Brussel was een sprekend voorbeeld van de ontevredenheid in die sector, een van de zovelen in de gezondheidszorg, over het niet-houden van beloften door de overheid.

Mijnheer de minister, ik krijg van u dan ook graag antwoord op een aantal vragen.

Ten eerste, zijn de cijfers aangehaald door het de AKV over de besparingen juist?

Ten tweede, was er inderdaad een nieuw akkoord tussen de ziekenfondsen en het Riziv voor een besparing van 1 miljard voor 1992?

Ten derde, is uw beslissing, rekening houdend met artikel 34bis van de wet van 9 augustus 1963, wel wettelijk?

Ten vierde, waarom hebt u gemeend inzake de kinesitherapie te moeten ingaan tegen het overlegstelsel in de ziekteverzekering?

Ten vijfde, is dit geen schot in de rug van de AKV, die met veel moed een nieuwe nomenclatuur had afgedwongen bij haar leden in het kader van een algehele overeenkomst, die echter nu ook niet meer wordt gerespecteerd?

Ten zesde, meent u niet dat in het licht van al deze feiten een ondertekening van de aanpassing van de conventie toch nodig is? Zo neen, waarop steunt uw weigering?

De Voorzitter. — Het woord is aan de heer Cardoen.

De heer Cardoen. — Mijnheer de minister, in ons land bekleedt het sociaal overleg een belangrijke rol. In de ziekteverzekering is dit overleg ingebouwd via conventies met de betrokken beroepsorganisaties en de ziekenfondsen. Dit moet ook in de toekomst zo blijven.

De overlegprocedure tussen de minister en de betrokkenen is geregeld bij wet. Nergens is in een automatisme voorzien tussen het akkoord van de betrokken partners, in casu ziekenfondsen en kinesitherapeuten, en de goedkeuring door de minister. Dit is ook normaal. Het is immers de minister die de politieke verantwoordelijkheid daarvan draagt en op zich moet nemen.

Dit betekent niet dat er geen problemen zijn. De ontgoocheling van de beroepsorganisaties voor kinesitherapeuten over het uitblijven van de goedkeuring van de wijzigingsclausule van de conventie is te begrijpen.

Alle gegevens wijzen erop dat voor de bewuste conventie zeker voor 1991 de uitgaven binnen de beschikbare enveloppes zijn gebleven. Nu het er naar uitziet dat de vruchten ervan geplukt zullen kunnen worden, mogen de spelregels niet worden veranderd tijdens de match.

Naar aanleiding van mijn mondelinge vraag die ik voor een paar weken vanaf deze tribune aan u heb gericht, hebt u geantwoord dat u de resultaten afwacht van de uitgavenevoluitie van het eerste trimester van dit jaar. Nochtans gaat de betwisting over 1991. Bovendien zijn wij nu bijna einde juni, dit wil zeggen einde van het tweede trimester van 1992.

Mijnheer de minister, u bekommert zich om de beheersing van de uitgaven. Terecht. Ook de CVP-fractie staat daar achter, maar deze ijver voor een gezonde budgettaire evolutie mag geen aanleiding geven tot het stellen van ondoordachte handelingen. Met deze conventie tonen de betrokken partners aan dat zij wel degelijk in staat zijn de evolutie van de uitgaven te beheersen. Het sociaal overlegmodel werkt dus. Zij hebben dat bewezen, ook vandaag. Naar onze overtuiging moeten zij eerlijke kansen krijgen. *(Applaus op de openbare galerij.)*

De Voorzitter. — Mag ik het publiek erop wijzen dat er niet mag worden geapplaudisseerd!

La parole est à M. Moureaux, ministre.

M. Moureaux, ministre des Affaires sociales. — Monsieur le Président, j'ai pour la Haute Assemblée le plus grand respect mais j'ignorais qu'on y tenait meeting. Je constate que nous entrons dans une ère nouvelle où cette enceinte, lieu de débat entre le pouvoir exécutif et le pouvoir législatif, verra un public généreux ponctuer nos interventions. Je voudrais vous rassurer, monsieur le Président, je crains de ne pas être applaudi. *(Rires.)* Je n'étonnerai sans doute pas M. Valkeniers, qui me connaît, en lui disant que ce n'est pas le genre de choses qui m'impressionne!

Les dépenses pour les soins dispensés par les kinésithérapeutes s'élèvent à 10 milliards 184 millions pour 1991. Il est cependant difficile d'évaluer l'influence des modifications introduites par la Convention nationale conclue le 13 décembre 1990: d'une part, en raison du fait que les dépenses pour 1991 concernent pour partie des prestations effectuées en 1990 et qu'il y a vraisemblablement un retard dans les demandes de remboursement, à la suite de l'introduction des nouvelles dispositions, et, d'autre part, parce que ces dépenses incluent des sommes afférentes au transfert à l'assurance soins de santé des compétences du Fonds national de reclassement social des handicapés. Il n'y a donc pas de garanties

actuellement au sujet de l'évolution réelle des dépenses et il n'est pas certain que la diminution observée en 1991 se poursuive en 1992.

Par ailleurs, lors du contrôle budgétaire, le gouvernement a décidé d'équilibrer le régime de la sécurité sociale des travailleurs salariés. Le déficit prévu pour l'ensemble de la sécurité sociale de 52 milliards environ devrait être apuré. C'est dans ce cadre qu'il a été décidé de limiter les dépenses en matière de soins de santé à 322 milliards. Une des mesures arrêtées par le gouvernement en vue d'atteindre ce but consistait à fixer l'objectif budgétaire pour les soins dispensés par des kinésithérapeutes à 10 milliards 923 millions de francs.

Compte tenu de ce qui précède, j'ai estimé ne pas pouvoir accepter la proposition relative au deuxième avenant à la Convention nationale entre les kinésithérapeutes et les organismes assureurs et j'ai dès lors souhaité, avant de prendre une position définitive sur ce dossier, obtenir davantage de détails quant à l'évolution exacte des dépenses pour 1992. Après avoir pris connaissance des considérations qui précèdent, la commission de convention a décidé de se réunir au plus tôt pour examiner l'évolution des dépenses, depuis l'introduction de la nouvelle convention et cela, en tenant compte des dépenses enregistrées pour le premier trimestre 1992.

Les premières estimations relatives aux dépenses de 1992 viennent de m'être officieusement transmises. J'insiste sur le fait que ces chiffres ne sont encore ni définitifs ni officiels. Ces indications font apparaître que nous nous situons dans l'objectif budgétaire mais pas en deça. La marge des négociations semble donc réduite.

Par ailleurs, au cours de cette même réunion, la commission se propose d'estimer les dépenses afférentes au transfert des compétences du Fonds national de reclassement social des handicapés. A l'issue de ces travaux, nous pourrions évaluer l'espace budgétaire disponible pour d'éventuelles mesures de revalorisation. *(Applaudissements.)*

De Voorzitter. — Het woord is aan de heer Valkeniers.

De heer Valkeniers. — Mijnheer de Voorzitter, de minister zegt te wachten op de cijfers van 1992. Mag ik hem doen opmerken dat er in 1991 ook heel wat prestaties uit het jaar 1990 zijn geboekt? Die overlapping is normaal en vermits er in 1991 meer werd gepresteerd, kon hij zich gerust op de cijfers van dat jaar baseren. Ik zie dus niet in waarom hij nog langer moet wachten.

Als ik de minister goed begrijp, zegt hij dat er misschien een nieuwe inspanning kan worden gedaan als de cijfers voor 1992 en de cijfers van het Fonds voor reclassering van minder-validen die hij nog moet krijgen, zulks mogelijk maken. Is dat inderdaad uw standpunt, mijnheer de minister?

M. Moureaux, ministre des Affaires sociales. — Monsieur le Président, je pensais avoir été suffisamment clair. J'ai reçu des chiffres officieux qui, il convient de le souligner, restent à l'intérieur de l'enveloppe, ce qui n'est pas le cas dans d'autres secteurs. Je m'en réjouis.

M. Cardoen. — Cet élément est positif.

M. Moureaux, ministre des Affaires sociales. — C'est exact. J'ai toujours prétendu que ce secteur faisait preuve d'une certaine maîtrise au niveau des dépenses. Néanmoins, l'espace budgétaire relativement important qu'il était possible d'extrapoler en 1991 semble assez réduit. Les chiffres n'étant pas définitifs, je demeure cependant prudent.

La balance qui doit être établie en fonction de la réorganisation du Fonds national de reclassement social des handicapés constitue l'autre donnée. Dès que je serai en possession de cet élément, notre marge de manœuvre, qui ne sera certainement pas aussi importante que nous l'escomptions, apparaîtra. Nous pourrions alors discuter d'un avenant réaliste et constructif qui nous permettrait de ne pas dépasser le montant de l'enveloppe.

De heer Valkeniers. — Mijnheer de minister, en wanneer zult u tot een definitief besluit kunnen komen? Over twee, drie, vier maanden of weet ik veel!

M. Moureaux, ministre des Affaires sociales. — Les chiffres parviennent de manière régulière à l'Inami. A cet égard, je disposerai prochainement des montants définitifs.

Une réponse concernant l'autre problème me parviendra incessamment. Je pense pouvoir me prononcer assez rapidement, soit avant la fin du mois, sur l'éventuel espace budgétaire restant.

De heer Valkeniers. — Mijnheer de minister, en wat met de gedane beloften inzake het sociaal statuut, meer bepaald voor het minimumkabinet en de driejaarlijkse telling? Dat zijn toch belangrijke onderdelen van het hele pakket.

Na dit debat blijven de kinesisten zeker op hun honger. De gedane beloften zijn niet ingelost. Van een overlegmodel is geen sprake meer. De minister wacht op een overschotje hier of daar om de kinesisten een aalmoes te geven. Het afgesproken akkoord wordt niet nagekomen.

En dan nog dit. De meerderheid die vandaag ook vragen heeft gesteld, zou er bovendien moeten voor zorgen dat de beloften die destijds werden gemaakt, inderdaad worden gehonoreerd, nietwaar, mijnheer Cardoen? Met een kinesist in de familie moet u de problemen toch des te beter kennen. Als lid van de oppositie moet ik op de tekortkomingen wijzen, maar het is de plicht van de meerderheid er iets aan te doen.

De heer Cardoen. — Wij zullen in elk geval na het reces een wetsvoorstel indienen om het statuut van de kinesisten te verbeteren.

De heer Valkeniers. — Mijnheer Cardoen, de kinesisten zijn op het ogenblik minder bekommerd om hun statuut, dan om de eerbiediging van het akkoord gesloten in het kader van een overlegmodel en het is de meerderheid die op die niet-naleving moet wijzen.

De heer Cardoen. — Mijnheer Valkeniers, wat hebt u voor de kinesisten gedaan toen u staatssecretaris voor het Brussels Gewest was?

M. le Président. — Monsieur le ministre, désirez-vous encore répondre?

M. Moureaux, ministre des Affaires sociales. — Non, monsieur le Président.

(Op dit ogenblik wordt door sommige aanwezigen in de openbare galerij gemanifesteerd)

De Voorzitter. — Het incident is gesloten.
L'incident est clos.

VOORSTELLEN

Inoverwegingneming

Mededeling van de Voorzitter

PROPOSITIONS

Prise en considération

Communication de M. le Président

De Voorzitter. — Er werden geen opmerkingen gemaakt betreffende de inoverwegingneming van de andere voorstellen waarvan sprake bij het begin van onze vergadering. Ik veronderstel dus dat de Senaat het eens is met de voorstellen van het bureau.

Aucune observation n'ayant été formulée quant à la prise en considération des autres propositions dont il a été question au début de la séance, puis-je considérer qu'elles sont renvoyées aux diverses commissions compétentes? *(Assentiment.)*

Dan zijn de voorstellen in overweging genomen en naar de aangewezen commissies verwezen.

Ces propositions sont donc prises en considération et renvoyées aux commissions indiquées.

De lijst van die voorstellen van wet, met opgave van de commissies waarnaar ze zijn verwezen, verschijnt als bijlage I bij de *Parlementaire Handelingen* van vandaag.

La liste des propositions de loi, avec indication des commissions auxquelles elles sont renvoyées, paraîtra en annexe I aux *Annales parlementaires* de la présente séance.

PROPOSITIONS DE LOI — VOORSTELLEN VAN WET

Dépôt — Indiening

M. le Président. — Les propositions de loi ci-après ont été déposées :

1° Par M. Foret, modifiant l'article 53 de la loi du 15 juin 1935 concernant l'emploi des langues en matières judiciaires;

De volgende voorstellen van wet werden ingediend :

1° Door de heer Foret, tot wijziging van artikel 53 van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken;

2° Par M. Cereixe, créant un tribunal de la famille;

2° Door de heer Cereixe, houdende instelling van een familie-rechtbank;

3° Par M. Steenberghe complétant l'article 89 de la loi organique des centres publics d'aide sociale;

3° Door de heer Steenberghe tot aanvulling van artikel 89 van de organieke wet betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn;

4° Par M. Cereixe, modifiant l'article 1347 du Code civil;

4° Door de heer Cereixe, tot wijziging van artikel 1347 van het Burgerlijk Wetboek;

5° Par M. Monfils, sur certains aspects de la bioéthique;

5° Door de heer Monfils, inzake sommige bio-ethische aspecten;

6° De MM. Vandenberghe et Cardoen, modifiant la loi du 15 juillet 1985 relative à l'utilisation de substances à effet hormonal ou à effet antihormonal chez les animaux;

6° Door de heren Vandenberghe en Cardoen, tot wijziging van de wet van 15 juli 1985 betreffende het gebruik bij dieren van stoffen met hormonale of met antihormonale werking;

7° Par M. Vermeiren complétant la loi du 12 juillet 1976 relative à la réparation de certains dommages causés à des biens privés par des calamités naturelles.

7° Door de heer Vermeiren tot aanvulling van de wet van 12 juli 1976 betreffende het herstel van zekere schade veroorzaakt aan private goederen door natuurrampen.

Ces propositions de loi seront traduites, imprimées et distribuées.

Deze voorstellen van wet zullen worden vertaald, gedrukt en rondgedeeld.

Il sera statué ultérieurement sur la prise en considération.

Er zal later over de inoverwegingneming worden beslist.

INTERPELLATIES — INTERPELLATIONS

Verzoeken — Demandes

De Voorzitter. — Het bureau heeft de volgende interpellatieverzoeken ontvangen :

1. Van de heer Desutter tot de Vice-Eerste minister en minister van Verkeerswezen en Overheidsbedrijven over « de veiligheid van de scheepvaart »;

Le bureau a été saisi des demandes d'interpellation suivantes :

1. De M. Desutter au Vice-Premier ministre et ministre des Communications et des Entreprises publiques sur « la sécurité de la navigation »;

2. Van de heer D'hondt tot de minister van Tewerkstelling en Arbeid over « het niet-opgebruiken van de kredieten voor het Tewerkstellingsfonds ».

2. De M. D'hondt au ministre de l'Emploi et du Travail sur « la sous-utilisation budgétaire du Fonds pour l'emploi ».

De datum van deze interpellaties wordt later bepaald.

La date de ces interpellations sera fixée ultérieurement.

Dames en heren, onze agenda voor vandaag is afgewerkt.

Notre ordre du jour est ainsi épuisé.

De Senaat vergadert opnieuw dinsdag 30 juni 1992, om 14 uur.

Le Sénat se réunira le mardi 30 juin 1992, à 14 heures.

De vergadering is gesloten.

La séance est levée.

(De vergadering wordt gesloten om 19 h 50 m.)

(La séance est levée à 19 h 50 m.)

ANNEXE I — BIJLAGE I

Prise en considération — Inoverwegingneming

Liste des propositions prises en considération :

Lijst van de inoverweging genomen voorstellen :

A. Propositions de loi :

Modifiant la loi du 11 juillet 1969 relative aux pesticides et aux matières premières pour l'agriculture, l'horticulture, la sylviculture et l'élevage, en vue d'assurer un régime identique à tous les pesticides quel que soit le marché auquel ils sont destinés (de M. Daras et consorts);

A. Voorstellen van wet :

Tot wijziging van de wet van 11 juli 1969 betreffende de bestrijdingsmiddelen en de grondstoffen voor de landbouw, tuinbouw, bosbouw en veeteelt ten einde een eenvormige regeling in te voeren voor alle bestrijdingsmiddelen, ongeacht de markt waarvoor zij bestemd zijn (van de heer Daras c.s.);

— Renvoi à la commission de l'Agriculture et des Classes moyennes.

Verwezen naar de commissie voor de Landbouw en de Middenstand.

Modifiant la loi du 31 mars 1987 modifiant diverses dispositions légales relatives à la filiation (de M. Cereixe);

Houdende wijziging van de wet van 31 maart 1987 tot wijziging van een aantal bepalingen betreffende de afstamming (van de heer Cereixe);

— Renvoi à la commission de la Justice.

Verwezen naar de commissie voor de Justitie.

Réglant la réparation des dommages causés par certains actes juridictionnels ou non, à l'exception des jugements contentieux (de M. R. Van Rompaey et consorts);

Tot regeling van schadegevallen veroorzaakt door bepaalde al dan niet juridictionele handelingen met uitzondering van de contentieuze vonnissen (van de heer R. Van Rompaey c.s.);

— Renvoi à la commission de la Justice.

Verwezen naar de commissie voor de Justitie.

Concernant le financement de la dette publique (de M. Lenfant);

Betreffende de financiering van de Rijksschuld (van de heer Lenfant);

— Renvoi à la commission des Finances.

Verwezen naar de commissie voor de Financiën.

Complétant l'article 36 de l'arrêté royal du 25 novembre 1991 portant réglementation du chômage, en vue de fixer l'admission au bénéfice des allocations de chômage des enfants ayant obtenu à l'étranger un diplôme équivalent à un diplôme belge (de M. Mahoux et Mme Maximus);

Tot aanvulling van artikel 36 van het koninklijk besluit van 25 november 1991 houdende de werkloosheidsreglementering, strekkende om werkloosheidsuitkeringen toe te kennen aan kin-

deren die in het buitenland een diploma hebben behaald dat gelijkwaardig is aan een Belgisch diploma (van de heer Mahoux en mevrouw Maximus);

— Renvoi à la commission des Affaires sociales.

Verwezen naar de commissie voor de Sociale Aangelegenheden.

Supprimant le vote en case de tête aux élections législatives et provinciales (de Mme Herzet et M. de Donnée);

Tot afschaffing van de stem bovenaan op een lijst bij de parlements- en de provincieraadsverkiezingen (van mevrouw Herzet en de heer de Donnée);

— Renvoi à la commission de l'Intérieur.

Verwezen naar de commissie voor de Binnenlandse Aangelegenheden.

Modifiant diverses dispositions en matière de publicité directe et indirecte pour le tabac, les produits à base de tabac et les produits similaires (de M. Cuyvers);

Tot wijziging van diverse bepalingen inzake reclame voor tabak, produkten op basis van tabak en soortgelijke produkten (van de heer Cuyvers);

— Renvoi à la commission de la Santé publique et de l'Environnement.

Verwezen naar de commissie voor de Volksgezondheid en het Leefmilieu.

Modifiant l'article 54 du Code des impôts sur les revenus 1992, coordonné le 10 avril 1992 (de M. Cerexhe).

Tot wijziging van artikel 54 van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992, gecoördineerd op 10 april 1992 (van de heer Cerexhe).

— Renvoi à la commission des Finances.

Verwezen naar de commissie voor de Financiën.

B. Proposition:

Tendant à instituer une commission d'enquête parlementaire chargée d'examiner les problèmes de la criminalité liés au trafic et à la consommation de drogue en Belgique, leurs causes et conséquences ainsi que de proposer les mesures à prendre (de MM. de Donnée et De Croo).

B. Voorstel:

Tot instelling van een parlementaire onderzoekscommissie belast met het onderzoek van de problemen rond de criminaliteit in verband met de handel in en het gebruik van verdovende middelen in België en de oorzaken en gevolgen ervan, alsmede met het voorstellen van maatregelen (van de heren de Donnée en De Croo).

— Renvoi à la commission de la Justice.

Verwezen naar de commissie voor de Justitie.

ANNEXE II — BIJLAGE II

DEMANDES DE NATURALISATION

Résultats du scrutin sur la prise en considération

NATURALISATIEAANVRAGEN

Uitslagen van de geheime stemming over de inoverwegingneming

Nombre de votants: 145.

Aantal stemmenden: 145.

Bulletins blancs ou nuls: —

Blanco of nietige stembriefjes: —

Votes valables: 145.

Geldige stemmen: 145.

Majorité absolue: 75.

Volstreekte meerderheid: 75.

Ont obtenu:

Bekomen hebben:

Naturalisation ordinaire

Feuilleton n° 1

Gewone naturalisatie

Lijst nr. 1

Alihsaini, Brahim, né à Ait Smayoune Taфраout (Maroc) en 1934, ouvrier à Wilrijk (Anvers): 145 suffrages.

Alihsaini, Brahim, geboren te Ait Smayoune Taфраout (Marokko) in 1934, arbeider te Wilrijk (Antwerpen): 145 stemmen.

Ansary, Abdul Muhit, né à Noakhali (Bangladesh) le 3 janvier 1954, commis de cuisine à Anderlecht (Brabant): 145 suffrages.

Ansary, Abdul Muhit, geboren te Noakhali (Bangladesh) op 3 januari 1954, hulpkok te Anderlecht (Brabant): 145 stemmen.

Babayigit, Ahmet, né à Bunyan (Turquie) le 30 octobre 1954, ouvrier à Merksem (Anvers): 145 suffrages.

Babayigit, Ahmet, geboren te Bunyan (Turkije) op 30 oktober 1954, arbeider te Merksem (Antwerpen): 145 stemmen.

Bagcicek, Hüseyin, né à Yesildere (Turquie) le 7 décembre 1949, ouvrier à Anvers: 145 suffrages.

Bagcicek, Hüseyin, geboren te Yesildere (Turkije) op 7 december 1949, arbeider te Antwerpen: 145 stemmen.

Doudouh, Ahmed, né à Tanger (Maroc) le 2 septembre 1957, employé à Bruxelles (Brabant): 145 suffrages.

Doudouh, Ahmed, geboren te Tanger (Marokko) op 2 september 1957, bediende te Brussel (Brabant): 145 stemmen.

Göksel, Iskender, né à Midyat (Turquie) le 25 décembre 1959, gérant de société à Etterbeek (Brabant): 145 suffrages.

Göksel, Iskender, geboren te Midyat (Turkije) op 25 december 1959, zaakvoerder te Etterbeek (Brabant): 145 stemmen.

Göksel, Savmi, né à Keferzi (Turquie) le 3 novembre 1939, sans profession à Etterbeek (Brabant): 141 suffrages.

Göksel, Savmi, geboren te Keferzi (Turkije) op 3 november 1939, zonder beroep te Etterbeek (Brabant): 141 stemmen.

Gülünay, Süleyman, né à Midyat (Turquie) le 1er janvier 1933, sans profession à Etterbeek (Brabant): 141 suffrages.

Gülünay, Süleyman, geboren te Midyat (Turkije) op 1 januari 1933, zonder beroep te Etterbeek (Brabant): 141 stemmen.

Kinanga Diyeka, né à Kinshasa (Zaïre) le 1er septembre 1954, ouvrier à Ixelles (Brabant): 145 suffrages.

Kinanga Diyeka, geboren te Kinshasa (Zaïre) op 1 september 1954, arbeider te Elsene (Brabant): 145 stemmen.

Lovence, Moses, né à Dennery (Sainte Lucie), le 2 juin 1953, ouvrier à Merksem (Anvers): 145 suffrages.

Lovence, Moses, geboren te Dennery (Sint Lucia) op 2 juni 1953, arbeider te Merksem (Antwerpen): 145 stemmen.

Marksteder, Rudi, né à Gosselies le 20 février 1954, ouvrier à Hannut (Liège): 145 suffrages.

Marksteder, Rudi, geboren te Gosselies op 20 februari 1954, arbeider te Hannut (Luik): 145 stemmen.

Mejdoubi, Lahbib, né à Ani Beni Mathar (Berguent) (Maroc) le 1er décembre 1948, agent à la STIB à Molenbeek-Saint-Jean (Brabant): 145 suffrages.

Mejdoubi, Lahbib, geboren te Ani Beni Mathar (Berguent) (Marokko) op 1 december 1948, agent bij de MIVB te Sint-Jans-Molenbeek (Brabant): 145 stemmen.

Radinski, Dragoslav, né à Berovo (Yougoslavie) le 9 avril 1938, mécanicien à Braine-le-Château (Brabant): 145 suffrages.

Radinski, Dragoslav, geboren te Berovo (Joegoslavië) op 9 april 1938, mecanicien te Kasteelbrakel (Brabant): 145 stemmen.

Sulejmani, Adem, né à Kumanovo S. Runica (Yougoslavie) le 20 août 1944, ouvrier à Schaerbeek (Brabant): 145 suffrages.

Sulejmani, Adem, geboren te Kumanovo S. Runica (Joegoslavië) op 20 augustus 1944, arbeider te Schaarbeek (Brabant): 145 stemmen.

Tarfid, Mohamed, né à Agadir (Maroc) en 1954, sans profession à Louvain-la-Neuve (Brabant): 142 suffrages.

Tarfid, Mohamed, geboren te Agadir (Marokko) in 1954, zonder beroep te Louvain-la-Neuve (Brabant): 142 stemmen.

Thai, Sanh, né à Cholon (Saigon) (Viêt-nam) le 6 octobre 1943, cuisinier à Mons (Hainaut): 145 suffrages.

Thai, Sanh, geboren te Cholon (Saigon) (Vietnam) op 6 oktober 1943, kok te Bergen (Henegouwen): 145 stemmen.

Youkaj, Malika, née à Douar Ouartas (Maroc) en 1941, femme d'ouvrage à Forest (Brabant): 145 suffrages.

Youkaj, Malika, geboren te Douar Ouartas (Marokko) in 1941, werkvrouw te Vorst (Brabant): 145 stemmen.

Naturalisation ordinaire

Feuilleton n° 2

Gewone naturalisatie

Lijst nr. 2

Budiman, Joseph Satria, né à Purwokerto (Indonésie) le 18 septembre 1949, étudiant à Gand (Flandre Orientale): 143 suffrages.

Budiman, Joseph Satria, geboren te Purwokerto (Indonesië) op 18 september 1949, student te Gent (Oost-Vlaanderen): 143 stemmen.

Mahsoudi, Gino Alfons Marie Louise, né à Bruges le 5 juin 1960, employé à Ixelles (Brabant): 145 suffrages.

Mahsoudi, Gino Alfons Marie Louise, geboren te Brugge op 5 juni 1960, bediende te Elsene (Brabant): 145 stemmen.

*Grande naturalisation**

Feuilleton n° 3

*Staatsnaturalisatie**

Lijst nr. 3

Bosuma W'Okungu Bakili, né à Ilongo (Zaïre) le 9 décembre 1948, médecin à Forest (Brabant): 145 suffrages.

Bosuma W'Okungu Bakili, geboren te Ilongo (Zaïre) op 9 december 1948, geneesheer te Vorst (Brabant): 145 stemmen.

Bruttomesso, Alain Giacomo Bruno, né à Ougrée le 24 septembre 1963, employé à Bastogne (Luxembourg): 145 suffrages.

Bruttomesso, Alain Giacomo Bruno, geboren te Ougrée op 24 september 1963, bediende te Bastenaken (Luxemburg): 145 stemmen.

El-Khawand, Charbel, né à Saidoun (Liban) le 20 janvier 1959, médecin à Nivelles (Brabant): 145 suffrages.

El-Khawand, Charbel, geboren te Saidoun (Libanon) op 20 januari 1959, geneesheer te Nijvel (Brabant): 145 stemmen.

Naturalisation ordinaire

(assimilation de la résidence à l'étranger à la résidence en Belgique — Art. 19, dernier alinéa)

Feuilleton n° 4

Gewone naturalisatie

(gelijkstelling van verblijf in het buitenland met verblijf in België — Art. 19, laatste lid)

Lijst nr. 4

Beck, Carl Anthony, né à Neuilly-sur-Seine (France) le 28 novembre 1965, étudiant à Woluwe-Saint-Pierre (Brabant): 145 suffrages.

Beck, Carl Anthony, geboren te Neuilly-sur-Seine (Frankrijk) op 28 november 1965, student te Sint-Pieters-Woluwe (Brabant): 145 stemmen.

Ben Kirane, Abdeljalile Dominique, né à Ixelles le 12 février 1966, ouvrier à Koksijde (Flandre occidentale): 145 suffrages.

Ben Kirane, Abdeljalile Dominique, geboren te Elsene op 12 februari 1966, arbeider te Koksijde (West-Vlaanderen): 145 stemmen.

Bertier, Yasmina, née à Ixelles le 12 septembre 1958, secrétaire à Wavre (Brabant): 145 suffrages.

Bertier, Yasmina, geboren te Elsene op 12 september 1958, secretaresse te Waver (Brabant): 145 stemmen.

Bouazza, Zhour, née à Berkane (Maroc) le 2 octobre 1964, ouvrière à Schaerbeek (Brabant): 145 suffrages.

Bouazza, Zhour, geboren te Berkane (Marokko) op 2 oktober 1964, arbeidster te Schaerbeek (Brabant): 145 stemmen.

Burbridge, Pablo, né à Buenos Aires (Argentine) le 19 janvier 1965, étudiant à Buenos Aires (Argentine): 143 suffrages.

Burbridge, Pablo, geboren te Buenos Aires (Argentinië) op 19 januari 1965, student te Buenos Aires (Argentinië): 143 stemmen.

Chorfi, Meryem, née à Casablanca (Maroc) le 27 avril 1957, médecin à Paris (France): 142 suffrages.

Chorfi, Meryem, geboren te Casablanca (Marokko) op 27 april 1957, arts te Parijs (Frankrijk): 142 stemmen.

Ciechanow, Corina Marta, née à Buenos Aires (Argentine) le 25 juin 1962, informaticienne à Buenos Aires (Argentine): 142 suffrages.

Ciechanow, Corina Marta, geboren te Buenos Aires (Argentinië) op 25 juni 1962, informatica te Buenos Aires (Argentinië): 142 stemmen.

Derfoufi, Mohamed, né à Ouled Seghir (Maroc) en 1955, magasinier à Verviers (Liège): 145 suffrages.

Derfoufi, Mohamed, geboren te Ouled Seghir (Marokko) in 1955, magazijnbediende te Verviers (Luik): 145 stemmen.

Estephan, Fouad, né à Ras Beyrouth (Liban) le 25 octobre 1968, étudiant à Woluwe-Saint-Pierre (Brabant): 145 suffrages.

Estephan, Fouad, geboren te Ras Beiroet (Libanon) op 25 oktober 1968, student te Sint-Pieters-Woluwe (Brabant): 145 stemmen.

Foux, Linda, née à Anvers le 17 mai 1962, sans profession à Berchem (Anvers): 141 suffrages.

Foux, Linda, geboren te Antwerpen op 17 mei 1962, zonder beroep te Berchem (Antwerpen): 141 stemmen.

Gancedo, Alejandro Amaro, né à Buenos Aires (Argentine) le 21 août 1946, avocat à Buenos Aires (Argentine): 142 suffrages.

Gancedo, Alejandro Amaro, geboren te Buenos Aires (Argentinië) op 21 augustus 1946, advocaat te Buenos Aires (Argentinië): 142 stemmen.

Kerkeni, Moncef, né à Nabeul (Tunisie) le 23 septembre 1944, restaurateur à Ixelles (Brabant): 145 suffrages.

Kerkeni, Moncef, geboren te Nabeul (Tunesië) op 23 september 1944, restaurantuitbater te Elsene (Brabant): 145 stemmen.

Keskin, Halim, né à Domanic (Turquie) le 10 décembre 1954, mineur pensionné à Genk (Limbourg): 145 suffrages.

Keskin, Halim, geboren te Domanic (Turkije) op 10 december 1954, gepensioneerd mijnwerker te Genk (Limburg): 145 stemmen.

Manco, Mehmet Baris, né à Uskudar (Turquie) le 2 janvier 1943, auteur - compositeur - interprète à Grivegnée (Liège): 142 suffrages.

Manco, Mehmet Baris, geboren te Uskudar (Turkije) op 2 januari 1943, auteur - componist - vertolker te Grivegnée (Luik): 142 stemmen.

Nahagera, Mathias, né à Gitega-Mungwa (Burundi) le 8 mai 1947, sans profession à Woluwe-Saint-Pierre (Brabant): 141 suffrages.

Nahagera, Mathias, geboren te Gitega-Mungwa (Boeroendi) op 8 mei 1947, zonder beroep te Sint-Pieters-Woluwe (Brabant): 141 stemmen.

Papayoannou, Stavros, né à Likasi (Zaïre) le 27 mai 1952, associé gérant à Likasi (Zaïre): 144 suffrages.

Papayoannou, Stavros, geboren te Likasi (Zaïre) op 27 mei 1952, geassocieerde zaakvoerder te Likasi (Zaïre): 144 stemmen.

Remandas, Nicole Josée Georgette Michèle, née à Uccle le 1er mars 1945, employée à Ixelles (Brabant): 145 suffrages.

Remandas, Nicole Josée Georgette Michèle, geboren te Ukkel op 1 maart 1945, bediende te Elsene (Brabant): 145 stemmen.

Riego, Marie-José, née à Paris (France) le 23 avril 1962, étudiante à Hambourg (Allemagne): 145 suffrages.

Riego, Marie-José, geboren te Parijs (Frankrijk) op 23 april 1962, studente te Hamburg (Duitsland): 145 stemmen.

Tasev, Nikola, né à Titov Veles (Yougoslavie) le 26 mars 1967, étudiant à Anderlecht (Brabant): 145 suffrages.

Tasev, Nikola, geboren te Titov Veles (Joegoslavië) op 26 maart 1967, student te Anderlecht (Brabant): 145 stemmen.

van der Heijden, Elisabeth Maria Judoca, née à Alken le 13 mai 1933, infirmière à Turnhout (Anvers): 145 suffrages.

van der Heijden, Elisabeth Maria Judoca, geboren te Alken op 13 mei 1933, verpleegster te Turnhout (Antwerpen): 145 stemmen.

Wang, Keli, né à Guangdong (Chine) le 29 juin 1957, directeur de société à Rixensart (Brabant): 145 suffrages.

Wang, Keli, geboren te Guangdong (China) op 29 juni 1957, vennootschapsbestuurder te Rixensart (Brabant): 145 stemmen.

Yahfoufi, Ali Mohamad, né à Nahlé (Liban) en 1956, commerçant à Ngaliema (Kinshasa) (Zaïre): 145 suffrages.

Yahfoufi, Ali Mohamad, geboren te Nahlé (Libanon) in 1956, handelaar te Ngaliema (Kinshasa) (Zaïre): 145 stemmen.

Zahiri, Saïd, né à Casablanca (Maroc) le 30 novembre 1958, coiffeur à Sambreville (Namur): 145 suffrages.

Zahiri, Saïd, geboren te Casablanca (Marokko) op 30 november 1958, kapper te Sambreville (Namen): 145 stemmen.

Naturalisation ordinaire

(avec exemption du droit d'enregistrement — Art. 240 du Code des droits d'enregistrement, d'hypothèque et de greffe)

Feuilleton n° 5

Gewone naturalisatie

(met vrijstelling van het registratierecht — Art. 240 van het Wetboek der registratie-, hypotheek- en griffierechten)

Lijst nr. 5

Kara, Hasan, né à Erzincan (Turquie) le 3 mars 1960, ancien mineur à Tessengerlo (Limbourg): 145 suffrages.

Kara, Hasan, geboren te Erzincan (Turkije) op 3 maart 1960, gewezen mijnwerker te Tessengerlo (Limburg): 145 stemmen.

Nid Ouagoumar, Brahim Ben L'Houssein, né à Tiznit (Maroc) en 1938, ancien mineur et restaurateur à Anvers: 145 suffrages.

Nid Ouagoumar, Brahim Ben L'Houssein, geboren te Tiznit (Marokko) in 1938, gewezen mijnwerker en restaurantuitbater te Antwerpen: 145 stemmen.

Naturalisation ordinaire

Feuilleton n° 6

Gewone naturalisatie

Lijst nr. 6

Aarab, Nadya, née à Tétouan (Maroc) le 20 février 1965, femme de ménage à Molenbeek-Saint-Jean (Brabant): 144 suffrages.

Aarab, Nadya, geboren te Tetouan (Marokko) op 20 februari 1965, werkvrouw te Sint-Jans-Molenbeek (Brabant): 144 stemmen.

Abdalla Ali Abubakar El-Moody, Fahima, née à Mombasa (Kenya) le 22 février 1971, étudiante à Martelange (Luxembourg): 145 suffrages.

Abdalla Ali Abubakar El-Moody, Fahima, geboren te Mombasa (Kenia) op 22 februari 1971, studente te Martelange (Luxembourg): 145 stemmen.

Abdellati, Mokhtar, né à Beni Bouyahie (Maroc) en 1954, ouvrier à Bruxelles (Brabant): 145 suffrages.

Abdellati, Mokhtar, geboren te Beni Bouyahie (Marokko) in 1954, arbeider te Brussel (Brabant): 145 stemmen.

Abdul Sater, Joseph, né à Beyrouth (Liban) le 4 janvier 1959, médecin à Woluwe-Saint-Lambert (Brabant): 145 suffrages.

Abdul Sater, Joseph, geboren te Beiroet (Libanon) op 4 januari 1959, geneesheer te Sint-Lambrechts-Woluwe (Brabant): 145 stemmen.

Abouz, Mimoun, né à Beni Chiker (Nador) (Maroc) le 29 octobre 1963, technicien en isolation à Anvers: 145 suffrages.

Abouz, Mimoun, geboren te Beni Chiker (Nador) (Marokko) op 29 oktober 1963, isoleerder te Antwerpen: 145 stemmen.

Acheache, Mohamed, né à Bani Hadifa (Maroc) le 21 janvier 1940, ouvrier à Anvers: 145 suffrages.

Acheache, Mohamed, geboren te Bani Hadifa (Marokko) op 21 januari 1940, arbeider te Antwerpen: 145 stemmen.

Achkandazi, Bahram, né à Sanandaj (Iran) le 2 avril 1958, commerçant à Uccle (Brabant): 145 suffrages.

Achkandazi, Bahram, geboren te Sanandaj (Iran) op 2 april 1958, handelaar te Ukkel (Brabant): 145 stemmen.

Afolabi, Jonas, né à Sesemi (Ouganda) le 6 janvier 1955, nettoyeur à Saint-Gilles (Brabant): 145 suffrages.

Afolabi, Jonas, geboren te Sesemi (Oeganda) op 6 januari 1955, schoonmaker te Sint-Gillis (Brabant): 145 stemmen.

Afsar, Hayrabet, né à Sirnak (Turquie) le 1er janvier 1968, indépendant à Jette (Brabant): 145 suffrages.

Afsar, Hayrabet, geboren te Sirnak (Turkije) op 1 januari 1968, zelfstandige te Jette (Brabant): 145 stemmen.

Afsar, Losin, née à Sirnak (Turquie) le 2 février 1964, sans profession à Bruxelles (Brabant): 141 suffrages.

Afsar, Losin, geboren te Sirnak (Turkije) op 2 februari 1964, zonder beroep te Brussel (Brabant): 141 stemmen.

Afw-Allah, Adel-Illah, né à Casablanca (Maroc) le 6 mai 1955, conducteur de tram à la STIB à Ixelles (Brabant): 145 suffrages.

Afw-Allah, Adel-Illah, geboren te Casablanca (Marokko) op 6 mei 1955, trambestuurder bij de MIVB te Elsene (Brabant): 145 stemmen.

Aghayan, Nasser, né à Shahrud (Iran) le 26 avril 1928, sans profession à Liège: 141 suffrages.

Aghayan, Nasser, geboren te Shahrud (Iran) op 26 april 1928, zonder beroep te Luik: 141 stemmen.

Ahrouch, Abdeslam, né à Bou Menkoud Al Hoceima (Maroc) en 1937, maçon à Saint-Gilles (Brabant): 145 suffrages.

Ahrouch, Abdeslam, geboren te Bou Menkoud Al Hoceima (Marokko) in 1937, metselaar te Sint-Gillis (Brabant): 145 stemmen.

Ajouaou, Maanan, né à Mazouja (Maroc) en 1938, ouvrier à Schaerbeek (Brabant): 145 suffrages.

Ajouaou, Maanan, geboren te Mazouja (Marokko) in 1938, arbeider te Schaerbeek (Brabant): 145 stemmen.

Ajrula, Cemail, né à Krivenik-Kacanik (Yougoslavie) le 11 mars 1939, soudeur à Namur: 145 suffrages.

Ajrula, Cemail, geboren te Krivenik-Kacanik (Joegoslavië) op 11 maart 1939, lasser te Namen: 145 stemmen.

Akay, Melek, né à Midyat (Turquie) le 2 janvier 1964, maçon à Uccle (Brabant): 145 suffrages.

Akay, Melek, geboren te Midyat (Turkije) op 2 januari 1964, metselaar te Ukkel (Brabant): 145 stemmen.

* Les termes de grande naturalisation et de naturalisation ordinaire doivent se comprendre sans préjudice de l'abrogation de l'article 5, alinéa 2, de la Constitution.

* De woorden «Staatsnaturalisatie» en «gewone naturalisatie» blijven gehandhaafd, niettegenstaande de opheffing van artikel 5, tweede lid, van de Grondwet.

Akkan, Hasan, né à Alacamezar (Turquie) le 26 mai 1929, mineur pensionné à La Louvière (Hainaut): 145 suffrages.

Akkan, Hasan, geboren te Alacamezar (Turkije) op 26 mei 1929, gepensioneerd mijnwerker te La Louvière (Henegouwen): 145 stemmen.

Akodad, Jamal, né à Tlat Louta Beni Sidel (Maroc) le 3 janvier 1959, commerçant à Koekelberg (Brabant): 144 suffrages.

Akodad, Jamal, geboren te Tlat Louta Beni Sidel (Marokko) op 3 januari 1959, handelaar te Koekelberg (Brabant): 144 stemmen.

Aktan, Nuri, né à Midyat (Turquie) le 1er janvier 1962, tailleur à Liège: 145 suffrages.

Aktan, Nuri, geboren te Midyat (Turkije) op 1 januari 1962, kleermaker te Luik: 145 stemmen.

Alami Taghzouti, Amal, née à Fès (Maroc) le 25 août 1966, étudiante à Ixelles (Brabant): 143 suffrages.

Alami Taghzouti, Amal, geboren te Fes (Marokko) op 25 augustus 1966, studente te Elsene (Brabant): 143 stemmen.

Algham, Halima, née à Taourirt (Oujda) (Maroc) en 1964, ouvrière à Courtrai (Flandre occidentale): 145 suffrages.

Algham, Halima, geboren te Taourirt (Oujda) (Marokko) in 1964, arbeidster te Kortrijk (West-Vlaanderen): 145 stemmen.

Aljelal, Mustapha, né à Tadmak (Maroc) en 1932, pré-pensionné à Bruxelles (Brabant): 145 suffrages.

Aljelal, Mustapha, geboren te Tadmak (Marokko) in 1932, bruggepensioneerd te Brussel (Brabant): 145 stemmen.

Allouch, Amina, née à Tétouan (Maroc) le 25 novembre 1950, couturière à Anderlecht (Brabant): 145 suffrages.

Allouch, Amina, geboren te Tetouan (Marokko) op 25 november 1950, naaister te Anderlecht (Brabant): 145 stemmen.

Alpaslan, Mustafa, né à Yozgat (Turquie) le 15 mai 1958, peintre à Manage (Hainaut): 145 suffrages.

Alpaslan, Mustafa, geboren te Yozgat (Turkije) op 15 mei 1958, schilder te Manage (Henegouwen): 145 stemmen.

Naturalisation ordinaire

Feuilleton n° 7

Gewone naturalisatie

Lijst nr. 7

Amin, Mohammad Fareed, né à Khushab (Pakistan) le 25 août 1965, employé à Anderlecht (Brabant): 145 suffrages.

Amin, Mohammad Fareed, geboren te Khushab (Pakistan) op 25 augustus 1965, bediende te Anderlecht (Brabant): 145 stemmen.

Amini Nocehender, Ali Reza, né à Mashhad (Iran) le 21 mars 1959, étudiant à Bruxelles (Brabant): 145 suffrages.

Amini Nocehender, Ali Reza, geboren te Mashhad (Iran) op 21 maart 1959, student te Brussel (Brabant): 145 stemmen.

Amjahed, Abdelkader, né à Oran (Algérie) le 4 septembre 1948, clarkiste à Ixelles (Brabant): 145 suffrages.

Amjahed, Abdelkader, geboren te Oran (Algerije) op 4 september 1948, clarkist te Elsene (Brabant): 145 stemmen.

Ammar, Houria, née à Guidil (Algérie) le 26 décembre 1962, ouvrière à Termonde (Flandre orientale): 145 suffrages.

Ammar, Houria, geboren te Guidil (Algerije) op 26 december 1962, arbeidster te Dendermonde (Oost-Vlaanderen): 145 stemmen.

Amouri, Mohammed, né à Taza (Maroc) en 1945, enseignant à Jette (Brabant): 145 suffrages.

Amouri, Mohammed, geboren te Taza (Marokko) in 1945, leraar te Jette (Brabant): 145 stemmen.

Andersen, Gerd, née à Rotterdam (Pays-Bas) le 10 mars 1950, hôtesse à Schilde (Anvers): 145 suffrages.

Andersen, Gerd, geboren te Rotterdam (Nederland) op 10 maart 1950, hostess te Schilde (Antwerpen): 145 stemmen.

Angheben, Luigi, né à Mons le 23 novembre 1958, soudeur-ajusteur à Cuesmes (Hainaut): 145 suffrages.

Angheben, Luigi, geboren te Bergen op 23 november 1958, lasser-bankwerker te Cuesmes (Henegouwen): 145 stemmen.

Arai, Hamid, né à Téhéran (Iran) le 17 août 1946, ouvrier à Lille (Anvers): 145 suffrages.

Arai, Hamid, geboren te Teheran (Iran) op 17 augustus 1946, arbeider te Lille (Antwerpen): 145 stemmen.

Arslan, Mehmet, né à Ankara (Turquie) le 10 juillet 1964, ouvrier à Beringen (Limbourg): 145 suffrages.

Arslan, Mehmet, geboren te Ankara (Turkije) op 10 juli 1964, arbeider te Beringen (Limburg): 145 stemmen.

Arslanoglu, Ali, né à Pülümür (Turquie) le 27 janvier 1940, mineur pensionné à Houthalen-Helchteren (Limbourg): 145 suffrages.

Arslanoglu, Ali, geboren te Pülümür (Turkije) op 27 januari 1940, gepensioneerd mijnwerker te Houthalen-Helchteren (Limburg): 145 stemmen.

Asghir, Abdellah, né à Tlat Addouya, Beni Sidel (Maroc) le 24 avril 1957, ouvrier à Gand (Flandre orientale): 145 suffrages.

Asghir, Abdellah, geboren te Tlat Addouya, Beni Sidel (Marokko) op 24 april 1957, arbeider te Gent (Oost-Vlaanderen): 145 stemmen.

Attoufali, Aissa, né à Beni Sidel (Maroc) le 10 février 1948, ouvrier à Borgerhout (Anvers): 145 suffrages.

Attoufali, Aissa, geboren te Beni Sidel (Marokko) op 10 februari 1948, arbeider te Borgerhout (Antwerpen): 145 stemmen.

Ay, Yusuf, né à Midyat (Turquie) le 21 janvier 1960, sans profession à Liège: 141 suffrages.

Ay, Yusuf, geboren te Midyat (Turkije) op 21 januari 1960, zonder beroep te Luik: 141 stemmen.

Ayari, Rachida, née à Tunis (Tunisie) le 24 septembre 1963, ouvrière à Waregem (Flandre occidentale): 145 suffrages.

Ayari, Rachida, geboren te Tunis (Tunesië) op 24 september 1963, arbeidster te Waregem (West-Vlaanderen): 145 stemmen.

Ayidin, Salim, né à Eregli (Turquie) le 1er juillet 1968, camionneur à Heusden-Zolder (Limbourg): 145 suffrages.

Ayidin, Salim, geboren te Eregli (Turkije) op 1 juli 1968, vrachtwagenchauffeur te Heusden-Zolder (Limburg): 145 stemmen.

Ayidin, Zeynep, née à Elbistan (Turquie) le 1er février 1955, représentante à Seneffe (Hainaut): 145 suffrages.

Ayidin, Zeynep, geboren te Elbistan (Turkije) op 1 februari 1955, vertegenwoordigster te Seneffe (Henegouwen): 145 stemmen.

Aydogdu, Bekir, né à Bogazliyan (Turquie) le 1er février 1951, mineur pensionné à Herstal (Liège): 145 suffrages.

Aydogdu, Bekir, geboren te Bogazliyan (Turkije) op 1 februari 1951, gepensioneerd mijnwerker te Herstal (Luik): 145 stemmen.

Azemi, Gani, né à Lipjan (Yougoslavie) le 30 juillet 1951, concierge à Anderlecht (Brabant): 144 suffrages.

Azemi, Gani, geboren te Lipjan (Joegoslavië) op 30 juli 1951, conciërge te Anderlecht (Brabant): 144 stemmen.

Azougagh, Ahmed, né à Béni Chiker (Maroc) le 14 avril 1950, commerçant à Schaerbeek (Brabant): 145 suffrages.

Azougagh, Ahmed, geboren te Béni Chiker (Marokko) op 14 april 1950, handelaar te Schaerbeek (Brabant): 145 stemmen.

Bahri, Abdelwahed, né à Sfax (Tunisie) le 5 mars 1950, maître d'hôtel à Saint-Josse-ten-Noode (Brabant): 145 suffrages.

Bahri, Abdelwahed, geboren te Sfax (Tunesië) op 5 maart 1950, maître d'hôtel te Sint-Joost-ten-Node (Brabant): 145 stemmen.

Bakdach, Bassam, né à Koweit-City (Koweït) le 3 mai 1959, ouvrier à Bruxelles (Brabant): 145 suffrages.

Bakdach, Bassam, geboren te Koeweit-City (Koeweit) op 3 mei 1959, arbeider te Brussel (Brabant): 145 stemmen.

Balde, Thierno Sounounou, né à Dalaba (Guinée) le 20 octobre 1954, employé à Bruxelles (Brabant): 145 suffrages.

Balde, Thierno Sounounou, geboren te Dalaba (Guinea) op 20 oktober 1954, bediende te Brussel (Brabant): 145 stemmen.

Bambule Kesowa, née à Buta (Zaïre) le 11 juin 1960, sans profession à Braine-l'Alleud (Brabant): 140 suffrages.

Bambule Kesowa, geboren te Buta (Zaïre) op 11 juni 1960, zonder beroep te Eigenbrakel (Brabant): 140 stemmen.

Bang, Ve Duc, né à Hon Gay (Viêt-nam) le 11 octobre 1970, étudiant à Fleurus (Hainaut): 145 suffrages.

Bang, Ve Duc, geboren te Hon Gay (Vietnam) op 11 oktober 1970, student te Fleurus (Henegouwen): 145 stemmen.

Barakat, Fatima, née à Lamhaya (Meknès) (Maroc) le 22 septembre 1966, employée à Courcelles (Hainaut): 145 suffrages.

Barakat, Fatima, geboren te Lamhaya (Meknes) (Marokko) op 22 september 1966, bediende te Courcelles (Henegouwen): 145 stemmen.

Naturalisation ordinaire

Feuilleton n° 8

Gewone naturalisatie

Lijst nr. 8

Barchouch, Boumediene, né à Béni Oulichek (Maroc) le 3 juillet 1949, ouvrier à Bruxelles (Brabant): 145 suffrages.

Barchouch, Boumediene, geboren te Béni Oulichek (Marokko) op 3 juli 1949, arbeider te Brussel (Brabant): 145 stemmen.

Bashani, Jacov, né à Kutaisi (URSS) le 6 mars 1946, gérant à Anvers: 145 suffrages.

Bashani, Jacov, geboren te Kutaisi (USSR) op 6 maart 1946, zaakvoerder te Antwerpen: 145 stemmen.

Baskan, Cemal, né à Tonya (Turquie) le 1er janvier 1959, mineur à Zonhoven (Limbourg): 145 suffrages.

Baskan, Cemal, geboren te Tonya (Turkije) op 1 januari 1959, mijnwerker te Zonhoven (Limburg): 145 stemmen.

Basli, Lahcen, né à Casablanca (Maroc) en 1939, mineur pensionné aux Bons Villers (Hainaut): 145 suffrages.

Basli, Lahcen, geboren te Casablanca (Marokko) in 1939, gepensioneerd mijnwerker te Les Bons Villers (Henegouwen): 145 stemmen.

Bayraktar, Mustafa, né à Valit Cakirli (Turquie) le 20 juillet 1951, soudeur à Tamise (Flandre orientale): 145 suffrages.

Bayraktar, Mustafa, geboren te Valit Cakirli (Turkije) op 20 juli 1951, lasser te Temse (Oost-Vlaanderen): 145 stemmen.

Beigel, Isidore, né à Anvers le 19 juin 1953, directeur de société à Anvers: 145 suffrages.

Beigel, Isidore, geboren te Antwerpen op 19 juni 1953, vennootschapsbestuurder te Antwerpen: 145 stemmen.

Belabed, Mohammed, né à Oujda (Maroc) en 1955, contremaître à Anderlecht (Brabant): 145 suffrages.

Belabed, Mohammed, geboren te Oujda (Marokko) in 1955, werkmeeester te Anderlecht (Brabant): 145 stemmen.

Beljulov, Kurtis, né à Romanovce (Yougoslavie) le 31 août 1945, ouvrier à Schaerbeek (Brabant): 145 suffrages.

Beljulov, Kurtis, geboren te Romanovce (Joegoslavië) op 31 augustus 1945, arbeider te Schaerbeek (Brabant): 145 stemmen.

Bell Molina, Roberto, né à Santiago (Chili) le 24 octobre 1963, étudiant à Ghlin (Hainaut): 145 suffrages.

Bell Molina, Roberto, geboren te Santiago (Chili) op 24 oktober 1963, student te Ghlin (Henegouwen): 145 stemmen.

Benali, Hamou, né à Beni Chiker (Nador) (Maroc) en 1933, sans profession à Ixelles (Brabant): 140 suffrages.

Benali, Hamou, geboren te Beni Chiker (Nador) (Marokko) in 1933, zonder beroep te Elsene (Brabant): 140 stemmen.

Benali, Tamimount, née à Beni Chiker (Maroc) en 1943, ouvrière à Molenbeek-Saint-Jean (Brabant): 145 suffrages.

Benali, Tamimount, geboren te Beni Chiker (Marokko) in 1943, arbeidster te Sint-Jans-Molenbeek (Brabant): 145 stemmen.

Ben Amar, Mohammed, né à Tétouan (Maroc) le 15 novembre 1953, ouvrier à Bruxelles (Brabant): 145 suffrages.

Ben Amar, Mohammed, geboren te Tetouan (Marokko) op 15 november 1953, arbeider te Brussel (Brabant): 145 stemmen.

Benaouisse, Bouazza, né à Rabat (Maroc) en 1940, ouvrier à Seneffe (Hainaut): 145 suffrages.

Benaouisse, Bouazza, geboren te Rabat (Marokko) in 1940, arbeider te Seneffe (Henegouwen): 145 stemmen.

Bencer Alaoui, Mohammed, né à Fès (Maroc) en 1934, préensionné à Etterbeek (Brabant): 144 suffrages.

Bencer Alaoui, Mohammed, geboren te Fes (Marokko) in 1934, bruggepensioneerde te Etterbeek (Brabant): 144 stemmen.

Benhammou, Abderrazak M'hand, né à Tafensa Ajdir (Bakoua) (Maroc) en 1954, ouvrier à Schaerbeek (Brabant): 145 suffrages.

Benhammou, Abderrazak M'hand, geboren te Tafensa Ajdir (Bakoua) (Marokko) in 1954, arbeider te Schaerbeek (Brabant): 145 stemmen.

Ben Hassine, Moncef, né à Tunis (Tunisie) le 8 avril 1954, étudiant à Liège: 143 suffrages.

Ben Hassine, Moncef, geboren te Tunis (Tunesië) op 8 april 1954, student te Luik: 143 stemmen.

Benhirt, Lahoussine, né à Skhirat tribu Arab (Maroc) le 7 janvier 1955, étudiant à Bruxelles (Brabant): 143 suffrages.

Benhirt, Lahoussine, geboren te Skhirat tribu Arab (Marokko) op 7 januari 1955, student te Brussel (Brabant): 143 stemmen.

Benmahdi, Ahmed, né à Briket (Algérie) le 7 décembre 1926, ancien mineur à Aiseau-Presles (Hainaut): 145 suffrages.

Benmahdi, Ahmed, geboren te Briket (Algerije) op 7 december 1926, gewezen mijnwerker te Aiseau-Presles (Henegouwen): 145 stemmen.

Ben-Sennah, Sakina, née à Tétouan (Maroc) le 9 octobre 1941, fille de cuisine à Bruxelles (Brabant): 145 suffrages.

Ben-Sennah, Sakina, geboren te Tetouan (Marokko) op 9 oktober 1941, keukenhelpster te Brussel (Brabant): 145 stemmen.

Ben-Yamoun, Najat, née à Larache (Maroc) le 18 novembre 1962, nettoyeuse à Molenbeek-Saint-Jean (Brabant): 145 suffrages.

Ben-Yamoun, Najat, geboren te Larache (Marokko) op 18 november 1962, schoonmaakster te Sint-Jans-Molenbeek (Brabant): 145 stemmen.

Beradya, Leila, née à Liège le 6 septembre 1965, étudiante à Flémalle (Liège): 143 suffrages.

Beradya, Leila, geboren te Luik op 6 september 1965, studente te Flémalle (Luik): 143 stemmen.

Berber, Ali, né à Sürmene (Turquie) le 5 juin 1963, ingénieur industriel à Visé (Liège): 145 suffrages.

Berber, Ali, geboren te Sürmene (Turkije) op 5 juni 1963, industrieel ingenieur te Wezet (Luik): 145 stemmen.

Bergamo, Serge Emile Gino, né à Trazegnies le 17 janvier 1955, chauffeur de camion à Courcelles (Trazegnies) (Hainaut): 145 suffrages.

Bergamo, Serge Emile Gino, geboren te Trazegnies op 17 januari 1955, vrachtwagenbestuurder te Courcelles (Trazegnies) (Henegouwen): 145 stemmen.

Boba Lemana, (Marie-Bernadette), née à Kikwit (Zaïre) le 16 mai 1946, infirmière à Forest (Brabant): 145 suffrages.

Boba Lemana, (Marie-Bernadette), geboren te Kikwit (Zaïre) op 16 mei 1946, verpleegster te Vorst (Brabant): 145 stemmen.

Bölya, Jenö, né à Gödöllő (Hongrie) le 19 juillet 1963, employé à Tielt (Flandre occidentale): 145 suffrages.

Bölya, Jenö, geboren te Gödöllő (Hongarije) op 19 juli 1963, bediende te Tielt (West-Vlaanderen): 145 stemmen.

Naturalisation ordinaire

Feuilleton n° 9

Gewone naturalisatie

Lijst nr. 9

Boon-Long, Daranee, née à Bangkok (Thaïlande) le 27 décembre 1948, hôtesse de l'air à Rixensart (Brabant): 144 suffrages.

Boon-Long, Daranee, geboren te Bangkok (Thailand) op 27 december 1948, stewardess te Rixensart (Brabant): 144 stemmen.

Bouanan, Lamnouar, né à Mazouja (Maroc) le 29 novembre 1948, mécanicien à Bruxelles (Brabant): 145 suffrages.

Bouanan, Lamnouar, geboren te Mazouja (Marokko) op 29 november 1948, mecanicien te Brussel (Brabant): 145 stemmen.

Boulakhrif, Ali, né à Beni Touzine (Maroc) le 6 mai 1949, ouvrier à Boom (Anvers): 145 suffrages.

Boulakhrif, Ali, geboren te Beni Touzine (Marokko) op 6 mei 1949, arbeider te Boom (Antwerpen): 145 stemmen.

Boumediane, Abdelaziz, né à Tanger (Maroc) en 1962, cuisinier à Schaerbeek (Brabant): 145 suffrages.

Boumediane, Abdelaziz, geboren te Tanger (Marokko) in 1962, kok te Schaarbeek (Brabant): 145 stemmen.

Boushaba, Hassan, né à Tanger (Maroc) le 11 février 1963, mécanicien à Bruxelles (Brabant): 145 suffrages.

Boushaba, Hassan, geboren te Tanger (Marokko) op 11 februari 1963, mecanicien te Brussel (Brabant): 145 stemmen.

Bousslama, Abdelkader, né à Hussein Dey (Algérie) le 12 février 1945, chauffeur à Bruges (Flandre occidentale): 145 suffrages.

Bousslama, Abdelkader, geboren te Hussein Dey (Algiers) (Algérie) op 12 februari 1945, chauffeur te Brugge (West-Vlaanderen): 145 stemmen.

Boussaid, Abdallah, né à Toulal Guerouane du Nord (Maroc) en 1956, électricien à Uccle (Brabant): 145 suffrages.

Boussaid, Abdallah, geboren te Toulal Guerouane du Nord (Marokko) in 1956, elektricien te Ukkel (Brabant): 145 stemmen.

Bouyid, Brahim, né à Tadart Ait Amira (Maroc) en 1943, cuisinier à Saint-Josse-ten-Noode (Brabant): 145 suffrages.

Bouyid, Brahim, geboren te Tadart Ait Amira (Marokko) in 1943, kok te Sint-Joost-ten-Node (Brabant): 145 stemmen.

Boyraz, Nazir, né à Sivas (Turquie) le 14 janvier 1963, ouvrier à Heusden-Zolder (Limbourg): 145 suffrages.

Boyraz, Nazir, geboren te Sivas (Turkije) op 14 januari 1963, arbeider te Heusden-Zolder (Limburg): 145 stemmen.

Bozkurt, Halil, né à Ayvalik (Araplar) (Turquie) le 30 mars 1956, mineur à Heusden-Zolder (Limbourg): 145 suffrages.

Bozkurt, Halil, geboren te Ayvalik (Araplar) (Turkije) op 30 maart 1956, mijnwerker te Heusden-Zolder (Limburg): 145 stemmen.

Bozukluhan, Osman, né à Kuçuktoraman (Turquie) le 1er janvier 1955, mineur à Lommel (Limbourg): 145 suffrages.

Bozukluhan, Osman, geboren te Kuçuktoraman (Turkije) op 1 januari 1955, mijnwerker te Lommel (Limburg): 145 stemmen.

Brito Silva, Atanazio, né à Boa Vista (Cap-Vert) le 2 mai 1953, ouvrier à Anvers: 145 suffrages.

Brito Silva, Atanazio, geboren te Boa Vista (Kaaipverdische Eilanden) op 2 mei 1953, arbeider te Antwerpen: 145 stemmen.

Buchholz, Hildegard, née à Sauerbaum (Allemagne) le 19 août 1921, pensionnée à Farciennes (Hainaut): 145 suffrages.

Buchholz, Hildegard, geboren te Sauerbaum (Duitsland) op 19 augustus 1921, gepensioneerde te Farciennes (Henegouwen): 145 stemmen.

Buloko Namunayao Sally, née à Bukavu (Zaïre) le 29 novembre 1957, infirmière à Chaudfontaine (Embourg) (Liège): 145 suffrages.

Buloko Namunayao Sally, geboren te Bukavu (Zaïre) op 29 november 1957, verpleegster te Chaudfontaine (Embourg) (Luik): 145 stemmen.

Buono, Generoso, né à Lobbes le 28 août 1962, infirmier à Houdeng-Aimeries (Hainaut): 145 suffrages.

Buono, Generoso, geboren te Lobbes op 28 augustus 1962, verpleger te Houdeng-Aimeries (Henegouwen): 145 stemmen.

Büzgülü, Yakup, né à Bolay (Turquie) le 1er mai 1949, ouvrier à Charleroi (Hainaut): 145 suffrages.

Büzgülü, Yakup, geboren te Bolay (Turkije) op 1 mei 1949, arbeider te Charleroi (Henegouwen): 145 stemmen.

Cao, An Ngon, né à Khanh Thien (Viêt-nam) le 19 septembre 1919, pensionné à Liège: 145 suffrages.

Cao, An Ngon, geboren te Khanh Thien (Vietnam) op 19 september 1919, gepensioneerde te Luik: 145 stemmen.

Carlier, Catherine Claudette, née à Mons le 9 août 1966, sans profession à Quiévrain (Hainaut): 141 suffrages.

Carlier, Catherine Claudette, geboren te Bergen op 9 augustus 1966, zonder beroep te Quiévrain (Henegouwen): 141 stemmen.

Casagrande, Jean-Claude Léon Marie, né à Souvret le 30 mars 1950, chauffeur-livreur à La Louvière (Hainaut): 145 suffrages.

Casagrande, Jean-Claude Léon Marie, geboren te Souvret op 30 maart 1950, chauffeur-besteller te La Louvière (Henegouwen): 145 stemmen.

Cekic, Kâmil, né à Horan (Turquie) le 1er mars 1955, gérant à Forest (Brabant): 145 suffrages.

Cekic, Kâmil, geboren te Horan (Turkije) op 1 maart 1955, zaakvoerder te Vorst (Brabant): 145 stemmen.

Celik, Mehmet, né à Aydinli (Turquie) le 13 mai 1940, ouvrier à Anderlecht (Brabant): 145 suffrages.

Celik, Mehmet, geboren te Aydinli (Turkije) op 13 mei 1940, arbeider te Anderlecht (Brabant): 145 stemmen.

Cespites, Nicole Fortunella, née à Boussoit le 1er septembre 1954, sans profession à La Louvière (Maurage) (Hainaut): 140 suffrages.

Cespites, Nicole Fortunella, geboren te Boussoit op 1 september 1954, zonder beroep te La Louvière (Maurage) (Henegouwen): 140 stemmen.

Chaabane, Salma, née à El Djem (Tunisie) le 10 août 1952, ménagère à Wetteren (Flandre orientale): 144 suffrages.

Chaabane, Salma, geboren te El Djem (Tunesië) op 10 augustus 1952, huisvrouw te Wetteren (Oost-Vlaanderen): 144 stemmen.

Naturalisation ordinaire

Feuilleton n° 10

Gewone naturalisatie

Lijst nr. 10

Chagas, Paulo César de Amorim, né à Salvador (Bahia) (Brésil) le 31 août 1953, traducteur à Liège: 145 suffrages.

Chagas, Paulo César de Amorim, geboren te Salvador (Bahia) (Brazilië) op 31 augustus 1953, vertaler te Luik: 145 stemmen.

Chahboun, Taieb, né à Tétouan (Maroc) le 2 avril 1948, ouvrier à Malines (Anvers): 145 suffrages.

Chahboun, Taieb, geboren te Tetouan (Marokko) op 2 april 1948, arbeider te Mechelen (Antwerpen): 145 stemmen.

Chahine, Imad, né à Ghobeiri (Liban) le 2 janvier 1957, étudiant à Uccle (Brabant): 145 suffrages.

Chahine, Imad, geboren te Ghobeiri (Libanon) op 2 januari 1957, student te Ukkel (Brabant): 145 stemmen.

Cherigui, Fouad, né à Liège le 2 avril 1962, ouvrier à Seraing (Liège): 145 suffrages.

Cherigui, Fouad, geboren te Luik op 2 april 1962, arbeider te Seraing (Luik): 145 stemmen.

Chia, Pai-Ane (Jan Pai Andrew), né à Taipei (Taiwan, République de Chine) le 4 décembre 1961, étudiant à Liège: 145 suffrages.

Chia, Pai-Ane (Jan Pai Andrew), geboren te Taipei (Taiwan, Republiek China) op 4 december 1961, student te Luik: 145 stemmen.

Choi, Man Lai, née à Kwangtung (Chine) le 1er novembre 1939, aide cuisinière à Deurne (Anvers): 145 suffrages.

Choi, Man Lai, geboren te Kwangtung (China) op 1 november 1939, keukenhulp te Deurne (Antwerpen): 145 stemmen.

Choukrane, Yamina Sidonie Elisabeth, née à Mons le 23 octobre 1966, hôtesse d'accueil à Boussu (Hornu) (Hainaut): 144 suffrages.

Choukrane, Yamina Sidonie Elisabeth, geboren te Bergen op 23 oktober 1966, gastvrouw te Boussu (Hornu) (Henegouwen): 144 stemmen.

Chow, Siw Man, né à Dongguan (Chine) le 10 juillet 1956, restaurateur à Heist-op-den-Berg (Anvers): 145 suffrages.

Chow, Siw Man, geboren te Dongguan (China) op 10 juli 1956, restaurantuitbater te Heist-op-den-Berg (Antwerpen): 145 stemmen.

Cipriano Florez, Miguel, né à Mieres (Espagne) le 29 septembre 1955, ouvrier à Grâce-Hollogne (Liège): 145 suffrages.

Cipriano Florez, Miguel, geboren te Mieres (Spanje) op 29 september 1955, arbeider te Grâce-Hollogne (Luik): 145 stemmen.

Civitella, Andrea, né à Caiazzo (Italie) le 27 mai 1951, soudeur à Charleroi (Marcinelle) (Hainaut): 145 suffrages.

Civitella, Andrea, geboren te Caiazzo (Italië) op 27 mei 1951, lasser te Charleroi (Marcinelle) (Henegouwen): 145 stemmen.

Coleman, Patrick Luc, né à Uccle le 18 septembre 1949, bibliothécaire à Uccle (Brabant): 145 suffrages.

Coleman, Patrick Luc, geboren te Ukkel op 18 september 1949, bibliothecaris te Ukkel (Brabant): 145 stemmen.

Dahhak, Hassan, né à Casablanca (Maroc) le 26 janvier 1958, distributeur de publicité à Saint-Gilles (Brabant): 144 suffrages.

Dahhak, Hassan, geboren te Casablanca (Marokko) op 26 januari 1958, reclameverdelers te Sint-Gillis (Brabant): 144 stemmen.

Dahhak, Salah, né à Casablanca (Maroc) le 14 mars 1953, ouvrier à Saint-Gilles (Brabant): 145 suffrages.

Dahhak, Salah, geboren te Casablanca (Marokko) op 14 maart 1953, arbeider te Sint-Gillis (Brabant): 145 stemmen.

D'Alimonte, Anna-Maria Gracia, née à Charleroi le 13 janvier 1967, employée à Couillet (Hainaut): 145 suffrages.

D'Alimonte, Anna-Maria Gracia, geboren te Charleroi op 13 januari 1967, bediende te Couillet (Henegouwen): 145 stemmen.

Dang, Thi Thu Thuy, née à Darlac (Viêt-nam) le 24 octobre 1953, aide-cuisinière à Ixelles (Brabant): 145 suffrages.

Dang, Thi Thu Thuy, geboren te Darlac (Vietnam) op 24 oktober 1953, hulpkok te Elsene (Brabant): 145 stemmen.

Dang, Van Dinh, né à Dalat (Viêt-nam) le 9 octobre 1917, sans profession à Ixelles (Brabant): 141 suffrages.

Dang, Van Dinh, geboren te Dalat (Vietnam) op 9 oktober 1917, zonder beroep te Elsene (Brabant): 141 stemmen.

Dang, Vinh Phu, né à Darlac (Viêt-nam) le 13 octobre 1965, étudiant à Ixelles (Brabant): 145 suffrages.

Dang, Vinh Phu, geboren te Darlac (Vietnam) op 13 oktober 1965, student te Elsene (Brabant): 145 stemmen.

Datoussaid, Nadia, née à Berchem-Sainte-Agathe le 30 janvier 1966, ouvrière à Jette (Brabant): 145 suffrages.

Datoussaid, Nadia, geboren te Sint-Agatha-Berchem op 30 januari 1966, arbeidster te Jette (Brabant): 145 stemmen.

Davitashvili, Tamara, née à Tbilisi (URSS) le 9 janvier 1922, sans profession à Berchem (Anvers): 141 suffrages.

Davitashvili, Tamara, geboren te Tbilisi (USSR) op 9 januari 1922, zonder beroep te Berchem (Antwerpen): 141 stemmen.

Declunder, Christiane Julienne Marie, née à Watten (France) le 19 janvier 1943, exploitante de tea-room à La Panne (Flandre occidentale): 145 suffrages.

Declunder, Christiane Julienne Marie, geboren te Watten (Frankrijk) op 19 januari 1943, tea-room uitbaatster te De Panne (West-Vlaanderen): 145 stemmen.

Dehghani Pour Javan, Massoud, né à Téhéran (Iran) le 11 février 1946, chauffeur à Zaventem (Brabant): 145 suffrages.

Dehghani Pour Javan, Massoud, geboren te Teheran (Iran) op 11 februari 1946, chauffeur te Zaventem (Brabant): 145 stemmen.

Derya, Ahmet Azmi, né à Mersin (Turquie) le 15 novembre 1946, mécanicien à Quaregnon (Hainaut): 145 suffrages.

Derya, Ahmet Azmi, geboren te Mersin (Turkije) op 15 november 1946, mecanicien te Quaregnon (Henegouwen): 145 stemmen.

Naturalisation ordinaire

Feuilleton n° 11

Gewone naturalisatie

Lijst nr. 11

Desovali, Hülya, né à Sigmalcilar (Turquie) le 8 avril 1968, sans profession à Molenbeek-Saint-Jean (Brabant): 140 suffrages.

Desovali, Hülya, geboren te Sigmalcilar (Turkije) op 8 april 1968, zonder beroep te Sint-Jans-Molenbeek (Brabant): 140 stemmen.

Dhakouani, Ali, né à Sidi Bou Ali (Tunisie) le 29 janvier 1953, ouvrier à Gand (Flandre orientale): 145 suffrages.

Dhakouani, Ali, geboren te Sidi Bou Ali (Tunesië) op 29 januari 1953, arbeider te Gent (Oost-Vlaanderen): 145 stemmen.

Djernoune, Ellédin, né à Etterbeek le 24 janvier 1965, employé à Schaerbeek (Brabant): 145 suffrages.

Djernoune, Ellédin, geboren te Etterbeek op 24 januari 1965, bediende te Schaarbeek (Brabant): 145 stemmen.

Doan, Thi Lien, née à Chantaburi (Laos) le 1er août 1968, ouvrière à Bruxelles (Brabant): 145 suffrages.

Doan, Thi Lien, geboren te Chantaburi (Laos) op 1 augustus 1968, arbeidster te Brussel (Brabant): 145 stemmen.

Do Xuan Bang, né à Saigon (Viêt-nam) le 21 juillet 1963, restaurateur à Saint-Gilles (Brabant): 145 suffrages.

Do Xuan Bang, geboren te Saigon (Vietnam) op 21 juli 1963, restauratiehouder te Sint-Gillis (Brabant): 145 stemmen.

Dumitrache, Mugur, né à Constanta (Roumanie) le 26 février 1963, conseiller administratif à Rixensart (Brabant): 145 suffrages.

Dumitrache, Mugur, geboren te Constanta (Roemenië) op 26 februari 1963, administratief adviseur te Rixensart (Brabant): 145 stemmen.

Duong, Hay Hok, né à Siem Reap (Cambodge) le 15 octobre 1957, magasinier à Quévy (Hainaut): 145 suffrages.

Duong, Hay Hok, geboren te Siem Reap (Cambodja) op 15 oktober 1957, magazijnier te Quévy (Henegouwen): 145 stemmen.

Duvaux, Lucien Germain, né à Hautmont (France) le 24 novembre 1932, ouvrier à Erquelinnes (Hainaut): 145 suffrages.

Duvaux, Lucien Germain, geboren te Hautmont (Frankrijk) op 24 november 1932, arbeider te Erquelinnes (Henegouwen): 145 stemmen.

Edmond, Denièze, née à Camp-Perrin (Haïti) le 4 août 1963, secrétaire à Bruxelles (Brabant): 145 suffrages.

Edmond, Denièze, geboren te Camp-Perrin (Haïti) op 4 augustus 1963, secretaresse te Brussel (Brabant): 145 stemmen.

El-Aallali, Mohamed, né à Bokioi Selouane Béni Bouifrou (Maroc) le 11 août 1959, ouvrier à Bruxelles (Brabant): 145 suffrages.

El-Aallali, Mohamed, geboren te Bokioi Selouane Béni Bouifrou (Marokko) op 11 augustus 1959, arbeider te Brussel (Brabant): 145 stemmen.

El Baghloul, Khadija, née à Tétouan (Maroc) le 7 juillet 1944, ouvrière à Saint-Josse-ten-Noode (Brabant): 145 suffrages.

El Baghloul, Khadija, geboren te Tetouan (Marokko) op 7 juli 1944, arbeidster te Sint-Joost-ten-Node (Brabant): 145 stemmen.

El Bastani, Mohamed, né à Douar Ibardeen, Beni Touzine (Maroc) en 1944, garagiste à Borgerhout (Anvers): 145 suffrages.

El Bastani, Mohamed, geboren te Douar Ibardeen, Beni Touzine (Marokko) in 1944, garagehouder te Borgerhout (Antwerpen): 145 stemmen.

Elberhoumi, Jamal, né à Casablanca (Maroc) le 12 juillet 1958, ouvrier à Tournai (Hainaut): 145 suffrages.

Elberhoumi, Jamal, geboren te Casablanca (Marokko) op 12 juli 1958, arbeider te Doornik (Henegouwen): 145 stemmen.

El Ghabri, Zohra, née à Izamouren Targuist (Maroc) le 6 décembre 1964, femme d'ouvrage à Liège: 144 suffrages.

El Ghabri, Zohra, geboren te Izamouren Targuist (Marokko) op 6 december 1964, werkvrouw te Luik: 144 stemmen.

El Ghazouani, Toria, née à Tétouan (Maroc) le 30 novembre 1959, femme d'ouvrage à Bruxelles (Brabant): 144 suffrages.

El Ghazouani, Toria, geboren te Tetouan (Marokko) op 30 november 1959, werkvrouw te Brussel (Brabant): 144 stemmen.

El Ghouli, Habib, né à Ksour Essaf (Tunisie) le 3 février 1936, ouvrier à Soignies (Hainaut): 145 suffrages.

El Ghouli, Habib, geboren te Ksour Essaf (Tunesië) op 3 februari 1936, arbeider te Zinnik (Henegouwen): 145 stemmen.

El Haddaoui, Fatiha, née à Beni Bouayeck (Igaroine) (Maroc) le 5 février 1965, étudiante à Bruxelles (Brabant): 145 suffrages.

El Haddaoui, Fatiha, geboren te Beni Bouayeck (Igaroine) (Marokko) op 5 februari 1965, studente te Brussel (Brabant): 145 stemmen.

El Jilali, Djilali, né à Oran (Algérie) le 9 mars 1958, ingénieur civil à Etterbeek (Brabant): 145 suffrages.

El Jilali, Djilali, geboren te Oran (Algerije) op 9 maart 1958, burgerlijk ingenieur te Etterbeek (Brabant): 145 stemmen.

El Marnisi, Mohammed, né à Khemisset (Maroc) en 1953, ouvrier à Marchienne-au-Pont (Hainaut): 145 suffrages.

El Marnisi, Mohammed, geboren te Khemisset (Marokko) in 1953, arbeider te Marchienne-au-Pont (Henegouwen): 145 stemmen.

Elmellali, Daoud, né à M'Lal, Tazarine (Maroc) en 1961, professeur de religion islamique à Liège: 142 suffrages.

Elmellali, Daoud, geboren te M'Lal, Tazarine (Marokko) in 1961, leraar islamitische godsdienst te Luik: 142 stemmen.

El Mernessi, Mohamed, né à Asilah (Maroc) en 1948, cuisinier à Wezembeek-Oppeem (Brabant): 145 suffrages.

El Mernessi, Mohamed, geboren te Asilah (Marokko) in 1948, kok te Wezembeek-Oppeem (Brabant): 145 stemmen.

El Meziani, Haddou, né à Tafersit (Maroc) en 1948, ouvrier à Anvers: 145 suffrages.

El Meziani, Haddou, geboren te Tafersit (Marokko) in 1948, arbeider te Antwerpen: 145 stemmen.

Ena, Giuliano, né à Haine-Saint-Paul le 16 août 1961, professeur à Anderlues (Hainaut): 145 suffrages.

Ena, Giuliano, geboren te Haine-Sint-Paul op 16 augustus 1961, leraar te Anderlues (Henegouwen): 145 stemmen.

Erciyas, Faik, né à Sorgun (Turquie) le 19 février 1936, ouvrier à Liège: 145 suffrages.

Erciyas, Faik, geboren te Sorgun (Turkije) op 19 februari 1936, arbeider te Luik: 145 stemmen.

Erkan, Hanime, née à Keferzi Midyat (Turquie) le 12 mars 1962, sans profession à Etterbeek (Brabant): 140 suffrages.

Erkan, Hanime, geboren te Keferzi Midyat (Turkije) op 12 maart 1962, zonder beroep te Etterbeek (Brabant): 140 stemmen.

Naturalisation ordinaire

Feuilleton n° 12

Gewone naturalisatie

Lijst nr. 12

Ettamsamani, Abdesselam, né à Rabat (Maroc) le 27 mars 1967, étudiant à Molenbeek-Saint-Jean (Brabant): 145 suffrages.

Ettamsamani, Abdesselam, geboren te Rabat (Marokko) op 27 maart 1967, student te Sint-Jans-Molenbeek (Brabant): 145 stemmen.

Ezzerqti, Abdelilah, né à Rabat (Maroc) en 1964, électricien à Gembloux (Namur): 145 suffrages.

Ezzerqti, Abdelilah, geboren te Rabat (Marokko) in 1964, elektricien te Gembloux (Namen): 145 stemmen.

Ezzerqti, Mohamed, né à Rabat (Maroc) en 1962, sans profession à Gembloux (Namur): 140 suffrages.

Ezzerqti, Mohamed, geboren te Rabat (Marokko) in 1962, zonder beroep te Gembloux (Namen): 140 stemmen.

Farhat, Jamel, né à Tunis (Tunisie) le 4 septembre 1956, ouvrier à Liège: 145 suffrages.

Farhat, Jamel, geboren te Tunis (Tunesië) op 4 september 1956, arbeider te Luik: 145 stemmen.

Foroozandeh, Mohamad Reza, né à Téhéran (Iran) le 23 janvier 1962, technicien à Wevelgem (Flandre occidentale): 145 suffrages.

Foroozandeh, Mohamad Reza, geboren te Teheran (Iran) op 23 januari 1962, techniek te Wevelgem (West-Vlaanderen): 145 stemmen.

Fragapane, Salvatore Riccardo, né à Santa Elisabetta (Italie) le 16 juin 1925, mineur pensionné à La Louvière (Hainaut): 145 suffrages.

Fragapane, Salvatore Riccardo, geboren te Santa Elisabetta (Italië) op 16 juni 1925, gepensioneerd mijnwerker te La Louvière (Henegouwen): 145 stemmen.

Freund, Nicolas, né à Rio de Janeiro (Brésil) le 14 février 1967, étudiant à Forest (Brabant): 145 suffrages.

Freund, Nicolas, geboren te Rio de Janeiro (Brazilië) op 14 februari 1967, student te Vorst (Brabant): 145 stemmen.

Ftough Gzenay, Mohammed Larbi, né à Tanger (Maroc) le 14 avril 1958, ouvrier à Bruxelles (Brabant): 145 suffrages.

Ftough Gzenay, Mohammed Larbi, geboren te Tanger (Marokko) op 14 april 1958, arbeider te Brussel (Brabant): 145 stemmen.

Gajewski, Mariusz, né à Varsovie (Pologne) le 21 mai 1957, employé à Anvers: 145 suffrages.

Gajewski, Mariusz, geboren te Warschau (Polen) op 21 mei 1957, bediende te Antwerpen: 145 stemmen.

Gambaz, Sezai, né à Istanbul (Turquie) le 20 janvier 1955, mineur à Houthalen-Helchteren (Limbourg): 145 suffrages.

Gambaz, Sezai, geboren te Istamboel (Turkije) op 20 januari 1955, mijnwerker te Houthalen-Helchteren (Limburg): 145 stemmen.

Garmouch, Saïda, née à Tanger (Maroc) le 15 avril 1969, étudiante à Schaerbeek (Brabant): 145 suffrages.

Garmouch, Saïda, geboren te Tanger (Marokko) op 15 april 1969, studente te Schaarbeek (Brabant): 145 stemmen.

Gel, Mevlüt, né à Duzce (Turquie) le 7 mars 1956, serveur à Hasselt (Limbourg): 145 suffrages.

Gel, Mevlüt, geboren te Duzce (Turkije) op 7 maart 1956, kelner te Hasselt (Limburg): 145 stemmen.

Gerlek, Mecit, né à Velepölye (Turquie) le 28 août 1949, charpentier à Charleroi (Hainaut): 145 suffrages.

Gerlek, Mecit, geboren te Velepölye (Turkije) op 28 augustus 1949, timmerman te Charleroi (Henegouwen): 145 stemmen.

Ghita, Marilena Luminita, née à Bucarest (Roumanie) le 7 septembre 1964, étudiante à Aartselaar (Anvers): 145 suffrages.

Ghita, Marilena Luminita, geboren te Boekarest (Roemenië) op 7 september 1964, studente te Aartselaar (Antwerpen): 145 stemmen.

Gorgievski, Zoran, né à Prostranje (Yougoslavie) le 2 novembre 1958, magasinier à Grimbergen (Brabant): 145 suffrages.

Gorgievski, Zoran, geboren te Prostranje (Joegoslavië) op 2 november 1958, magazijnier te Grimbergen (Brabant): 145 stemmen.

Gozdzicki, Franciszek, né à Debowa Wola (Pologne) le 8 mai 1922, pensionné à Aiseau-Preles (Hainaut): 145 suffrages.

Gozdzicki, Franciszek, geboren te Debowa Wola (Polen) op 8 mei 1922, gepensioneerde te Aiseau-Preles (Henegouwen): 145 stemmen.

Grigorescu, Radu Stefan, né à Baia-Mare (Roumanie) le 13 janvier 1951, ingénieur à Liège: 145 suffrages.

Grigorescu, Radu Stefan, geboren te Baia-Mare (Roemenië) op 13 januari 1951, ingenieur te Luik: 145 stemmen.

Grillo, Maria Rosa, née à Assoro (Italie) le 24 septembre 1964, sans profession à Hensies (Hainaut): 143 suffrages.

Grillo, Maria Rosa, geboren te Assoro (Italië) op 24 september 1964, zonder beroep te Hensies (Henegouwen): 143 stemmen.

Grobler, Johannes Cornelius Philipus, né à Volksrust (République Sud-Africaine) le 6 juin 1950, barman à Woluwe-Saint-Lambert (Brabant): 145 suffrages.

Grobler, Johannes Cornelius Philipus, geboren te Volksrust (Republiek Zuid-Afrika) op 6 juni 1950, barman te Sint-Lambrechts-Woluwe (Brabant): 145 stemmen.

Guichard, Tony Raymond Georges, né à Sedan (France) le 27 novembre 1970, étudiant à Daverdisse (Luxembourg): 145 suffrages.

Guichard, Tony Raymond Georges, geboren te Sedan (Frankrijk) op 27 november 1970, student te Daverdisse (Luxemburg): 145 stemmen.

Gulger, Feride, née à Midyat (Turquie) le 1er mai 1946, pensionnée à Bruxelles (Brabant): 145 suffrages.

Gulger, Feride, geboren te Midyat (Turkije) op 1 mei 1946, gepensioneerde te Brussel (Brabant): 145 stemmen.

Güller, Zikri, né à Posof (Turquie) le 1er mars 1964, ouvrier à Heusden-Zolder (Limbourg): 145 suffrages.

Güller, Zikri, geboren te Posof (Turkije) op 1 maart 1964, arbeider te Heusden-Zolder (Limburg): 145 stemmen.

Günaydin, Hilmi, né à Akcaabat (Turquie) le 14 mai 1960, ancien mineur à Heusden-Zolder (Limbourg): 145 suffrages.

Günaydin, Hilmi, geboren te Akcaabat (Turkije) op 14 mei 1960, gewezen mijnwerker te Heusden-Zolder (Limburg): 145 stemmen.

Gundes, Sabri, né à Sirnak (Turquie) le 22 avril 1943, sans profession à Saint-Josse-ten-Noode (Brabant): 141 suffrages.

Gundes, Sabri, geboren te Sirnak (Turkije) op 22 april 1943, zonder beroep te Sint-Joost-ten-Node (Brabant): 141 stemmen.

Gurunluoglu, Bayzar, née à Istanbul (Turquie) le 1er août 1961, femme au foyer à Vilvorde (Brabant): 144 suffrages.

Gurunluoglu, Bayzar, geboren te Istanboel (Turkije) op 1 augustus 1961, huisvrouw te Vilvoorde (Brabant): 144 stemmen.

Naturalisation ordinaire

Feuilleton n° 13

Gewone naturalisatie

Lijst nr. 13

Hadjeb, Memouna, née à Wasmes le 8 janvier 1956, ouvrière à Boussu (Hornu) (Hainaut): 145 suffrages.

Hadjeb, Memouna, geboren te Wasmes op 8 januari 1956, arbeidster te Boussu (Hornu) (Henegouwen): 145 stemmen.

Hajbat, Mohamed, né à Casablanca (Maroc) le 19 juillet 1963, ancien mineur à Genk (Limbourg): 145 suffrages.

Hajbat, Mohamed, geboren te Casablanca (Marokko) op 19 juli 1963, gewezen mijnwerker te Genk (Limburg): 145 stemmen.

Haji Kazem Kashani, Majid, né à Téhéran (Iran) le 21 mars 1961, soudeur à Geel (Anvers): 145 suffrages.

Haji Kazem Kashani, Majid, geboren te Teheran (Iran) op 21 maart 1961, lasser te Geel (Antwerpen): 145 stemmen.

Hamdi, El Ayachi, né à Moulay Bouazza (Maroc) le 16 juillet 1958, professeur de religion islamique à Bruxelles (Brabant): 141 suffrages.

Hamdi, El Ayachi, geboren te Moulay Bouazza (Marokko) op 16 juli 1958, leraar islamitische godsdienst te Brussel (Brabant): 141 stemmen.

Hamou, Naïma, née à Sidi Bel Abbes (Algérie) le 29 août 1957, femme d'ouvrage à Jette (Brabant): 144 suffrages.

Hamou, Naïma, geboren te Sidi Bel Abbes (Algerije) op 29 augustus 1957, werkvrouw te Jette (Brabant): 144 stemmen.

Hannaoui, Selloi, née à Saint-Josse-ten-Noode le 7 juillet 1964, sans profession à Bruxelles (Brabant): 142 suffrages.

Hannaoui, Selloi, geboren te Sint-Joost-ten-Node op 7 juli 1964, zonder beroep te Brussel (Brabant): 142 stemmen.

Hantout, Anass, né à Casablanca (Maroc) le 10 juin 1950, chauffeur de taxi à Schaerbeek (Brabant): 145 suffrages.

Hantout, Anass, geboren te Casablanca (Marokko) op 10 juni 1950, taxibestuurder te Schaarbeek (Brabant): 145 stemmen.

Hecquet, Julien Edmond Philoxime, né à Bavay (France) le 28 décembre 1955, ouvrier à Dour (Hainaut): 145 suffrages.

Hecquet, Julien Edmond Philoxime, geboren te Bavay (Frankrijk) op 28 december 1955, arbeider te Dour (Henegouwen): 145 stemmen.

Hernando Rodriguez, Francisco-Javier, né à Santullano-Mieres (Espagne) le 21 janvier 1956, assistant social à Bruxelles (Brabant): 145 suffrages.

Hernando Rodriguez, Francisco-Javier, geboren te Santullano-Mieres (Spanje) op 21 januari 1956, maatschappelijk assistent te Brussel (Brabant): 145 stemmen.

Hippolyte, Marie Ritta, née à Port Louis (Ile Maurice) le 26 février 1922, sans profession à Bruxelles (Brabant): 144 suffrages.

Hippolyte, Marie Ritta, geboren te Port Louis (Mauritius) op 26 februari 1922, zonder beroep te Brussel (Brabant): 144 stemmen.

Hirtzig, Catherine Suzanne Hildegard, née à Belœil le 6 janvier 1961, aide-soignante à Belœil (Hainaut): 145 suffrages.

Hirtzig, Catherine Suzanne Hildegard, geboren te Belœil op 6 januari 1961, verpleegassistente te Belœil (Henegouwen): 145 stemmen.

Ho, Cheung Wah, né à Kwan Tong (Chine) le 25 décembre 1940, restaurateur à Kontich (Anvers): 145 suffrages.

Ho, Cheung Wah, geboren te Kwan Tong (China) op 25 december 1940, restaurantuitbater te Kontich (Antwerpen): 145 stemmen.

Honliasso, Catherine-Sica Toussainte, née à Niamey (Niger) le 1er novembre 1954, sans profession à Forest (Brabant): 144 suffrages.

Honliasso, Catherine-Sica Toussainte, geboren te Niamey (Niger) op 1 november 1954, zonder beroep te Vorst (Brabant): 144 stemmen.

Houti, Abdelali, né à Casablanca (Maroc) le 17 août 1965, étudiant à Charleroi (Montignies-sur-Sambre) (Hainaut): 144 suffrages.

Houti, Abdelali, geboren te Casablanca (Marokko) op 17 augustus 1965, student te Charleroi (Montignies-sur-Sambre) (Henegouwen): 144 stemmen.

Houti, Abdelhak, né à Casablanca (Maroc) le 14 mai 1961, plombier à Montignies-sur-Sambre (Hainaut): 145 suffrages.

Houti, Abdelhak, geboren te Casablanca (Marokko) op 14 mei 1961, loodgieter te Montignies-sur-Sambre (Henegouwen): 145 stemmen.

Huynh, Canh, né à Tam Quan (Binh Dinh) (Viêt-nam) en 1944, cuisinier à Visé (Liège): 145 suffrages.

Huynh, Canh, geboren te Tam Quan (Binh Dinh) (Vietnam) in 1944, kok te Wezet (Luik): 145 stemmen.

Huynh, Minh Hue, né à Saigon (Viêt-nam) le 6 septembre 1953, étudiant à Charleroi (Hainaut): 145 suffrages.

Huynh, Minh Hue, geboren te Saigon (Vietnam) op 6 september 1953, student te Charleroi (Henegouwen): 145 stemmen.

Huynh, Thi Cong Dung, née à Dau Tieng (Thu Dau Mot) (Viêt-nam) le 1er mai 1930, sans profession à Ixelles (Brabant): 142 suffrages.

Huynh, Thi Cong Dung, geboren te Dau Tieng (Thu Dau Mot) (Vietnam) op 1 mei 1930, zonder beroep te Elsene (Brabant): 142 stemmen.

Huynh Thi Dat, née à Di An (Gia Dinh) (Viêt-nam) le 20 juin 1924, pensionnée à Liège: 145 suffrages.

Huynh Thi Dat, geboren te Di An (Gia Dinh) (Vietnam) op 20 juni 1924, gepensioneerd te Luik: 145 stemmen.

Ibn Hach, L'hassan, né à Tétouan (Maroc) le 12 mai 1957, ébéniste à Bruxelles (Brabant): 145 suffrages.

Ibn Hach, L'hassan, geboren te Tetouan (Marokko) op 12 mei 1957, meubelmaker te Brussel (Brabant): 145 stemmen.

Idrissi Jazouli, El Hassane, né à Fès (Maroc) en 1959, étudiant à Ixelles (Brabant): 144 suffrages.

Idrissi Jazouli, El Hassane, geboren te Fez (Marokko) in 1959, student te Elsene (Brabant): 144 stemmen.

Ifcicova, Bernardina, née à Senkvice (Tchécoslovaquie) le 18 février 1910, religieuse à Quiévrain (Hainaut): 142 suffrages.

Ifcicova, Bernardina, geboren te Senkvice (Tsjechoslowakije) op 18 februari 1910, kloosterlinge te Quiévrain (Henegouwen): 142 stemmen.

Ip, Yuen Ming, né à Canton (Chine) le 9 octobre 1939, restaurateur à Blankenberge (Flandre occidentale): 144 suffrages.

Ip, Yuen Ming, geboren te Kanton (China) op 9 oktober 1939, restauranthouder te Blankenberge (West-Vlaanderen): 144 stemmen.

Isci, Bayram, né à Yalvac (Turquie) le 13 février 1965, ouvrier à Gand (Flandre orientale): 145 suffrages.

Isci, Bayram, geboren te Yalvac (Turkije) op 13 februari 1965, arbeider te Gent (Oost-Vlaanderen): 145 stemmen.

Naturalisation ordinaire

Feuilleton n° 14

Gewone naturalisatie

Lijst nr. 14

Itani, Mohamad, né à Beyrouth (Liban) le 6 novembre 1958, commerçant ambulant à Frameries (Hainaut): 144 suffrages.

Itani, Mohamad, geboren te Beiroet (Libanon) op 6 november 1958, leurhandelaar te Frameries (Henegouwen): 144 stemmen.

Ivanov, Peter Lubenov, né à Sofia (Bulgarie) le 19 octobre 1932, musicien à Gand (Flandre orientale): 145 suffrages.

Ivanov, Peter Lubenov, geboren te Sofia (Bulgarije) op 19 oktober 1932, muzikant te Gent (Oost-Vlaanderen): 145 stemmen.

Izgi, Gevriye, né à Midyat (Turquie) en 1948, ouvrier à Schaerbeek (Brabant): 145 suffrages.

Izgi, Gevriye, geboren te Midyat (Turkije) in 1948, arbeider te Schaerbeek (Brabant): 145 stemmen.

Jalali, Homayoun, né à Arak (Iran) le 21 juin 1962, médecin à Chaudfontaine (Liège): 145 suffrages.

Jalali, Homayoun, geboren te Arak (Iran) op 21 juni 1962, geneesheer te Chaudfontaine (Luik): 145 stemmen.

Jalali, Ramine, né à Isfahan (Iran) le 25 novembre 1966, sans profession à Chaudfontaine (Liège): 142 suffrages.

Jalali, Ramine, geboren te Isfahan (Iran) op 25 november 1966, zonder beroep te Chaudfontaine (Luik): 142 stemmen.

Janousek, Milan, né à Olomouc (Tchécoslovaquie) le 18 septembre 1931, médecin à Ottignies-Louvain-la-Neuve (Brabant): 145 suffrages.

Janousek, Milan, geboren te Olomouc (Tsjechoslowakije) op 18 september 1931, geneesheer te Ottignies-Louvain-la-Neuve (Brabant): 145 stemmen.

Jawad, Fatma, née à Mlal (Maroc) en 1946, femme au foyer à Saint-Nicolas (Liège): 143 suffrages.

Jawad, Fatma, geboren te Mlal (Marokko) in 1946, huisvrouw te Saint-Nicolas (Luik): 143 stemmen.

Jawad, Miloudia, née à Mlal (Maroc) en 1942, pensionnée à Ans (Liège): 144 suffrages.

Jawad, Miloudia, geboren te Mlal (Marokko) in 1942, gepensioneerd te Ans (Luik): 144 stemmen.

Jebari Fellah, Fathia, née à Tanger (Maroc) le 30 octobre 1956, sans profession à Ixelles (Brabant): 142 suffrages.

Jebari Fellah, Fathia, geboren te Tanger (Marokko) op 30 oktober 1956, zonder beroep te Elsene (Brabant): 142 stemmen.

Kafif, Abdelhab, né à Casablanca (Maroc) le 19 novembre 1957, professeur à Koekelberg (Brabant): 145 suffrages.

Kafif, Abdelhab, geboren te Casablanca (Marokko) op 19 november 1957, leraar te Koekelberg (Brabant): 145 stemmen.

Kamouni, Mustapha, né à Saint-Josse-ten-Noode le 30 juillet 1967, ouvrier à Anderlecht (Brabant): 145 suffrages.

Kamouni, Mustapha, geboren te Sint-Joost-ten-Node op 30 juli 1967, arbeider te Anderlecht (Brabant): 145 stemmen.

Kanat, Naci, né à Karakocan (Turquie) en 1960, maçon à Visé (Liège): 145 suffrages.

Kanat, Naci, geboren te Karakocan (Turkije) in 1960, metselaar te Wezet (Luik): 145 stemmen.

Kanber, Medin, né à Manastir (Bitola) (Yougoslavie) en 1937, ferrailleur à Koekelberg (Brabant): 144 suffrages.

Kanber, Medin, geboren te Manastir (Bitola) (Joegoslavië) in 1937, schroothandelaar te Koekelberg (Brabant): 144 stemmen.

Kankilic, Abdulkadir, né à Birecik (Turquie) le 1er janvier 1959, ancien mineur à Bourg-Léopold (Limbourg): 144 suffrages.

Kankilic, Abdulkadir, geboren te Birecik (Turkije) op 1 januari 1959, gewezen mijnwerker te Leopoldsburg (Limburg): 144 stemmen.

Kargin, Muammer, né à Zonguldak (Turquie) le 23 mai 1955, mineur à Heusden-Zolder (Limbourg): 145 suffrages.

Kargin, Muammer, geboren te Zonguldak (Turkije) op 23 mei 1955, mijnwerker te Heusden-Zolder (Limburg): 145 stemmen.

Katende Tshibola, née à Kinshasa (Zaïre) le 25 août 1969, étudiante à Wavre (Brabant): 145 suffrages.

Katende Tshibola, geboren te Kinshasa (Zaïre) op 25 augustus 1969, studente te Waver (Brabant): 145 stemmen.

Kaygun, Sükrü, né à Mizikan (Turquie) le 11 janvier 1956, mécanicien à Hamont-Achel (Limbourg): 145 suffrages.

Kaygun, Sükrü, geboren te Mizikan (Turkije) op 11 januari 1956, mecanicien te Hamont-Achel (Limburg): 145 stemmen.

Kenzaoui, Mohammed, né à Oujda (Maroc) le 13 septembre 1954, technicien à Tubize (Brabant): 145 suffrages.

Kenzaoui, Mohammed, geboren te Oujda (Marokko) op 13 september 1954, technicus te Tubeke (Brabant): 145 stemmen.

Keo, Phayny, née à Koh Kong (Cambodge) le 1er décembre 1958, sans profession à Tubize (Brabant): 145 suffrages.

Keo, Phayny, geboren te Koh Kong (Cambodja) op 1 december 1958, zonder beroep te Tubeke (Brabant): 145 stemmen.

Keraï, Fouzia, née à Boussu le 6 janvier 1964, infirmière à Dour (Hainaut): 145 suffrages.

Keraï, Fouzia, geboren te Boussu op 6 januari 1964, verpleegster te Dour (Henegouwen): 145 stemmen.

Keskin, Saban, né à Caycuma (Turquie) le 6 mars 1958, ancien mineur à Houthalen-Helchteren (Limbourg): 145 suffrages.

Keskin, Saban, geboren te Caycuma (Turkije) op 6 maart 1958, gewezen mijnwerker te Houthalen-Helchteren (Limburg): 145 stemmen.

Khabache, Mohamed Lamine, né à Aït Lahcen Ksabi (Maroc) en 1942, mineur pensionné à Balen (Anvers): 145 suffrages.

Khabache, Mohamed Lamine, geboren te Aït Lahcen Ksabi (Marokko) in 1942, gepensioneerd mijnwerker te Balen (Antwerpen): 145 stemmen.

Kilci, Hasan, né à Afyon (Turquie) le 27 juillet 1951, ouvrier à Gand (Flandre orientale): 145 suffrages.

Kilci, Hasan, geboren te Afyon (Turkije) op 27 juli 1951, arbeider te Gent (Oost-Vlaanderen): 145 stemmen.

Kocaoglu, Mustafa, né à Karaman (Turquie) le 2 février 1956, terrassier à Seraing (Liège): 145 suffrages.

Kocaoglu, Mustafa, geboren te Karaman (Turkije) op 2 februari 1956, grondwerker te Seraing (Luik): 145 stemmen.

Kodalci, Yasar, né à Ankara (Turquie) le 5 février 1957, mineur pensionné à Heusden-Zolder (Limbourg): 145 suffrages.

Kodalci, Yasar, geboren te Ankara (Turkije) op 5 februari 1957, gepensioneerd mijnwerker te Heusden-Zolder (Limburg): 145 stemmen.

Naturalisation ordinaire

Feuilleton n° 15

Gewone naturalisatie

Lijst nr. 15

Kondov, Evgeni Petrov, né à Kustendja (Roumanie) le 30 décembre 1939, ouvrier à Ath (Hainaut): 145 suffrages.

Kondov, Evgeni Petrov, geboren te Kustendja (Roemenië) op 30 december 1939, arbeider te Ath (Henegouwen): 145 stemmen.

Kouninga Zagre, né à Koudougou (Côte d'Ivoire) vers 1948, chauffeur à Ixelles (Brabant): 145 suffrages.

Kouninga Zagre, geboren te Koudougou (Ivoorkust) rond 1948, chauffeur te Elsene (Brabant): 145 stemmen.

Kraljic, Milka, née à Zagreb (Yougoslavie) le 4 août 1916, pensionnée à Liège: 145 suffrages.

Kraljic, Milka, geboren te Zagreb (Joegoslavië) op 4 augustus 1916, gepensioneerd te Luik: 145 stemmen.

Kucam, Ishak, né à Hesana Köyü (Turquie) le 25 août 1944, ouvrier à Malines (Anvers): 144 suffrages.

Kucam, Ishak, geboren te Hesana Köyü (Turkije) op 25 augustus 1944, arbeider te Mechelen (Antwerpen): 144 stemmen.

Kuraoglu, Osman, né à Ipek (Yougoslavie) en 1951, indépendant à Kraainem (Brabant): 144 suffrages.

Kuraoglu, Osman, geboren te Ipek (Joegoslavië) in 1951, zelfstandige te Kraainem (Brabant): 144 stemmen.

Kurt, Mehmet Veysi, né à Nusaybin (Turquie) le 2 mars 1971, sans profession à Liège: 141 suffrages.

Kurt, Mehmet Veysi, geboren te Nusaybin (Turkije) op 2 maart 1971, zonder beroep te Luik: 141 stemmen.

Kuscuoglu, Mehmet, né à Istanbul (Turquie) le 13 octobre 1949, professeur à Anderlecht (Brabant): 144 suffrages.

Kuscuoglu, Mehmet, geboren te Istanboel (Turkije) op 13 oktober 1949, leraar te Anderlecht (Brabant): 144 stemmen.

Kwiatkowski, Jozef, né à Chelmza (Pologne) le 29 mars 1926, mineur pensionné à Binche (Hainaut): 144 suffrages.

Kwiatkowski, Jozef, geboren te Chelmza (Polen) op 29 maart 1926, gepensioneerd mijnwerker te Binche (Henegouwen): 144 stemmen.

Labioud, Rabah, né à Didouche Mourad (Algérie) le 28 novembre 1934, ouvrier à Ostende (Flandre occidentale): 145 suffrages.

Labioud, Rabah, geboren te Didouche Mourad (Algerije) op 28 november 1934, arbeider te Oostende (West-Vlaanderen): 145 stemmen.

Lagos Badilla, Fresia Lady Margot, née à Renaico (Chili) le 18 février 1952, sans profession à Saint-Gilles (Brabant): 144 suffrages.

Lagos Badilla, Fresia Lady Margot, geboren te Renaico (Chili) op 18 februari 1952, zonder beroep te Sint-Gillis (Brabant): 144 stemmen.

Lahmidi, Karima, née à Saidia (Maroc) en 1956, ménagère à Liège: 143 suffrages.

Lahmidi, Karima, geboren te Saidia (Marokko) in 1956, huisvrouw te Luik: 143 stemmen.

Lahmini, El Ayachi, né à Ben Gurir (Maroc) en 1949, ouvrier à Boom (Anvers): 145 suffrages.

Lahmini, El Ayachi, geboren te Ben Gurir (Marokko) in 1949, arbeider te Boom (Antwerpen): 145 stemmen.

Lahraoui, Mohamed, né à Beni Chiker (Maroc) le 5 avril 1958, ouvrier à Jette (Brabant): 145 suffrages.

Lahraoui, Mohamed, geboren te Beni Chiker (Marokko) op 5 april 1958, arbeider te Jette (Brabant): 145 stemmen.

Le, Long dit Long-Giang, né à Saigon (Viêt-nam) le 3 septembre 1951, étudiant à Ixelles (Brabant): 145 suffrages.

Le, Long dit Long-Giang, geboren te Saigon (Vietnam) op 3 september 1951, student te Elsene (Brabant): 145 stemmen.

Le, Minh Tri, né à Binh Phuoc Xuan (Viêt-nam) le 13 octobre 1943, ouvrier à Auderghem (Brabant): 145 suffrages.

Le, Minh Tri, geboren te Binh Phuoc Xuan (Vietnam) op 13 oktober 1943, arbeider te Oudergem (Brabant): 145 stemmen.

Lichodziejewska, Anna, née à Sopot (Pologne) le 15 novembre 1956, joueuse professionnelle de volleyball à Wervik (Flandre occidentale): 145 suffrages.

Lichodziejewska, Anna, geboren te Sopot (Polen) op 15 november 1956, beroepsvolleybalspeelster te Wervik (West-Vlaanderen): 145 stemmen.

Lopez Perez, Heriberto, né à Medellin (Colombie) le 25 décembre 1944, comédien à Ottignies-Louvain-la-Neuve (Brabant): 142 suffrages.

Lopez Perez, Heriberto, geboren te Medellin (Colombië) op 25 december 1944, toneelspeler te Ottignies-Louvain-la-Neuve (Brabant): 142 stemmen.

Louafdi, Moustapha, né à Ben Slimane (Maroc) en 1947, employé à Bruxelles (Brabant): 145 suffrages.

Louafdi, Moustapha, geboren te Ben Slimane (Marokko) in 1947, bediende te Brussel (Brabant): 145 stemmen.

Lundie, Peter John, né à Johannesburg (République Sud-Africaine) le 31 mai 1968, sans profession à Lasne (Brabant): 144 suffrages.

Lundie, Peter John, geboren te Johannesburg (Republiek Zuid-Afrika) op 31 mei 1968, zonder beroep te Lasne (Brabant): 144 stemmen.

Luong, The Chau, né à Saigon (Viêt-nam) le 2 avril 1941, ouvrier à Ixelles (Brabant): 145 suffrages.

Luong, The Chau, geboren te Saigon (Vietnam) op 2 april 1941, arbeider te Elsene (Brabant): 145 stemmen.

Machkour, Hassan, né à Casablanca (Maroc) le 24 septembre 1958, ouvrier à Harelbeke (Flandre occidentale): 145 suffrages.

Machkour, Hassan, geboren te Casablanca (Marokko) op 24 september 1958, arbeider te Harelbeke (West-Vlaanderen): 145 stemmen.

Makarem, Ghassan, né à Amra (Syrie) le 5 janvier 1951, employé à Ixelles (Brabant): 145 suffrages.

Makarem, Ghassan, geboren te Amra (Syrië) op 5 januari 1951, bediende te Elsene (Brabant): 145 stemmen.

Makouri, Bekkay, né à Douar Lamkakra (Maroc) en 1957, peintre à Hensies (Hainaut): 145 suffrages.

Makouri, Bekkay, geboren te Douar Lamkakra (Marokko) in 1957, schilder te Hensies (Henegouwen): 145 stemmen.

Makrache, El Hassan, né à Ouled Maaref (Selouane) (Maroc) le 4 avril 1960, ouvrier à Tirlemont (Brabant): 145 suffrages.

Makrache, El Hassan, geboren te Ouled Maaref (Selouane) (Marokko) op 4 april 1960, arbeider te Tienen (Brabant): 145 stemmen.

Malila Zinga, né à Kinshasa (Zaïre) le 26 octobre 1964, sans profession à Woluwe-Saint-Lambert (Brabant): 142 suffrages.

Malila Zinga, geboren te Kinshasa (Zaïre) op 26 oktober 1964, zonder beroep te Sint-Lambrechts-Woluwe (Brabant): 142 stemmen.

Naturalisation ordinaire

Feuilleton n° 16

Gewone naturalisatie

Lijst nr. 16

Martah, Assou, né à Ouled Settout (Maroc) en 1940, ouvrier à Liège: 145 suffrages.

Martah, Assou, geboren te Ouled Settout (Marokko) in 1940, arbeider te Luik: 145 stemmen.

Masiala Bunga, née à Kinshasa (Zaïre) le 21 mai 1972, étudiante à Quaregnon (Hainaut): 145 suffrages.

Masiala Bunga, geboren te Kinshasa (Zaïre) op 21 mei 1972, studente te Quaregnon (Henegouwen): 145 stemmen.

Mayer, Ida, née à Bela Crkva (Yougoslavie) le 1er octobre 1919, pensionnée à Genk (Limbourg): 145 suffrages.

Mayer, Ida, geboren te Bela Crkva (Joegoslavië) op 1 oktober 1919, gepensioneerd te Genk (Limburg): 145 stemmen.

Mbemba Dongala, Arlette Annie, née à Molenbeek-Saint-Jean le 7 septembre 1963, étudiante à Ixelles (Brabant): 145 suffrages.

Mbemba Dongala, Arlette Annie, geboren te Sint-Jans-Molenbeek op 7 september 1963, studente te Elsene (Brabant): 145 stemmen.

Mehdaoui, Nadira, née à Berkane (Maroc) le 4 mars 1958, vendeuse à Anvers: 145 suffrages.

Mehdaoui, Nadira, geboren te Berkane (Marokko) op 4 maart 1958, verkoopster te Antwerpen: 145 stemmen.

Mehta, Suresh Chandra Chandulal, né à Palanpur (Inde) le 20 octobre 1932, diamantaire à Wilrijk (Anvers): 144 suffrages.

Mehta, Suresh Chandra Chandulal, geboren te Palanpur (India) op 20 oktober 1932, diamanthandelaar te Wilrijk (Antwerpen): 144 stemmen.

Menegon, Lucia Paola, née à Péronnes-lez-Binche le 9 juin 1962, sans profession à Binche (Hainaut): 143 suffrages.

Menegon, Lucia Paola, geboren te Péronnes-lez-Binche op 9 juni 1962, zonder beroep te Binche (Henegouwen): 143 stemmen.

Menou, Léon, né à Cotonou (Bénin) le 10 avril 1957, étudiant à Uccle (Brabant): 145 suffrages.

Menou, Léon, geboren te Cotonou (Benin) op 10 april 1957, student te Ukkel (Brabant): 145 stemmen.

Mesquita, Maria do Carmo Filomena, née à Lourenço Marques (Mozambique) le 16 juillet 1949, médecin à Saint-Vith (Liège): 145 suffrages.

Mesquita, Maria do Carmo Filomena, geboren te Lourenço Marques (Mozambique) op 16 juli 1949, arts te Sankt-Vith (Luik): 145 stemmen.

Messaoud, Mohamed Larbi, né à Tanger (Maroc) le 21 mars 1957, électricien à Montignies-sur-Sambre (Hainaut): 145 suffrages.

Messaoud, Mohamed Larbi, geboren te Tanger (Marokko) op 21 maart 1957, elektricien te Montignies-sur-Sambre (Henegouwen): 145 stemmen.

Messaoudi, Mohammed Larbi, né à Annaba (Algérie) le 1er juillet 1941, ouvrier à Zwevegem (Flandre occidentale): 145 suffrages.

Messaoudi, Mohammed Larbi, geboren te Annaba (Algérie) op 1 juli 1941, arbeider te Zwevegem (West-Vlaanderen): 145 stemmen.

Messoudi, Maimoun, né à Tanger (Maroc) en 1953, ouvrier à Forest (Brabant): 145 suffrages.

Messoudi, Maimoun, geboren te Tanger (Marokko) in 1953, arbeider te Vorst (Brabant): 145 stemmen.

Miri, Mohammed, né à Oujda (Maroc) le 13 février 1950, ouvrier à Molenbeek-Saint-Jean (Brabant): 145 suffrages.

Miri, Mohammed, geboren te Oujda (Marokko) op 13 februari 1950, arbeider te Sint-Jans-Molenbeek (Brabant): 145 stemmen.

Missaoui, El Houari, né à Oran (Algérie) le 22 février 1953, mécanicien à Anvers: 145 suffrages.

Missaoui, El Houari, geboren te Oran (Algérie) op 22 februari 1953, mecanicien te Antwerpen: 145 stemmen.

Mohajeri, Attaollah, né à Mahallat (Iran) le 10 octobre 1921, sans profession à Châtelet-Bouffloulx (Hainaut): 142 suffrages.

Mohajeri, Attaollah, geboren te Mahallat (Iran) op 10 oktober 1921, zonder beroep te Châtelet-Bouffloulx (Henegouwen): 142 stemmen.

Moini Tabatabai, Seyed Alireza, né à Birjand (Iran) le 30 juin 1960, ouvrier à Rixensart (Brabant): 144 suffrages.

Moini Tabatabai, Seyed Alireza, geboren te Birjand (Iran) op 30 juni 1960, arbeider te Rixensart (Brabant): 144 stemmen.

Mokhtari, Maryam, née à Tlat Jbel Beni Sidel Metouaa (Maroc) le 10 janvier 1963, ménagère à Liège: 144 suffrages.

Mokhtari, Maryam, geboren te Tlat Jbel Beni Sidel Metouaa (Marokko) op 10 januari 1963, huishoudster te Luik: 144 stemmen.

Molnar, Laszlo Lajos, né à Vac (Hongrie) le 14 mars 1952, technicien à Hal (Brabant): 145 suffrages.

Molnar, Laszlo Lajos, geboren te Vac (Hongarije) op 14 maart 1952, technicien te Halle (Brabant): 145 stemmen.

Moulay Boudkhili, Mostefa, né à Maghnia (Algérie) le 5 janvier 1955, professeur de religion islamique à Archennes (Grez-Doiceau) (Brabant): 142 suffrages.

Moulay Boudkhili, Mostefa, geboren te Maghnia (Algérie) op 5 januari 1955, leraar islamitische godsdienst te Eerken (Graven) (Brabant): 142 stemmen.

Moussaoui, Nasr-Eddine, né à Tlemcen (Algérie) le 5 février 1957, professeur de religion islamique à Liège: 142 suffrages.

Moussaoui, Nasr-Eddine, geboren te Tlemcen (Algérie) op 5 februari 1957, leraar islamitische godsdienst te Luik: 142 stemmen.

Mpungi Dindangila, né à Kinshasa (Zaïre) le 15 juillet 1969, étudiant à Linkebeek (Brabant): 145 suffrages.

Mpungi Dindangila, geboren te Kinshasa (Zaïre) op 15 juli 1969, student te Linkebeek (Brabant): 145 stemmen.

Mrabet, Ali, né à Kénitra (Maroc) le 15 janvier 1961, cuisinier à Liège: 145 suffrages.

Mrabet, Ali, geboren te Kénitra (Marokko) op 15 januari 1961, kok te Luik: 145 stemmen.

Mrakic, Jozef Stefan, né à Bovec (Yougoslavie) le 24 décembre 1923, mineur pensionné à Maasmechelen (Limbourg): 145 suffrages.

Mrakic, Jozef Stefan, geboren te Bovec (Joegoslavië) op 24 december 1923, gepensioneerd mijnwerker te Maasmechelen (Limburg): 145 stemmen.

Naturalisation ordinaire

Feuilleton n° 17

Gewone naturalisatie

Lijst nr. 17

Musnaoui, Roukia, née à Casablanca (Maroc) le 10 mars 1961, étudiante à Bruxelles (Brabant): 145 suffrages.

Musnaoui, Roukia, geboren te Casablanca (Marokko) op 10 maart 1961, studente te Brussel (Brabant): 145 stemmen.

Naissi, Abdelhamid, né à Tanger (Maroc) en 1955, ouvrier à Koekelberg (Brabant): 145 suffrages.

Naissi, Abdelhamid, geboren te Tanger (Marokko) in 1955, arbeider te Koekelberg (Brabant): 145 stemmen.

Nandi, Alope Bhushan, né à Likasi (Zaïre) le 4 décembre 1964, étudiant à Uccle (Brabant): 144 suffrages.

Nandi, Alope Bhushan, geboren te Likasi (Zaïre) op 4 december 1964, student te Ukkel (Brabant): 144 stemmen.

Nanikashvili, Lev, né à Kobuleti (URSS) le 9 octobre 1954, commerçant à Ekeren (Anvers): 145 suffrages.

Nanikashvili, Lev, geboren te Kobuleti (USSR) op 9 oktober 1954, handelaar te Ekeren (Antwerpen): 145 stemmen.

Nasr, Jelloul, né à Bizerte (Tunisie) le 26 mars 1939, restaurateur à Rixensart (Brabant): 143 suffrages.

Nasr, Jelloul, geboren te Bizerte (Tunesië) op 26 maart 1939, restauranthouder te Rixensart (Brabant): 143 stemmen.

Nasser, Mohamad Nabhan, né à Beyrouth (Liban) le 2 mars 1953, orthodontiste à Ixelles (Brabant): 145 suffrages.

Nasser, Mohamad Nabhan, geboren te Beiroet (Libanon) op 2 maart 1953, orthodontist te Elsene (Brabant): 145 stemmen.

N'Ciri, Mohamed, né à Sidi-Slimane (Maroc) le 30 juillet 1962, ouvrier à Boussu (Hainaut): 145 suffrages.

N'Ciri, Mohamed, geboren te Sidi-Slimane (Marokko) op 30 juli 1962, arbeider te Boussu (Henegouwen): 145 stemmen.

Nguyen, Thi Phuong, née à Phong Dinh (Viêt-nam) le 5 octobre 1957, cuisinière à Ixelles (Brabant): 145 suffrages.

Nguyen, Thi Phuong, geboren te Phong Dinh (Vietnam) op 5 oktober 1957, kokkin te Elsene (Brabant): 145 stemmen.

Nguyen, Thi Thoi, née à An Binh (Viêt-nam) le 20 février 1925, pensionnée à Ixelles (Brabant): 145 suffrages.

Nguyen, Thi Thoi, geboren te An Binh (Vietnam) op 20 februari 1925, gepensioneerd te Elsene (Brabant): 145 stemmen.

Nguyen, Thi Thuy, née à Luang Prabang (Laos) le 22 décembre 1966, employée à Ranst (Anvers): 145 suffrages.

Nguyen, Thi Thuy, geboren te Luang Prabang (Laos) op 22 december 1966, bediende te Ranst (Antwerpen): 145 stemmen.

Nguyen, Van Chuong, né à Phu Yen (Baciang) (Viêt-nam) le 10 mai 1930, sans profession à Liège: 143 suffrages.

Nguyen, Van Chuong, geboren te Phu Yen (Baciang) (Vietnam) op 10 mei 1930, zonder beroep te Luik: 143 stemmen.

Nguyen, Van Hieu, né à Phu Khanh (Viêt-nam) le 28 février 1954, ouvrier à Bruxelles (Brabant): 145 suffrages.

Nguyen, Van Hieu, geboren te Phu Khanh (Vietnam) op 28 februari 1954, arbeider te Brussel (Brabant): 145 stemmen.

Nguyen, Van Minh, né à Saigon (Viêt-nam) en 1959, comptable à Liège: 145 suffrages.

Nguyen, Van Minh, geboren te Saigon (Vietnam) in 1959, boekhouder te Luik: 145 stemmen.

Nguyen, Van Tien, né à Luang Prabang (Laos) le 2 octobre 1965, mécanicien à Ranst (Anvers): 145 suffrages.

Nguyen, Van Tien, geboren te Luang Prabang (Laos) op 2 oktober 1965, mecanicien te Ranst (Antwerpen): 145 stemmen.

Nguyen, Van Truong, né à Gia Dinh (Viêt-nam) le 12 novembre 1967, carrossier à Bruxelles (Brabant): 145 suffrages.

Nguyen, Van Truong, geboren te Gia Dinh (Vietnam) op 12 november 1967, carrosseriebouwer te Brussel (Brabant): 145 stemmen.

Nguyen Huu Phat, né à Hung Yen (Viêt-nam) le 23 juillet 1949, cuisinier à Angleur (Liège): 145 suffrages.

Nguyen Huu Phat, geboren te Hung Yen (Vietnam) op 23 juli 1949, kok te Angleur (Luik): 145 stemmen.

Nguyen Ngoc Diep, né à Giao Linh (Quang Tri) (Viêt-nam) le 20 octobre 1944, gérant à Forest (Brabant): 145 suffrages.

Nguyen Ngoc Diep, geboren te Giao Linh (Quang Tri) (Vietnam) op 20 oktober 1944, zaakvoerder te Vorst (Brabant): 145 stemmen.

Nguyen Tan Liem, né à Cholon (Viêt-nam) le 8 novembre 1923, sans profession à Etterbeek (Brabant): 143 suffrages.

Nguyen Tan Liem, geboren te Cholon (Vietnam) op 8 november 1923, zonder beroep te Etterbeek (Brabant): 143 stemmen.

Notermans, Monica Maria Wilhelmina, née à Heerlen (Pays-Bas) le 16 janvier 1968, étudiante à Lubbeek (Brabant): 145 suffrages.

Notermans, Monica Maria Wilhelmina, geboren te Heerlen (Nederland) op 16 januari 1968, studente te Lubbeek (Brabant): 145 stemmen.

Nouira, Rahma, née à Rhazaoua Kénitra (Maroc) en 1953, sans profession à Bruxelles (Brabant): 143 suffrages.

Nouira, Rahma, geboren te Rhazaoua Kénitra (Marokko) in 1953, zonder beroep te Brussel (Brabant): 143 stemmen.

Ntakiyiruta, Laetitia Marie Agnès Christiane, née à Bujumbura (Burundi) le 4 juillet 1962, étudiante à Ottignies-Louvain-la-Neuve (Brabant): 145 suffrages.

Ntakiyiruta, Laetitia Marie Agnès Christiane, geboren te Bujumbura (Burundi) op 4 juli 1962, studente te Ottignies-Louvain-la-Neuve (Brabant): 145 stemmen.

Opango Shimba, Véronique, née à Lubefu (Zaïre) le 13 mars 1945, employée à Asse (Brabant): 145 suffrages.

Opango Shimba, Véronique, geboren te Lubefu (Zaïre) op 13 maart 1945, bediende te Asse (Brabant): 145 stemmen.

Ouafi, Adda, né à Oran (Algérie) le 6 mai 1950, monteur-mécanicien à Lebbeke (Flandre orientale): 145 suffrages.

Ouafi, Adda, geboren te Oran (Algerije) op 6 mei 1950, monteur-mecanicien te Lebbeke (Oost-Vlaanderen): 145 stemmen.

Ouaïch, Jamila, née à Karbacha (Maroc) en 1963, femme de ménage à Liège: 144 suffrages.

Ouaïch, Jamila, geboren te Karbacha (Marokko) in 1963, werkvrouw te Luik: 144 stemmen.

Ouezougne, Mohamed, né à Douar Taghrate (Maroc) en 1954, ouvrier à Liège: 145 suffrages.

Ouezougne, Mohamed, geboren te Douar Taghrate (Marokko) in 1954, arbeider te Luik: 145 stemmen.

Naturalisation ordinaire

Feuilleton n° 18

Gewone naturalisatie

Lijst nr. 18

Oyar, Dilek, née à Edirne (Turquie) le 13 mars 1960, sans profession à Tessengerlo (Limbourg): 142 suffrages.

Oyar, Dilek, geboren te Edirne (Turkije) op 13 maart 1960, zonder beroep te Tessenderlo (Limburg): 142 stemmen.

Özen, Nuri, né à Celtik (Turquie) le 11 mars 1949, maçon à Hamme (Flandre orientale): 145 suffrages.

Özen, Nuri, geboren te Celtik (Turkije) op 11 maart 1949, metser te Hamme (Oost-Vlaanderen): 145 stemmen.

Özten, Selim, né à Iskenderun (Turquie) le 4 décembre 1953, électricien à Schaerbeek (Brabant): 145 suffrages.

Özten, Selim, geboren te Iskenderun (Turkije) op 4 december 1953, elektricien te Schaerbeek (Brabant): 145 stemmen.

Pak, Chik Tung, né à Zhejiang (Chine) le 5 novembre 1924, sans profession à Liège: 143 suffrages.

Pak, Chik Tung, geboren te Zhejiang (China) op 5 november 1924, zonder beroep te Luik: 143 stemmen.

Pardo Perez, Nescio Aaron, né à Santiago (Chili) le 19 juillet 1950, sans profession à Villers-la-Ville (Brabant): 143 suffrages.

Pardo Perez, Nescio Aaron, geboren te Santiago (Chili) op 19 juli 1950, zonder beroep te Villers-la-Ville (Brabant): 143 stemmen.

Paupiah, Marie Mascha, née à Port-Louis (Île Maurice) le 27 avril 1962, sans profession à Uccle (Brabant): 144 suffrages.

Paupiah, Marie Mascha, geboren te Port-Louis (Mauritius) op 27 april 1962, zonder beroep te Ukkel (Brabant): 144 stemmen.

Pava, Marius Florin Doru, né à Resita (Roumanie) le 16 novembre 1947, électricien à Molenbeek-Saint-Jean (Brabant): 145 suffrages.

Pava, Marius Florin Doru, geboren te Resita (Roemenië) op 16 november 1947, elektricien te Sint-Jans-Molenbeek (Brabant): 145 stemmen.

Paydar Monfared, Kamran, né à Téhéran (Iran) le 22 juillet 1965, étudiant à Ixelles (Brabant): 145 suffrages.

Paydar Monfared, Kamran, geboren te Teheran (Iran) op 22 juli 1965, student te Elsene (Brabant): 145 stemmen.

Peltin, Kelman, né à Varsovie (Pologne) le 4 janvier 1920, pensionné à Anvers: 145 suffrages.

Peltin, Kelman, geboren te Warschau (Polen) op 4 januari 1920, gepensioneerd te Antwerpen: 145 stemmen.

Pereira Pimentel, Luis Eugenio, né à Caquimbo (Chili) le 4 janvier 1941, ouvrier à Jette (Brabant): 145 suffrages.

Pereira Pimentel, Luis Eugenio, geboren te Caquimbo (Chili) op 4 januari 1941, arbeider te Jette (Brabant): 145 stemmen.

Pham, Kim Dinh, née à Dinh My (Viêt-nam) le 25 octobre 1929, pensionnée à Liège: 145 suffrages.

Pham, Kim Dinh, geboren te Dinh My (Vietnam) op 25 oktober 1929, gepensioneerd te Luik: 145 stemmen.

Pham, Thi Bong, née à Gia Dinh (Viêt-nam) le 1er janvier 1932, ménagère à Uccle (Brabant): 143 suffrages.

Pham, Thi Bong, geboren te Gia Dinh (Vietnam) op 1 januari 1932, huishoudster te Ukkel (Brabant): 143 stemmen.

Phan, Van Son, né à Huong Hai (Viêt-nam) le 28 octobre 1952, sans profession à Merksem (Anvers): 143 suffrages.

Phan, Van Son, geboren te Huong Hai (Vietnam) op 28 oktober 1952, zonder beroep te Merksem (Antwerpen): 143 stemmen.

Phouthavong, Keo, née à Savannakhet (Laos) le 10 janvier 1932, femme au foyer à Schaerbeek (Brabant): 143 suffrages.

Phouthavong, Keo, geboren te Savannakhet (Laos) op 10 januari 1932, huisvrouw te Schaerbeek (Brabant): 143 stemmen.

Phung, Hoang Minh, né à Saigon (Viêt-nam) le 30 mars 1944, électricien à Schaerbeek (Brabant): 145 suffrages.

Phung, Hoang Minh, geboren te Saigon (Vietnam) op 30 maart 1944, elektricien te Schaerbeek (Brabant): 145 stemmen.

Phung, Ngan Sa, née à Saigon (Viêt-nam) le 15 novembre 1968, étudiante à Schaerbeek (Brabant): 145 suffrages.

Phung, Ngan Sa, geboren te Saigon (Vietnam) op 15 november 1968, studente te Schaerbeek (Brabant): 145 stemmen.

Phung, Nguyen, né à Saigon (Viêt-nam) le 14 juin 1970, étudiant à Schaerbeek (Brabant): 145 suffrages.

Phung, Nguyen, geboren te Saigon (Vietnam) op 14 juni 1970, student te Schaerbeek (Brabant): 145 stemmen.

Polat, Yüksel, née à Gaziantep (Turquie) le 11 février 1946, sans profession à Seraing (Liège): 142 suffrages.

Polat, Yüksel, geboren te Gaziantep (Turkije) op 11 februari 1946, zonder beroep te Seraing (Luik): 142 stemmen.

Pollet, Véronique Claudine Michèle, née à Flers-lez-Lille (France) le 14 février 1967, ouvrière à Ath (Hainaut): 145 suffrages.

Pollet, Véronique Claudine Michèle, geboren te Flers-lez-Lille (Frankrijk) op 14 februari 1967, arbeidster te Aat (Henegouwen): 145 stemmen.

Radfar, Ahmad, né à Khoramabad (Iran) le 11 mars 1950, ouvrier à Berlare (Flandre orientale): 145 suffrages.

Radfar, Ahmad, geboren te Khoramabad (Iran) op 11 maart 1950, arbeider te Berlare (Oost-Vlaanderen): 145 stemmen.

Rahmani, Mostafa, né à Taourirt (Maroc) en 1950, professeur de religion islamique à Liège: 142 suffrages.

Rahmani, Mostafa, geboren te Taourirt (Marokko) in 1950, leraar islamitische godsdienst te Luik: 142 stemmen.

Raja, Zuhoor Ahmad, né à Gujrat (Pakistan) le 2 juillet 1962, ouvrier à Etterbeek (Brabant): 145 suffrages.

Raja, Zuhoor Ahmad, geboren te Gujrat (Pakistan) op 2 juli 1962, arbeider te Etterbeek (Brabant): 145 stemmen.

Ramirez Tapia, Noemi del Carmen, née à Sotaqui (Chili) le 1er octobre 1945, femme d'ouvrage à Anvers: 144 suffrages.

Ramirez Tapia, Noemi del Carmen, geboren te Sotaqui (Chili) op 1 oktober 1945, werkster te Antwerpen: 144 stemmen.

Rammach, Mohammed, né à Tlemcen (Algérie) le 28 décembre 1952, ouvrier chimiste à Verviers (Liège): 145 suffrages.

Rammach, Mohammed, geboren te Tlemcen (Algerije) op 28 december 1952, arbeider in scheikundige industrie te Verviers (Luik): 145 stemmen.

Rekiek, Abdelkader, né à Tanger (Maroc) en 1942, chauffeur de taxi à Etterbeek (Brabant): 145 suffrages.

Rekiek, Abdelkader, geboren te Tanger (Marokko) in 1942, taxichauffeur te Etterbeek (Brabant): 145 stemmen.

Naturalisation ordinaire

Feuilleton n° 19

Gewone naturalisatie

Lijst nr. 19

Rhimi, Mohammed, né à Douar Oulat Naji Saïdia (Maroc) le 30 novembre 1961, électricien à Anvers: 145 suffrages.

Rhimi, Mohammed, geboren te Douar Oulat Naji Saïdia (Marokko) op 30 november 1961, elektricien te Antwerpen: 145 stemmen.

Saadouni, Hafida, née à Sidi Slimane (Maroc) le 12 juillet 1959, ménagère à Anvers: 143 suffrages.

Saadouni, Hafida, geboren te Sidi Slimane (Marokko) op 12 juli 1959, huisvrouw te Antwerpen: 143 stemmen.

Sabir, Mohamed, né à Agadir (Maroc) le 23 mai 1956, étudiant à Liège: 144 suffrages.

Sabir, Mohamed, geboren te Agadir (Marokko) op 23 mei 1956, student te Luik: 144 stemmen.

Saez Cornejo, Jimena Cecilia del Rosario, née à Santiago (Chili) le 17 décembre 1947, animatrice à Schaerbeek (Brabant): 145 suffrages.

Saez Cornejo, Jimena Cecilia del Rosario, geboren te Santiago (Chili) op 17 december 1947, vormingswerkster te Schaerbeek (Brabant): 145 stemmen.

Sahin, Veli, né à Tercan (Erzincan) (Turquie) le 10 octobre 1959, mineur à Beringen (Limbourg): 145 suffrages.

Sahin, Veli, geboren te Tercan (Erzincan) (Turkije) op 10 oktober 1959, mijnwerker te Beringen (Limburg): 145 stemmen.

Sakr, Paola Samir, née à Beyrouth (Liban) le 25 mars 1965, étudiante à Woluwe-Saint-Lambert (Brabant): 145 suffrages.

Sakr, Paola Samir, geboren te Beiroet (Libanon) op 25 maart 1965, studente te Sint-Lambrechts-Woluwe (Brabant): 145 stemmen.

Salaz, Iso, né à Herbul (Turquie) le 3 février 1955, ouvrier à Bruxelles (Brabant): 145 suffrages.

Salaz, Iso, geboren te Herbul (Turkije) op 3 februari 1955, arbeider te Brussel (Brabant): 145 stemmen.

Salek Chergui, Drissia, née à Etterbeek le 14 mai 1966, rédacteur à Saint-Josse-ten-Noode (Brabant): 145 suffrages.

Salek Chergui, Drissia, geboren te Etterbeek op 14 mei 1966, redacteur te Sint-Joost-ten-Node (Brabant): 145 stemmen.

Sarigül, Nurten, née à Istanbul Bahirhoy (Turquie) le 29 novembre 1968, coiffeuse à Court-Saint-Etienne (Brabant): 145 suffrages.

Sarigül, Nurten, geboren te Istanboel Bahirhoy (Turkije) op 29 november 1968, kapster te Court-Saint-Etienne (Brabant): 145 stemmen.

Senturk, Namik, né à Istanbul (Turquie) le 31 janvier 1966, électricien à Namur: 145 suffrages.

Senturk, Namik, geboren te Istanboel (Turkije) op 31 januari 1966, elektricien te Namen: 145 stemmen.

Serbest, Mehmet, né à Köprülülü (Yougoslavie) en 1953, encadreur à Wavre (Brabant): 144 suffrages.

Serbest, Mehmet, geboren te Köprülülü (Joegoslavië) in 1953, lijstenmaker te Waver (Brabant): 144 stemmen.

Seven, Alaattin, né à Kelkit (Turquie) le 24 février 1961, ancien mineur à Beringen (Limbourg): 145 suffrages.

Seven, Alaattin, geboren te Kelkit (Turkije) op 24 februari 1961, gewezen mijnwerker te Beringen (Limburg): 145 stemmen.

She, Ting, née à Shangai (Chine) le 26 février 1960, étudiante à Louvain (Heverlee) (Brabant): 145 suffrages.

She, Ting, geboren te Shangai (China) op 26 februari 1960, studente te Leuven (Heverlee) (Brabant): 145 stemmen.

Shembo-Pungu-Shembo, né à Kamina (Zaïre) le 24 décembre 1958, étudiant à Mons (Hainaut): 145 suffrages.

Shembo-Pungu-Shembo, geboren te Kamina (Zaïre) op 24 december 1958, student te Bergen (Henegouwen): 145 stemmen.

Silini, Abderrahmen, né à Ghornata Bizerte (Tunisie) le 4 mai 1954, ouvrier à Liège: 145 suffrages.

Silini, Abderrahmen, geboren te Ghornata Bizerte (Tunesië) op 4 mei 1954, arbeider te Luik: 145 stemmen.

Simonovski, Siméon, né à S. Rotino (Bitola) (Yougoslavie) le 3 décembre 1942, ouvrier à Louvain-la-Neuve (Brabant).

Simonovski, Siméon, geboren te S. Rotino (Bitola) (Joegoslavië) op 3 december 1942, arbeider te Louvain-la-Neuve (Brabant).

Siviseth, Soukanh, né à Nam Kiang (Laos) le 2 décembre 1945, ouvrier à Sambreville (Namur): 145 suffrages.

Siviseth, Soukanh, geboren te Nam Kiang (Laos) op 2 december 1945, arbeider te Sambreville (Namen): 145 stemmen.

Slimani, Mohamed, né à Beni Amart (Maroc) en 1947, nettoyeur à Schaerbeek (Brabant): 145 suffrages.

Slimani, Mohamed, geboren te Beni Amart (Marokko) in 1947, schoonmaker te Schaerbeek (Brabant): 145 stemmen.

Slowinski, René Antoine Jean, né à Liège le 13 septembre 1954, ouvrier à Liège: 145 suffrages.

Slowinski, René Antoine Jean, geboren te Luik op 13 september 1954, arbeider te Luik: 145 stemmen.

Soedjono, Mohammed Prajitno, né à Semarang (Indonésie) le 23 juillet 1920, rentier à Wuustwezel (Anvers): 143 suffrages.

Soedjono, Mohammed Prajitno, geboren te Semarang (Indonesië) op 23 juli 1920, rentenier te Wuustwezel (Antwerpen): 143 stemmen.

Sokhan Sanj, Sina, né à Bam (Iran) le 14 octobre 1962, étudiant à Uccle (Brabant): 145 suffrages.

Sokhan Sanj, Sina, geboren te Bam (Iran) op 14 oktober 1962, student te Ukkel (Brabant): 145 stemmen.

Sonakalan, Sait, né à Veysel (Turquie) le 1er mars 1960, laveur de vitres à Saint-Josse-ten-Noode (Brabant): 145 suffrages.

Sonakalan, Sait, geboren te Veysel (Turkije) op 1 maart 1960, ruitenvasser te Sint-Joost-ten-Node (Brabant): 145 stemmen.

Steinhäuser, Oliver, né à Neuss (Allemagne) le 28 mars 1972, étudiant à Lummen (Limbourg): 145 suffrages.

Steinhäuser, Oliver, geboren te Neuss (Duitsland) op 28 maart 1972, student te Lummen (Limburg): 145 stemmen.

Strafiotis, Konstantinos, né à Prokopion (Grèce) en 1952, exploitant de salon-lavoir à Schaerbeek (Brabant): 145 suffrages.

Strafiotis, Konstantinos, geboren te Prokopion (Griekenland) in 1952, wasseretteuitbater te Schaarbeek (Brabant): 145 stemmen.

Suprasky, Meir, né à Tel-Aviv (Israël) le 24 mai 1936, diamantaire à Edegem (Anvers): 144 suffrages.

Suprasky, Meir, geboren te Tel-Aviv (Israël) op 24 mei 1936, diamanthandelaar te Edegem (Antwerpen): 144 stemmen.

Naturalisation ordinaire

Feuilleton n° 20

Gewone naturalisatie

Lijst nr. 20

Suton, Ante, né à Metkovic (Yougoslavie) le 24 janvier 1958, gérant à Merksem (Anvers): 145 suffrages.

Suton, Ante, geboren te Metkovic (Joegoslavië) op 24 januari 1958, zaakvoerder te Merksem (Antwerpen): 145 stemmen.

Syed, Ghalib Rehman, né à Patna (Bihar) (Inde) le 25 avril 1946, ouvrier à Ixelles (Brabant): 144 suffrages.

Syed, Ghalib Rehman, geboren te Patna (Bihar) (India) op 25 april 1946, arbeider te Elsene (Brabant): 144 stemmen.

Tafazzoli, Behnaz, née à Téhéran (Iran) le 11 juin 1970, sans profession à Louvain (Brabant): 143 suffrages.

Tafazzoli, Behnaz, geboren te Teheran (Iran) op 11 juni 1970, zonder beroep te Leuven (Brabant): 143 stemmen.

Tahri, Nadia, née à Meknès (Maroc) le 3 mai 1966, étudiante à Dilbeek (Brabant): 144 suffrages.

Tahri, Nadia, geboren te Meknes (Marokko) op 3 mei 1966, studente te Dilbeek (Brabant): 144 stemmen.

Tang, Hang Chhoung, né à Kampongthom (Cambodge) le 12 décembre 1944, ouvrier à Borgerhout (Anvers): 144 suffrages.

Tang, Hang Chhoung, geboren te Kampongthom (Cambodja) op 12 december 1944, arbeider te Borgerhout (Antwerpen): 144 stemmen.

Taroma, Jomel, né à Paranaque (Philippines) le 9 décembre 1971, étudiant à Ixelles (Brabant): 145 suffrages.

Taroma, Jomel, geboren te Paranaque (Filippijnen) op 9 december 1971, student te Elsene (Brabant): 145 stemmen.

Tasdemir, Fehmi, né à Posof (Turquie) le 27 mars 1940, mineur pensionné à Heusden-Zolder (Limbourg): 144 suffrages.

Tasdemir, Fehmi, geboren te Posof (Turkije) op 27 maart 1940, gepensioneerd mijnwerker te Heusden-Zolder (Limburg): 144 stemmen.

Taskin, Abdurrahman, né à Ayancik (Turquie) le 15 janvier 1958, électricien à La Louvière (Hainaut): 145 suffrages.

Taskin, Abdurrahman, geboren te Ayancik (Turkije) op 15 januari 1958, elektricien te La Louvière (Henegouwen): 145 stemmen.

Tekatli, Yusuf, né à Kas (Kayseri) (Turquie) le 1er janvier 1956, mineur pensionné à Liège: 145 suffrages.

Tekatli, Yusuf, geboren te Kas (Kayseri) (Turkije) op 1 januari 1956, gepensioneerd mijnwerker te Luik: 145 stemmen.

Teke, Dunder, né à Sirnak (Turquie) le 1er janvier 1970, étudiant à Bruxelles (Brabant): 145 suffrages.

Teke, Dunder, geboren te Sirnak (Turkije) op 1 januari 1970, student te Brussel (Brabant): 145 stemmen.

Thong Kham, Peng, né à Pakse (Laos) le 1er mai 1963, sans profession à Tournai (Rumillies) (Hainaut): 142 suffrages.

Thong Kham, Peng, geboren te Pakse (Laos) op 1 mei 1963, zonder beroep te Doornik (Rumillies) (Henegouwen): 142 stemmen.

Tijane, Abdellatif, né à Casablanca (Maroc) en 1960, domestique à Knokke-Heist (Flandre occidentale): 145 suffrages.

Tijane, Abdellatif, geboren te Casablanca (Marokko) in 1960, huisknecht te Knokke-Heist (West-Vlaanderen): 145 stemmen.

Tischler, Aloïs Rudolf, né à Frameries le 1er décembre 1953, monteur à Gilly (Hainaut): 145 suffrages.

Tischler, Aloïs Rudolf, geboren te Frameries op 1 december 1953, monteur te Gilly (Henegouwen): 145 stemmen.

Touili, Ahmed, né à Tanger (Maroc) le 14 décembre 1956, ouvrier à Ixelles (Brabant): 145 suffrages.

Touili, Ahmed, geboren te Tanger (Marokko) op 14 december 1956, arbeider te Elsene (Brabant): 145 stemmen.

Toumi, Ahmed, né à Sfax (Tunisie) le 17 septembre 1960, étudiant à Tongres (Limbourg): 145 suffrages.

Toumi, Ahmed, geboren te Sfax (Tunesië) op 17 september 1960, student te Tongeren (Limburg): 145 stemmen.

Tran, Thi Chinh, née à Saigon (Viêt-nam) le 28 décembre 1926, ménagère à Uccle (Brabant): 142 suffrages.

Tran, Thi Chinh, geboren te Saigon (Vietnam) op 28 december 1926, huisvrouw te Ukkel (Brabant): 142 stemmen.

Tran, Thi Khan, née à Saigon (Viêt-nam) le 17 septembre 1964, infirmière à Namur: 145 suffrages.

Tran, Thi Khan, geboren te Saigon (Vietnam) op 17 september 1964, verpleegster te Namen: 145 stemmen.

Tran, Thi Luu, née à Saigon (Viêt-nam) le 14 janvier 1954, employée à Ottignies-Louvain-la-Neuve (Brabant): 145 suffrages.

Tran, Thi Luu, geboren te Saigon (Vietnam) op 14 januari 1954, bediende te Ottignies-Louvain-la-Neuve (Brabant): 145 stemmen.

Tran, Thi Ly, née à Phunhuan (Viêt-nam) le 30 décembre 1958, serveuse à Ixelles (Brabant): 144 suffrages.

Tran, Thi Ly, geboren te Phunhuan (Vietnam) op 30 december 1958, dienster te Elsene (Brabant): 144 stemmen.

Tran, Thi Thanh, née à Phunhuan (Viêt-nam) le 10 mai 1963, serveuse à Ixelles (Brabant): 144 suffrages.

Tran, Thi Thanh, geboren te Phunhuan (Vietnam) op 10 mei 1963, dienster te Elsene (Brabant): 144 stemmen.

Tran, Van Trung, né à An Giang (Viêt-nam) le 2 août 1960, magasinier à Bruxelles (Brabant): 145 suffrages.

Tran, Van Trung, geboren te An Giang (Vietnam) op 2 augustus 1960, magazijnbediende te Brussel (Brabant): 145 stemmen.

Trinh, Xuan Bang, né à Bui Chu (Viêt-nam) le 25 juin 1942, magasinier à Edegem (Anvers): 145 suffrages.

Trinh, Xuan Bang, geboren te Bui Chu (Vietnam) op 25 juni 1942, magazijnbediende te Edegem (Antwerpen): 145 stemmen.

Truong, Van Nghia, né à Qui Nhon (Viêt-nam) le 20 avril 1968, tapisier à Wichelen (Flandre orientale): 145 suffrages.

Truong, Van Nghia, geboren te Qui Nhon (Vietnam) op 20 april 1968, garnierder te Wichelen (Oost-Vlaanderen): 145 stemmen.

Tsao, Yu-Min, née à Anhui (Chine) le 18 février 1971, commis de restaurant à Hamme (Flandre orientale): 145 suffrages.

Tsao, Yu-Min, geboren te Anhui (China) op 18 februari 1971, restaurantbediende te Hamme (Oost-Vlaanderen): 145 stemmen.

Naturalisation ordinaire

Feuilleton n° 21

Gewone naturalisatie

Lijst nr. 21

Ückuyulu, Hüseyin, né à Emirdag (Turquie) le 2 février 1951, ouvrier à Audenarde (Flandre orientale): 145 suffrages.

Ückuyulu, Hüseyin, geboren te Emirdag (Turkije) op 2 februari 1951, arbeider te Oudenaarde (Oost-Vlaanderen): 145 stemmen.

Uon, Raun, né à Battambang (Cambodge) le 14 janvier 1939, ouvrier à Rochefort (Namur): 145 suffrages.

Uon, Raun, geboren te Battambang (Cambodja) op 14 januari 1939, arbeider te Rochefort (Namen): 145 stemmen.

Uslu, Luuziye, née à Saylakkaya (Turquie) le 30 août 1968, sans profession à Bertrix (Luxembourg): 142 suffrages.

Uslu, Luuziye, geboren te Saylakkaya (Turkije) op 30 augustus 1968, zonder beroep te Bertrix (Luxemburg): 142 stemmen.

van Nunen, Godelieve Juliana Maurice, née à Gand le 28 février 1946, ménagère à Gand (Flandre orientale): 145 suffrages.

van Nunen, Godelieve Juliana Maurice, geboren te Gent op 28 februari 1946, huisvrouw te Gent (Oost-Vlaanderen): 145 stemmen.

Vantielcke, Nicole Denise, née à Bray-Dunes (France) le 21 septembre 1951, ouvrière saisonnière à Furnes (Flandre occidentale): 144 suffrages.

Vantielcke, Nicole Denise, geboren te Bray-Dunes (Frankrijk) op 21 september 1951, seizoenarbeidster te Veurne (West-Vlaanderen): 144 stemmen.

Varis, Sivel, née à Istanbul (Turquie) le 15 février 1964, ouvrière à Charleroi (Hainaut): 145 suffrages.

Varis, Sivel, geboren te Istanboel (Turkije) op 15 februari 1964, arbeidster te Charleroi (Henegouwen): 145 stemmen.

Veipans, Gregoire, né à Riga (Lettonie) le 27 février 1919, retraité à Melle (Flandre orientale): 144 suffrages.

Veipans, Gregoire, geboren te Riga (Letland) op 27 februari 1919, gepensioneerd te Melle (Oost-Vlaanderen): 144 stemmen.

Vergara Valenzuela, Marina Christina, née à Constitution (Chili) le 2 avril 1956, sans profession à Rixensart (Brabant): 143 suffrages.

Vergara Valenzuela, Marina Christina, geboren te Constitution (Chili) op 2 april 1956, zonder beroep te Rixensart (Brabant): 143 stemmen.

Vo, Hiep, né à Go Cong (Viêt-nam) le 17 août 1953, ouvrier à Heist-op-den-Berg (Anvers): 145 suffrages.

Vo, Hiep, geboren te Go Cong (Vietnam) op 17 augustus 1953, arbeider te Heist-op-den-Berg (Antwerpen): 145 stemmen.

Vu, Thanh Bon, né à Ninh Binh (Viêt-nam) le 8 août 1947, technicien à Schaerbeek (Brabant): 145 suffrages.

Vu, Thanh Bon, geboren te Ninh Binh (Vietnam) op 8 augustus 1947, technicus te Schaarbeek (Brabant): 145 stemmen.

Weerakul, Tou, né à Savannakhet (Laos) le 1er janvier 1921, pensionné à Hasselt (Limbourg): 144 suffrages.

Weerakul, Tou, geboren te Savannakhet (Laos) op 1 januari 1921, gepensioneerd te Hasselt (Limburg): 144 stemmen.

Wilkowski, David Stéphane, né à Luxembourg (Grand-Duché de Luxembourg) le 17 juillet 1969, étudiant à Libramont-Chevigny (Luxembourg): 145 suffrages.

Wilkowski, David Stéphane, geboren te Luxemburg (Groot-Hertogdom Luxemburg) op 17 juli 1969, student te Libramont-Chevigny (Luxemburg): 145 stemmen.

Wong, Wai Keung, né à Hong Kong le 19 mai 1958, cuisinier à Auderghem (Brabant): 145 suffrages.

Wong, Wai Keung, geboren te Hong Kong op 19 mei 1958, kok te Oudergem (Brabant): 145 stemmen.

Wu Cheau, Pou-Len, née à Taipei (Taiwan) le 25 août 1951, aide-restauratrice à Uccle (Brabant): 144 suffrages.

Wu Cheau, Pou-Len, geboren te Taipei (Taiwan) op 25 augustus 1951, hulpprestauranthoudster te Ukkel (Brabant): 144 stemmen.

Yahiani, Djamilia, née à Gand le 20 janvier 1966, étudiante à Lovendegem (Flandre orientale): 145 suffrages.

Yahiani, Djamilia, geboren te Gent op 20 januari 1966, studente te Lovendegem (Oost-Vlaanderen): 145 stemmen.

Yahiani, Rachid, né à Gand le 21 décembre 1966, étudiant à Lovendegem (Flandre orientale): 145 suffrages.

Yahiani, Rachid, geboren te Gent op 21 december 1966, student te Lovendegem (Oost-Vlaanderen): 145 stemmen.

Yahyaoui, Zahra, née à Beni-Saf (Algérie) le 11 août 1964, ouvrière à Schaerbeek (Brabant): 145 suffrages.

Yahyaoui, Zahra, geboren te Beni-Saf (Algérie) op 11 augustus 1964, arbeidster te Schaerbeek (Brabant): 145 stemmen.

Yang, Zhong, né à Zhejiang (Chine) le 8 février 1965, aide-cuisinier à Malines (Anvers): 144 suffrages.

Yang, Zhong, geboren te Zhejiang (China) op 8 februari 1965, keukenhulp te Mechelen (Antwerpen): 144 stemmen.

Yangassa Mayombe, né à Kinshasa (Zaïre) le 17 janvier 1958, employé à Uccle (Brabant): 145 suffrages.

Yangassa Mayombe, geboren te Kinshasa (Zaïre) op 17 januari 1958, bediende te Ukkel (Brabant): 145 stemmen.

Yarol, Maksut, né à Karakoç (Turquie) le 1er janvier 1948, chauffeur à Chapelle-lez-Herlaimont (Hainaut): 145 suffrages.

Yarol, Maksut, geboren te Karakoç (Turkije) op 1 januari 1948, chauffeur te Chapelle-lez-Herlaimont (Henegouwen): 145 stemmen.

Yildirim, Suat, né à Igdir (Turquie) le 24 février 1964, ouvrier à Gand (Flandre orientale): 145 suffrages.

Yildirim, Suat, geboren te Igdir (Turkije) op 24 februari 1964, arbeider te Gent (Oost-Vlaanderen): 145 stemmen.

Yildiz, Mehmet Mustafa, né à Darende (Turquie) le 1er septembre 1940, ouvrier de bâtiment à Liège: 145 suffrages.

Yildiz, Mehmet Mustafa, geboren te Darende (Turkije) op 1 september 1940, bouwvakker te Luik: 145 stemmen.

Yilmaz, Celal, né à Atca (Turquie) le 29 août 1952, sans profession à Bruxelles (Brabant): 143 suffrages.

Yilmaz, Celal, geboren te Atca (Turkije) op 29 augustus 1952, zonder beroep te Brussel (Brabant): 143 stemmen.

You-Hout, Hak, né à Battambang (Cambodge) le 5 novembre 1928, pensionné à Molenbeek-Saint-Jean (Brabant): 144 suffrages.

You-Hout, Hak, geboren te Battambang (Cambodja) op 5 november 1928, gepensioneerd te Sint-Jans-Molenbeek (Brabant): 144 stemmen.

Naturalisation ordinaire

Feuilleton n° 22

Gewone naturalisatie

Lijst nr. 22

Youtichene, Fatima, née à Quaregnon le 11 octobre 1959, vendeuse à Bernissart (Hainaut): 145 suffrages.

Youtichene, Fatima, geboren te Quaregnon op 11 oktober 1959, verkoopster te Bernissart (Henegouwen): 145 stemmen.

Yukse, Ahmet, né à Darende (Turquie) le 20 février 1943, maçon à Liège: 145 suffrages.

Yukse, Ahmet, geboren te Darende (Turkije) op 20 februari 1943, metselaar te Luik: 145 stemmen.

Yüksekdanaci, Osman, né à Kozan (Turquie) le 15 mars 1961, mineur pensionné à Koersel (Limbourg): 145 suffrages.

Yüksekdanaci, Osman, geboren te Kozan (Turkije) op 15 maart 1961, gepensioneerd mijnwerker te Koersel (Limburg): 145 stemmen.

Yuksel, Demet, née à Ankara (Turquie) le 25 juin 1966, étudiante à Tervuren (Brabant): 145 suffrages.

Yuksel, Demet, geboren te Ankara (Turkije) op 25 juni 1966, studente te Tervuren (Brabant): 145 stemmen.

Zaaj, Keltoum, née à Oran (Algérie) le 28 décembre 1951, esthéticienne à Molenbeek-Saint-Jean (Brabant): 145 suffrages.

Zaaj, Keltoum, geboren te Oran (Algérie) op 28 december 1951, schoonheidsspecialiste te Sint-Jans-Molenbeek (Brabant): 145 stemmen.

Zaghboubi, Abdeslam, né à Beni Said (Maroc) le 2 janvier 1950, ouvrier à Putte (Anvers): 145 suffrages.

Zaghboubi, Abdeslam, geboren te Beni Said (Marokko) op 2 januari 1950, arbeider te Putte (Antwerpen): 145 stemmen.

Zaidi, Abdesselam, né à Tanger (Maroc) en 1951, ouvrier à Tamise (Flandre orientale): 145 suffrages.

Zaidi, Abdesselam, geboren te Tanger (Marokko) in 1951, arbeider te Temse (Oost-Vlaanderen): 145 stemmen.

Zgheib, Antoine, né à Zouk Mosbeth (Liban) le 24 mars 1959, médecin à Flémalle (Liège): 144 suffrages.

Zgheib, Antoine, geboren te Zouk Mosbeth (Libanon) op 24 maart 1959, geneesheer te Flémalle (Luik): 144 stemmen.

Zhuang Zhi Di, née à Lanchou (Chine) le 22 juillet 1964, restauratrice à Forest (Brabant): 145 suffrages.

Zhuang Zhi Di, geboren te Lanchou (China) op 22 juli 1964, restauranthoudster te Vorst (Brabant): 145 stemmen.

Ziade, Amale, née à Ras Beyrouth (Liban) le 14 février 1958, sans profession à Flémalle (Liège): 143 suffrages.

Ziade, Amale, geboren te Ras Beiroet (Libanon) op 14 februari 1958, zonder beroep te Flémalle (Luik): 143 stemmen.

Ziani, Hossain, né à Izemmouren (Maroc) le 8 juillet 1952, magasinier à Anderlecht (Brabant): 145 suffrages.

Ziani, Hossain, geboren te Izemmouren (Marokko) op 8 juli 1952, magazijnier te Anderlecht (Brabant): 145 stemmen.

Naturalisation ordinaire

Feuilleton n° 23

Gewone naturalisatie

Lijst nr. 23

Adamek, Josef, né à Opava (Tchécoslovaquie) le 14 mars 1927, économiste à Ixelles (Brabant): 145 suffrages.

Adamek, Josef, geboren te Opava (Tsjechoslowakije) op 14 maart 1927, econoom te Elsene (Brabant): 145 stemmen.

Cetinkaya, Mediha, née à Nazilli (Turquie) le 7 avril 1956, sans profession à Genk (Limbourg): 141 suffrages.

Cetinkaya, Mediha, geboren te Nazilli (Turkije) op 7 april 1956, zonder beroep te Genk (Limburg): 141 stemmen.

Elhandouz, Lakhdar, né à Beni Mimoun (Maroc) en 1957, ouvrier à Liège: 145 suffrages.

Elhandouz, Lakhdar, geboren te Beni Mimoun (Marokko) in 1957, arbeider te Luik: 145 stemmen.

Kayembe, Kalunga, né à Lubumbashi (Zaïre) le 27 juillet 1967, étudiant à Mons (Hainaut): 145 suffrages.

Kayembe, Kalunga, geboren te Lubumbashi (Zaire) op 27 juli 1967, student te Bergen (Henegouwen): 145 stemmen.

Köse, Ramazan, né à Ortaköy (Turquie) le 1er janvier 1963, mineur à Genk (Limbourg): 145 suffrages.

Köse, Ramazan, geboren te Ortaköy (Turkije) op 1 januari 1963, mijnwerker te Genk (Limburg): 145 stemmen.